www.burmeseclassic.com

တက္ကသိုလ်

သိဟငဘောင်

မြို့စားနှင့်ကြေးစား

ဝမ်အင်း၊ ဖော်တီယင်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

စာမူခွင့်ပြုချက်အမှတ် ၁၃၄၇/၂၀၀၄(၁၁)
မျက်နှာဖုံးခွင့်ပြုချက်အမှတ် ၅၀၀၀၆/၂၀၅၀၁

၂၀၀၅ ခုနှစ်၊
ပထမအကြိမ်၊ အုပ်ရေ-၅၀၀
တန်ဖိုး ၁၀၀၀/-ကျပ်

ထုတ်ဝေသူ
ဒေါ်မိုးကေခိုင်၊ ချို့တေးသံစာပေ
ရွှေနှံ့သာကျေးရွာ၊ မုလဲမြို့(၃)
မင်္ဂလာဒုံမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

ပုံနှိပ်သူ
ဦးသန်းဝင်း၊ ကျော်ပုံနှိပ်တိုက်(၀၄၆၈၂)
၂၃၉ ခေမာသီလမ်း
မြောက်ဥက္ကလာပမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

မျက်နှာဖုံးရိုက်
ဦးထွန်းလင်း
(ဖိုးဝအော့ဖ်ဆက်)
အမှတ် ၁၄၇၊ ၄၅ လမ်း၊
ဗိုလ်တထောင်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

တက္ကသိုလ် သီဟအောင်

မြို့စားနှင့် ကြွေးစား

ပထမပိုင်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပြေးစား

ကြယ်တံခွန်။

ယှင်း၏အလင်းရောင်သည် အလွန်တိုတောင်းလှသည်။

သို့သော် တောက်ပလွန်းလှသည်။

ကောင်းကင်တစ်ခွင်လုံးတွင် ရှိရှိသမျှ ဂြိုဟ်များသည် သူ့လောက်တောက်ပခြင်းမရှိချေ။

ကြယ်တံခွန်ပေါ်ထွက်လာသည်နှင့်အခြားသော ကြယ်ကလေးသည် မျက်နှာငယ်ရလေသည်။

မည်မျှပင်တောက်ပသည်ဟုဆိုသော ဂြိုဟ်ကလေးများပင် ကြယ်တံခွန်၏အလင်းရောင်ကို မလွှမ်းမိုးနိုင်ပေ။

သူတို့သည် ကြယ်တံခွန်၏ အလင်းရောင်အောက်ဝယ် ပျောက်ကွယ်ရလေသည်။

* * *

လိပ်ပြာ။

လှပသည်။ နုနယ်သည်။

အလှဆုံးဟုဆိုသော ပိတုန်းများသည် လိပ်ပြာ၏ လှပမှုအောက်ဝယ် နစ်မြုပ်ရရှာလေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မည်မျှပင် နုနယ်သည်ဆိုသော ပန်းကလေးများသည်လည်း လိပ်ပြာ၏ နုနယ်မှုကို မယှဉ်နိုင်ချေ။

လိပ်ပြာ၏အသက်သည် နုနယ်လွန်းသည်ဟုဆိုရပေမည်။

သူသည် နွေရာသီတွင်သာ ရှင်သန်သည်။

ပန်းများကြားတွင်သာ ပျော်မွေ့သည်။

လှပသော တောင်ပံများကိုဖြန့်ကာ ပန်းပွင့်ရောင်စုံကြားတွင် ပြေးလွှားရင်း လွတ်လပ်စွာ ပျံသန်းသည်။

၎င်း၏ သက်တမ်းမှာ တိုတောင်းလွန်းလှသည်။

သို့သော် ... သူ့ဘဝသည် ပျော်မြူးဖွယ်ရာပင်။

N N N

ဤနေရာသည် ကမ္ဘာပေါ်တွင် ကြယ်တံခွန်နှင့်အနီးဆုံးသော နေရာပင် ဖြစ်ရပေသည်။

မင်းစင်သည် ထိုနေရာတွင် လဲလျောင်း၍နေသည်။

သူ၏မျက်လုံးအစုံသည် ပြာလဲ့သော ကောင်းကင်အားငေး၍ ကြည့်နေလေသည်။

သူသည် ထွက်ပေါ်လာမည့် ကြယ်တံခွန်အား စောင့်မျှော်နေခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

ဤသည်မှာ အမှုကိစ္စတစ်ခုဆောင်ရွက်ချိန်နီးတိုင်း ပြုလုပ်နေကျ အလုပ်တစ်ခုပင် ဖြစ်ပါသည်။

ယခုလည်း ...

သူသည် အမှုကိစ္စတစ်ခုအား ဆောင်ရွက်ရန်တာဝန် ပေးအပ်ခြင်းခံရသဖြင့် ဤနေရာသို့လာကာ ကြယ်တံခွန်အား စောင့်မျှော်နေခြင်းဖြစ်သည်။

သူထမ်းဆောင်ရမည့်တာဝန်မှာ ...

လူတစ်ယောက်အား သတ်ရန်ပင်ဖြစ်သည် ။

N N N

သူသည် သူ့ကိုယ်သူ တည်ငြိမ်အောင် ထိန်းသိမ်းလိုက်သည်။

စိတ်လှုပ်ရှားခြင်းကင်းအောင် ဦးနှောက်ကို အေးအေး ဆေးဆေး ထားသည်။

ဤကဲ့သို့ ဦးနှောက်ကို အေးအေးဆေးဆေး ထားနိုင်မှသာ လျှင် သူဆောင်ရွက်ရမည့် တာဝန်သည် အောင်မြင်မည် မဟုတ်ပါ လော။

ယခု သူသွားရောက်သတ်ရမည့် လူနှင့် သူ မည်သို့ သိကျွမ်းခြင်း မရှိချေ။

နောက်ဆုံး ...

ထိုလူသည် မည်သို့သော ပုံပန်းသဏ္ဌာန် ရှိသည်ကိုပင် သူ မသိချေ။

သို့သော်

ထိုလူကိုသတ်ရပေမည်။

အကြောင်းမှာ အစ်မကြီး ရှမ်းကျဲ့ကျဲ့က ထိုလူအား စေခိုင်းသော ကြောင့်ပင်ဖြစ်သည်။

N N N

ရှမ်းကျဲ့ကျဲ့။

သူမသည် သူ၏ အစ်မကြီး ဆိုလျှင်လည်း ရပေသည်။

အမိဟုဆိုလျှင်လည်း ဆိုနိုင်ပေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သူ ခြောက်နှစ်သားအရွယ်တွင် ရှမ်းကျဲ့ကျဲ့အား စတင်၍ သိခဲ့ရလေသည်။

ထိုအချိန်က နေပြည်တော်တစ်ဝန်းလုံးတွင် တိုင်းရေးပြည်ရေးများ ရှုပ်ထွေးနေချိန်ဖြစ်သဖြင့် အုပ်ချုပ်ရေးပိုင်းတွင် လစ်ဟင်းခဲ့ရပေသည်။

တောမီးလောင် တောကြောင် လက်ခမောင်းခတ်ဆိုသလိုပင် တောပုန်းဓားပြများက သူတို့၏ ရွာအား ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်ခဲ့လေသည်။

ထို့ကြောင့် ...

သူသည် မိဘမဲ့ကလေးဘဝသို့ ရောက်ရှိခဲ့ရလေတော့သည်။

အစ်မကြီး ရှမ်းကျဲ့ကျဲ့နှင့် စတွေ့သော အချိန်တွင် သူသည် ထမင်းသုံးရက်မျှ တော်ခဲ့ပြီး ဖြစ်သည်။

အစ်မကြီး ရှမ်းကျဲ့ကျဲ့သူ့အတွက် စားစရာများကို ယူဆောင်၍ လာသည်။

ထိုအချိန်မှစပြီး သူ့ဘဝသည် လှပသော အစ်မကြီး ရှမ်းကျဲ့ကျဲ့၏ လက်ပေါ်တွင် ကြီးပြင်းခဲ့ရလေသည်။

အစ်မကြီး လက်ကလေးများသည် သူ့အတွက် စားသောက်စရာများကို ပေးသည်။

အမိမဲ့သားဖြစ်သော်လည်း ရေနည်းငါးမဟုတ်တော့ချေ။

တစ်နေ့ အစ်မကြီး၏ ထိုလက်ကလေးများသည် သူ့အား စာရွက်တစ်ရွက်ကို ပေးလေသည်။

သူသည် စာရွက်ကိုဖတ်ကြည့်လိုက်သည်။

စာရွက်ပေါ်တွင် ...

အမည်– [illegible]ကျူးမြို့စားကြီး တာပေ့

အသက်– ငါးဆယ့်နှစ်နှစ်

အချိန်–လေးလ

ဟူ၍ ရေးသားထားလေသည်။

※ ※ ※

အမည်–စုကျူးမြို့စားကြီးတာပေ့

အသက်–ငါးဆယ့်နှစ်နှစ်

အချိန်–လေးလ

လေးလဆိုသည့်အချိန်မှာ သူ့အတွက်ပေး[illegible] ခြင်းဖြစ်သည်။

ယင်းလေးလအတွင်း စုကျူးမြို့စားကြီး[illegible]သေဆုံးရမည် ဖြစ်လေသည်။

လေးလဟူသော အချိန်ပေး၍ သတ်ခိုင်း[illegible] ဆိုကကည်းက ထိုလူသည် မည်သို့သော လူစားဖြစ်မည်နည်း။

သတ်ရန်မလွယ်ကူသော လူသာလျှင် ဖြ[illegible]ည်။

စုကျူးမြို့စားကြီးတာပေ့သည်လည်း ထို[illegible]ပင်။

သူ့အနေနှင့် စုကျူးမြို့စားကြီး၏ အမည်သ[illegible] စိမ်း၍မနေချေ။

မြို့စားကြီး၏အမည်ကို သိုင်းလောကသ[illegible] လည်း ကြားဖူးကြသည်။

ကုန်သည်ပွဲစားများလည်း ကြားဖူးသည်။

မြို့စားကြီးသည် သိုင်းလောကသားတို့အ[illegible]တွင် ထင်ရှား ကျော်စောသည် ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးပင် ဖြစ်သည်။

မြို့စားကြီး၏ စိတ်ကြည်လင်၍ သဘော[illegible]သည့်အခါ ရောဂါသည်ကလေး၏ အနားတွင် သုံးရက်နှ[illegible]လတိုင်တိုင် ခေါင်းအုံ ပုံပြင်များကို ပြောပြနေတတ်သည်။

www.burmeseclassic.com

မြို့စားကြီး၏ စိတ်ထန်၍ ဒေါသဖြစ်သည့်အခါ တောပုန်းများ၏ စခန်းနှစ်ခုကို တစ်ညတည်းနှင့် တိုက်ခိုက်ချေမှုန်းမစ်လေသည်။

ထို့ကြောင့် ...

သိုင်းလောကအလယ်တွင် ထင်ရှားလာသည်။

ထို့အတူ ပြည်သူများကြားတွင်လည်း ကောင်းသတင်းကျော်စောလေသည်။

သိုင်းလောကသားများက လေးစားကြသည်။

ပြည်သူများက ကြည်ညိုကြလေသည်။

ယင်းပုဂ္ဂိုလ်အား ယခု သတ်ရပေမည်။

လမ်းနှစ်သွယ်သာ ရှိသည်။

မြို့စားကြီး သေလျှင်သေ။

ဒါမှမဟုတ် သူသေရမည်။

တစ်ယောက်တော့ သေရမည် ဖြစ်သည်။

ဘယ်သူပဲသေသေ၊ သူကတော့ လုံးဝဂရုမစိုက်ပေ။

သူသည် လဲလျောင်းရာမှ ထလိုက်သည်။

ကျောတွင် ပိုး[illegible]ထားသော ဓားအား လက်ဖြင့် စမ်းသပ်လိုက်သည်။ ဓား၏ အနေအထားကို ပြုပြင်လိုက်သည်။

ထို့နောက် ...

တောင်ဆင်းလမ်းကလေးအတိုင်း ဖြည်းညင်းစွာ ဆင်းသွားလေတော့သည်။

※ ※ ※

မတရားမှု

ချန်းဟုတ်။

သူသည် ခုတင်၏ဘေးတွင် ငြိမ်သက်စွာ [illegible]နေသည်။

ခုတင်ပေါ်ဝယ် ဆယ်လေးငါးနှစ်အရွယ်ခန့် မိ[illegible]ပျိုတစ်ယောက် [illegible]လဲလျောင်းလျက်ရှိသည်။

ယင်းမိန်းမပျိုလေးအား ချန်းဟုတ်သည် မျှ[illegible]သည်ထွေကြားမှု [illegible]ကြည့်နေသည်။

တကယ်တော့ ထိုမိန်းကလေးသည် သူ၏ [illegible]တည်းသော သမီးကလေး ချန်းလီပင်ဖြစ်သည်။

ချန်းလီသည် သူ၏အသက်ဟုဆိုက မှား[illegible]

သူသည် နှစ်ပေါင်းများစွာ သူ့ဇွေးကြီးဝမ် [illegible] ဥယျာဉ်တွင် [illegible]နီးပင်များကို ပြုစုကာ ဥယျာဉ်မှူးဘဝနှင့် နေခဲ့[illegible]။

သူ့ဘဝတစ်ခုလုံးအား ထိုဥယျာဉ်တွင်[illegible] နှ[illegible]ထားသည်။

အထီးကျန်ဆန်သော သူ့ဘဝကို ချန်းလီနှင့် နှ[illegible]သိမ့်ခဲ့ရလေသည်။

ယခုတော့ သမီးကလေးချန်းလီသည် ခုတင်[illegible]ပ[illegible]တွင် သတိရ[illegible]တစ်ချက် မရတစ်ချက် ဖြစ်နေသည်။

www.burmeseclassic.com

သူမ၏လှပသော မျက်နှာပေါ်တွင်လည်း အညိုအမည်းများ စွဲ၍ နေသည်။

ဤသို့ ဖြစ်ရသည်မှ မနေ့ညကတည်းက သူအိမ်ပြန်လာစဉ်က ဖြစ်လေသည်။

ထိုစဉ်က ချန်းလီသည် ကြမ်းပြင်ပေါ်တွင် လဲနေသည်။

သူမ၏အဝတ်အစားများသည်လည်း စုတ်ပြတ်၍နေသည်။

ချန်းဟုတ်သည် သူ့သမီးအား ပွေ့၍ ခုတင်ပေါ်တင်ခဲ့ရသည်။

သူ့သမီးမည်သို့သော ကံကြမ္မာဆိုးများ တွေ့ကြုံခဲ့ရသည်ကို သူ မတွေးရဲချေ။

သူမ သတိလစ်နေချိန်တွင် လူနှစ်ယောက်၏အမည်များကို ရွတ်ဆိုခဲ့သည်။

တိရစ္ဆာန်ထက် ယုတ်မာတဲ့လူနှစ်ယောက် ...

သူသည် လက်သီးကို ကျစ်ကျစ်ပါအောင်ဆုပ်လိုက်သည်။

ထိုလူနှစ်ယောက်ကို သူသိသည်။

ထိုလူနှစ်ယောက်ကို သူစိစိညက်ညက်ကြေအောင် ချေ၍ သတ်ချင်သည်။

သို့သော် သူမသတ်နိုင်ပါ။

အကြောင်းမှာ ထိုလူနှစ်ယောက်သည် သူ၏အလုပ်ရှင် သူဌေးကြီး ဝမ်၏ တူ ဝမ်ဟုန်နှင့် ဝမ်တီ ဖြစ်နေသောကြောင့်ပင်။

သူဌေးကြီးဝမ်သည် တရားမျှတမှုရှိသည်ဟု သူကြားဖူးလေသည်။

ထို့ကြောင့် ... သူသည် သူဌေးကြီးဝမ်အား တိုင်ကြားရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်လေသည်။

✱ ✱ ✱

သူဌေးကြီးဝမ်သည် ဧည့်ခန်းထဲတွင် ခေါက်တုံ့ခေါက်ပြန် လမ်းလျှောက်၍ နေသည်။

သူသည် သူ၏ခြေလှမ်းများကို ဝမ်ဟုန်နှင့် ဝမ်တီရှေ့တွင် ရပ်တန့်လိုက်သည်။

သူ့မျက်နှာပေါ်တွင် ဒေါသဖြစ်နေကြောင်း ပေါ်လွင်၍နေသည်။

ဝမ်ဟုန်နှင့်ဝမ်တီတို့သည် သူတို့၏ ဦးခေါင်းကိုငုံ့၍ ထားကြသည်။ သူသည် ချန်းဟုတ်ဘက်သို့ ညွှန်ပြ၏ ...

ယောဒီက ချန်းဟုတ် ပြောတဲ့အတိုင်းမှန်လားဟု မေးလိုက်သည်။

ဝမ်ဟုန်က ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။ ဝမ်တီကလည်း ဟုတ်မှန်ကြောင်း ဝန်ခံလိုက်သည်။

သူဌေးကြီးဝမ်၏ မျက်နှာသည် ဒေါသထွက်ရှိန်ကြောင့် မို့၍ နီလာသည်ဟု ထင်ရပေသည်။

"တောက် ... မင်းတို့ ဒီလို မိုက်ရိုင်ယုတ်မာလိမ့်မယ်လို့ ငါမထင်ဘူး၊ မင်းတို့ အဖေမရှိဘဲ ကျွေးမွေးတဲ့ ကျေးဇူးကို ဆပ်တာပေါ့ ဟုတ်လား"

ဝမ်ဟုန်နှင့် ဝမ်တီတို့သည် ဦးခေါင်းကို ငုံ့ငုံ့၍ ထားသည်။

"မင်းတို့နှစ်ယောက်မှာ အပြစ်ရှိလား"

"ဟုတ်ကဲ့"

ဝမ်ဟုန်နှင့်ဝမ်တီတို့ ဖြိုင်တူဖြေလိုက်ကြသည်။

"မင်းတို့ငါဆုံးမတာကို နာခံမလား"

ဝမ်ဟုန်နှင့်ဝမ်တီတို့သည် ဖြိုင်တူခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

သူဌေးကြီးဝမ်၏ မျက်နှာတွင် အနီရောင်ပြေးသည် ပျောက်ကွယ်၍ သွားလေသည်။

www.burmeseclassic.com

သူသည် ဒေါသပြေသွားဟန်တူသည်။

"အေး ... မင်းတို့ရဲ့ လုပ်ရပ်တွေဟာ ခွင့်မလွှတ်နိုင်စရာပဲ၊ ဒါပေမယ့် ဟောဒီက ချန်းဟုတ်ရဲ့ သမီးဟာ ဒဏ်ရာ သိပ်ပြီး မပြင်းထန်တဲ့အတွက် ဒီတစ်ခါတော့ ငါခွင့်လွှတ်လိုက်မယ်၊ နောက် ဒါမျိုးမလုပ်နဲ့၊ ကြားလား၊ ကဲ ... ကဲ ... မင်းတို့ သွားနိုင်ပြီ"

ချန်းဟုတ်သည် သူဌေးကြီးဝမ်၏ စကားကို ကြားလိုက်သည်နှင့် သူ့ဦးခေါင်းပေါ်သို့ လေးလံသော အရာဝတ္ထုတစ်ခု ပြုတ်ကျလာသည့်အလား ခံစားရလေသည်။

သူ့မျက်စိထဲဝယ် သူဌေးကြီးဝမ်၏ ဧည့်ခန်းသည် ချာလည်လည်၍ နေသည်။

ဒဏ်ရာ သိပ်မပြင်းထန်ဘူးတဲ့။

သည်စကားစုသည် သူ၏နားထဲ ပဲ့တင်ထပ်၍နေသည်။

တိရစ္ဆာန်ထက် ယုတ်မာသောလူနှစ်ယောက်လက်ဝယ် မိန်းကလေး၏ ဘဝတစ်ခုလုံး ပျက်ခဲ့ရသည်။ ဤသည်ကိုပင် ဒဏ်ရာ သိပ်မပြင်းထန်၍ ခွင့်လွှတ်လိုက်သည်တဲ့။

သူဌေးကြီးဝမ်သည် သူ့လက်ထဲသို့ ငွေသုံးကျပ်သားလာ၍ ထည့်ပြီး ...

"ကြီးချန်းဟုတ် ... ခင်ဗျားသမီးရဲ့ ဒဏ်ရာကိုကုသဖို့ ယူသွားပြီး ခင်ဗျားသမီးကိုလည်း အနေအထိုင် ဆင်ခြင်ခိုင်းပေါ့"

ချန်းဟုတ်၏ ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုလုံးသည် တုန်ယင်၍လာသည်။

သူ့မျက်နှာသည်လည်း ဒေါသကြောင့်အနီရောင်သို့ ပြောင်း၍လာသည်။

သူဌေးကြီးဝမ်သည် သူ၏ချစ်ရလွန်းသော သမီးအား ငွေသုံးကျပ်သားနှင့် တန်ဖိုးဖြတ်လိုက်သည် မဟုတ်ပါလော။

သူသည် ငွေသုံးကျပ်သားအား စားပွဲပေါ်သို့ တင်လိုက်ပြီး ချာခနဲလှည့်ကာ ဧည့်ခန်းထဲမှ ထွက်သွားလေတော့သည်။

///

ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံးသည် တိတ်ဆိတ်၍နေသည်။

ချန်းဟုတ်သည် ခုတင်၏ ခြေရင်းဘက် [illegible]လားထိုင်ပေါ်တွင် ထိုင်၍နေသည်။

သူ့မျက်နှာသည် သူ၏ အသက်ထက် [illegible] မှ အိုမင်းဟန် ပေါက်နေသည်။

သူဌေးကြီးဝမ်၏ လုပ်ရပ်သည် တရားမှု [illegible] မရှိသည်ကို သူနားလည်သည်။

သူ့ကိစ္စကို မည်သူကမှ တရားမျှတစွာ [illegible]ရှင်ပေးပါမည်နည်းဟု သူတွေးတောနေမိသည်။

ထိုစဉ် ...

သူ့ဦးနှောက်ထဲသို့ လျှပ်စီးတစ်ချက် [illegible]လိုက်သကဲ့သို့ အကြံတစ်ခု ပေါ်ပေါက်လာသည်။

ထိုအကြံကား အဘထံသို့ သွားရန် ဖြစ်[illegible]။

အဘသည် အရာရာကို ဆင်ခြင်တွေးခေါ်တတ်ပေသည်။ လုပ်ငန်းတစ်ရပ်ကို၍ ချင့်ချိန်၍ လုပ်တတ်သည်၊

ကျောသားရင်သား မခွဲခြားဘဲ မျှတစွာ [illegible]တတ်သည်။

လူတန်းစားမရွေး ကူညီတတ်သည်။

အဘသည် သူ့ကိစ္စအား မျှတစွာ ဖြစ်ရေး [illegible] ဆောင်ရွက်ပေးမည်ဟု သူယုံကြည်သည်။

အဘအား သတိရမိသည်နှင့် ပျောက်ကွယ်သွားသော အင်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အား ကျဆင်းနေသော စိတ်ဓာတ်တို့သည် ပြန်လည်၍ ထက်သန်လာတော့သည်။

သူသည်အခန်းထောင့်တစ်နေရာသို့ လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။

အခန်းထောင့်တွင် အဘအား လက်ဆောင်ပေးရန် စိတ်ကူးထားသော သစ်သီးဝလံများရှိနေပေသည်။

သူ့ဒုက္ခအား ကယ်တင်နိုင်မည့်သူသည် အဘသာ ဖြစ်ပေသည်။

သူသည် အဘထံသို့ ရောက်ရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်ပေတော့သည်။

※ ※ ※

ဤနေရာသည် လှပသော နေရာတစ်ခု ဖြစ်သည်။

ပန်းမန်များသည် ဝေဝေဆာဆာ ဖူးပွင့်၍ နေလေသည်။

ထို့ကြောင့် ...

မြင်ကွင်းမှာ သာယာ၍လှပနေသည်။

စိမ်းနုသော မြက်ခင်းပြင်သည် ရှည်လျားသော မြကော်ဇော ကြီးတစ်ချပ်အား ဖြန့်ခင်းထားသလိုပင် ဖြစ်သည်။

ယင်းမြက်ခင်းပေါ်တွင် လဲလျောင်း၍ ကြည့်မည်ဆိုလျှင် ပြာလဲ့သော ကောင်းကင်ပြင်ဝယ် တိမ်တောင် တိမ်လိပ်များသည် လွင့်မျော၍ နေသည့် ဝါဂွမ်းကလေးများ လေဝယ်မျောနေသကဲ့သို့ ဖြစ်သည်။

ပြာလဲ့သော ကောင်းကင်ပြင်၏ အောက်ဝယ် စိမ်းလန်း စိုပြေ သော တောင်ကုန်းကလေးအား တွေ့မြင်ရပေမည်။

ယင်းတောင်ကုန်းထိပ်တွင် ခန့်ညားသော ခံတပ်တစ်ခု ရှိ ပေသည်။

ယင်းခံတပ်သည် နှစ်ပေါင်းများစွာက ခံ[illegible]ဟောင်းတစ်ခု ပင် ဖြစ်သည်။

လွန်ခဲ့သော ဆယ်နှစ်ခန့်က ယင်းခံတပ်[illegible] ခန့်ညားသော ခံတပ် ဖြစ်လာစေရန် သိမ်းငှက်မြို့စားကြီး ပြု[illegible]လေသည်။

ထို့ကြောင့် ...

ယင်းခံတပ်သည် သိမ်းငှက်မြို့စားကြီး၏ ခံ[illegible]ပ်ပင် ဖြစ်လေ သည်။

သိမ်းငှက်မြို့စားကြီးသည် ယင်းခံတပ်၏ [illegible] အရှင်သခင်ပင် ဖြစ်လေတော့သည်။

※ ※ ※

ပန်းပွင့်ကလေးများသည် တစ်ပွင့်နှင့် [illegible]နှင့်အလုချင်ပြိုင် နေကြလေသည်။

စိမ်းနုသော မြက်ခင်းပြင်ပေါ်ဝယ် ဆေး[illegible]စုံခြယ်သထား သလိုပင် ဖြစ်နေတော့သည်။

လိပ်ပြာကလေးများသည် ပန်း[illegible]တွင် ပြေးလွှား ပျော်မြူးနေကြလေသည်။

သူတို့လိုပင် ပန်းပွင့်လေးများကြားတွင် [illegible] မြူးနေသူနှစ်ဦး ရှိနေပါသည်။ သူတို့ကား ငယ်ရွယ်သော လုလင်[illegible] လုံမငယ်တို့ပင် ဖြစ်သည်။

သူတို့သည် တစ်ယောက်မျက်နှာ တစ်ယော[illegible]ကြည့်၍ ကြည်နူး နေကြသည်။

တစ်ယောက်ကို တစ်ယောက် ဆုပ်ကိုင်[illegible]က် ပျော်မြူးနေ ကြသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကမ္ဘာတစ်ခုလုံးသည် အလွန်မှလှပ၍ နေသည်ဟု ထင်ရသည်။

ပန်းပွင့်ကလေးများလည်း ချစ်စရာကောင်းပါသည်။

လိပ်ပြာကလေးများလည်း ချစ်စရာကောင်းပါသည်။

သို့သော် လုံမငယ်သည် ပို၍ လှပပြီး ချစ်စရာကောင်းသည်ဟု လုလင်၏ စိတ်ဝယ်ထင်မိသည်။

လုံမငယ်၏ မျက်ဝန်းအစုံသည် တောင်ကုန်းထိပ်ပေါ်ရှိ ခန့်ညားသော ခံတပ်ထံသို့ ရောက်ရှိ၍ သွားသောအခါ သူမ၏ မျက်နှာပေါ်မှ အပြုံးများသည် ကွက်ပြေး၍ သွားလေတော့သည်။

✗ ✗ ✗

ညိုးနွမ်းသောအသွင်ကို ဆောင်လာလေသည်။

ပြင်းထန်သော ဝေဒနာခံစားမှုသည် အပြုံးများ၏ နေရာတွင် အစားထိုး ဝင်ရောက်လာလေသည်။

အတန်ကြာ တိတ်ဆိတ်နေရာမှ သူမသည် သက်ပြင်းချပြီး

“မောင်မောင်ရယ်၊ ထိုက်ထိုက်ကို ချစ်ရတာ မောင်မောင့်အတွက် အန္တရာယ်များလှပါတယ်”

ရှောက်ဂူးသည် ထိုက်ထိုက်၏ လက်ကလေးကို ဆုပ်ကိုင်လိုက်ပြီး ...

“ဘာဖြစ်လို့လဲ ထိုက်ထိုက်ရယ်”

သူမသည် မျက်တောင်များကို တဖျပ်ဖျပ်ခတ်လိုက်လေသည်။

မျက်တောင်များကြားမှ မျက်ရည်များသည် လိမ့်၍ဆင်းလာသည်။

သူမသည် ဦးခေါင်းငိုက်စိုက်ထားရင်း ...

“ထိုက်ထိုက်မှာ သူများအိမ်က အိမ်   စ်ယောက်ပါ၊ ထိုက်ထိုက်ကို သူတို့ပိုင်တယ်၊ ထိုက်ထိုက်ကို ထိ   က် မပိုင်ဘူး၊ ထိုက်ထိုက်ရဲ့အသက်ကိုတောင် ထိုက်ထိုက် မပိုင်   ၊ သူတို့ပဲ ပိုင်တယ်”

ရှောက်ဂူးသည် သူမ၏လက်ကလေးကို ခ   င်းတင်း ဆုပ်ကိုင်လိုက်ပြီး ...

“ဒါတွေကိုတွေးမနေစမ်းပါနဲ့ ထိုက်ထိုက်   ၊ မေတ္တာစစ် မေတ္တာမှန်အတွက် လောကမှာ ကြောက်စရာ   မရှိပါဘူး”

လုံမငယ်သည် နှုတ်ခမ်းကို တစ်ချက်ကို   က်ပြီး ...

“မောင်မောင် မသိဘူးနော်၊ ထိုက်ထိုက်တို့   သာ မြို့စားကြီးသိသွားရင် မလွယ်ဘူး၊ အားလုံး ဒုက္ခရောက်မှ   မောင်မောင် မတွေးမိဘူးလား”

ရှောက်ဂူးသည် ထိုက်ထိုက်အား ပြုံး၍   က်ရင်း ...

“ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် တို့ကို ဘယ်သူမှ ခွဲလို့မ   ဘူးကွာ”

ထိုက်ထိုက်သည် ဦးခေါင်းကို အသာအ   မော့ပိုက်ပြီး ရှောင်ဂူးအား လှမ်း၍ ကြည့်လိုက်သည်။

သူမ၏ ခန္ဓာကိုယ်သည် ရုတ်တရက် တော   င်းသွားသည်။

ကြောက်မက်ဖွယ်ကောင်းသော အရာအား   မြင်ရသကဲ့သို့ သူမ၏ မျက်နှာပေါ်တွင် တုန်လှုပ်ချောက်ချားသေ   ခသွင်သဏ္ဌာန် ပေါ်၍ လာသည်။

ထို့ကြောင့် ...

ရှောက်ဂူးသည် နောက်သို့လှည့်၍ ခေါင်း   မော့ကြည့်လိုက်လေသည်။

သိန်းငှက်မြို့စားကြီးသည်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သူတို့အား စိမ်းစိမ်းကြီး စိုက်ကြည့်နေသည်ကိုတွေ့မြင်ရလေတော့သည်။

ϟ ϟ ϟ

သိန်းငှက်မြို့စားကြီး။

သူသည် ကိုယ်ခန္ဓာအလွန်ထွားကျိုင်းသော ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးပင်ဖြစ်သည်။

ကိုယ်ခန္ဓာထွားကျိုင်းသည်နှင့်အမျှ သူ၏လက်ဝါးရိုက်ချက်မှာလည်း ပြင်းထန်လှပေသည်။

ရှောက်ဂူးသည် သန်မာသော လူရွယ်တစ်ယောက်ပင်ဖြစ်လေသည်။

သို့သော် ...

သူသည် မြို့စားကြီး၏ လက်ဝါးရိုက်ချက်ဒဏ်ကို ခုခံနိုင်စွမ်းမရှိချေ။

"ဝုန်း ..."

ဟူသော အသံနှင့်အတူ သူ၏ခန္ဓာကိုယ်သည် လေထဲသို့မြောက်တက်သွားသည်ဟု ထင်ရလေသည်။

သူ၏အရိုးများကျိုးသွားသကဲ့သို့ နာကျင်သော ဝေဒနာကိုခံစားလိုက်ရသည်။

ထို့နောက် ...

သူ၏ မျက်ဝန်းထဲဝယ် မြို့စားကြီး၏ ရုပ်အသွင်သည်တဖြည်းဖြည်း မှုန်ဝါး၍လာလေသည်။

သူ၏ မျက်ဝန်းထဲသို့ အမှောင်တိုက်သည် တိုး၍ဝင်လာလေသည်။

သူသည် သတိလစ်မည့်တစ်ခဏ်အတွင်း၌ ထိုက်ထိုက်၏ငိုရှိုက်သံ၊ ထိတ်လန့်၍ အော်ဟစ်သံတို့ကို ... ကြားလိုက်ရလေတော့သည်။

ϟ ϟ ϟ

ဝူတောင်းသည် ပန်းပဲဆရာကြီးတစ်ဦး ... ဖြစ်သည်။

သူသည် သားဖြစ်သူရှောက်ဂူးအား သုံးရက် ... ကိုတိုင်ဆေးကုသခဲ့ရသည်။

ရှောက်ဂူး၏ ဒဏ်ရာသည် သုံးရက်မြော ... သည့်နေ့မှသက်သာ၍ လာလေသည်။

ထိုနေ့မှစ၍ ရှောက်ဂူးသည် ထိုက်ထိုက် ... နေ့စဉ်ကြက်ဆက်သတိရရှိပြီး မအိပ်နိုင် မစားနိုင်ဖြစ်၍ နေ ... တော့သည်။

ထိုက်ထိုက်၏ နာမည်အား တမ်းတမ်း ... ခေါ်၍ နေတတ်သည်။

ဝူတောင်းသည် သူ့သား၏ ခံစားနေရ ... ဝေဒနာကို ကြာရှည် ကြည့်ရက်နိုင်စွမ်းမရှိချေ။

ထို့ကြောင့် သူသည် သိန်းငှက်မြို့စားကြ ... သွားရောက်တောင်းပန်ရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

သို့မှသာ သူ့သား၏ ခံစားနေရသော ... ဝေဒနာသည်ပျောက်ကင်းမည် မဟုတ်ပါလော။

ထို့ကြောင့် ...

သူသည် သိန်းငှက်မြို့စားကြီးထံ သွား ... ၍ သိန်းငှက်မြို့စားကြီး၏ အိမ်ဖော် ထိုက်ထိုက်နှင့် သူ့သား ... ပေးရန်တောင်းပန်လေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သိန်းငှက်မြို့စားကြီးသည် ရှုတောင်း၏ ကြောင်းလမ်းလာသော မင်္ဂလာကိစ္စအား အဖြေပေးလိုက်ပါသည်။

မြို့စားကြီး ပေးလိုက်သောအဖြေကား လက်ဝါးတစ်ချက်ဖြင့် ရိုက်ချလိုက်ခြင်းပင် ဖြစ်ပါသည်။

ရှောက်ပုံးသည် ထိုသတင်းကိုကြားသည်နှင့် အိမ်ရာထက်မှ မထနိုင်တော့ချေ။

ဂူတောင်းသည် မြို့စားကြီး၏ ရိုင်းပြမှုကို မကျေနပ်ချေ။

သူတို့၏ပြဿနာအား မည်ကဲ့သို့ ဖြေရှင်းရမည်ကို စဉ်းစား၍ မရချေ။

ယင်းပြဿနာအား မည်သူက ဝင်ရောက်ဖြေရှင်းပေးနိုင်ပါမည်လဲ။

နောက်ဆုံး ဂူတောင်းသည် ပြဿနာအား ဖြေရှင်းပေးနိုင်မည့်သူကို စဉ်းစား၍ ရသွားလေသည်။

ထို့နောက် သူ့မျက်နှာသည် ပြုံးရွှင်၍လာလေသည်။

ဘဘသည် သူတို့ပြဿနာအား ဖြေရှင်းပေးနိုင်မည့်သူပင် မဟုတ်ပါလော။

✶ ✶ ✶

အမှန်တရားဘက်တော်သား

ဘဘ။

အားလုံးက သူ့ကို ဘဘဟုပင် ခေါ်ကြ[illegible]။ ဘဘဆိုသည်မှာ တခြားလူမဟုတ်ပေ။

စုကျူးမြို့စားတာမေ့ပင်ဖြစ်သည်။

သူသည် မည်သို့သော လူစားမျိုးဖြစ်[illegible]ကို မည်သူမျှ မသိကြချေ။

မည်မျှချမ်းသာသည်ကိုလည်း မည်သူမျှ [illegible]ကြချေ။

မည်မျှတန်ခိုးအာဏာထက်သည်ကိုလည်း မည်သူမျှမသိကြချေ။

သို့သော်

မည်သူမဆို အခက်အခဲရှိလာသည့်အခါ ပြဿနာများ မရှင်းနိုင်သည့်အခါ ဒုက္ခနှင့်တွေ့ကြုံခံစားရသည့်အ[illegible]များတွင် သူ့ထံသို့ ရောက်လာကြမြဲပင်ဖြစ်သည်။

သူသည် သူ့ထံသို့အကူအညီတောင်းခံ[illegible]ကို ငြင်းပယ်ခြင်းမရှိချေ။

နှစ်သိမ့်ပေးသော ကတိစကားမျိုးကို ဘ[illegible]သောအခါမျှ မပေးခဲ့ချေ။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သင့်အားကူညီမည်ဟု ကတိပေးပြီးပါက ပြဿနာသည် မည်မျှကြီးပါစေ၊ ဒုက္ခသည် အဘယ်မျှကြီးပါစေ၊ သူသည် သင့်အား ဖြစ်အောင် ကူညီမည်ပင် ဖြစ်ပေသည်။

ဤကဲ့သို့ ကူညီခြင်းသည် သူ့အား အခကြေးငွေပေးရန် မလိုချေ။ သူ့အား ရင်းနှီးရန်လည်းမလိုချေ။ အကူအညီ တောင်းခံ သူသည် မည်မျှဆင်းရဲနေပါစေ၊ သူသည် ထိရောက်စွာ ကူညီမည် ဖြစ်ပါသည်။

ဘူသည်ဆင်းရဲချမ်းသာမရွေး ကူညီတတ်သည်။ လူတန်းစား မရွေး ကူညီတတ်သည်။

သူသည် မတရားမှုကို ရွံမုန်းသည်။ တရားမျှတမှုကို နှစ်သက် သည်။

ထို့ကြောင့် ...

လူအများက သူ့အား အခကြေးငွေထက် တန်ဖိုးရှိသော ရိုသေခြင်း၊ လေးစားခြင်း၊ ကြည်ညိုခြင်းတို့ကို ပေးလေသည်။

လူတွေ၏ ရိုသေလေးစားခြင်း၊ ကြည်ညိုခြင်း၊ ချစ်ခင်ခြင်း တို့ကို သူသည် မတောင်းခံရဘဲ ရရှိလေသည်။

လူတိုင်းက သူ့အား ရိုသေလေးစားသောအားဖြင့် ဘဘဟု ခေါ်ကြလေသည်။

ထို့ကြောင့် သူ၏အမည်ရင်းကို သိသူပင် ခပ်ရှားရှား ဖြစ်နေ လေသည်။

သူကိုယ်တိုင်ကလည်း ထိုသို့ ဘဘဟု ခေါ်ခံရခြင်းကိုပင် နှစ်သက်နေလေသည်။

* * *

သူသည် ကူညီမှုပေးခြင်းကို အလွန်နှစ်သက်သည်။

ထို့ပြင် ပန်းများကိုလည်း နှစ်သက်လေသည်။

ထို့ကြောင့်

သူနေသော နေရာတွင် ပန်းပေါင်းစုံ ဝေဝေဆာဆာ ဖူးပွင့်၍ နေလေသည်။

ပန်းများရောင်စုံပွင့်လန်းလျက်ရှိနေရာသည် သူနေထိုင်ရာ နေရာ ဖြစ်လေသည်။

ထိုနေရာကို ပန်းမြို့တော်ဟုပင် တင်စားခေါ်နိုင်လေသည်။

ယခု ရာသီမှာ ဂန္ဓမာပန်းများ ပွင့်လန်းသော ရာသီပင် ဖြစ် သည်။

ထို့ကြောင့် ...

ဘဘအမည်ခံ စုကျူးမြို့စားကြီးတာ သည် ဂန္ဓမာပန်း ဥယျာဉ်ထဲတွင် ဧည့်ခံပွဲတစ်ခု ကျင်းပ၍ နေ သည်။

ဘဘ၏ ဧည့်ခံပွဲဖြစ်သည့်အလျောက် ရောက်ကြသော ဧည့်သည်များမှာ လွန်စွာမှ များပြားလေသည်

ဧည့်သည်တိုင်းတွင် လက်ဆောင်တစ်ခု ပါလာကြသည်။

တချို့သည် တန်ဖိုးကြီးသော လက်ဆောင် ယူလာကြသည်။

တချို့သည် တန်ဖိုးနည်းသော လက်ဆောင် ယူလာကြသည်။

တချို့သည် လေးစားသော စေတနာနှင့် ရိုသေမှုလက်ဆောင် သာ ပါလာကြသည်။

တန်ဖိုးကြီးသည့် လက်ဆောင်ပေးသူကို ဖြစ်စေ၊ တန်ဖိုးနည်း သော လက်ဆောင်ပေးသူကို ဖြစ်စေ လက်ဆောင်ဟူ၍ မပါသော်လည်း စေတနာနှင့် ရိုသေမှုလက်ဆောင်ပေးသူကို ဖြစ်စေ ဘဘသည် မခွဲခြားဘဲ လက်ခံလေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လာသမျှသော ဧည့်သည်အပေါင်းကို ဘဘသည် ကျောသား ရင်သား မခွဲခြားဘဲ ဧည့်ဝတ်ကျေပွန်စွာ ဧည့်ခံလေ့ရှိသည်။

ယနေ့ ဘဘ၏ မျက်နှာသည် အပြုံးပန်းများဖြင့် ဝေဆာ၍ နေသည်။

သူသည် သူ့မွေးနေ့သို့ တက်ရောက်လာသမျှသော ဧည့်သည်များအား ဂန္ဓမာပန်း ဥယျာဉ်၏ အဝင်ဝမှ ကြိုဆို၍နေလေသည်။

✦ ✦ ✦

စုကျုံးမြို့စားကြီးတာပေ့၏ အရပ်သည် မြင့်မားလှသည်ဟု မဆိုနိုင်ပါ။

သို့သော် ...

တွေ့မြင်သူတိုင်းသည် သူ့အား အရပ်မြင့်မားသည်ဟု ထင်ရသည်။

သူ့အရပ်သည် မမြင့်ပါ။

သို့ရာတွင် သူ၏ ကောင်းသတင်းဂုဏ်ရှိန်သည် မြင့်မားသည် မဟုတ်ပါလော။

ထို့ကြောင့် ...

တွေ့မြင်သူတိုင်းက သူ့အားအရပ်မြင့်မားသည်ဟု ထင်ရခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

မြို့စားကြီး၏ မျက်နှာသည် အမြဲတမ်းပြုံး၍ နေတတ်ပေသည်။

ထိုသို့ ပြုံးနေသော်လည်း ခန့်ညားမှုအသွင်သည် ပျောက်မသွားချေ။

ထို့ကြောင့် ...

သူ့အား တွေ့မြင်ရသူတိုင်းက ကြည်ညိုလေးစားစိတ်များ ပေါ်ပေါက်လာလေသည်။

မည်သူတစ်ဦးတစ်ယောက်မျှ သူ့အား အကြည်ညိုကင်းမဲ့သောစိတ် ဖြစ်ပေါ်၍ မလာချေ။

များစွာသော လူတို့သည် မြို့စားကြီးအား သူတို့၏ ဖခင်ထက်ပင် လေးစားကြလေသည်။

သူတို့သည် မြို့စားကြီးအား အရိုအသေကင်းမဲ့သည့် အပြုအမူမျိုး မလုပ်ရဲချေ။

မလေးစားသော စကားမျိုး မပြောရဲချေ

သို့သော် ...

မြို့စားကြီးရှေ့တွင် ဟောဟောဒိုင်းဒိုင်းနှင့်ပွင့်လင်းလင်း ပြောရဲသူ တစ်ယောက်ရှိလေသည်။

ထိုသူသည် မြို့စားကြီး၏ တစ်ဦးတည်းသော သား စွန်ကျင်းပင် ဖြစ်လေသည်။

✦ ✦ ✦

စွန်ကျင်းသည် စုကျုံးမြို့စားကြီးတာပေ့၏ တစ်ဦးတည်းသော သားဖြစ်သည်။

သူသည် သူ၏ ဖခင်လောက် အရပ်မမြင့်ချေ။

သို့သော သူ့တွင် သုံးမကုန်နိုင်သော အင်အားများ ရှိလေသည်။

သူ့တွင် ယောက်ျားပီသသော ရုပ်သွင်ရှိသည့်အပြင် သူ့ဖခင်ကဲ့သို့ပင် သူတစ်ပါးအား ကူညီလိုသော စိတ်အပြည့်အဝ ရှိလေသည်။

သူသည် သူတစ်ပါးအား ကူညီရန် အခွင့်သာသောအခါမှ တွန့်ဆုတ်ခြင်း မရှိပေ။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သင်သည် သူ့ကိုယ်ပေါ်မှ အဝတ်အစားကို လိုချင်ပါသည်ဟု ပြောလာလျှင် သူသည် သင့်အားချွတ်၍ ပေးလိုက်မည်သာဖြစ်သည်။

ထိုသို့ ပေးလိုက်ခြင်းအတွက် သူသည် ဘယ်သောအခါမှ နမျောမည်မဟုတ်။

သို့သော်...

လူအများသည် သူ့အား သူ့ဖခင်လောက် ကြည်ညိုလေးစားခြင်း မရှိချေ။ ထိုသို့ ဖြစ်ရသည်မှာ သူသည် ဒေါသကြီး၍ စိတ်ထန်သောကြောင့် ဖြစ်သည်။

သူ၏ ဒေါသသည် အချိန်မရွေးပေါက်ကွဲတတ်သည်။

ထိုဒေါသကို ထိန်းမထားနိုင်သည့်အတွက် မကြာခဏ ဆိုသလိုပင် အများနှင့် ရင်ဆိုင်ရတတ်လေသည်။

ထိုကဲ့သို့ ဒေါသကြီးတတ်မှုကြောင့် သူသည် မိတ်ဆွေကောင်းများစွာ ဆုံးရှုံးခဲ့ရလေသည်။

လူများသည် သူ့အား ခင်မင်လိုပါသည်။

သူနှင့် ရင်းနှီးလိုပါသည်။

သို့သော်...

သူ၏ ဒေါသကြီးတတ်မှုကို ကြောက်ရွံ့ကြရလေသည်။

ယခု သူသည် ဖခင်၏ အနားတွင် ရပ်နေသည်။

ညှော်ခံပွဲသို့ တက်ရောက်လာသော ညှော်သည်များအား ဖခင်နှင့်အတူ ညှော်ခံကြိုဆိုလျက် ရှိသည်။

ညှော်ခံပွဲသည် အလွန်မှ စည်ကားလေသည်။

ထို့ကြောင့်...

သူသည် ညှော်သည်များအား အချိန်အတော်ကြာအောင် ကြိုဆိုနေရသည်။

ယင်းအတွက်ကြောင့် သူသည် စိတ်အနည်းငယ်ပင် တိချင်နေသေတော့သည်။

* * *

ညှော်သည်များသည် လွန်စွာမှ များပြားသည်။

များပြားလှသော ညှော်သည်များထဲတွင် လူစိမ်းများလည်း အလိုအလျောက် ပါဝင်သည်။

ထိုလူစိမ်းများထဲတွင် လူရွယ်တစ်ယောက် ပါဝင်သည်။

ထိုလူရွယ်သည် အဖိုးမတန်သော အဝတ်အစားများကို ဝတ်ဆင်ထားသည်။

သူ့မျက်နှာသည် ပကတိအေးစက်၍ ဟာ[illegible]အရာ ကင်းမဲ့နေသည်။

သူသည် မြို့စားကြီးအတွက် တန်ဖိုးမများ[illegible] တန်ဖိုးမနည်းသော လက်ဆောင်ပစ္စည်းယူ၍လာလေသည်။

မြို့စားကြီးတို့သားအဖသည် သူ့အား သိ[illegible]ခြင်းမရှိချေ။

သို့သော် မြို့စားကြီးတို့ သားအဖအဝ[illegible] ဤသည်မှာ အကြောင်း မဟုတ်ချေ။

အရေးလည်း မကြီးချေ။

မြို့စားကြီးသည် စိမ်းသူရော ကျွမ်းသူပါမခွဲ[illegible] ကြိုဆိုသည် မဟုတ်ပါလော။

စကျူးမြို့စားကြီးတာရေ့နှင့် စွန်ကျင်းတို့သ[illegible] ထိုလူရွယ်အား မြင်မြင်ချင်း ခင်မင်သည့် စိတ်ဖြစ်ပေါ်၍လာသည်။

ထို့ကြောင့် မြို့စားကြီးသည် သူ၏လက်[illegible]ပစ္စည်းကို ကိုင်ကြည့်လိုက်သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဟုတ်အိမ်"

ဟု ရေးသားထားသည်ကို တွေ့လိုက်ရသည်။

ထိုအမည်မျိုးသည် သာမန်အမည်မျိုးသာ ဖြစ်သည်။

ဘဘ တာပေ့သည် သူ့သား စွန်ကျင်းအား မေးလိုက်လေသည်။

"သား ဒီနာမည်ကို ကြားဖူးသလား"

"ဟင့်အင်း၊ မကြားဖူးပါဘူး"

ဘဘတာပေ့သည် မျက်မှောင်တစ်ချက်ကြုတ်လိုက်ပြီး

"ခုတလော သားလဲအပြင်ထွက်နေတာပဲ၊ ဒီ ဟုတ်အိမ်ဆိုတဲ့ အမည်ကို ဘာလို့မကြားဖူးတာလဲ"

"သူက နာမည်ကြီးထဲကမှ မဟုတ်တာ ဘယ်ကြားဖူးမလဲ"

"အင်း … တော်တော့်ထူးဆန်းတယ်၊ ဒီသူငယ်ရဲ့ ရုပ်ရည်ဟာ ကျော်ကြားမယ့်ဟာန်ပဲ၊ ဒါပေမယ့် ဘာလို့မကျော်ကြားရတာလဲ"

"ကုသိုလ်ကံမလိုက်သေးလို့ ဖြစ်မှာပေါ့"

ဘဘတာပေ့သည် အတန်ကြာစဉ်းစားလိုက်ပြီးမှ …

"သား တော်တော်ကြာရင် ရှင်းစွမ်းဆီကို သွားမေးစမ်း ကြားလား၊ သူကတော့ ဒီသူငယ်ကို သိရင်သိလိမ့်မယ်"

"ဟုတ်ကဲ့၊ ကျွန်တော် သွားမေးပေးပါ့မယ်"

စွန်ကျင်းသည် ခေါင်းညိတ်၍ ပြောလိုက်သည်။

သူသည် ဤသို့ ပြောလိုက်သော်လည်း သွေ့သည်များ ကိုဆိုင်ခြင်းခံနေရသဖြင့် ထိုကိစ္စကို သတိမရဘဲ ရှိနေလေသည်။

သို့သော် …

ထိုကိစ္စကို သတိရသည့်တိုင် ရှင်းစွမ်းအား သွား၍ မေးခဲ့ မဟုတ်ပါ။

စွန်ကျင်းသည် ရှင်းစွမ်းအပေါ် ကျေနပ်ခြင်းမရှိချေ။

အကယ်၍သာ ဟုတ်အိမ်သည် မည်သို့သော လူစားမျိုး ဖြစ်သည်၊ ဤနေရာကို အဘယ်ကြောင့်လာရသည်ကို စွန်ကျင်း သိခဲ့သည်ရှိသော် နောက်ပိုင်းတွင် ဖြစ်ပေါ်လာမည့် ပတ်မောဖွယ်ရာသည့်အဖြစ်အပျက်တို့သည် ဖြစ်ပေါ်ကောင်းမှ ဖြစ်ပေါ်လာတော့မည်ဖြစ်သည်။

ဟုတ်အိမ်ဆိုသောအမည်မှာ ထိုလူရွယ်၏ အမည်ရင်း မဟုတ်ချေ။

သူ၏အမည်အရင်းမှာ မင်းစင် ဖြစ်သည်၊

သူရောက်လာသည့် အကြောင်းရင်းမှာ ဘဂ ၁ ခမည်ခံ စုကျူးစားကြီး တာပေ့အား သတ်ရန်ပင် ဖြစ်ပါတော့သည်။

✗ ✗ ✗

အကယ်၍သာ စွန်ကျင်းသည် ရှင်းစွမ်းအား ဟုတ်အိမ်အမည်ခံ မင်းစင်၏ အကြောင်းကို မေးမည်ဆိုလျှင် …

ရှင်းစွမ်းသည် မင်းစင်မည်သူမည်ဝါဖြစ်သည်၊ အဘယ် ကြောင့် ဤနေရာသို့လာရောက်ရသည်ကို၍ စုံစမ်းတော့မည် ဖြစ်သည်။

သူသည် လွယ်လွယ်နှင့် လက်လျှော့တတ်သော သူစားမဟုတ်။

ထို့ကြောင့် …

မင်းစင်၏အကြောင်းကို မရမနေ စုံစမ်းမည် သာ ဖြစ်ပါသည်။

ရှင်းစွမ်းသည် မိန်းကလေးမဟုတ်ပါ။

သို့သော် …

မိန်းကလေးထက်ပင် ရှေ့စပ်သေချာသူတစ်ယောက်ပင် ဖြစ်ပေသည်။

www.burmeseclassic.com

ထို့ပြင် သူသည် စွန်ကျောင်းနှင့်ခြားနားသည်။
ရုပ်သွင်သဏ္ဌာန်လည်း ခြားနားသည်။
စိတ်နေစိတ်ထားချင်းလည်း မတူချေ။
ထို့ကြောင့်
စွန်ကျောင်းနှင့်သူသည် အမြဲတမ်းဆန့်ကျင်ဘက် ဖြစ်နေပေသည်။
စွန်ကျောင်း၏ ရုပ်ရည်သည် ယောကျာ်းပီသသည်။
ထူထဲသော မျက်ခုံးမွေးအစုံကို ပိုင်ဆိုင်သည်။
မျက်လုံးကြီးသည်။
သူ၏ အသားရောင်သည် ကြေးနီရောင်ထ၍ နေသည်။
ရှင်းစွမ်းကား ဤသို့ မဟုတ်ပါ။
သူ့မျက်နှာသည် ဖြူဖွေး၍နုနယ်သည်။
သူ့မျက်နှာတွင် သွေးရှိမှ ရှိပါလေစဟုပင် ထင်ရသည်။
သူ့ဟန်သည် နွဲ့နွဲ့နှောင်းနှောင်းရှိသည်။
အလွန်ပျော့ပျောင်းသော လူရွယ်ပင် ဖြစ်သည်။
ထို့ကြောင့် ...
သူ့အား မည်သူမျှ အထင်မကြီးချေ။
သူ့တွင် အထင်ကြီးစရာ တစ်ကွက်မှမရှိဟု ထင်ရပေသည်။
သို့သော် ...
ထိုသို့ ထင်မြင်ခြင်းသည် မှားယွင်းပေသည်။
အလွန်ကြောက်စရာကောင်းအောင် မှားယွင်းပေသည်။
တကယ်တော့ ရှင်းစွမ်းသည် စကျူးမြို့စားကြီးတာပေ့
အားအထားရဆုံး ဖဲ့ယုံတစ်ယောက် ဖြစ်ပါသည်။
ထို့ပြင် ...

သိုင်းလောက၌ ထိပ်တန်းလက်နက်ပုန်း သို .. များသုံ ယောက်ရှိသည့်အနက် သူသည်တစ်ယောက်အပါအဝင် ဖြစ်သည်။

အထူးသဖြင့် စက်ကီရိယာတပ်၍ အသုံး ...သော လက်နက်ပုန်းတွင် သူ့အား မီသူမရှိချေ။

သူသည် မည်သည့်အခါမျှ လက်နက်ကိုင် ဆောင်ခြင်း မရှိပါ။ လိုလည်းမလိုအပ်ပါ။

ကိုယ်ခန္ဓာတစ်ခုလုံးတွင် လက်နက်ပုန်းရှိ ... လက်နက်ကိုင်ဆောင်ရွက်ရန် လိုအပ်မည်မဟုတ်ချေ။ လို ...မလိုအပ်ပါ။

ထို့ကြောင့်

ရှင်းစွမ်းသည် မည်သည့်အခါမှ လက်န... ကိုင်ဆောင်ပါ။

* * *

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အကူအညီ

စုကျုးမြို့စားကြီးတာပေသည် ခြင်းထဲမှ သစ်သီးဝလံများကို မြင်လိုက်သည်နှင့် ချန်းဟုတ်ရောက်ရှိနေမှန်း သိလိုက်သည်။

ချန်းဟုတ်သည် နှစ်စဉ်နှစ်တိုင်း ဤအချိန်တွင် ထိုသို့ ပို့နေကျမြဲ ဖြစ်သည်။

သူသည်နှစ်စဉ်နှစ်တိုင်း ဤနေရာသို့လာကာ မြို့စားကြီးအား ကန်တော့နေကျဖြစ်သည်။

ရောက်လာသည့်အခါတိုင်း သူ၏ မျက်နှာသည် ပြုံးရွှင်၍ ပျော်နေသည်။

သို့သော် ...

ယခုသူသည် မြို့စားကြီးအား တွေ့တွေ့ချင်း သူ၏ မျက်လုံးအိမ်တွင် မျက်ရည်များနှင့် ပြည့်နေသော မျက်လုံးအစုံကို တွေ့လိုက်သည်နှင့် သူသည် ချန်းဟုတ်အား သူ၏ သီးသန့်ခန်းသို့ ခေါ်ဆောင်၍ လာလေသည်။

ဤသီးသန့်အခန်းသည် ဘာဘတာပေ၏ သီးသန့်အခန်း ဖြစ်သည်။

သူ၏ ခွင့်ပြုချက်မရဘဲ ဤအခန်းတွင်းသို့ မည်သူမျှမလာရချေ။

ဤသီးသန့်အခန်းထဲတွင် ပြောချင်သည့် စ ား ကိုပြောပါစေ၊ ည်သူမျှမကြားနိုင်ပါ။

ဘာဘတာပေသည် သီးသန့်အခန်းထဲသို့ ောက်သည်နှင့် န်းဟုတ်အား ထိုင်ခိုင်းလိုက်သည်။

ထို့နောက် ...

အရက်တစ်ခွက်ကိုငှဲ့ကာ ချန်းဟုတ်အား ပေးလိုက်သည်။

တစ်ဖန် ဆေးလိပ်တစ်လိပ်အား ချန်းဟုတ် ောက်ရန် ပေး ိုက်ပြန်သည်။

ဤသည်မှာ စုကျုးမြို့စားကြီးတာပေသည် ချန်းဟုတ်၏ ှုပ်ရှားနေသော စိတ်ကို တည်ငြိမ်စေရန် ပြု ပိုက်ခြင်းပင် ဖြစ်ပါသည်။

ထို့ပြင် သူသည် ဤနေရာသို့ ချန်းဟုတ်အား ခေ ဆောင်လာရ ခြင်းမှာ ချန်းဟုတ်သည် တစ်စုံတစ်ခုသော ကြီး သည့်ဒုက္ခကို တွေ့ကြုံခံစားနေရသည်ကိုသိရ၍ပင်ဖြစ်ပါသည်။

ချန်းဟုတ်သည် မြို့စားကြီးအား တွေ့ကြုံခံစ သော အဖြေ တ်ကို ပြောပြလေသည်။

ထို့နောက် ...

သူ့ဒုက္ခအား ကယ်တင်ပေးရန် မြို့စားကြီ အကူအညီ တောင်းလေသည်။

ဘာဘတာပေသည် ချန်းဟုတ်၏ အဖြ အချက်များကို အကြောင်းစုံ ကြားပြီးသောအခါ သူ၏မျက်နှာတစ်ခု သည် မည်း၍ လာသည်။

သူသည် မျက်မှောင်တစ်ချက် ကြုတ်လိုက်သည်။

www.burmeseclassic.com

ဤကိစ္စနှင့်ပတ်သက်၍ ချန်းဟုတ်အား မည်သို့ မည်ပုံပြုလု
ပေးမည်ဟု ဘဘတာပေ့သည် ကတိမပေးချေ။

သို့သော် ဤကိစ္စကို ဘဘတာပေ့သည် တရားမျှမျှတ
ဖြစ်အောင် ဆောင်ရွက်ပေးလိမ့်မည်ဟု ချန်းဟုတ်ယုံကြည်ထား
သည်။

ဘဘတာပေ့၏ သီးသန့်ခန်းထဲမှ ပြန်ထွက်လာသော ချန်းဟု
မျက်နှာဝယ် ပျောက်ကွယ်နေသော အပြုံးတို့သည် ပြန်လည် နေရာ
လျှက် ရှိပေသည်။

ထိုသီးသန့်ခန်းထဲမှာ ထွက်လာသူတိုင်းသည် ပြုံးရွှင်၍ နေ
မြဲပင် မဟုတ်ပါလား။

ထို့ကြောင့်

ဤသီးသန့်ခန်းထဲမှာ ထွက်လာသော ချန်းဟုတ်သည် ပြုံးရွ
နေလေတော့သည်။

N N N

ပန်းပဲဆရာကြီးဝူတောင်းသည် ဘဘတာပေ့၏ သီးသန့်
ထဲမှ ပြန်ထွက်လာသောအခါ ပြုံးရွှင်ကျေနပ်၍ နေလေသည်

အလားတူပင် ဘဘတာပေ့ထံ ငွေရေးကြေးရေး အကူ
တောင်းသူများ အခြားကိစ္စနှင့်လာရောက်အကူအညီတောင်းသူ
ထိုလူအားလုံးသည် ဘဘတာပေ့၏ သီးသန့်ခန်းထဲမှ ထွက်လာ
အခါ ထိုလူအားလုံး၏ စိတ်သည် အကျေနပ်ကြီးကျေနပ်၍ နေ
လေသည်။

သူတို့အားလုံး ကျေနပ်စွာ သီးသန့်ခန်းထဲမှ ထွက်ခွာပြ
တွင် ရှင်းစွမ်းသည် ယင်းသီးသန့်ခန်းထဲသို့ ဝင်သွားလေသ

ဤကဲ့သို့သော အခါမျိုးတွင် ...

ဘဘတာပေ့သည် သူ့အားတာဝန်တစ်ရပ် ပေးတော့မည်ကို
သိထားသည်။

ထို့ကြောင့်

သူသည် ယခုကဲ့သို့ ဘဘတာပေ့၏ သီးသ န်းထဲသို့ ဝင်
ခြင်း ဖြစ်သည်။

ဘဘတာပေ့၏အမိန့်သည် တိုတောင်းလှ ည်။

တန်ဆာမဆင်ဘဲပြတ်သားလှပေသည်။

ထို့ကြောင့်

အလုပ်ကို ပြတ်ပြတ်သားသားပင် အလုပ် သည်။

"ရှင်းစွမ်း နောက်သုံးရက်ကြာရင် သူဌေး ဗမ်ဆိက်ို လူ
ယောက် လွှတ်လိုက်၊ သူဌေးကြီးဝမ်ရဲ့တူ ဝမ် နဲ့ ဝမ်ဘိကို
သက်မသေစေနဲ့၊ ဒါပေမယ့် အိပ်ရာထဲက သုံးလ က်မထနိုင်
အင်လုပ်ခိုင်းလိုက်၊ နောက်ပြီး သိန်းငှက်မြို့စား ဆိကိုတော့
ကိုယ်တိုင် ရောက်အောင်သွားပါ၊ သူ့ဆီက ထိုက်ဆိုတဲ့
ဖော်မလေးကို ရအောင်ခေါ်လာခဲ့ မှတ်မိတယ်"

ရှင်းစွမ်းသည် သူ၏ခေါင်းကိုညိတ်ရင်း ...

"ဟုတ်ကဲ့ပါ ဘဘ"

ဟု ဖြေလိုက်သည်။

ဘဘတာပေ့သည် အမိန့်သာ ပေးသည်။

မည်သည့်အခါမှ ဘာကြောင့် ဤသို့ အမိန့်ပေးရသည့်ကို
ချက်မထုတ်ချေ။

သူသည့် သင့်အား တာဝန်ပေးမည်ဆိုပါစို့၊ ထိုတာဝန်အား
မ်းဆောင်ရန်မှာ သင့်တာဝန်သာ ဖြစ်သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သူသည် သင့်အား မည်သို့မည်ပုံ ပြုလုပ်ရမည်ဟု မညွှန်ကြားချေ။

သင့်နည်း သင့်ဟန်ဖြင့် ပေးလိုက်သော တာဝန်ကို ကျေပွန်စွာ ဆောင်ရွက်ရမည်သာဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့်

ရှင်းစွမ်းသည် သူထမ်းဆောင်ရမည့် တာဝန်မှာမသေးကြောင်း နားလည်လိုက်သည်။

မလွယ်ကူမှန်းလည်း သူသိသည်။

သို့သော်...

သူ့မျက်နှာပေါ်တွင် ယင်းသို့သော လက္ခဏာမျိုး မပေါ်အောင် ထိန်းသိမ်း၍ ထားသည်။

တကယ်တော့ ဤကဲ့သို့ ခက်ခဲသော တာဝန်တစ်ရပ်ကို သူ့အား ထမ်းဆောင်ခိုင်းသည်မှာ ဘဘတာပေ့သည် သူ့အပေါ် ယုံကြည်စိတ်ချသည့် သဘောပင်မဟုတ်ပါလော။

ဘဘတာပေ့သည် သက်ပြင်းတစ်ချက် ချလိုက်ပြီး

"အင်း ... ရှင်းစွမ်း မင်းဟာ အတော်ဆုံးလူငယ်တစ်ယောက်ပဲ၊ ကြိုးစားသမျှဟာ မင်းအတွက် ထူးချွန်ဖို့ချည်းပဲ၊ မင်းသာ ငါ့သားဖြစ်ရင် ဘယ်လောက်များ ကောင်းလိုက်မလဲ"

ရှင်းစွမ်းသည် ဘဘတာပေ့၏စကားကို ကြားသည်နှင့် သူ၏ ရင်ထဲတွင် လှုပ်ရှား၍ သွားလေသည်။

သို့သော်...

ထိုကဲ့သို့ လှုပ်ရှားနေသည်ကို မသိအောင်အချိန်မီထိန်းသိမ်း ထားရလေသည်။

"ဘဘဟန်တန် ရောက်နေပါတယ်၊ သူ ... ပြင်မှာ စောင့်နေတယ် သူကိုယ်တိုင် ဘဘကို ကန်တော့မလို့တဲ့"

ဟန်တန်ဟူသော အမည်ကို ကြားလိုက်သည်နှင့် ဘဘတာပေ့သည် မျက်မှောင်တစ်ချက်ကုပ်လိုက်ပြီး

"သူ ဒီအချိန်လာဖို့မကောင်းဘူး"

ရှင်းစွမ်းသည် ဘဘတာပေ့၏ စကားအ ... မည်သို့မျှ တုန့်ပြန်ခြင်း မပြုနိုင်ခြင်းလည်း မရှိပါ။

ဟန်တန်သည် မည်ကဲ့သို့သော လူစားမျိုး ဖြစ်သည်ကို သူမသိပါ။

ဟန်တန်နှင့် ဘဘတာပေ့ကြားတွင် မည်သို့သော ဆက်သွယ်မှုများ ရှိနေသည်ကိုလည်း သူမသိပါ။

ဟန်တန်ကို တွေ့ရခဲ့သည်။

တွေ့ရသည့်အချိန်တိုင်းလည်း သူ၏ ခေါင်းထဲတွင် စိမ့်၍ သွားသည်ဟု ထင်ရသည်။

ဘာကြောင့် ယခုလိုဖြစ်သည်ကို သူမသိပါ။

သို့သော်...

ဟန်တန်နှင့်တွေ့ရသည့်အချိန်တိုင်း ယင်း... မဟုတ်ပါချေ။

သို့သော်...

သူ့မျက်လုံးများသည် ရေခဲတုံးမျှ အေးစက်၍ နေတတ်ပေတော့သည်။

ထို့ကြောင့်လည်း လူတိုင်းသည် သူ့မနားသို့ သိပ်မကပ်ရဲချေ။

သူ့အနားသို့ ကပ်ရဲသည့်လူဟူ၍လည်း မရှိခဲ့ချေ။

သူကိုယ်တိုင်ကလည်း လူအများနှင့် နီးနီး ကပ်ကပ်နေ၍ လူများနှင့် နီးစပ်ရန်လည်း မကြိုးစားချေ။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထိုပြင် ...

သူ စကားပြောသည်ကိုလည်း မတွေ့ရချေ။

အ နေ၍တော့ မဟုတ်ပါ။

ဘဘတာပေ့ရှေ့၌သာလျှင် စကားပြောသည်။

ဘဘတာပေ့၏ ရှေ့မှလွဲ၍ သူ့စကားပြောသည်ကို ဘယ်အခါမှ မတွေ့ရချေ။

ဘဘတာပေ့သည်

အတန်ကြာတိတ်ဆိတ်နေရာမှ သက်ပြင်းတစ်ချက် ချလိုက်ပြီးတော့ ...

"ရောက်နေမှတော့ ဝင်နိုင်းလိုက်ပါ"

N N N

မပေါင်းဆန်သောလူ

ဟန်တန်သည် အခန်းထဲသို့ ရောက်သည့် ... ဘဘတာပေ့ရှေ့တွင် ဒူးထောက်ပြီး ဦးချလိုက်လေသည်။

ဘဘတာပေ့သည် ဦးခေါင်းကို တဆတ်... ညိတ်ရင်း

"ဘယ့်နှယ်လဲ ... မင်းနေထိုင်ကောင်းရဲ့ ..."

"ဟုတ်ကဲ့ ... ဘဘ ကောင်းပါတယ်"

"မိန်းမတွေဘာတွေရောရပြီလား"

"မရသေးပါဘူး ဘဘ"

"ဟေ မင်းဒီအရွယ်ရောက်နေမှ မိန်းမယူ ... ကောင်းပြီ"

"ကျွန်တော် ဘယ်မိန်းမမှ မယုံကြည်ဘူး ... ဘဘ"

ဘဘတာပေ့သည် တစ်ချက်ပြုံးလိုက်ပြီ

"အေး ... မိန်းမဆိုတာ သိပ်ယုံလဲမကော ... င်ဘူး၊ သိပ်မယုံရင်လဲ မကောင်းဘူး၊ ကဲကဲ မင်းသွားနိုင်ပြီ နော ... င်းမလာလည်းဖြစ်ပါတယ်၊ မင်းလေးစားတာ ငါသိပြီးသားပါ ... ဟုတ်လား"

ဟန်တန်သည် သူ့ဦးခေါင်းကိုငုံ့လျက်

"နောဟ်နှစ်လဲ ကျွန်တော်လာမှာပါ ကျွန်... နောက်နှစ်တိုင်းလာမှာပါ ဘဘ"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဘဘတာပေ့သည် ဘာမှ ထပ်မပြောတော့ပါ။

ဟန်တန်သည် ဘဘတာပေ့ကို ဦးညွှတ်ရင်းချာကနဲလှည့်ကာ အခန်းထဲမှ ထွက်သွားလေသည်။

ရှင်းစွမ်းသည် ဟန်တန်အား လှမ်း၍

"ဟန်တန်ရဲ့ ဒီမှာ အရက်သောက်ပြီးမှ သွားပါလားဗျာ"

ဟု နှုတ်ဆက်လိုက်သည်။

ဟန်တန်သည် လှည့်၍ပင် မကြည့်ဘဲ သူ၏ ဦးခေါင်းကို ခါယမ်းပြလျက် အခန်းထဲမှ ထွက်သွားလေတော့သည်။

သီးသန့်ခန်း

ဘဘတာပေ့၏ သီးသန့်ခန်းသည် အတန်ကြာမျှ တိတ်ဆိတ်သွားသည်။

ထိုတိတ်ဆိတ်မှုကို ဖြိုခွင်းလိုက်သူက ရှင်းစွမ်း။

သူသည် မနေနိုင်တော့ဘဲ ဘဘတာပေ့အား မေးလိုက်လေသည်။

"ဘဘ ဟန်တန်က ဘယ်လိုလူစားမျိုးလဲ သိင်းသမားပဲလား အရင်က သူ ဘာလုပ်ခဲ့ဖူးလဲ"

ဘဘတာပေ့၏ မျက်နှာ မည်းမှောင်၍ သွားသည်။

ပြီးမှ ...

"သူဘယ်သူလဲဆိုတာ မင်းသိဖို့ မလိုဘူး၊ အေး ... ကိစ္စတော်တော်များများကိုလဲ မင်းသိဖို့မလိုဘူး"

ရှင်းစွမ်းသည် ခေါင်းကိုငုံ့၍

"ဟုတ်ကဲ့ပါ ဘဘ"

ဘဘတာပေ့သည် သက်ပြင်းတစ်ချက် ချလိုက်ပြီး ...

"ရှင်းစွမ်း မင်းကို ငါတစ်ခုတော့ ပြောခဲ့မယ်၊ သူလုပ်ခဲ့တဲ့ အလုပ်မျိုးကို ဘယ်သူမှ မလုပ်နိုင်ဘူး၊ နောင်ကလဲ သူ့လို လုပ်နိုင်တဲ့ သူမပေါ်သေးဘူး၊ ပေါ်လာလဲ သူ့လို ဘယ်သူမှ လုပ်နိုင်ဘူး ဒါပဲ မှတ်ထား"

ရှင်းစွမ်းသည် သူ၏ ဦးခေါင်းကို ငုံ့မြဲ ငုံ့ထားလေသည်။

ဘဘတာပေ့သည် အတန်ကြာတိတ်ဆိတ်ပြီးမှ ...

"ကဲ ... ကဲ ... ငါတို့ ဧည့်သည်တွေကို သွားပြီး ဧည့်ခံလိုက်ကြဦးစို့"

ဟု ပြောလိုက်လေသည်။

ဂန္ဓမာဥယျာဉ်

ဧည့်ခံပွဲကို ထိုဥယျာဉ်ထဲတွင် ကျင်းပသည်။

ဘဘတာပေ့နှင့် ရှင်းစွမ်းတို့ ရောက်သောအခါ မင်းစင်သည် ဧည့်ခံပွဲအတွင်းမှ ထွက်ခွာသွားပြီ ဖြစ်လေသည်။

မင်းစင်သည် ဤနေရာတွင် ဆက်နေ၍လည်း မလိုအပ်တော့ပေ။

သူသည် သူသိလိုသော အခြေအနေအရာတို့ကို လေ့လာကာ သိရှိပြီးနေပြီ မဟုတ်ပါလော။

ထို့ကြောင့်

ထိုနေရာတွင် ဆက်နေရန် သူ့အတွက် အကြောင်းမရှိတော့ချေ။

တကယ်တော့ ထိုဧည့်ခံပွဲကို တက်ရောက်သည်မှာ သူ၏ ခြေလှမ်းတစ်ခုပင် ဖြစ်ပါသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သူသည် သူသတ်ရမည့်လူမှာ မည်သို့သော လူစားဖြစ်သည်၊ အခြေအနေ မည်သို့ရှိသည်၊ ဒါတွေသည် သူစုံစမ်းရမည့် အချက်များပင် မဟုတ်ပါလော။

သူ့အတွက် အစ်မကြီး ရှမ်းကျဲ့ကျဲ့ ပေးထားသော အချိန် လေးလပြည့်ရန် ရက်ပေါင်းတစ်ရာနှင့်တစ်နေ့ ကျန်နေသေးသည်။

ယခုအချိန်တွင် သူသည် သူ၏ ပထမခြေလှမ်းကို လှမ်းလိုက်ပြီ ဖြစ်သည်။

ထိရောက်စွာပင် သူ၏ ပထမခြေလှမ်းကို လှုပ်ရှားပြီးပြီ ဖြစ်လေသည်။

* * *

နေဝင်ဆည်းဆာအချိန်

ထိုအချိန်တွင် စကျူးမြို့စားကြီးတာပေသည် ဂန္ဓမာဥယျာဉ်၌ ရှိနေသည်။

သူသည် ပန်းညှပ်ကတ်ကျေးတစ်လက်ဖြင့် အလုပ်ရှုပ်လျက် ရှိနေသည်။ သူသည် ပိုးများနေသည့် သစ်ရွက်များကို ညှပ်သည့် ပိုးကောင် လေးများကို ဖယ်ရှားပစ်သည်။

ယခုကဲ့သို့ ပြုလုပ်နေသည်မှာ သူ၏ အလုပ်မဟုတ်ပါ။

သို့ရာတွင် ထိုသို့ ပြုလုပ်ခြင်းသည် သူ၏ ဖြေဖျော်မှု သက်သက်သာ ဖြစ်ပါသည်။

ထို့စဉ် ...

ဂန္ဓမာဥယျာဉ်ထဲသို့ လူငယ်သုံးယောက်ဝင်လာလေသည်။

ဘာဘတာပေသည် ထိုလူငယ်သုံးယောက်ဝင်လာသည်ကို တွေ့သောအခါ ပန်းညှပ်ကတ်ကျေးကို ချလိုက်သည်။

ဝင်လာသော လူသုံးယောက်ကို တစ်ချ[illegible]ပြုံး၍ ကြည့်လိုက်သည်။

ဘာဘတာပေ၏ အလုပ်သည် သူ၏ [illegible]အောက်ငယ်သား များနှင့် တွေ့ဆုံသည့်အခါသည် သူ၏အလ[illegible]စ်သည်။

သူသည် လုပ်လိုသည့်အခါ လုပ်သ[illegible]။

ဖြေဖျော်မှုကို ပြုလုပ်သည့်အခါလုပ်ပ[illegible]။

ယင်းကိစ္စနှစ်ခုအား ဘယ်သောအခါ[illegible]ာတွေ ၍ မပြုလုပ် ပေ။

ဒွေးရော ယှက်တင်ခြင်းလည်း ဘယ[illegible]ါမျှမရှိ။

လူငယ်သုံးယောက်တို့သည် တောင့်တ[illegible]ခန့်မာသော လူငယ် များ ဖြစ်ကြသည်။

သို့သော် ...

သူ၏မျက်နှာသည် ခရီးပန်းလာဟန် [illegible]၍နေသည်။

ဘာဘတာပေသည် ထိုလူသုံးဦးအနာ[illegible]ာက်သည်နှင့် ..

"ဘယ်နှယ်လဲ ... မင်းတို့ကိစ္စပြီးပြီ[illegible]"

လူငယ်သုံးယောက်သည် ဦးခေါင်း[illegible]ညိတ်ရင် ...

"ဟုတ်ကဲ့ ပြီးပါပြီ ဘာဘ"

ဖြိုင်တူဖြေလိုက်သည်။

"မင်းတို့ဘယ်လိုလုပ်ခဲ့တယ်၊ ဘယ်[illegible]ပြုခဲ့တယ်ဆိုတာ ပြောစမ်းပါဦး"

ဘာဘတာပေ၏ အမေးကို လူငယ်တ[illegible]ယောက်က သွက်လက်စွာ ဖြေလိုက်သည်။

"ကျွန်တော်တို့ ဝမ်ဟုန်နှင့် ဝမ်တိကို [illegible]ရှုဖို့နှစ်[illegible]လောက် အချိန်ကုန်ခံပြီး စောင့်ရပါသေးတယ်၊ ကျွ[illegible]တော်တို့ ပညာပေးခဲ့ပါ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တယ်၊ အခု ဆိုရင် သူတို့နှစ်ယောက် သုံးလလောက် အိပ်ရာထဲက ထနိုင်မှာ မဟုတ်တော့ဘူး ဘဘ"

ဘဘတာမေ့သည် ခေါင်းတစ်ချက်ညိတ်လိုက်ပြီး ...

"ကောင်းပါတယ်၊ ဒီနှစ်ယောက် သုံးလလောက်အိပ်ရာထဲက မထနိုင်မှ ကောင်းမယ်၊ မင်းတို့လုပ်တာမှန်တယ်၊ ကဲ ... ကဲ မင်းတို့ သွားနိုင်ပြီ"

လူငယ်သုံးယောက်သည် သူတို့ဦးခေါင်းကိုညွှတ်၍ ဘဘတာမေ့အား အရိုအသေပြုပြီး ဥယျာဉ်အတွင်းမှ ထွက်သွားလေသည်။

ဘဘတာမေ့သည်ပြန်၍ ပိုးများနေသော ပန်းရွက်ကလေးများကို ညှပ်သည်၊ ပိုးကောင်လေးများကို ဖယ်ရှားပစ်နေလေတော့သည်။

※ ※ ※

ဘဘတာမေ့တွင် လုပ်ငန်းတော်တော်များများရှိသည်။

ပန်းများကိုနှစ်သက်၍ ဥယျာဉ်ထဲ ပြုလုပ်သောအလုပ်သည် သူ၏ လုပ်ငန်းမဟုတ်ချေ။

သူ၏ လုပ်ငန်းသည် မည်သို့သောလုပ်ငန်းဟူ၍ တိတိကျကျ မည်သူမျှ မသိချေ။

သို့သော် ...

သူ့တွင်လုပ်ငန်းတော်တော်များများ ရှိသည်ကိုတော့ သိကြလေသည်။

သူ့လုပ်ငန်းသည် လျှို့ဝှက်လွန်းလှသည်။

သူကိုယ်တိုင်မှလွဲ၍ မည်သူမျှ သူ့လုပ်ငန်းကို မသိကြ။

သူတွင်ထိုကဲ့သို့ လုပ်ငန်းများ များပြားလှသဖြင့် လူသစ်များကို မွေးရပေဦးမည်။

ယခုလည်း ...

သူသည် ပိုးစားနေသော သစ်ရွက်များကို ကြည့်ရင်း လူငယ်လူရွယ်များကို မွေးရန် စိတ်ကူးနေမိသည်။

သူ့လုပ်ငန်းကို သွေးသစ်လောင်းရန် လိုအပ်နေပြီမဟုတ်ပါလား။

တစ်ချိန်မှာပင် သူ့ဦးနှောက်ထဲသို့ နာမည်တစ်ခုဝင်လာသည်။

"ဟုတ်အိမ်း"

ညှို့ခံပွဲ ကျင်းပစဉ်က တွေ့ခဲ့ရသော [illegible]။

သူသည် ထိုလူရွယ်အား ညှို့ခံပွဲကျင်းပစဉ်က တစ်ခါသာ တွေ့ဖူးသည်။

သို့သော်

သူသည် ထိုလူရွယ်အား စိတ်ဝင်စားနေသည်။

သဘောလည်းအတော်ကျနေ၏။

အကယ်၍ ထိုလူရွယ်အား သေချာစွာလေ့ကျင့်ပေးပါက ထူးချွန်သော လူရွယ်တစ်ယောက် ဖြစ်လာမည်ဟု သူယုံကြည်လေသည်။

သို့သော် ...

ထိုလူရွယ်သည် ထိုနေ့မှစ၍ မတွေ့ရတော့ချေ။

ထို့ကြောင့်

သူသည် သူ့ကိုယ်သူ အားမရဟန်ဖြင့် [illegible]တိုးညည်းညူလိုက်လေသည်။

"အင်း ... အသက်ကလဲ ကြီးလာပြီပဲ ကိုယ့်[illegible]တော် များများကိုတောင် သတိမေ့နေတတ်ပြီ၊ အဲဒီနေ့က အဲဒီသူ[illegible]ကို ခေါ်ထားဖို့ ကောင်းတယ်၊ ငါနှယ် အတော်ကို မေ့တတ်[illegible]ပါလား"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထို့နောက် ...

သူသည် သက်ပြင်းတစ်ချက်ချလိုက်သည်။

ညောင်း၍လာသော သူ့ခါးကို လက်ဖြင့် တစ်ချက်နှစ်ချက် ထုလိုက်ပြီး ခါးကိုဆန့်လိုက်သည်။

နေရောင်သည် ကွယ်ပျောက်လုပြီ။

ရွှေအိုရောင် ဆည်းဆာသည် မှေးမှိန်စပြုနေပြီ။

သူသည် ဝင်လုဆဲဆဲ နေမင်းကြီးအား ကြည့်လိုက်ပြီး အထီးကျန်ဆန်သော ခံစားချက်သည် ရုတ်ချည်း ပေါ်ပေါက်၍ လာလေသည်။

ယခုလို ခံစားချက်မျိုး သူသည် မကြာခဏ ဖြစ်ပေါ်တတ်လေသည်။

သူ့လုပ်ငန်းများကို လူငယ်များအပေါ် လွှဲပေးရန် စိတ်ကူးမိသည်။

အထူးသဖြင့် ရှင်းစွမ်းအပေါ် အတော်ပင် အားကျထားသည်။

ရှင်းစွမ်းသည် တာဝန်ပေးခိုင်းစေသည့်အခါတိုင်း အောင်မြင်သည်။

သို့သော် ...

ဤတစ်ကြိမ်တွင် အောင်မြင်ပါ့မလားဟူသော သံသယသည် သူ့ဦးနှောက်ထဲသို့ဝင်လာသည်။

သူ့စိတ်ဝယ် စိုးရိမ်ပူပန်မှုများ ဖြစ်ပေါ်လာသည်။

သိန်းငှက်မြို့စားကြီး၏ အကြောင်းကို သူကြားဖူးသည်။

သိန်းငှက်မြို့စားကြီးသည် လက်ရုံးရည် ကောင်းမွန်သလို နှလုံးရည်နှင့်လည်း ပြည့်စုံသည်။

ထို့ပြင် ...

သူ့တွင် အဆင့်မြင့် သိုင်းသမားများလည်း ရှိသည်။

လက်နက်အင်အားလည်း ကြီးမားသည်။

ထိုသို့အင်အားကြီးမားသော သိန်းငှက်မြို့စားကြီးထံသို့ ရှင်းစွမ်းအား စေလွှတ်လိုက်သည်မှာ ယမမင်းထံ အလည်သွားခိုင်းခြင်းနှင့် တူလေသည်။

ထို့ကြောင့် ...

ဘဘတာပေသည် တွေးတော၍ ပူပန်နေလေသည်။

သို့သော် ...

ထိုသို့ တွေးတောပူပန်နေခြင်းသည် အပိုပင်ဖြစ်ကြောင်း သူ နားလည်လိုက်သည်။

ရှင်းစွမ်းသည် သူလုပ်ဆောင်ရမည့်လုပ်ငန်းတွင် မအောင်မြင်သည့်တိုင် သူ့ကိုယ်သူ ကာကွယ်နိုင်မည်ဟု ဘဘတာပေ ယုံကြည်လေသည်။

သူသည် သက်ပြင်းတစ်ချက်ချလိုက်ပြီး ...

"အင်း ... လူတစ်ယောက်ဟာ အသက်ကြီးလာပြီဆိုရင် ...ယ်လဲ တွေးတောပူပန်မှုတွေပိုလာပါလား"

ဟု တီးတိုး ညည်းညူလိုက်သည်။

သူသည် အညောင်းဆန့်လိုက်ပြီး သူ့အခန်းသို့ ပြန်သွားလေသည်။

သူသည် အသက်ကြီးလာပြီဖြစ်သည်။

တချို့လုပ်ငန်းတွေကို လူငယ်များအား လွှဲပေးရန် အချိန်တန်ပြီဟု တွေးတောနေမိသည်။

သို့သော် ...

ထိုသို့ တွေးတောနေခြင်းမှာ တစ်ခဏမျှသာဖြစ်သည်။ နောက်...

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တစ်နေ့ ရှင်နေမင်း ထွက်ပေါ်လာသည်နှင့် သူ၏ စိတ်ဓာတ်သည် တက်ကြွမြဲဖြစ်၏။

ကမ္ဘာပေါ်ရှိလူတိုင်းသည် သူ့အား မည်သည့်အရာနှင့်မျှ အလဲမထိုးနိုင်ပါ။

အိုမင်းရင့်ရော်ခြင်းလည်း သူ့အား အလဲမထိုးနိုင်ပါ။

ထို့အတူ ...

သေမင်းသည်လည်း သူ့အား အလဲမထိုးနိုင်ပါ။

ဤသို့သော လူမျိုးသည် အလွန်မှရှားသည်။

ရှားမှရှားသည် လူမျိုးဖြစ်သည်။

စုကျူးမြို့စားကြီး ကာပေ့သည် ထိုကဲ့သို့သော လူစားမျိုး ဖြစ်၏။

ကျူးရှင်းမြို့သို့သွားရာလမ်း ...

ထိုလမ်းပေါ်တွင် မြင်းရထားတစ်စီးမောင်းနှင်နေသည်။

ရှင်းစွမ်းသည် ထိုမြင်းရထားထဲတွင် ထိုင်နေသည်။

သူသည် တစ်စုံတရာအား တွေးတောရွ်နေသည်။

သူရင်ဆိုင်ရမည့် အန္တရာယ်ကို တွေးတောနေခြင်းလားမသိ မဟုတ်ပါ။

သူအခိက တွေးတောနေသည်မှာ ...

ဘာဘာတာ၁ပေ့တဲ့သို့ တစ်နှစ်တစ်ခါလာ၍ ကန်တော့သော ဟာန်တာန်၏ အကြောင်းပင်ဖြစ်သည်။

ရှင်းစွမ်း၏ ဉာဏ်အာဏာသည် တဖြည်းဖြည်း ကြီးထွား လျက် ရှိသည်။

သူသည် ဘာဘာတာ၁ပေ့၏ လက်အောက်ငယ်သား တော်တော် များများအပေါ် တိုက်ရိုက်အမိန့်ပေးခိုင်းစေနိုင်သည်အထိဖြစ်သည်။

ဘာဘာတာ၁ပေ့၏ လက်အောက်ငယ်သ[illegible] သုံးမျိုးနှစ်ချိုး သာသာသည် သူ၏ ဉာဏ်အာဏာကို တသွေ[illegible]ခံယူကြသည်။

သို့သော် ...

ထိုလူများထံမှ ဟာန်တာန်၏အကြောင်း[illegible]စမ်း၍ မရခဲ့ချေ။

ရှင်းစွမ်းသည် နည်းပရိယာယ်အမျိုးမျိုး[illegible]၍ စုံစမ်းသော် သည်း အချည်းနှီးမင်ဖြစ်လေသည်။

မည်သူ့ထံမှ ဟာန်တာန်၏အကြောင်း စုံ[illegible]၍ မရခဲ့ချေ။

လူတစ်ယောက်သည် အသက် ၄၀၊ ၅[illegible] ထိ အသက်ရှင် သန်ခဲ့လျှင် ထိုလူ၏ ကိုယ်ရေးရာဇဝင်သည် [illegible] ဖြစ်သည်။

သို့သော် ဟာန်တာန်တွင် မရှိချေ။

လောကတွင် ထိုလူတစ်ယောက် ရှိမှ[illegible] မဟုတ်[illegible] သင်္ချိုင်း လောက်ပင် ဖြစ်သည်။

* * *

မြင်းရထား

ထိုမြင်းရထားသည် သာမန် မြင်းရထ[illegible] ဟုတ်ပေ။

အထူးစီမံထားသော မြင်းရထားပင်

မြင်းရထားတစ်ခုလုံး မွေ့ယာများ ခင်[illegible] ထားသည်။

ထိုမွေ့ရာများသည် အလွန်မှ ပျော့ပျော[illegible] သည်။

မြင်းရထားထဲတွင် အိပ်ရသည်မှာ မိမိ[illegible]အိပ်ရာထက် တွင် အိပ်ရသကဲ့သို့ သက်သောင့်သက်သာနှင့် စိတ်[illegible]နှပ်ဖွယ် ဖြစ်လေ သည်။

ရှင်းစွမ်းသည် တစ်ခုခုကိုပြုလုပ်မည်ဆို[illegible] သူ၌ရှိသမျှ သော အင်အားကို အသုံးချ၍ ပြုလုပ်တတ်[illegible]သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထိုအခါမျိုးတွင် သူ၏အင်အားကို အခြားကိစ္စအတွက် အသုံး မပြုပါချေ။

ယခုလည်း သူထမ်းဆောင်ရမည့် တာဝန်မှာ ခက်ခဲကြောင်း သိသည်။

ထို့ကြောင့် ...

သူသည် သူ၏ စွမ်းအားရှိသမျှ အသုံးပြုရပေမည်။

ကိုယ်စွမ်းဉာဏ်ရည်ရှိသမျှ အသုံးချရပေမည်။

တကယ်တော့ သိန်းငှက်မြို့စားကြီးသည် စကျူးမြို့စားကြီး တာပေးနှင့်ယှဉ်ပြိုင်နေသော မြို့စားကြီးတစ်ယောက်ပင် မဟုတ် ပါလော။

သို့မဟုတ် ...

ရှင်းစွမ်းအား မည်ကဲ့သို့ တုံ့ပြန်ပါမည်နည်း။

အကယ်၍ သိန်းငှက်မြို့စားကြီးသည် ရှင်းစွမ်းတောင်းခဲ့သည့် အတိုင်းလိုက်လျောမှုရှိလျှင် သိန်းငှက်မြို့စားကြီးနှင့် စကျူးမြို့စား ကြီးတို့သည် မိတ်ဆွေများအဖြစ်သို့ ရောက်ရှိသွားမည် ဖြစ်သည်။

သို့မဟုတ်ပါက သူတို့နှစ်ယောက်သည် အင်မတန် ကြီးမား သော ရန်သူများ ဖြစ်သွားပေသည်။

စကျူးမြို့စားကြီးဘာဘတာပေ့တွင် ရှေဆောင်ပုဒ်တစ်ခု ရှိသည်။

ယင်းမှာ သူဆက်ဆံသော လူမျိုးသည် နှစ်မျိုးသာရှိသည်။

ရန်သူနှင့် မိတ်ဆွေသာ ဖြစ်သည်။

ယခု ရှင်းစွမ်းထမ်းဆောင်နေရသည့် တာဝန်မှာ သိန်းငှက်မြို့ စားကြီးသည် ဘာဘတာပေ့၏ ရန်သူလား သို့မဟုတ် မိတ်ဆွေလား ဆိုသည်ကို ခွဲခြားရန်ဖြစ်သည်။

သိန်းငှက်မြို့စားကြီးသည် ဘာဘတာပေ့၏ ရန်သူအဖြစ် ရွေးချယ်မည်လော။

သို့တည်းမဟုတ် မိတ်ဆွေအဖြစ်ရွေးချယ် မည်လော။

အကယ်၍ ရန်သူအဖြစ်ရွေးချယ်ခဲ့ပါလျှင် ပြင်းထန်၍ ကြောက်မက်ဖွယ် ကောင်းသော တိုက်ပွဲများ ဖြစ်ပေါ်လာမည်မှာ မလွဲပေ။

ထို့ကြောင့် ရန်သူနှင့်မိတ်ဆွေ ဤအစွန်းနှစ်ဖက် ရှင်းစွမ်း၏ ခေါင်းပေါ်တွင် ရှိနေလေသည်။

လိုရာသို့ ရောက်အောင် စွဲဆောင်ရမည့် တာဝန်မှာ ရှင်းစွမ်း၏ တာဝန်သာ ဖြစ်သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သိန်းငှက်မြို့စားကြီး

လဆန်းတစ်ရက်

စိမ်းလန်းသော မြက်ခင်းပြင်ပေါ်ဝယ် လူများသည် ဟိုတစ်စု ဒီတစ်စုဖြင့် စုဝေး၍ ထိုင်နေကြသည်။

ထိုလူများသည် ကျောက်မျက်ရတနာကုန်သည်များပင် ဖြစ်လေသည်။

ထိုကုန်သည်များတွင် တချို့သည်နေရာမှ မိုင်တစ်ရာ ပတ်ဝန်းကျင်အတွင်း နေထိုင်ကြသူများဖြစ်သည်။

တချို့သည် မိုင်ပေါင်းအတော်ဝေးဝေးမှ လာရောက်ကြသော လူများ ဖြစ်သည်။

သူတို့သည် ဤနေရာသို့ အချိန်မီရောက်အောင် လာကြသည်။

ထိုသို့ အချိန်မီ ရောက်အောင် လာရသည်မှာ အကြောင်းရှိပါသည်။

ယနေ့သည် သိန်းငှက်မြို့စားကြီး၏ ကျောက်မျက်ရတနာများကို ဝယ်ယူသောနေ့ ဖြစ်ပါသည်။

သိန်းငှက်မြို့စားကြီးသည် ရတနာဖောက်သည် တစ်ဦးပင်။

သို့သော် . . .

ကျောက်မျက်ရတနာကုန်သည်များသည် ယ ခု ၃ အချိန်တိုင်း ာရောက်စုဝေးနေကြစမြဲ ဖြစ်လေသည်။

သူတို့သည် တစ်ယောက်နှင့် တစ်ယောက် ဒိ ၗမ်းနေကြပြီး ဖြစ်လေသည်။

သို့သော် . . .

ယနေ့ လာရောက်ကြသော ကျောက်မျက် ရ ာနာကုန်သည် ားထဲတွင် လူစိမ်းတစ်ယောက် ပါလာသည်။

ထိုလူစိမ်းသည် လူရွယ်တစ်ယောက်မျှသ ဖြစ်သည်။

ထိုလူရွယ်သည် သူ့ကိုယ်သူအရှေ့ပိုင်းမှ ေ ာက်မျက်ရတနာ ကုန်သည်၏ ကိုယ်စားလှယ် ဖြစ်ကြောင်း မိတ်ဆ က် ထားလေသည်။

သူက ရှင်းစွမ်းပင် ဖြစ်လေသည်။

ကောင်းကင်ပြင်သည် ပြာလဲ့၍နေသည်၊

ထိုကောင်းကင်ပြင်ပေါ်ဝယ် တိမ်တောင် ်ိုလိပ်များ ရွေ့ လျား၍ နေလေသည်။

ထိုကောင်းကင်ပြင်ပေါ်ဝယ် စိမ်းလန်းစိုပြေ သ က် ရှိလေသည်။

ယင်းမြက်ခင်းပြင်သည် တောင်ကုန်းတ ခု ါ ကောင်ခြေထိ ကျယ်ပြန့်သည်။

ထိုတောင်ခြေမှ တောင်ကုန်းပေါ်သို့ မ ၍ ကြည့်လျှင် ခံညားထယ်ဝါသော ခံတပ်ကြီးတစ်ခုကို တိ ် က်များကြားတွင် တွေ့ရလေသည်။

ထိုခံတပ်သည် သိန်းငှက်မြို့စားကြီး၏ ခံ ၁ ပင် ဖြစ်ပါသည်၊

ရုတ်တရက်

ခေါင်းလောင်းဆီမှ ခေါင်းလောင်းသံန ေက် ကြားလိုက် လေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဒေါင် ... ဒေါင်"

ကျောက်မျက်ရတနာကုန်သည်များသည် စုဝေးပြီးစကားပြော နေရာမှ ခေါင်းလောင်းသံကြားလိုက်သည်နှင့် ပြောလက်စ စကား များကို ရပ်လိုက်လေသည်။

ထို့နောက် သူတို့အားလုံးသည် ခံတပ်ကြီးရှိရာသို့ တစ်စု တစ်ဝေးတည်း ဦးတည်၍ သွားကြလေသည်။

◆◆◆

ရှင်းစွမ်းသည် သိန်းငှက်မြို့စားကြီးအား တွေ့မြင်လိုက်လေ သည်။

ဤသည်မှာ သူသည် သိန်းငှက်မြို့စားကြီးအား ပထမဆုံး မြင်တွေ့လိုက်ရခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

သိန်းငှက်မြို့စားကြီးသည် ကိုယ်ခန္ဓာ ထွားကျိုင်းသည်။

လိုက်ဖက်သည့် အရပ်အမောင်းကို ပိုင်ဆိုင်ထားသူဖြစ်သည်။

သူ ထိုင်နေသည့်အခါ သာမန်လူတစ်ယောက် ရပ်နေ သလောက်ခန့်ကို မြင့်မားသည်။

ကိုယ်ခန္ဓာထွားကျိုင်းသူ ...

ခြေလက်အင်္ဂါကြီးထွားသန်စွမ်းသူတို့တွင် အသိဉာဏ်ကင်း မဲ့၍ ထုံထိုင်းသည်ဟု တချို့က ဆိုကြသည်။

သို့သော် ...

သိန်းငှက်မြို့စားကြီးကား ဤသို့မဟုတ်။

သူ၏မျက်လုံးများသည် ရေခဲတမျှ အေးစက်၍နေသည်။

စူးရှစွာ ကြည့်တတ်သည်။

သိန်းငှက်တစ်ကောင်၏ မျက်လုံးများကဲ့သို့ပင် ဖြစ်သည်။

သူ၏ နှုတ်ခမ်းသည် စိတ်ဓာတ်ကြံ့ခိုင်ခြင်းကို ဖော်ပြ၍ နေလေသည်။

သူ့မျက်နှာကို ခြုံ၍ ကြည့်လိုက်လျှင် သူသည် အသိဉာဏ် ကြွယ်ဝပြီး သူရသတ္တိနှင့် ပြည့်စုံသူတစ်ဦးဖြစ်ကြောင်း သိနိုင်ပေ သည်။

ကျောက်မျက်ရတနာကုန်သည်များသည် သိန်းငှက်မြို့စား ကြီးရှေ့၌ စကားပြောရာ အင်မတန်မှ သတိထား၍ ပြောနေကြောင်း တွေ့ရလေသည်။

သို့သော် ...

သူသည် ထိုသူများအား ဂရုမစိုက်ပေ။

ဘယ်သူ့ကိုမှ ဂရုစိုက်ဟန်မပေါ်။

သို့သော် ...

သူ့ရှေ့သို့ ရှင်းစွမ်းရောက်လာသောအခါ သူ့မျက်လုံးများ သည်ရုတ်တရက် စူးရှစွာ ရှင်းစွမ်းအား စိုက်၍ ကြည့်လိုက်သည်။

အတန်ကြာ စိုက်ကြည့်လိုက်ပြီးမှ ...

"မင်းဘာယ်က ကျောက်ကုန်သည်လဲဘာယ် ... ကိုယ်စားလှယ် လဲ"

ရှင်းစွမ်းသည် သူ၏ ဦးခေါင်းခါယမ်းလ ...

"ကျွန်တော် ကျောက်ကုန်သည် မဟုတ်ပါ ..."

ဟု ဖြေလိုက်သည်။

တကယ်တော့

ရှင်းစွမ်းသည် သိန်းငှက်မြို့စားကြီးအား လာလာခဲ့ပြီး ဖြစ် သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သိန်းငှက်မြို့စားကြီးအား လိမ်လည်ရန်မှာ လွယ်ကူသော အလုပ်မဟုတ်ကြောင်း သူနားလည်လာသည်။

ထို့ကြောင့် ...

သူသည် သိန်းငှက်မြို့စားကြီးအား လိမ်လည်၍ မပြောခြင်း ဖြစ်လေသည်။

သိန်းငှက်မြို့စားကြီးသည် ရှင်းစွမ်း၏အဖြေကို ကြားသောအခါ တဟားဟား ရယ်မောလိုက်ပြီး

"ကောင်းတယ် မင်းမဆိုးဘူး၊ အေး ... မင်းလို လွှတ်တဲ့လူဟာလည်း ခေတ်တဲ့သူမဟုတ်ဘူး၊ သာမညထဲကတော့ မဟုတ်နိုင်ဘူး"

ဟု ရယ်မော၍ ပြောနေရာမှ ရပ်တန့်လိုက်ပြီး ...

ရှင်းစွမ်းအားစေ့စေ့ကြည့်လိုက်သည်။

ပြီးမှ ...

"မင်းကို စုကျူးမြို့စားကြီး တာပေ့ လွှတ်လိုက်တာမဟုတ်လား"

ဟု မေးလိုက်သည်။

ရှင်းစွမ်းသည် မြို့စားကြီး၏ စကားကို ကြားသောအခါ သိန်းငှက်မြို့စားကြီးသည် လူကဲခတ်ပညာ တော်ကြောင်း သိရှိလေသည်။

ထို့ကြောင့် ...

သိန်းငှက်မြို့စားကြီးအပေါ် လေးစားလိုစိတ် ဖြစ်ပေါ်၍လာသည်။

သူသည် လက်ထဲမှာရှိသည့် ပန်းအိုးကို လှမ်း၍ ပေးလိုက်သည်။

နဝရတ်ကိုးပါးဖြင့် စီခြယ်ထားပြီး အလှ [illegible] ကျော်ကြားသော ပန်းအိုးပင် ဖြစ်သည်။

ရှေးဟောင်းပစ္စည်းများကို နှစ်သက်၍ စု[illegible]ဆောင်းတတ်သော သိန်းငှက်မြို့စားကြီးအတွက် တန်ဖိုးရှိသော [illegible]တစ်ခုလည်း ဖြစ်ပါသည်။

"ဘာဘက မြို့စားကြီးအတွက် ပေးလိုက[illegible] လက်ဆောင် ဖြစ်ပါတယ်"

ဟု ရှင်းစွမ်းက ပြောလိုက်လေသည်။

သိန်းငှက်မြို့စားကြီးသည် မျက်မှောင်တစ်[illegible]ကုပ်လိုက်လေသည်။

အတန်ကြာမှ ရှင်းစွမ်းအား ...

"နေပါဦးကွ၊ မင်းကို တစ်ခုလောက် [illegible]ရစေ၊ ပန်းပဲဆရာကြီး ဝူတောင်းဟာ စုကျူးစာတိမဟုတ်[illegible]၊ နောက်ပြီး တာပေ့လဲ စုကျူးစာတိပဲ မဟုတ်လား"

ရှင်းစွမ်းသည် ခေါင်းကို ညိတ်လိုက်သ[illegible]

"ဟုတ်ပါတယ်၊ သူတို့ စုကျူးစာတိတွေ [illegible]ဖြစ်ပါတယ်"

ရှင်းစွမ်းသည် ခေါင်းကိုညိတ်လိုက်သည်။

သိန်းငှက်မြို့စားကြီးသည် ရှင်းစွမ်းလာ[illegible] ကိစ္စကို သိပြီး ဖြစ်နေပြီလော။ မည်သို့ ဆိုပါစေ ရှင်းစွမ်းကတော့ [illegible]လာရင်းကိစ္စကို သိန်းငှက်မြို့စားကြီး ကြိုတင်၍ သိရှိထားပြီဟု [illegible] လိုက်လေသည်။

တကယ်တော့ သိန်းငှက်မြို့စားကြီးသည် [illegible] သူ့တွေးထင်ထားသည်ထက်များစွာ ကြောက်မက်ဖွယ်ကောင်း[illegible]ကို သူ [illegible]သည်လိုက်ပါသည်။

ထို့စဉ် ...

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သိန်းငှက်မြို့စားကြီးက ...

"အင်း မင်းလာတဲ့ကိစ္စက ရှုတောင်းရဲ့သားအတွက် မိန်းမ တောင်းဖို့လာတာ မဟုတ်လား"

"ဟုတ်ပါတယ်၊ ဘဘကလဲ မြို့စားကြီးလို ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးဟာ လူငယ်ချင်း မေတ္တာမျှနေတဲ့အတွက် ခွင့်လွှတ်မယ်လို့ ယုံကြည် နေမိတယ်၊ နောက်ပြီး ဒီမိန်းကလေးဟာ မြို့စားကြီးရဲ့ အိမ်ဖော် တစ်ယောက်ဖြစ်တာမို့ ပေးစားလိမ့်မယ်လို့လဲ ယုံကြည်မိပါတယ်"

သိန်းငှက်မြို့စားကြီး၏ မျက်နှာတစ်ခုလုံး မည်းမှောင်၍ နေ လေသည်။

"မင်းက ကျုပ် ဒီကိစ္စကို ခွင့်လွှတ်လိမ့်မယ်လို့ ထင်နေသလား"

ထိုစကားကို ကြားသောအခါ ရှင်းစွမ်း၏ စိတ်သည် လေးလံ၍ လာလေသည်။

သူထမ်းဆောင်ရမည့် တာဝန်မှာ မလွယ်ကူချေ။

ခက်ခဲကြောင်းကို သူနားလည်သဘောပေါက်ထားသည်။

သို့သော် ...

သူ ကြိုးစားရပေမည်။

သူသည်လွယ်လွယ်နှင့် လက်လျှော့တတ်သူ မဟုတ်ချေ။

စိတ်ပျက်လွယ်သော လူတစ်ယောက်လည်း မဟုတ်ချေ။

သူသည် ထပ်မံ၍ ကြိုးစားဦးမည်ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် ...

"ဘဘက သူ့မိတ်ဆွေတွေဆိုရင်အတော်လေးစားပါတယ်၊ မြို့စားကြီးဟာ ဘဘရဲ့ မိတ်ဆွေဖြစ်လာမယ်ဆိုရင် ဘဘအနေနဲ့ အတော်ကို နှစ်သက်မှာပါ၊ နောက်ပြီး နှစ်ဦးနှစ်ဖက်လဲအကျိုးရှိ မယ်လို့ ကျွန်တော် ယုံကြည်ထားမိတယ်"

ဟု ပြောလိုက်လေသည်။

သိန်းငှက်မြို့စားကြီးသည် ရှင်းစွမ်းစကားဂ ပြန်ခြင်းမပြုပါ။

သူသည် ထိုင်ရာမှထလိုက်ပြီး ...

"ကဲ ... ကဲ ... မင်း ကျုပ်နောက်ကို ခဲ့"

ဟုပြောကာ အခန်းမှ ထွက်သွားလေ သည်။

ရှင်းစွမ်းသည် တုံ့ဆိုင်းခြင်းမရှိဘဲ သိန်းငှက် ားကြီး နောက်သို့ လိုက်သွားလေသည်။

ရှင်းစွမ်းသည် သိန်းငှက်မြို့စားကြီးက သူ့ ဘယ်နေရာသို့ မည်ကို မသိပါ။

ထို့ပြင် ...

သူ့အား မည်သို့ ပြုလုပ်မည်ကိုလည်း ပါ။

သို့သော် ...

တုံ့ဆိုင်းနေလျှင် သူ့အား သတ္တိနည်းသူတ ယောက်ဟုလည်း င်မှတ်သွားမည်ကို မလိုလားပါ။

သို့ဖြစ်၍ သူသည် သိန်းငှက်မြို့စားကြီ ခေါ်ရာနောက်သို့ ဆိုင်းမနေဘဲ လိုက်သွားခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ဧည့်ခန်းထဲမှ ထွက်လာသည့်အခါတွင် ရှ းစွမ်းသည် ဤ တပ်ကြီး၏ ခန့်ညားခြင်း၊ ခိုင်ခံ့ခြင်းကို သိ သည်။

အားတက် သိနားလည်ကြောင်း ပြလို ခြ ်းပင်ဖြစ်သည်။

ထို့ပြင် သူရွေးချယ်လိုက်သည့် ပစ္စည်းန ခု၏ တန်ဖိုးသည် မြို့စားကြီး ဘဘတာမေ့တ လက်ဆော င်ပေးသော ကြေ းအိုး၏ တန်ဖိုးနှင့် ညီမျှ၍နေလေသည်။

ဤသည်မှာ သူသည်သူတစ်ပါး၏ ပစ္စည်း အား မိုက်မလိုချင် ကြောင်း ပြလိုက်ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သိန်းငှက်မြို့စားကြီး၏ မျက်လုံးထဲတွင် ချီးကျူးသည့် အရိပ်အယောင်များ ပေါ်လွင်၍ နေလေသည်။

သိန်းငှက်မြို့စားကြီးသည် ရှင်းစွမ်းအား . . .

"ဒါနဲ့ မင်းနာမည် ဘယ်လိုခေါ်သလဲ"

"ရှင်းစွမ်းပါ"

"အေး . . . ကောင်းတယ်၊ မင်းဟာ လူတော်တစ်ယောက်ပဲ တကယ်လို့များ မင်းနဲ့မင်းဘဘတာပေ့တို့ စိတ်သဘောချင်း မတိုက်ဆိုင်တော့ဘူးဆိုရင် ကျုပ်ဆီကို လာခဲ့ပေါ့၊ မင်းကို ကျုပ် အချိန်မရွေး လက်ခံမှာပါ၊ မင်း ဘဘတာပေ့ဆီမှာ အမှုထမ်းတာထက် အောက် မကျစေရဘူးပေါ့ကွာ"

ရှင်းစွမ်းသည် မြို့စားကြီးလိုပုဂ္ဂိုလ်မျိုးက သူ့အား လေးလေးစားစား ဆက်ဆံပြီး ချီးကျူးသဖြင့် သူ၏ စိတ်ဝယ် အတော်ပင် ကျေနပ်သွားလေသည်။

သူတို့ အခန်းထဲမှ ထွက်လိုက်သောအခါ မြင်းဟီသံများကို ကြားလိုက်ရလေသည်။

သိန်းငှက်မြို့စားကြီးသည် ရှင်းစွမ်းဘက်သို့ လှည့်ကာ တစ်ချက် ပြုံးပြီး . . .

"ကျုပ်မှာ အတော်ကောင်းတဲ့ မြင်းတစ်ကောင်ရှိတယ်၊ အဲဒီ မြင်း လိုက်ကြည့်စမ်းပါ"

သိန်းငှက်မြို့စားကြီးသည် ထိုသို့ ပြောပြီး မြင်းဇောင်းရှိရာ သို့ ဦးတည်ထွက်သွားလေတော့သည်။

* * *

မြင်းဇောင်းသည် သပ်ရပ်လှပေသည်။

အလွန်ရှည်လျားသောအဆောက်အအုံ [illegible] ဖြစ်သည်။

များသောအားဖြင့် မြင်းဇောင်းများသည် သပ်သပ်ရပ်ရပ် ရှိချေ။

သို့သော် . . .

သိန်းငှက်မြို့စားကြီး၏ မြင်းဇောင်းမှာ [illegible] သပ်ရပ်သည်။

မြင်းထဲရှိ မြင်းများမှာလည်း မျိုးကောင်းမြင်းများပင် ဖြစ်သည်။

ထိုမြင်းများထဲမှ မြင်းတစ်ကောင်အား သီးသန့်မြင်းဇောင်းထဲတွင် ထားရှိလေသည်။

ထိုမြင်းကို ရှင်းစွမ်းတွေ့သောအခါ . . .

"ဟာ ဒါဟာ အင်မတန်ကောင်းတဲ့ [illegible]မြင်းပါလား"

ဟု ချီးကျူးလိုက်လေသည်။

သူ၏ ချီးကျူးစကားကိုသိန်းငှက်မြို့စားကြီးကြားသောအခါ

"မင်းမဆိုးပါလားကွ၊ ကျောက်မျက်ရတနာ တွေအကြောင်း သိသလို မြင်းအကြောင်းလည်း နားလည်သားပဲ"

ရှင်းစွမ်းသည် သိန်းငှက်မြို့စားကြီး၏ ကျေနပ်အားရမှုကို တွေ့သောအခါ . . .

သူဦးနှောက်ထဲသို့ အကြံတစ်ခုသည် လျှပ်တစ်ပြက် ပေါ်၍ လာလေသည်။

ထိုအကြံကို အသုံးပြု၍ သူ့တာဝန်ကို [illegible] ဆောင်ရွက်သည်။

သို့သော် . . .

ထိုအကြံအတိုင်း ပြုလုပ်မည့်နည်းသည် အောင်မြင်ပါမည်လော။

သို့မဟုတ် မည်သို့မည်ပုံ တုံ့ပြန်၍လာမည်နည်း မသိ။

သူ မခန့်မှန်းတတ်ပါ။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သူ သုံးမည့်နည်းသည် အောင်မြင်မည် မအောင်မြင်မည်ကိုလည်း သူ မသိပါ။

သို့သော်

သူကြိုးစားဦးမည်ဖြစ်လေသည်။

* * *

အမြေ

သန်းခေါင်ချိန် ...

ဤလမ်းသည် ကျားရှင်းမြို့တွင် အစည်ကားဆုံးလမ်း ဖြစ်လေသည်။

ကျားရှင်းမြို့သည် ဆိပ်ကမ်းမြို့ဖြစ်သည့်အလျောက် အလွန်[illegible]ာင်းသည်။

ထို့ကြောင့်

ကုန်သည်များ၏ ရောင်းဝယ်ဖောက်ကားရာ ဒေသကြီး တစ်ခု ဖြစ်လေသည်။

ဤလမ်းသည် ကုန်သည်များ စုဝေးရောင်း ချရာလမ်း ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် ...

ကျားရှင်းမြို့တွင် ဤလမ်းသည် အစည်ကားဆုံးလမ်းပင် ဖြစ်ပါသည်။

သို့သော် ...

ယခုလို ညဉ့်နက်သန်းခေါင်ချိန်တွင် ဤလမ်းသည် တိတ်ဆိတ်၍ နေလေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဈေးဆိုင်များလည်း ပိတ်ထားသည်ဖြစ်၍ လမ်းမတစ်ခုလုံး မီးရောင်များ ကင်းမဲ့၍ နေလေသည်။

ညဉ့်နက်နေပြီ ဖြစ်သဖြင့် မည်သည့်အသံမှ မကြားရချေ။

သို့သော်တိတ်ဆိတ်ခြင်းကို ဖိနပ်သံများက ဖြိုခွင်းလိုက်သည်။

ကျယ်လောင်လှသည်မဟုတ်သော်လည်း တိတ်ဆိတ်၍ နေသဖြင့် ကျယ်လောင်သည်ဟု ထင်ရပေသည်။

အမှောင်ထဲတွင် သက်ရှိလူသားနှစ်ဦးလှုပ်ရှား၍နေလေသည်။

သူတို့ကား

ရှင်းစွမ်းနှင့် ဖန်းမဲဆရာကြီး ဝူတောင်းပင် ဖြစ်ပါသည်။

ဝူတောင်းသည် ရှင်းစွမ်းနှင့် ပခုံးချင်းယှဉ်၍ လျှောက်နေသည်။

သူ့အား ရှင်းစွမ်းသည် ဤနေရာသို့ ဘာကြောင့် ခေါ်လာသည်ကို မသိချေ။

ရှင်းစွမ်းအား မေးလည်း မမေးဝံ့ချေ။

ရှင်းစွမ်းသည် ငယ်ရွယ်သူ ဖြစ်သည်။

သို့သော် ...

အတွေ့အကြုံရင့်ကျက်သော ပန်းပဲဆရာကြီးဝူတောင်းသည် ရှင်းစွမ်း၏ အသွင်သဏ္ဍာန်ကို အကဲခတ်မိသည်။

ရှင်းစွမ်းသည် အခြားလူများနှင့်မတူ။

ရှင်းစွမ်းသည် ဘာဘာတာပေ့ရဲ့သို့ ဥပဓိရုပ်တည်ကြည်ခန့်ညားခြင်း မရှိသော်လည်း သူ့တွင် ပါးနပ်ခြင်း၊ ဉာဏ်ကို အသုံးချတတ်ခြင်း၊ အကြံဉာဏ်နက်ရှိုင်းခြင်းရှိသူ ဖြစ်သည်ဟု ဝူတောင်းထင်သည်။

ရှင်းစွမ်းသည် တစ်နေ့နေ့တွင် ဘာဘာတာပေ့ထက် မသာသော်လည်း ဘာဘာတာပေ့ထက် မနိမ့်ကျသူတစ်ယောက်ဟု ဝူတောင်း ယုံကြည်သည်။

ထို့ကြောင့် ...

သူသည် ရှင်းစွမ်းအား အလွန် လေးစား[illegible]သည်။

သူတို့သည် နတ်ရှစ်ပါး စားသောက်ဆိုင်သို့ ရောက်ရှိ[illegible]သည်။

နတ်ရှစ်ပါး စားသောက်ဆိုင်သည် ဤလ[illegible]တွင် ရှိသော [illegible]သောက်ဆိုင်များအနက် အကြီးမားဆုံး စားသေ[illegible]ဆိုင်တစ်ခုပင် [illegible]သည်။

ယခု ဤစားသောက်ဆိုင်သည် ဆိုင်တံခါး[illegible] ပိတ်၍ထား[illegible]သည်။

အလင်းရောင်လည်း ကင်းမဲ့နေသည်။

သို့သော်

ရှင်းစွမ်းသည် ဆိုင်တံခါးကို တွန်းဖွင့်၍ [illegible]သွားလေသည်။

ဝူတောင်းသည် ရှင်းစွမ်းနောက်မှ လိုက်[illegible] ဝင်သွားလိုက်[illegible]သည်။သူတို့အပေါ်ထပ်သို့ ရောက်သောအခါ [illegible]များလင်းထိန်[illegible]သည်ကို တွေ့ရလေသည်။

အခန်းထဲရှိ ပြတင်းပေါက်တိုင်းတွင် ထူထဲ[illegible] ကန့်လန့်ကာ [illegible]ကာထားသဖြင့် အလင်းရောင်သည် အပြင်[illegible] ပျံ့ခြင်း ဖြစ်[illegible]သည်။

အခန်းထဲတွင်

လူဆယ့်လေးငါးယောက်ခန့် ထိုင်လျက်ရှိ[illegible]သည်။

သူတို့၏ ဝတ်စားထားပုံမှာ တစ်ယော[illegible]နှင့်တစ်ယော[illegible] [illegible]ကြချေ။

သို့သော်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သူတို့၏ ပုံပန်းသဏ္ဌာန်ကို ကြည့်ခြင်းအားဖြင့် သိုင်းသမား
များဖြစ်ကြောင်း သိနိုင်ပေသည်။

သူတို့သည် သူတို့အချင်းချင်း သိကျွမ်းဟန်မပေါ်ပေ။

သိကျွမ်းခြင်းလည်း မရှိချေ။

သို့ရာတွင် သူတို့သည် ရှင်းစွမ်းအား တွေ့မြင်လိုက်သော
အခါ မတ်တတ်ရပ်၍ အရိုအသေပြုလိုက်သည်။

ထိုအခြင်းအရာကို တွေ့လိုက်ရသော တဒင်္ဂလေးအတွင်း…
ပင် ပန်းပဲဆရာကြီး ဝူတောင်းသည် ဘဘတာပေ့၏ …
အာဏာမှာ သူတွေးထင်ထားသည်ထက် ကြောက်စရာကောင်း…
သည်ဟု နားလည်လိုက်သည်။

သူသည် ရှင်းစွမ်းက ဤလူများကို ခေါ်ယူခြင်း မတွေ့ခဲ့ရ…

ထို့ပြင် …

သူသည် ဤမြို့တွင် နှစ်ပေါင်း နှစ်ဆယ်ကျော် နေထိုင်…
တစ်ယောက်ဖြစ်သည်။

ဤမြို့ရှိ ကလေးလူကြီးမကျန် သူသိသည်။

သူ့ကိုလည်း တစ်မြို့လုံးက သိသည်။

ယခု ရောက်ရှိနေသော လူများကို မသိချေ။

ဘယ်ကလာသည်ကိုပင် မသိချေ။

အထူးသဖြင့် သူသည် ဤလူစုထဲတွင် ပါဝင်နေသည်…
အံ့သြ၍ နေသည်။

လျှံပရုတ်သည် နတ်ရှစ်ပါးစားသောက်ဆိုင်ပိုင်ရှင် ဖြစ်သည်။

ထို့ပြင် ဝူတောင်းသည် လျှံပရုတ်နှင့် သိကျွမ်းခင်မင်…
မှာ နှစ်ပေါင်း နှစ်ဆယ်ခန့်ရှိပြီ ဖြစ်သည်။

သို့သော် လျှံပရုတ်သည် ဘဘတာပေ့၏ သဏ္ဍာတော်ခံမှန်း
…ကောင်း မသိချေ။

လျှံပရုတ်သည် ရှင်းစွမ်းအား ဦးညွတ်အ…အသေပြုပြီး …

"လူစုံရောက်နေပါပြီ၊ အမိန့်သာပေးပါ၊ …ဖို့အသင့်ပါပဲ
…ဗျာ"

ရှင်းစွမ်းသည် ပြုံးလိုက်သည်။

သူသည် ခေါင်းညိတ်၍ လက်နှစ်ဖက်ကို ဖြန့်ကာ …

"ကဲ … ကဲ … အားလုံးထိုင်ကြပါ၊ ဘဘတ…ပေ့က ခင်ဗျားတို့
…လုံးနေကောင်းရဲ့လားလို့ မေးလိုက်ပါတယ်"

အခန်းထဲရှိ လူအားလုံးသည် ပြိုင်တူခေါင်းညိတ်ကာ …

"ဟုတ်ကဲ့ … နေကောင်းကြပါတယ်၊ …ဘတာပေ့ရော
…ကောင်းရဲ့လား၊ အားလုံးက ဘဘတာပေ့ကို သ…ကြပါတယ်"

ရှင်းစွမ်းသည် ရယ်မောလိုက်သည်။

"ဘဘတာပေ့ နေကောင်းပါတယ် ဘဘ…ပေ့ ခန္ဓာကိုယ်
…သံမဏိနဲ့ လုပ်ထားသလား အောက်မေ့ရတ…၊ …နာလိုက်တာမှ
…င်ခေါင်မည်ပဲ၊ အဲ … ခင်ဗျားတို့က ဘဘတ…ပေ့ရဲ့ မိတ်ဆွေ
…ကောင်းတွေဆိုတော့ ပိုသိပါဦးမယ်၊ ငရဲမင်းတော… ဘဘတာပေ့နဲ့
…ရင် ထွက်ပြေးရတာပဲ"

အားလုံးက ဝိုင်း၍ ရယ်မောကြသည်။

သူတို့၏ စိတ်ဝယ် ရှင်းစွမ်းရောက်လာသ…ဖြင့် အနည်းငယ်
…မိစိတ် ဖြစ်ပေါ်၍နေသည်။

သို့သော် ရှင်းစွမ်း၏ ရယ်မောဖွယ်ရာ …စကားများကြောင့်
…၏ စိုးရိမ်သောကလေးများ ပျောက်ကွယ်…သည်။

ရှင်းစွမ်းသည် ဆက်လက်၍ …

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"မိတ်ဆွေတို့ ဒီတစ်ခါ ကျွန်တော် ဒီကိုလိုက်လာတာ ကြီး လေးတဲ့ တာဝန်တစ်ရပ်နဲ့လာတယ်ဆိုတာ ခင်ဗျားတို့ ရိပ်မိပါလိမ့် မယ်၊ ဒီတာဝန်ကို ကျွန်တော် မထမ်းဆောင်နိုင်ရင် ဘဘ တာပေ့ရဲ့ မျက်နှာကို ကြည့်ရဲမှာမဟုတ်ပါဘူး၊ ဒါကြောင့် ကျွန်တော် အနေနဲ့ ထမင်းစားလိုစိတ်လည်း မရှိဘူး၊ အရက်သောက်လို စိတ်မပါဘူး"

ထိုလူများထဲမှ လူတစ်ယောက်သည် မတ်တက်ထရပ်ပြီး

"ဆရာမှာ ဘယ်လို တာဝန်မျိုးရှိသလဲဆိုတာတော့ မသိပါဘူး သိလဲ မသိချင်ပါဘူး၊ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော်တို့ ဘာလုပ်ပေးရမလဲ ဆိုတာကိုတော့ အမိန့်ရှိပါ၊ ကျွန်တော်တို့ အောင်မြင်အောင် လုပ်ပေး ပါ့မယ်"

ရှင်းစွမ်းသည် အားလုံးကို ခေါင်းညိတ်ပြပြီး ...

"အားလုံးကို ကျေးဇူးတင်ပါတယ်၊ ကျွန်တော့်ကို တစ်ခု လုပ်ပေးစေချင်ပါတယ်၊ ဒါကတော့ ..."

ရှင်းစွမ်းသည် စကားကို ခေတ္တဖြတ်ပြီး အားလုံးကို တစ်ချက် ငုံ့၍ ကြည့်လိုက်သည်။ အားလုံးသောလူများသည် သူ့ပြောမည့်စကားကို အာရုံစိုက် နားစွင့်နေလေသည်။

ရှင်းစွမ်းသည် ဆက်လက်၍ ...

"ဒါတော့ တခြားမဟုတ်ပါဘူး၊ ကျွန်တော် မြင်းတစ်ကောင် လိုချင်ပါတယ်"

ဘဘတာပေ့အား နေရာပေးထားသည်။

သူတွင် သီးခြားအုပ်ချုပ်ရန် ရည်ရွယ်ချက် ရှိကောင်း ရှိပေ ဖြစ်သော်လည်း သူ့အပေါ်၌ ဘဘတာပေ့အားတင်၍ သွားပေ ဖြစ်လေတော့သည်။

* * *

ထို့ကြောင့်လည်း လူအများသည် ရှင်စွမ်းအား ကြည့်၍သို့ လေးစားကြခြင်းပင် ဖြစ်လေသည်။

ရှင်းစွမ်းသည် မန်းပဲဆရာကြီးဂူတောင်းဘက်သို့ လှည့်လိုက် သည်။

ထို့နောက် လေသံအေးအေးဖြင့် ...

"ခင်ဗျားမှာ ကျုပ်ကို ပြောစရာစကားရှိနေတယ် မဟုတ် လား"

ဂူတောင်း ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

သူက ရှင်းစွမ်းအား ကြည့်လိုက်ပြီး ...

"ဟုတ်ပါတယ် မောင်ရင် ... သည်မြင်းကို ဘာကြောင့်ပဲလိုချင် လို့လား"

ဟု ပြန်မေးလိုက်သည်။

ရှင်းစွမ်း သက်ပြင်းတစ်ချက်ချလိုက်သည်။

ထို့နောက် ...

သူကတည်ကြည်သော မျက်နှာထားဖြင့် ...

"ဘဘတာပေ့က တစ်သက်လုံး လိမ်မပြောဘူး၊ ကျွန်တော် လဲ ဘဘတာပေ့ကို မမိချင်မမိဘူး၊ ဒါပေမယ့် သည်တစ်ချက်တော့ ဘဘတာပေ့နဲ့ ထပ်တူထပ်မျှတော့ပါလိမ့်မယ်"

ပန်းဘဲဆရာကြီး ဂူတောင်းသည် ခေါင်းညိတ်ညိတ်လုပ် လိုက်ပြီး ...

"မောင်ရင့်ကို ကျုပ်လေးစားပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် တစ်ခုတော့ မောင်ရင့်ကို ပြောချင်သေးတယ်"

ရှင်းစွမ်း ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဟုတ်ကဲ့ ... ပြောနိုင်ပါတယ်"

ဝူတောင်းက ...

"သိမ်းငှက်မြို့စားကြီးရဲ့ ခံတပ်မှာ အစောင့်အကြပ်တွေကများနေတော့ မြင်းတစ်ကောင်ခိုးဖို့ဆိုတာ မလွယ်ဘူးလို့ထင်ပါတယ်"

ရှင်းစွမ်း ခေါင်းညိတ်၍ သဘောတူကြောင်း ထောက်ခံလိုက်သည်။

"ဟုတ်ပါတယ်၊ မလွယ်ကူတာ မဟုတ်ဘူး၊ ဖြစ်ကိုမဖြစ်နိုင်တာပါ"

ရှင်းစွမ်းသည် ခေတ္တမျှ ရပ်နားလိုက်ပြီး တစ်ချက်ပြုံးလိုက်လေသည်။

ပြီးမှ ...

"ဒါပေမယ့် မြင်းတစ်ကောင်ကို အရှင်လတ်လတ်ခိုးခဲ့ပါလို့ ကျွန်တော် မပြောလိုက်ပါဘူး"

ဝူတောင်း မျက်နှာပျက်သွား၏။

သူက ရှင်းစွမ်းအား ကြည့်လိုက်ပြီး ...

"ဒါဖြင့် မြင်းကို အသေဖြစ်ဖြစ် အရှင်ဖြစ်ဖြစ် ခေါ်ခိုင်း ပေါ့ ဟုတ်လား"

ရှင်းစွမ်း ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

"ဟုတ်ပါတယ်၊ အဲသည်အတိုင်းပါပဲ"

ရှင်းစွမ်း၏စကားကို ကြားသောအခါ ဝူတောင်းသည် သက်ပြင်း တစ်ချက်ချလိုက်ပြီး ...

"သိန်းငှက်မြို့စားကြီးဟာ သည်မြင်းကို သိပ်တန်ဖိုးထား တယ်၊ တကယ်လို့ အဲသည်မြင်းကို သတ်လိုက်ရင် ဖြစ်ပေါ်လာ အန္တရာယ်ကို ကျုပ်တော့ မတွေးဝံ့ဘူး၊ အင်မတန် ကြောက်

ကောင်းမယ်ဆိုတာတော့ ကျုပ်ယုံကြည်တယ်၊ သိန်း [illegible] က် မြို့စားဟာ [illegible] ပညာ ထက်မြက်သလို ပရိယာယ်လည်း [illegible] တန်များတယ်၊ [illegible] ရင်ဟာ မြင်းကို သတ်ပစ်လိုက်တယ်ဆိုရင် [illegible] ရှေ့ဆက်ပြီး [illegible] အနေ ရှုပ်ထွေးလာလိမ့်မယ်"

ရှင်းစွမ်းသည် တစ်ချက်ပြုံးလိုက်ပြီး ...

ပြီးမှ ...

"မြင်းကို့ မသတ်လဲ အတူတူပါပဲ၊ မ [illegible] ဘူး"

ဝူတောင်းသည် အံ့သြဟန်ဖြင့် ...

"ဘာဖြစ်လို့လဲ"

"ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ ဘဘတာပေ့ဟာ [illegible] တစ်မျိုးပဲ၊ သူက တစ်စုံတစ်ရာကို တောင်းဆိုခဲ့ရင် ဘယ်တော့မှ မ [illegible] င်းနဲ့၊ ငွေပြည်ယ ဘာမျိုးကို သူ လုံးဝမကြိုက်ဘူး"

ထို့နောက် ဆက်လက်၍ ...

"နောက်ပြီး ဘဘတာပေ့က အထူးမှာလိုက် [illegible] ဘာ ရှိသေးတယ်၊ ဘာလဲဆိုတော့ ဝူတောင်းရဲ့သားကိစ္စ မဖြစ်ဖြစ် [illegible] လုပ်ပေးဖို့ပဲ"

ရှင်းစွမ်းသည် ဝူတောင်း၏ ပခုံးအား [illegible] စ်ချက်ပုတ်ထုတ် လိုက်ကာ

"ဘဘတာပေ့မှာ မိတ်ဆွေ သိပ်ကိုများ [illegible] ဘယ်၊ ဒါပေမယ့် ဝူတောင်း ငယ်ကပေါင်းလာတဲ့ မိတ်ဆွေမျိုး [illegible] ဝူတောင်းတစ်ယောက်တည်းရှိတယ် မဟုတ်လား၊ ဒါကြောင့် ဝူတောင်းရဲ့ကိစ္စဟာ ဘဘတာပေ့ရဲ့ကိစ္စပဲပေါ့၊ ဝူတောင်းအတွက် [illegible] လိုနည်းနဲ့ဖြစ်ဖြစ် ဖြစ်အောင်လုပ်ပေးရမယ်လို့ မှာလိုက်ပါတယ်"

ဝူတောင်း၏ ရင်ထဲတွင် ထိတ်၍ သွား [illegible] လသည်။

"ဟင် ... ဒီလိုဆို ဘဘတာပေ့က ကျု [illegible] တွက် သိမ်းငှက်

www.burmeseclassic.com

မြို့စားကြီးကို ထိပ်တိုက်တွေ့တော့မယ်ပေါ့ ဟုတ်လား၊ ဒုက္ခတော့ ရောက်ကုန်တော့မယ် ထင်တယ်"

ရှင်းစွမ်းသည် အေးစက်သောအသံဖြင့် ...

"ဒါတွေကို ဂုတောင်း ပူစရာမလိုပါဘူး၊ ကျွန်တော်တို့ဘက်က အားလုံးအဆင်သင့် ရှိနေတယ်"

ဂုတောင်းသည် ရှင်းစွမ်းအား တစ်စုံတစ်ခု ပြောချင်နေ သို့သော် ပြော၍မထွက်ပါ။

ပြောချင်သည့် စကားများသည် လမ်းပေါ်တွင် တစ်ဆို့၍ သွားလေသည်။

သို့ရာတွင် သူ၏ မျက်လုံးအစုံတွင်မှ မျက်ရည်များသည် ပြည့်လျှံ၍လာလေသည်။

ဂုတောင်းသည် စီးကျလာသော မျက်ရည်များကို သုတ်လိုက် သည်။

ရှင်းစွမ်းသည် ဂုတောင်းအား မကြည့်ဘဲ ပြောလိုက်၏။

"ကျွန်တော် ဒီမြင်းကို ရွေးလိုက်တာ အကြောင်းရှိပါတယ် လူရဲ့အသက်ကို မထိခိုက်စေချင်လို့ပါ၊ နောက်ပြီး လူတစ်ယောက် ဟာ သူ့ရဲ့ နှစ်သက်တဲ့ပစ္စည်းကို ဖျက်ဆီးပစ်လိုက်ရင် ဒေါသ ဖြစ်လာမယ်၊ ခံပြင်းလာမယ်၊ အဲဒီခံစားချက်တွေနဲ့အတူ ကြောက်ရွံ့ တုန်လှုပ်လာတတ်ပါတယ်၊ ဒါကြောင့် ကျွန်တော် အဲဒီမြင်းကို ရွေးလိုက်ရတာပါ"

ဂုတောင်းသည် ရှင်းစွမ်း၏ စကားဆုံးသည်နှင့် ထစ်ထစ် ငေါ့ငေါ့ဖြင့် ဝင်ရောက်၍ ပြောလိုက်သည်။

"ဒါ ... ဒါပေမယ့် သိမ်းငှက်မြို့စားကြီးဟာ ဒီလိုလူစားမျိုး ဟုတ်မယ် မထင်ဘူး"

ရှင်းစွမ်းသည် အသာအယာ ပြုံးလိုက်ရ ...

"ကျွန်တော် ပြောပြီးပြီကော ဂုတောင်း ... ၊ ကျွန်တော်တို့ ဘက်က အဆင်သင့်ပြင်ထားပါတယ်၊ ဖြစ်... ဖြစ်စမ်းပါ စေဗျာ"

ဂုတောင်းသည် သူ၏ ဦးခေါင်းကို ... မထား နိုင်သကဲ့ သို့ စိုက်၍ကျသွားသည်။ သူ့နှလုံးသားအား ... လံသော အရာ တွေနှင့် ဖိထားသကဲ့သို့ပင် အသက်ရှူပင်ကျပ်၍ ... လေ့တော့သည်။

ဤတစ်ကြိမ် သူသည် ဘဘတာမေ့ထံမှ ... အညီတောင်းခံ လိုက်ခြင်းမှာ မှားနေပြီလောဟု ထင်မိသည်။

သူသည် ဘဘတာမေ့ထံမှ အကူအ... တောင်းခဲ့မိလျှင် ကောင်းလေစွဟု တွေးမိလေသည်။

ⲛ ⲛ ⲛ

နံနက်ခင်းသည် သာယာလှသည်။

ကျေးငှက်တို့၏ အော်သံလေးတွေနှင့် ... ာကောင်းသည်။

နံနက်ခင်း၏ သာယာမှုကို သိမ်းငှက်မြို့ ... ကြီးက အမြဲတစေ ဖျက်ဆီးပစ်တတ်သည်။

သူသည် နံနက်အိပ်ရာမှထသည်နှင့်အ ... တိုင်းကို အလို မကျဖြစ်နေတတ်သည်။ နံနက်တိုင်း သူသည် ဒေါသဖြင့် မျက်နှာ သစ်နေတတ်သည်။

ထို့ကြောင့် ...

သာယာသော နံနက်ခင်း၏ အလှ ... များသည် သူ၏ ဒေါသကြီးမှု အောက်တွင် ပျောက်ကွယ်သွား ... လေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထို့ကြောင့်ပင် သူ နံနက်စာ စားသောက်သည့်အခါသည် သူ့အနား၌ မည်သူတစ်ဦးတစ်ယောက်မျှ ရှိမနေချေ။

သူသည် နံနက်စာကို စားသောက်ပြီးမှသာ သူ၏ဒေါသသည် တဖြည်းဖြည်း ငြိမ်သက်၍ သွားလေသည်။

ယနေ့လည်း သူသည် ယခင်ယခင်နေ့များကဲ့သို့ အိပ်ရာမှ ဒေါသတကြီးဖြင့် နိုးလာသည်။

ထို့နောက် နံနက်စာကို စားသောက်ရန် ထမင်းစားခန်းသို့ ထွက်လာသည်။

ထမင်းစားသောက်ခန်းထဲရှိစားပွဲပေါ်တွင် ဟင်းလျာများကို ငွေအုပ်ဆောင်းဖြင့် အုပ်ထားသည်။

သူသည် စားသောက်ရန် ကုလားထိုင်ပေါ်တွင် ထိုင်လိုက်သည်။

ပြီးမှ ဟင်းလျာများကို အုပ်ထားသော ငွေအုပ်ဆောင်းအား ဖွင့်လိုက်သည်နှင့် သူ့မျက်နှာသည် မည်းမှောင်၍ လာသည်။

စားပွဲပေါ်တွင် ဟင်းလျာများ ရှိမနေပါချေ။

သို့သော် ...

ငွေလင်ပန်းကြီးတစ်ချပ် ရှိပါသည်။

ထိုငွေလင်ပန်းကြီးထဲတွင် မြင်းခေါင်းပြတ်ကြီးတစ်ခေါင်း ရှိနေပါသည်။ ထိုမြင်းခေါင်းမှ စီးကျနေသော သွေးတို့သည် ငွေလင်ပန်းတစ်ခုလုံး ချင်းချင်းနီလျက်ရှိနေပေသည်။

သိန်းငှက်မြို့စားကြီးသည် ကျောက်မျက်ရတနာများကို နှစ်သက်သည်။

ရှေးဟောင်းပစ္စည်းများကို နှစ်သက်သည်။

သို့ရာတွင် သူသည် မြင်းဇောင်းထဲမှ သီးသန့်ထားသော မွန်ဂိုမြင်းကို အနှစ်သက်ဆုံးဖြစ်ပါသည်။

ယခု သူ၏ အနှစ်သက်ဆုံးသောမြင်းသည် သီးသန့် မြင်းဇောင်းထဲတွင် ရှိမနေတော့ပါ။

သူ၏ စားပွဲပေါ်သို့ ရောက်ရှိနေ၍နေလေသည်။

သို့သော်

မြင်းတစ်ကောင်လုံး ရောက်ရှိနေခြင်းကား မဟုတ်ပေ။

ခေါင်းတစ်ခေါင်းတည်းသာ။

ငွေလင်ပန်းထဲတွင်ရှိသော မြင်းခေါင်းသည် သူ၏ အနှစ်သက်ဆုံးသော မွန်ဂိုမြင်း၏ ဦးခေါင်းပင် ဖြစ်ပါသည်။

လူတစ်ယောက်က သူ၏ ရင်ဝအား ပြင်းထန်စွာ ထိုးလိုက်သကဲ့သို့ ခံစားလိုက်ရလေသည်။

သူ၏ မျက်နှာသည် မည်းမှောင်ရာမှ နီရဲ၍ လာသည်။

သူ၏မျက်လုံးများသည် ဝင်းဝင်းတောက်၍ လာသည်ဟု ထင်ရလေသည်။

သူသည် အလွန်အမင်းပင် ဒေါသထွက်၍နေသည်။

သို့သော်

သူသည် သူ၏ ဒေါသကို အချိန်မီ ထိန်းထားနိုင်လေသည်။

ကိစ္စရပ်တိုင်းတွင် ဒေါသကို ရှေ့ထား၍ ပြုလုပ်ပါက အများဖြင့် ရင်ဆိုင်ရတတ်သည် မဟုတ်ပါလော။

ထို့ကြောင့်

သိမ်းငှက်မြို့စားကြီးသည် သူ၏ ဒေါသကို ထိန်းသိမ်းထား လိုက်သည်။

ထို့နောက်

ဦးနှောက်ကို အေးအေးထား၍ စဉ်းစားသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သူသည်ဤကဲ့သို့ အရေးအကြောင်းကြုံပါက ယခုကဲ့သို့ဂင်ခေါင်းအေးအေးဖြင့် စဉ်းစားတတ်မြဲဖြစ်ပါသည်။

ယခုကိစ္စသည် မည်သူ၏ လက်ချက်ဆိုသည်ကို သူနားလည်လိုက်ပါသည်။

စုကျူးမြို့စားကြီးတာပေ့သည် သူ့အား လက်စားချေ့ပြန်လိမ့်မည်ဟု သူမထင်ခဲ့ပေ။

ရှင်းစွမ်း၏ လုပ်ဆောင်ချက်သည် သူ့အရိုက်အား အငိုက်တွင် ထိုးလိုက်သကဲ့သို့ ထိရောက်လှသည်။ ဘာဘာတာပေ့သည် ရှင်းစွမ်းအား စကားတစ်ခွန်းပြောခဲ့ဖူးလေသည်။ ထိုစကားမှာ...

"မင်းရန်သူကို တိုက်ခိုက်သည့်အခါ ပထမဆုံးရသည့် အခွင့်အရေးကို အသုံးပြုရပေမည်။ သို့မဟုတ်ပါက သင်သည် ရန်သူ၏သတိမေ့လျော့သည်အထိ စောင့်ဆိုင်းရပေမည်။ သို့သော် စောင့်ဆိုင်းရသော အလုပ်သည် အချိန်အတော်ကြာမည်ဖြစ်သည်။ အချိန်ကုန်ခံ၍လည်း မည်သူမျှ မစောင့်နိုင်ပါ။ ထို့ကြောင့် ပထမရသည့် အခွင့်အရေးကို အမြန်ဆုံး အသုံးပြုရပေမည်"

ရှင်းစွမ်းသည် ဘာဘာတာဓမ္မပြောခဲ့သည့် စကားကို မှတ်၍ထားသည်။ သူသည် အခွင့်အရေးကို အမြန်အသုံးချလိုက်နိုင်သည်။ ထို့ကြောင့် ရှင်းစွမ်း၏ လုပ်ဆောင်ချက်သည် သိမ်းငှက်မြို့စားကြီးအား ထိထိရောက်ရောက် ထိုးနှက်လိုက်လေသည်။

သိမ်းငှက်မြို့စားကြီးသည် သူ၏ ဦးခေါင်းကို အေးအေးဆေးဆေးထားပြီး တွေးတော၍ နေလေသည်။ စုကျူးမြို့စားကြီးသည် အလွန်မှ ကြောက်မက်ဖွယ်ကောင်းကြောင်း သူနားလည်လိုက်သည်။

ထို့ပြင် စုကျူးမြို့စားကြီး ဘာဘာတာပေ့နှင့် ယှဉ်ပြိုင်ရသည်မှာ

...တွေးထင်သည်ထက်ပို၍ ကြောက်စရာကောင်း... ကြောင်း သဘော...ကိုက်လေသည်။

ဘာဘာတာပေ့၏ လက်အောက်တွင် သစ္စာခံ...နေသော လူများ...တွင် ရှင်းစွမ်းကဲ့သို့သော လူစားမျိုး ဘယ်...ယောက်များများ...နေမည်နည်း။

သိမ်းငှက်မြို့စားကြီးသည် သူ၏အတွေးမျ...ကို ဖြတ်လိုက်...သည်။

ထို့နောက် မြင်းခေါင်းအား အုပ်ဆောင်းဖြ... ပြန်လည်အုပ်...လိုက်သည်။ ပြီးမှ ဖြည်းညှင်းစွာ ထကာ ထမင်း...ခန်းမှ ထွက်...သွားလေသည်။

အခန်းပြင်သို့ ရောက်သောအခါ သိမ်းငှ...က်မြို့စားကြီး၏...မျက်နှာတွင် မည်သည့် ဟန်အမူအရာမျိုးမှ မင...တော့ချေ။

သူသည် သူ့လက်အောက်ငယ်သားများအ...ခေါ်မိန်း၍ အမိန့်...တစ်ခုပေးလိုက်လေသည်။

"ဟေ့...ထိုက်ထိုက်ကို ပန်းပဲဆရာကြီး ...ပတောင်းအိမ်...လိုက်"

※ ※ ※

www.burmeseclassic.com

ပြိုင်ဘက်

ရက်ပေါင်း ကိုးဆယ့်တစ်ရက်

လေးလပြည့်ရန် ကိုးဆယ့်တစ်ရက် ကျန်သေးသည်။

မင်းစင်သည် တည်းခိုခန်း တစ်ခု၏ ကွပ်ပျစ်ပေါ် လဲလျော

၍ နေသည်။

ဤကဲ့သို့ လဲလျောင်း၍ နေသည်မှာ တစ်နေ့ကုန်ပင် ဖြစ်သည

သူ၏ အမကြီး ရှမ်းကျဲ့ကျဲ့သည် သူ့အား အချိန်လေး

ပေးထားလေသည်။

ယနေ့ဆိုလျှင် ထိုအချိန်လေးလပြည့်ရန် ရက်ပေါင်း ကိုးဆ

တစ်ရက်သာ ကျန်တော့သည်။

ယခုအချိန်ထိ သူ့အတွက် အကြောင်းမထူးတော့ပါ။

သူသည် စားလည်းမစား အိပ်လည်းမအိပ်ပါ။

ထို့ပြင်

လှုပ်ရှားမှုလည်း မလုပ်နိုင်သေးပါ။

သူသည်ဘဘတာပေ့အကြောင်းကို အမျိုးမျိုး လေ့လာ

လေသည်။

သို့သော်

မည်သို့မျှ ထူးခြားမလာပါ။

ဘဘတာပေ့သည် လူထူးလူဆန်းတစ်ယော ပင် ဖြစ်သည်။

ဘဘတာပေ့၏ သိုင်းပညာသည် မည်သ ည်အဆင့်အတန်း

တွင်ရှိသည်ကို သူမသိပါ။

မည်မျှနက်ရှိုင်းသည်ကိုလည်း သူမခန့်မှန် တ်ပါ။

ထို့ပြင် ဘဘတာပေ့၏ လက်အောက်၌သ ဘ်ခံထိပ်တန်း

သိုင်းသမား ဘယ်လောက်ရှိသည်ကို သူလုံးဝ ၍ မရပါ။

သူ တွေ့ဖူး မြင်ဖူးသည်မှာ သုံးယောက် ဖြစ်သည်။

ထိုသူများကိုလည်း ဧည့်ခံပွဲကျင်းပစဉ်က တွေ့မြင်ခဲ့ရခြင်း

ဖြစ်သည်။

ကိုယ်ခန္ဓာတစ်ခုလုံးတွင် လက်နက်ပုန်းမျ ပြီး ယဉ်ကျေး

သော လူငယ်ရယ် ...

ဒေါသအလွန်ကြီးတတ်သော ဘဘတာပေ့ သား စွန်ကျင်

သူရယ် ...

နောက်ပြီး

လျှို့ဝှက်စွာ ရောက်လာသူအဘဘတာပေ့အ ခန်တော့သော

သမားရယ်။

ထိုသုံးဦးသာ သူတွေ့ဖူးသည်။

သူသည် လျှို့ဝှက်သော ဓားသမားအား စိတ ဝင်စားနေသည်။

ထို့ကြောင့်

ထိုဓားသမား၏ သတင်းကို စုံစမ်းခဲ့သည်

သို့သော်

သူ့အတွက်အချည်းအနှီးပင် ဖြစ်လေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထို့ထက်မို၍ အခက်အခဲဖြစ်ခဲ့ရသည်မှာ ဘာဘတာမေ့သည် ထိုဥယျာဉ်ထဲမှ အပြင်လုံးဝမထွက်ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

သို့ရာတွင် ဘာဘတာမေ့အား ဂန္ဓမာဥယျာဉ်ထဲမှာသာ တွေ့နိုင်သည်။

သို့သော် ဘာဘတာမေ့သည် ထိုဥယျာဉ်ထဲတွင် ကြောက်မက်ဖွယ်ကောင်းသော အစီအစဉ်များကို ထားရှိမည်ဟု သူယုံကြည်လေသည်။

ထို့ကြောင့်

သူသည်အလုပ်ကို ပေါ့ပေါ့တန်တန် မလုပ်ရဲချေ။

မည်သည့်အခါမှလည်း သူပေါ့ပေါ့တန်တန် မလုပ်ခဲ့ဖူးချေ။

နောက်ကိုလည်း ဘယ်တော့မှ လုပ်မည်မဟုတ်ဟု ဆုံးဖြတ်ထားသည်။

ϟ ϟ ϟ

မှောင်၍နေသည်။

နေဝင်သည်မှာ ကြာပြီဖြစ်၍

ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံးအား အမှောင်ထုက ဖုံးလွှမ်းလျက်ရှိသည်။

မင်းစင်သည် ကွပ်ပျစ်ပေါ်လဲလျောင်းနေရာမှ ထလိုက်သည်။

ထို့နောက်

တည်းခိုခန်း၏ အပြင်သို့ ထွက်လိုက်သည်။

အတော်ပင် မိုးချုပ်နေပြီ ဖြစ်ကြောင်း သူတွေ့လိုက်ရသည်။

သူသည် တည်းခိုခန်းနှင့် မနီးမဝေးတွင် ရှိသော စားသောက်ဆိုင်သို့ ထွက်လာခဲ့သည်။

ထိုစားသောက်ဆိုင်သည် ကြီးမားသော စားသောက်ဆိုင် မဟုတ်ပေ။

သို့ရာတွင် စားသောက်စရာ စုံလင်လှသည်

ထို့ပြင် ဖာင်းချက်လက်ရာလည်း ကောင်းမွန်လှသည်။

ထို့ကြောင့် ...

ယင်းစားသောက်ဆိုင် လေးသည်လူစည်ကား[illegible]နေတတ်လေသည်။

ယခု ထိုစားသောက်ဆိုင်လေးသည် လူရှင်းလျက်ရှိသည်။

ညဉ့်နက်နေပြီဖြစ်၍ လူရှင်းနေခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

မင်းစင်သည် စားပွဲလွတ်တစ်လုံးတွင် ဝင်ထိုင်လိုက်သည်။

စားသောက်ဖွယ်ရာများကို မှာကြားလိုက်သည်။

သူစားသောက်သော ဆိုင်၏ မျက်စောင်းထိုးတွင် ကြီးမားသော စားသောက်ဆိုင်ကြီးတစ်ခုရှိသည်။

ထိုစားသောက်ဆိုင်ကြီးတွင် မည်မျှစားကောင်းသောက်ဖွယ်များ ရှိသည်ကို မင်းစင် မသိပါ။

သို့သော်

ထိုဆိုင်ကြီးတွင် လာရောက်စားသောက်ကြသော သူများသည် လူကုံထံ သားသမီးများ ဖြစ်ကြောင်းကို သူသိသည်။

ယခုလည်း ထိုဆိုင်ကြီးထဲမှ လူများသည် ရယ်ရယ်မောမောဖြင့် ထွက်လာကြသည်။

ထိုလူအုပ်ထဲတွင် ယောက်ျားရော မိန်းမပါ ပါဝင်သည်။

သို့ရာတွင် အများစုသည် လူငယ်လူရွယ်များသာ ဖြစ်ပေသည်။

မင်းစင်သည် ထိုလူအုပ်ကို လှမ်းကြည့်၍နေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထိုလူအုပ်ထဲမှ အနီရောင်ဝတ်ရုံခြုံထားသော မိန်းကလေးအ
တွေ့လိုက်သောအခါ ...

သူ၏ မျက်လုံးများသည် ပြူးထွက်လာလေသည်။

သူ၏နက်မှောင်သော မျက်ခုံးမွေးအစုံသည် နဖူးထက်
တက်၍ သွားလေသည်။ ထိုမိန်းကလေးသည် အလွန်ပင် လှပါသည်

ချောမောပြေပြစ်သည် ယဉ်ကျေးသိမ်မွေ့မှုရှိသည်။

သူ့တစ်သက်တွင် ယခုကဲ့သို့ ချောမောလှပသော မိန်းကလေး
မျိုးအား တွေ့မြင်ဖူးခြင်းမရှိဟု ထင်သည်။

တွေ့လည်းမတွေ့ဖူးခဲ့ပါ။

ထိုစဉ် လူငယ်တစ်ယောက်သည် မြင်းတစ်ကောင်နှင့် မြ
လှည်းတစ်စီးကို ဆွဲ၍ လာလေသည်။

ထို့နောက်

မြင်းလှည်းအား ထိုမိန်းကလေးအားပေးလိုက်ရင်း

"လိပ်ပြာလေးရေ ငါလိုက်ပို့ပေးရဦးမလား၊ နင့်ဟာနင် မြ
မလား"

မိန်းကလေးသည် မြင်းလှည်းပေါ်တက်ပြီး မြင်းဇက်ကြိုး
ကိုင်ကာ ...

"ကျေးဇူးတင်ပါတယ်ရှင်၊ ကျွန်မဘာသာ ကျွန်မ ပြန်တ
ပါတယ်"

ထို့နောက်

မိန်းကလေးသည် မြင်းကို မောင်း၍ ထွက်ခွာသွားလေသည်

မိန်းကလေးမောင်းနှင်သွားသော မြင်းလှည်းသည် အမှော
ထုအတွင်းဝယ် တဖြည်းဖြည်း ပျောက်ကွယ်သွားလေတော့သည်

/ / /

ဝန်းကျင် တစ်ခုလုံး အမှောင်ထုက လွှမ်းမိုး ထားသည်။

မိန်းကလေး၏ မြင်းလှည်းသည် အမှောင် လွှမ်းမိုးနေသော
မ်းအတိုင်း ဝင်ရောက်ပျောက်ကွယ်၍ သွားသည်။

မင်းစင်သည် စားသောက်နေသည်ကို ရ ပ်ပြီး အမှတ်
င် ထိုင်ရာမှ ထလိုက်သည်။

သူသည် အင်္ကျီနှစ်ပြားကို စားပွဲပေါ်တင်လို စားသောက်
င်ထဲမှ ထွက်လိုက်လေသည်။

ထို့နောက်

မိန်းကလေးဝင်ရောက်ပျောက်ကွယ်သွားသော အမှောင်ထု
တွင်းသို့ တိုး၍ဝင်သွားလေသည်။

သူသည် ဘာကြောင့် ယခုကဲ့သို့ ပြုမူရသ ကိုမသိချေ။

သို့သော်

သူသည် ထိုမိန်းကလေးအား တွေ့လိုသော ပြင်းပြလျက်
ကြောင်းကိုမူ သူ စဉ်စားမိလေသည်။

မိန်းကလေးကို သူ သိပ်တွေ့လိုပါသည်။

သို့သော်

သူ သိပ်တွေ့လိုသော မိန်းကလေးအား သူ တွေ့ရတော့ပါ။

မိန်းကလေး၏ မြင်းလှည်းသည် အမှေ အတွင်းဝယ်
ပျောက်ကွယ်သွားပြီ ဖြစ်ပါသည်။

ထို့ကြောင့်

သူသည် သူ၏ခြေလှမ်းများကို ရပ်တန့် သည်။

မြင်းလှည်းသည် မည်သည့်နေရာသို့ သွာ နည်း။

သူ မသိပါ။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မိန်းကလေးသည် မည်သူမည်ဝါ ဖြစ်သည်ဆိုတာကိုလည်း သူ မသိပါ။

သို့ဖြစ်၍ အားမတန်မာန်လျှော့ကာ တည်းခိုခန်းသို့ ပြန်လာခဲ့လေသည်။

ညဉ့်သည် ပို၍ နက်လျက်ရှိလေပြီ။

သူသည် အမှောင်ထုထဲဝယ် စမ်းတဝါးဝါးဖြင့် လျှောက်လှမ်းနေသည်။

ပတ်ဝန်းကျင် တစ်ခုလုံးတွင် လှုပ်ရှားလျက်ရှိသည်မှာ သူ တစ်ယောက်တည်းဟု ထင်မှတ်ရလေသည်။

သူသည် သူ့တည်းခိုရာ အခန်းသို့ ရောက်သောအခါ ရုတ်တရက် သူသည် ခြေလှမ်းများကို ရပ်တန့်လိုက်လေသည်။

ဤသည်မှာ သူကျင်လည်ခဲ့သော ဓားသမားဘဝ၏ အလေ့အကျင့်ကြောင့်ပင် ဖြစ်သည်။

တစ်စုံတစ်ယောက်သည် သူ၏အခန်းထဲတွင် ရှိနေပြီ ဖြစ်သည်ကို သူသိလိုက်သည်။

ထို့ကြောင့် သူသည်အခန်းတံခါးကို ညင်သာစွာ တစ်ချက် ခေါက်လိုက်လေသည်။

ထို့နောက်

ကိုယ်ခန္ဓာသည် မြားတစ်စင်းပစ်လွှတ်လိုက်သကဲ့သို့ တံခါးဝ နံဘေးသို့ ခုန်ထွက်လိုက်လေသည်။

သူ၏လှုပ်ရှားမှုသည် လျင်မြန်သည်။

ထိုအချိန်တွင် အရိပ်တစ်ခုသည် သူ တည်းခိုသော အခန်း၏ ပြတင်းပေါက်မှ တိုးထွက်၍လာသည်။

ထိုလူ၏ လှုပ်ရှားမှုသည် သွက်လက်သည်။

ပေါ့ပေါ့ပါးပါး ရှိသည်။

မင်းစင်သည် ထိုလူ၏ နောက်သို့ ခုန်ပေါက်သည်။

တစ်ဆက်တည်းပင် မင်းစင်သည် သူ၏ နောက်ကျောအား သူ၏ လက်ဝါးဖြင့် အသာအယာ ဝှတ်လိုက်၏။

"ဟော့ ... ရှောက်ဟို"

ဟု ကြားရုံသာ ခေါ်လိုက်သည်။

ထိုလူသည် မင်းစင်၏ အသံကို ကြားရသဖြင့် သက်ပြင်း တစ်ချက်ချလိုက်ပြီး ကြည့်လိုက်သည်။

ထို့နောက်

မည်သည့်စကားမျှ မဆိုဘဲ မင်းစင်၏ အခန်းတံခါးအား တွန်းဖွင့်ကာ ဝင်သွားလေသည်။

မင်းစင်သည် အပြင်၌ ရပ်လျက်ပင် ကျန်ခဲ့သည်။

အခန်းတွင်း၌ မီးများထွန်းညှိထားပြီးသော် မင်းစင်သည် အခန်းတွင်းသို့ ဖြည်းညင်းစွာ ဝင်သွားလေသည်။

ထို့နောက် မင်းစင်သည် ရှောက်ဟိုနှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင် ထိုင်ချလိုက်လေသည်။

ရှောက်ဟိုသည်လည်း သူ၏ မျက်နှာငယ် ဆိုင်တွင် ခပ်အေးအေး ထိုင်နေသည်။

မင်းစင်သည် ရှောက်ဟိုနှင့် နှစ်ပေါင်းနှင့်ချီ၍ ခဏယ်ခန့် အတူတကွ နေထိုင်ခဲ့သည်။

ရှောက်ဟိုနှင့် ရင်းနှီးမှု မရှိချေ။

ϟ ϟ ϟ

www.burmeseclassic.com

ရောက်ဟိုသည် မင်းစင်အရင် အစ်မကြီးရှမ်းကျဲ့ကျဲ့ထံ ရောက်ခဲ့သူ ဖြစ်သည်။

အစ်မကြီးရှမ်းကျဲ့ကျဲ့တွင် သူတို့လို ဓားသမားနှစ်ယောက် ရှိသေးသည်။

သူတို့နှင့် ပါဆိုလျှင် အစ်မကြီးရှမ်းကျဲ့ကျဲ့ထံတွင် ဓားသမားအားလုံး လေးယောက်ရှိလေသည်။

သူတို့အားလုံးသည် ထိပ်တန်းဓားသမားများပင် ဖြစ်ကြလေသည်။

ထို့ပြင် သူတို့အားလုံးသည် မိဘမဲ့ကလေးများဖြစ်ကြသည်။

သူတို့အားလုံးကို ရှမ်းကျဲ့ကျဲ့သည် ငယ်စဉ်ကပင် ကျွေးမွေးခဲ့ရသည်။

သူတို့အားလုံးသည် ငယ်စဉ်ကပင် မိဘများဆုံးပါးခဲ့ရရှာသူများ ဖြစ်ကြသည်။

သူတို့အထဲတွင် ရောက်ဟိုသည် ရှမ်းကျဲ့ကျဲ့ထံ အရင်ဆုံးရောက်သူပင် ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့်

သူသည် နောက်မှရောက်ရှိလာသူ သုံးဦးအပေါ် မနာလိုဝန်တိုစိတ် ရှိနေလေသည်။

အထူးသဖြင့် မင်းစင်အပေါ် ပို၍ မနာလိုဖြစ်နေသည်။

မင်းစင်သည် ရောက်ဟိုအား ကြည့်ကာ တစ်ချက်ပြုံးလိုက်ပြီး ...

"မင်း လာမယ်ဆိုရင်လဲ ငါ့ဆီကြိုပြီး အကြောင်းကြားရောပေါ့ကွာ"

ရောက်ဟိုသည် မဲ့ပြုံးတစ်ချက်ပြုံးလိုက်ပြီး ...

"ကျုပ်က အကြောင်းမရှိဘဲ ဘာဖြစ်လို့ [illegible]ဆီ လာရ[illegible]"

မင်းစင်သည် မျက်မှောင်တစ်ချက် ကြုတ်[illegible]သည်။

ပြီးမှ ...

"ဒါဖြင့် မင်းက အကြောင်းရှိလို့လာတာ[illegible] ဟုတ်[illegible]"

"အေး ..."

"ဒါဆို အစ်မကြီးက လွှတ်လိုက်တယ်ဆို[illegible]ပေါ့"

ရောက်ဟိုသည် သူ၏ ဦးခေါင်းကို ညိတ်[illegible]သည်။

မင်းစင်သည် မျက်နှာတစ်ချက်ကွက်ခနဲပျ[illegible] သွားသည်။

အစ်မကြီး ရှမ်းကျဲ့ကျဲ့သည် မည်သို့သော [illegible]ကြောင်းကြောင့် [illegible]က်ဟိုအား လွှတ်လိုက်သနည်း။

သူတာဝန်ထမ်းဆောင်နေချိန်တွင် ရှမ်းကျဲ[illegible]သည် မည်[illegible]သည့်အခါမှ ဝင်ရောက်စွက်ဖက်ခြင်း မရှိခဲ့ချေ။

မည်သည့်အခါမှလည်း မေးမြန်းစုံစမ်းခြင်း [illegible]ရှိခဲ့ချေ။

သူ့အား အမြဲတမ်း ယုံကြည်စိတ်ချစွာ [illegible]င်းခဲ့ခြင်းသာ [illegible]ပါသည်။

သို့သော် ...

ယခု ရှမ်းကျဲ့ကျဲ့က ရောက်ဟိုအား စေ[illegible]လိုက်သည်။

သူ့အား မယုံကြည်၍လော။

သို့မဟုတ်

မည်သည့်အကြောင်းကိစ္စများရှိနေ၍ စေ[illegible]ခြင်းလော။

သူ မသိပါ။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သူ စဉ်းစား၍မရပါ။

သူ၏ မျက်နှာတွင် ဝေခွဲ၍ မရဟန် ပေါ်လာသည်။

"ခင်ဗျားကို အစ်မကြီးက ယုံကြည်ပါတယ်ဗျာ၊ သိ... အတွေးခေါင်မနေပါနဲ့၊ ဒါပေမယ့် အစ်မကြီးက စကားတစ်ခွ... တော့ ပြောခိုင်းလိုက်တယ်"

မင်းစင်သည် လှုပ်ရှားနေသော စိတ်ကို ထိန်းချုပ်လိုက်သ... ပြီးမှ ...

"အစ်မကြီးက ဘာပြောခိုင်းလို့လဲ"

"ထွေထွေထူးထူးတော့ မဟုတ်ပါဘူး၊ ဘဘတာပေ့ရဲ့ အ... အထားရဆုံး လူနှစ်ယောက် သူ့အနားမှာ ရှိမနေဘူးဆိုတာပါ..."

"ဘာလဲ ... စွန်ကျင်းနဲ့ ရှင်းစွမ်းကို ပြောတာလား"

ရှောက်ဟိုသည် ခေါင်းကိုညိတ်လိုက်ပြီး

"ဩော် ... ဒီအကြောင်းတွေကို ခင်ဗျားသိနေသားပဲ၊ အစ်မ... ကြီးက ခင်ဗျား မသိဘူးထင်လို့ ပြောခိုင်းလိုက်တာ"

မင်းစင်သည် ခေါင်းကိုညိတ်လိုက်သည်။

ရှောက်ဟိုသည် မင်းစင်အပေါ် အားမလိုအားမရဟန်... တစ်ချက်ကြည့်လိုက်ပြီး ...

"နေပါဦး ... ဒါတွေသိနေသားနဲ့ ခင်ဗျားက ဘာဖြစ်... မလှုပ်ရှားထားတာလဲ၊ အခု အချိန်ဟာ ဘဘတာပေ့ရဲ့ လက်နှစ်... ပြုတ်နေတဲ့ အချိန်ပဲ၊ ဒီအချိန်မှာ ခင်ဗျား ဘာလုပ်လုပ် ဖြစ်နိုင်တ... မဟုတ်လား"

မင်းစင်သည် ရှောက်ဟိုအား ခပ်ဆတ်ဆတ်လေး ပြောလိ... စဉ် ...

"ဒီကိစ္စက ငါ့တာဝန်လား ... မင်းတာဝန်လား"

ရှောက်ဟိုသည် သူ၏ပခုံးနှစ်ဖက်ကို တွန့်ပြပြီး ...

"တာဝန်ကတော့ ခင်ဗျား တာဝန်ပေါ့"

မင်းစင်သည် ရှောက်ဟို၏ စကားကို ဖြတ်၍

"ငါ့တာဝန်ဆိုရင် ငါနားလည်တယ်၊ မင်းဘာမှ ဝင်ပြောနေစရာမလိုဘူး"

ရှောက်ဟိုသည် သူ့လက်နှစ်ဘက်ကို ဖြန့်၍ မချိပြုံး တစ်ချက် ပြုံးလိုက်ပြီး

"ကျုပ်က သတိပေးတဲ့ သဘောပါ"

မင်းစင်သည် အတန်ကြာတိတ်ဆိတ်နေပြီးမှ

"ပြောစရာကုန်ပြီလား၊ ကုန်ပြီဆိုရင် မင်းပြန်တော့"

ရှောက်ဟိုသည် နှုတ်ခမ်းတစ်ချက်မဲ့လိုက်ပြီး ...

"နင်လှချည်လားကွ"

ဟု ပြောလိုက်ရင်း ထိုင်ရာမှ မတ်တက်ရပ်လိုက်သည်။

ထို့နောက်

မင်းစင်အား စေ့စေ့ကြည့်ကာ ...

"ကျုပ် စကားတစ်ခွန်းတော့ ပြောချင်သေးတယ်"

မင်းစင်သည် ခေါင်းညိတ်ပြရင်း ..

"ပြောပါ"

ရှောက်ဟိုသည် သက်ပြင်းတစ်ချက်ချ ပြီး

"တခြားမဟုတ်ပါဘူး၊ ဒီတစ်နှစ် နှစ်နှစ်အတွင်း ခင်ဗျား သိပ်ပင်ပန်းနေပြီ၊ ဒါကြောင့် ခင်ဗျား အနားယူပြီး အခုကိစ္စကို ခင်ဗျားကိုယ်စား ကျုပ်လုပ်ပေးပါမယ်"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မင်းစင်သည် ဖြေညင်းစွာရယ်လိုက်သည်။

ပြီးမှ ...

"ဘဘတာပေ့ဟာ ဘယ်လိုလူစားမျိုးဆိုတာ မင်းသိလား"

ရှောက်ဟိုသည် ခပ်မဲ့မဲ့ကလေး ပြုံးလိုက်ပြီး ...

"ဘာလဲ ... ဘဘတာပေ့ကို ကျုပ်မသတ်နိုင်ဘူးလို့ ခင်ဗျား ထင်သလား"

ဟု မေးလိုက်လေသည်။

မင်းစင်သည် ယဲ့ယဲ့လေးပြုံးပြီး ...

"အေး ... ငါတောင်သူ့ကို သတ်ဖို့ မလွယ်ဘူး ဖြစ်နေတယ်"

ရှောက်ဟိုသည် ခေါင်းကို ခါရမ်းပြီး ...

"ခင်ဗျားက ခင်ဗျားပဲ၊ ကျုပ်က ကျုပ်ပဲ၊ ခင်ဗျားမှာ အကြောင်းအမျိုးမျိုးကြောင့် သူ့ကို သတ်ဖို့မလွယ်ပေမယ့် ကျုပ် အနေနဲ့ကတော့ လွယ်မှာပါ"

ရှောက်ဟိုသည် ခေတ္တနားပြီး ...

"ဒီမှာ မင်းစင် ... လူတစ်ယောက်ကို သတ်တယ်ဆိုတာ သိုင်းပညာတော်မှ မဟုတ်ပါဘူး၊ ဉာဏ်နဲ့ ဝီရိယရှိရင် သတ်နိုင်ပါ တယ်ကွာ"

မင်းစင်သည် စကားပြန်မပြောတော့ပါ။

သူသည် အတန်ကြာ တိတ်ဆိတ်နေရာမှ ဖြည်းညင်းစွာ ပြန် ထိုင်လိုက်ပြီး ...

"မသွားခင် ဒီကိစ္စ ဘယ်လောက် အန္တရာယ် များတယ်ဆိုတာ နားလည်ရင်ကောင်းမယ်"

ရှောက်ဟိုက စိန်ခေါ်လိုက်သည်။

"ကောင်းပြီ၊ ကျုပ်သွားမယ်"

ရှောက်ဟိုသည် ပြောပြီး အခန်းထဲမှ ထွက်သွားလေသည်။

မင်းစင်သည် အခန်းထဲ၌ တစ်ယောက်တည်း ကျန်ခဲ့လေ သည်။

သူသည် သူ၏ ဦးနှောက်ကို အေးအေးဆေးဆေး ဖြစ်အောင် ကြိုးစားလိုက်သည်။

ပြီးမှ ခေါင်းအေးအေးထား၍ တွေးနေလိုက်သည်။

ရှောက်ဟိုသည် ထိုသို့ ပြုမူသည်မှာ သ[illegible]ရာကိုဝင်လုသည် ဖြစ်ကြောင်းကို သူနားလည်သည်။

သို့သော်

သူသည် ဒါတွေကို လုံးဝဂရုမစိုက်ပ[illegible]

ဂရုစိုက်စရာလည်း မလိုပေ။

⸻

အိပ်၍မရပါ။

မင်းစင်သည် တစ်ညလုံးအိပ်၍မရပါ

ထို့နောက်

အခန်းထဲမှ ထွက်ခဲ့လေသည်။

နံနက်ခင်း၏ နှင်းမှုန်ကလေးများသ[illegible] ပတ်ဝန်းကျင်အာ[illegible] ဖုံးလွှမ်းထားလေသည်။

မင်းစင်လမ်းပေါ်သို့ ရောက်သောအခါ နှ[illegible]များပ[illegible] မကွဲသေး၊ အရာရာတိုင်းသည် ဝိုးတဝါးပင် ဖြစ်သည်။

မင်းစင်၏ ခြေဘောက်များသည် မင်[illegible]၏ ခန္ဓာကိုယ်အာ[illegible] သယ်ဆောင်၍ သွားလေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ခြေထောက်များ သယ်ဆောင်ရာ နောက်သို့ကိုပင် ခန္ဓာက လိုက်၍နေသည်။

သူ၏ဦးနှောက်သည် ယခုနံနက်ခင်းလိုပင် ဝိုးတဝါး ဖြစ်နေ သည်။

ပီပီပြင်ပြင် မရှိချေ။

သူ ဘယ်ကို သွားမည်ဆိုတာ သူမသိပါ။

သူ၏ ခြေဦးတည့်ရာပင် ဖြစ်သည်။

နံနက်ခင်း၏ လေနုအေးကလေးသည် သူ့အား တိုးဝှေ့ကျီစယ် သည်။

ထိုလေနုအေးကလေးထဲက စမ်းရေစီးသံအား သူကြားလိုက် ရသည်။

သူသည် သတိလွတ်ကင်းနေသူ တစ်ယောက်ပမာ စမ်းရေ စပ်ဆီသို့ လျှောက်သွားလေသည်။

ထို့နောက်

ရေစပ်တွင် ထိုင်ချလိုက်လေသည်။

မင်းစင်သည် ခဲလုံးတစ်လုံးကို ကောက်ယူလိုက်လေသည်။

သူသည် ခဲလုံးအား လက်ထဲမှ စမ်းချောင်းရေထဲသို့ ပစ် လိုက်သည်။

စီးဆင်းနေသော စမ်းချောင်းရေသည် ဝဲဂယက်ကလေးတစ်ခု ဖြစ်ပေါ်သွားလေသည်။

ထိုဝဲဂယက်ကလေးသည် လှုးလွန့်ကာ ရေစပ်သို့ သွားသည် ကို မင်းစင်လိုက်၍ ကြည့်နေမိသည်။

နောက်ဆုံး ...

လှိုင်းတွန့်ကလေးသည် ရေစပ်တွင် ရပ်တန့်၍သွားလေသည်။

ထိုရပ်တန့်သွားသောနေရာတွင် မိန်းက လေးတစ်ယောက် နေသည်ကို သူတွေ့လိုက်ရလေသည်။

မိန်းကလေး ရပ်လျက်ရှိသော နေရာမှာ ငှမ်းမနီးမဝေးတွင် ဖြစ်သည်။

ထိုမိန်းကလေးသည် အနီရောင်ဝတ်စုံကို (၂၅) ထားလေသည်။

ꩺ ꩺ ꩺ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လှူးဆန်းသောမိန်းကလေး

လေနုအေးကလေးသည် တိုက်ခတ်လျက်ရှိသည်။
သူတို့သည် နှင်းမှုန်ကလေးများကို သယ်ယူ၍ သွားကြသည်။
ထို့ကြောင့်
နှင်းများသည် တစ်စထက်တစ်စ ပြိုကွဲ၍လာသည်။
ဝန်ကျင်းတစ်ခုလုံးသည် ဖိုးတဝါး မဟုတ်တော့။
သို့သော် ဝိုးဝိုးပြင်ပြင်လည်း မဟုတ်ပါ။
သို့ရာတွင်
မြင်ကွင်းသည် အနည်းငယ်ပီပြင်၍ လာပြီဖြစ်သည်။
ထို့ကြောင့်
မင်းစင်သည် သူနှင့် မနီးမဝေးသော နေရာတွင် မိန်းကလေး တစ်ယောက်ရပ်နေသည်ကို တွေ့လိုက်ရလေသည်။
မိန်းကလေးသည် သူ့ထံသို့ လျှောက်၍လာနေသည်။
နီရဲသော ဝတ်စုံသည် လေထဲတွင် တဖျတ်ဖျတ်နှင့် လှုပ်ရှား၍ နေသည်။
နက်မှောင်သော သူမ၏ ဆံကေသာသည် လေထဲတွင် လူ လွင့်၍ နေသည်။

သူမသည် သူ့ရှေ့တွင် ရပ်လိုက်ပြီး [illegible]အား စေ့စေ့စိုက်၍ ကြည့်လိုက်သည်။
သူမသည် နီရဲသော ဝတ်ရုံခြုံထားသ[illegible]
သို့သော်
သူမ၏ မျက်နှာသည် ဖြူရော်၍နေသ[illegible]
သို့ရာတွင် သူမ၏ မျက်လုံးသည် [illegible]လင်တောက်ပ၍ နေသည်။
ထိုကြည်လင်တောက်ပသော မျက်ဝ[illegible]ဝဲတွင် ကြင်နာ ကရုဏာရှိသော အရိပ်သည် ပေါ်လွင်နေသ[illegible]။
နှင်းမှုန်ကြားတွင် တွေ့ရ၍ နှင်းနတ်သ[illegible]လေးပ[illegible] ဖြစ်လေ ရောသလားဟု မင်းစင် ထင်လိုက်သည်။
သို့သော်
နှင်းနတ်သမီးကလေးလည်း သူမလေ [illegible] လှမည်ဟု [illegible] ထင်ချေ။
မင်းစင်သည် သူမအား ငေး၍ ကြည့်[illegible]သည်။
သူ၏ရင်သည် တဒိတ်ဒိတ်ခုန်လျက်ရှိ[illegible]။
သူမအား တွေ့တိုင်း သူ့ရင်သည် ခုန်[illegible] မြဲဖြစ်သည်။
သို့ရာတွင် သူသည် သူမအား တစ်ကြိမ်[illegible] မြင်ဖူးလေသည်။
ဤသည်မှာ
မနေ့ညက မြင်တွေ့ဖူးခြင်းပင် ဖြစ်ပါ[illegible]။
ဟုတ်ပါသည်။
မနေ့ညက သူတွေ့မြင်လိုက်သော မိန်[illegible]လေးပင် ဖြစ်ပါ သည်။
သူမသည် မည်သူနည်း။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သူမ၏ အမည်မှာ မည်သို့ ခေါ်သနည်း။

ဒါတွေကို သူ မသိပါ။

သို့သော်

မိန်းကလေးအား လိပ်ပြာလေးဟု ခေါ်လိုက်သံကို သူကြားခဲ့ပါသည်။

ထို့ကြောင့်

သူမ၏ အမည်မှာ မည်သို့ပင် ခေါ်ပါစေ၊ သူ့အနေနှင့် လိပ်ပြာဟုပင် ခေါ်တော့မည်။

သူမသည် လိပ်ပြာကလေးများထက်ပင် လှနေသည် မဟုတ်ပါလော။

လိပ်ပြာသည် သူ့အား စိုက်ကြည့်နေပြီးမှ

"ရှင် ဒီမှာ ဘာလုပ်မလို့လဲ၊ သေချင်လို့လား"

မင်းစင်သည် မိန်းကလေးအား ကြောင်၍ ကြည့်နေသည်။

သူ၏ လည်ပင်းတွင် တစ်စုံတစ်ခု ဆို့၍ တားသကဲ့သို့ ဖြစ်၍နေသည်။

"ကဲလေ ရှင်သေချင်လဲ သေနိုင်ပါတယ်၊ ကျွန်မ မတားပါဘူး ဒါပေမယ့် ရှင့်ကို တစ်ခွန်းတော့ မေးပါရစေ"

ယခုမှ မင်းစင်သည် ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်ပြီး . . .

"မေးပါ . . . မေးနိုင်ပါတယ်"

လိပ်ပြာသည် သူ့အား စေ့စေ့ကြည့်လိုက်ပြီး . . .

"ကောင်းပြီ ရှင့်အသက်ကို တန်ဖိုးရှိအောင် နေခဲ့ပြီး ပြီလား ဆိုင်းပြည်အတွက် ရှင် ဘာတွေလုပ်ခဲ့ပြီးပြီလဲ၊ နောက်ပြီးတော့ လူသားတွေအတွက်ကော ဘာတွေများ လုပ်ခဲ့ပြီးပြီလဲ"

မင်းစင်သည် သူ၏ ခေါင်းကိုငုံ့ထားသည်။

လိပ်ပြာလေး၏ မျက်ဝန်းအစုံသည် ဝေ့ဝဲလှသည်။

မင်းစင်၏ အသည်းနှလုံးအား ချွန်ထက်သော ဆူးကလေး တစ်ချောင်းဖြင့် ထိုးလိုက်သကဲ့သို့ နာကျင်သွားလေသည်။

လိပ်ပြာသည် သူ့၏ စကားကို ဆိုပြန်သည်။

သူမ၏ စကားသံမှာ ချိုလွင်လှသည်

"လူတစ်ယောက်ဟာ အသက်ရှင်သန်ခြင်းမရှိဘဲသေချင် နေတယ် ဆိုရင်တော့ ဒီလူဟာ အတော်ကို အသုံးမကျတဲ့ လူ တစ်ယောက် ဖြစ်မနေဘူးလားရှင်"

မင်းစင်သည် တိတ်ဆိတ်နေလိုက်သည်။

သူသည် လိပ်ပြာအား ပြုံး၍ . . .

"နေပါဦး မင်းလို ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ် နုနုနယ်နယ်နဲ့ လှပတဲ့ မိန်းကလေးတစ်ယောက်က ဒီလိုအချိန်မှာ ဒီနေရာကို ဘာဖြစ်လို့ တစ်ယောက်တည်း လာရတာလဲ၊ မင်းရဲ့အသက်ကို တန်ဖိုးရှိရှိ နေခဲ့ပြီးလို့လား"

ဟု မေးလိုက်ချင်သည်။

သို့သော်

ထိုစကားသည် သူ၏လည်ပင်းထဲ၌သာ ရှိနေလေသည်။

သူ၏ နှုတ်ခမ်းကို ကျော်၍ ထွက်မလာပါ။

ထို့ကြောင့်

သူသည် လိပ်ပြာအား မမေးဖြစ်ခဲ့ပါ။

အတန်ကြာမှ . . .

သူသည် သူ၏ ဦးခေါင်းကို မော့၍ ကြည့်လိုက်လေသည်။

သို့သော်

လိပ်ပြာအား မတွေ့ရတော့ချေ။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

နှင်းမှုန်ကလေးများသည် လွင့်ပြယ်၍ သွားပြီ ဖြစ်သည်။

လိပ်ပြာသည် နှင်းများနှင့်အတူ ရောက်လာသည်။ နှင်းများနှင့်အတူ ပျောက်ကွယ်သွားသည်ဟု ထင်မိလေသည်။

သူ၏စိတ်ထဲတွင် တန်ဖိုးရှိသော ပစ္စည်းတစ်ခု ပျောက်ဆုံးသွားသလို ခံစားလာရသည်။

ဘာကြောင့် ယခုကဲ့သို့ ခံစားရသည်ကို သူ မသိချေ။

သို့သော် ...

ယခုကဲ့သို့ ခံစားရသည်မှာ သူမနှင့် တွေ့ဆုံပြီးတိုင်း ဖြစ်သည်။

သူမနှင့် တွေ့ဆုံသည်မှာလည်း ယခုတစ်ကြိမ် အပါအဝင် နှစ်ကြိမ်သာ ရှိသည်။

ထိုနှစ်ကြိမ်စလုံးသည် အင်မတန်မှ တိုတောင်းလှသည်။

သို့သော်လည်း ...

သူ့ရင်ဝယ် ယခုကဲ့သို့ ခံစားရမြဲဖြစ်လေသည်။

သူ့စိတ်ဓာတ်ကို မိန်းကလေးအား နှစ်ပေါင်းများစွာက သိကျွမ်းခဲ့ရသလိုပင် ခံစားမိသည်။

အမိဝမ်းမှ ကျွတ်လာကတည်းက သိကျွမ်းနေသလို ခံစားရသည်။

သူသည် လိပ်ပြာဆိုသော ထိုမိန်းကလေးအား တွေ့ချင်လှသည်။

သူ အသက်ရှင်နေခြင်းပင်လျှင် သူမအား တွေ့ရန် အသက်ရှင်နေခြင်းလော။

သူ မသိပါ။

ထိုမိန်းကလေးသည် မည်သည့်နေရာမှ လာပါသနည်း။

သူ မသိပါ။

ထိုမိန်းကလေးသည် မည်သည့် နေရာသို့ သွားမည်နည်း။

သူ မသိပါ။

မည်သူမျှသိမည်ဟုလည်း သူမထင်ပါ။

သို့သော်

သူသိလိုက်သည်မှာ တစ်ခုတော့ရှိပါသည်။

ဤသည်မှာ

သူ၏ အသည်းနှလုံးဝယ်ဖော်မပြနိုင်သော ဝေဒနာ တစ်ရပ်ကို ခံစားလိုက်ရကြောင်းပင် ဖြစ်လေသည်။

မင်းစင်သည် အဝေးသို့ ငေး၍ ကြည့်နေသည်။

အဝေးမှ နှင်းမှုန်များသည် တစ်စတစ်စ ပျောက်သွားလေသည်။

※ ※ ※

ရက်ပေါင်း အတော်ကြာနေပြီ။

မင်းစင်သည် စောင့်ဆိုင်း၍နေသည်။

ရက်ပေါင်းအတော်ကြာကြာစောင့်ဆိုင်း၍နေသော်လည်း ရောက်ဟို၏ သတင်းကို လိုက်၍ စုံစမ်းသော်လည်း စုံစမ်း၍မရပါ။

ရောက်ဟိုသည် ကမ္ဘာပေါ်တွင် ရှိမှ ရှိခဲ့မည်လော။

ကမ္ဘာပေါ်မှ ရုတ်တရက် ပျောက်ကွယ်သွားသကဲ့သို့ပင် ရောက်ဟိုအား အစအနပင် ရှာမတွေ့တော့ပါ။

ဘာဘတာပေ၏ ဂန္ဓမာပန်းဥယျာဉ်သည် ဂါတိ တိတ်ဆိတ်လျက် လုံးဝလှုပ်ရှားမှုပင် မတွေ့ရပါ။

မင်းစင်သည် သက်ပြင်းတစ်ချက် ချလိုက်သည်။

ရောက်ဟိုကဲ့သို့ ကမ္ဘာပေါ်တွင်ပျောက်ကွယ်ခဲ့သူ သူတစ်ဦး ရှိသေးသည်။

ထိုသူမှာ လိပ်ပြာဆိုသော မိန်းကလေးပင်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မင်းစင်သည် စိတ်ကို ဇွတ်ချုပ်လိုက်သည်။

သူသည် ဆက်လက်နေရန် အကြောင်းမရှိတော့ချေ။

ထို့ကြောင့်

အစ်မကြီးရှမ်းကျဲ့ကျဲ့ထံသို့ ခေတ္တပြန်နေရန် သူစိတ်ကူးလိုက်လေတော့သည်။

ꩮ ꩮ ꩮ

ရှမ်းကျဲ့ကျဲ့

သူမ၏ မျက်နှာသည် အမြဲပင် ချိုလွင်၍ ပြုံးရွှင်နေသည်။

မင်းစင် ဝင်လာသည်ကို တွေ့သောအခါ

သူမ၏ မျက်နှာသည် ပို၍ ပြုံးရွှင်လာလေသည်ဟု ထင်ရသည်။

သူမသည် ချိုလွင်၍ ပျော့ပျောင်းသော အသံဖြင့် လှမ်း၍ မေးလိုက်သည်။

"ငါ့မောင် ပြန်လာပြီလား"

မင်းစင်က ပြန်၍ ဖြေလိုက်ပါသည်။

သို့သော် နှုတ်ဖြင့်မဟုတ်ပါ။

သူ၏ဦးခေါင်းကို ခါရမ်းပြလိုက်ခြင်းသာ ဖြစ်ပါသည်။

ရှမ်းကျဲ့ကျဲ့မေးသည့် စကားကို သူနားမလည်၍ မဟုတ်၊ သူကောင်းစွာ နားလည်လိုက်ပါသည်။

ရှမ်းကျဲ့ကျဲ့သည် သူ၏လုပ်ငန်းအား အောင်မြင်သလား မေးလိုက်ခြင်းပင် မဟုတ်ပါလော။

ထို့ကြောင့်

သူသည် ခေါင်းခါရမ်းပြလိုက်ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

ရှမ်းကျဲ့ကျဲ့သည် မျက်မှောင်တစ်ချက်ကြုတ်လိုက်ပြီး

"ဘာဖြစ်လို့လဲ"

မင်းစင် မပြောပါ။

အတန်ကြာ တိတ်ဆိတ်နေရာမှ ရှမ်းကျဲ့ကျဲ့အား ပြန်၍ မေးလိုက်သည်။

"ရှောက်ဟိုရော"

"ရှောက်ဟိုလား ဒီကောင် ဒီတစ်ရက်နှစ်ရက်အတွင်း ဘယ်ရောက်နေလဲ မသိဘူး"

ရှမ်းကျဲ့ကျဲ့၏ စကားကို ကြားသောအခါ ...

မင်းစင်၏ ရင်ထဲတွင် လေးလံ၍ လာသည်။

သူသည် တစ်လုံးချင်း ဖြည်းညင်းစွာ ပြောလိုက်လေသည်။

"ကျွန်တော် သူ့ကို တွေ့ခဲ့တယ်"

ရှမ်းကျဲ့ကျဲ့၏ မျက်လုံးသည် ပြူးကျယ်၍ သွားပြီး

"ဘာ ... ရှောက်ဟိုကို ငါ့မောင်တွေ့ခဲ့တယ် ဟုတ်လား"

မင်းစင်က ခေါင်းညိတ်လိုက်ရင်း ...

"သူ ကျွန်တော့်ကို လာရှာတာ"

"သူက ဘာဖြစ်လို့ လာရှာရတာလဲ"

မင်းစင်သည် သူ၏ ပါးစပ်ကို ပိတ်နေလိုက်သည်။

ရှမ်းကျဲ့ကျဲ့သည် ရုတ်တရက် မျက်နှာပျက်ခနဲ ပျက်သွားသည်။

"နေပါဦး ... သူက မင်းကိုယ်စား ဘာဘာပြောပြီး သွားမယ်လို့ ပြောသေးလား"

မင်းစင်က ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

"မင်းက သူကို သွားခွင့်ပေးလိုက်တယ်ပေါ့"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"သူ့သဘောနဲ့ သူသွားတာပါ၊ သူက သိပ်သွားချင်နေလို့ ကျွန်တော် မသွားလိုက်ဘူး"

ရှမ်းကျဲ့ကျဲ့၏ မျက်နှာဝယ် ဒေါသကလေးများသည် နေရာယူလာသည်။

ဒေါသဖြစ်လာ၍ သူ့အသံသည် အနည်းငယ် တုန်လာသည်။

"နေပါဦး ... ဘဘတာပေ့ဟာ ဘယ်လိုလူစားလဲဆိုတာ မင်းအသိဆုံးပဲ၊ မင်းသွားတာတောင်မှ အန္တရာယ်ဘယ်လောက်များ ပြီး အောင်မြင်ဖို့ ခက်ခဲတယ်ဆိုတာလဲ မင်းအသိပဲ၊ ဒါနဲ့တောင် မင်းက မတားဘူးလား"

မင်းစင်သည် ရုတ်တရက် ခေါင်းမော့လိုက်ပြီး ...

"နေပါဦး၊ ကျွန်တော်နေတဲ့ နေရာကို ဘယ်သူက ပြောလိုက်သလဲ၊ သူက ဘယ်လိုလုပ်ပြီး ကျွန်တော့်ကို လာရှာနိုင်းရတာလဲ"

ရှမ်းကျဲ့ကျဲ့ထံမှ လုံးဝစကားသံ ထွက်မလာတော့ပါ။

မင်းစင်၏ တာဝန်သည် လျှို့ဝှက်သည်။

သူ့ တာဝန်ထမ်းဆောင်နေသည့်အခါ သူသည် လျှို့ဝှက်စွာပင် နေတတ်သည်။

ရှမ်းကျဲ့ကျဲ့မှလွဲ၍ သူသည်မည်သို့သော တာဝန်ထမ်းဆောင်နေသည်ကို မည်သူမျှမသိပါ။

သူ မည်သည့်နေရာတွင်ရှိသည်ကိုလည်း မည်သူမျှမသိပါ။

မင်းစင်သည် ကိုယ်ခန္ဓာကို ချာခနဲလှည့်ကာ အခန်းထဲ ပြန်ထွက်သွားလေသည်။

"ဟော ... ငါ့မောင် ဘယ်သွားဦးမလို့လဲ"

မင်းစင်သည် သူ၏ ခြေလှမ်းများကို ရပ်လိုက်သည်။

သူသည် ရှမ်းကျဲ့ကျဲ့ဘက်သို့ ပြန်လှည့်လိုက်ပြီး

"သွားသင့်တဲ့ နေရာကိုပေါ့"

"ငါ့မောင် အခုသွားလို့ မဖြစ်သေးဘူး"

"ဘာဖြစ်လို့လဲ"

ရှမ်းကျဲ့ကျဲ့သည် မင်းစင်ထံသို့ လျှောက် ... ရင် ...

"ရှောက်ဟို သွားပြီးနောက် ဘဘတာပေ ... ပိုပြီး သတိထားနေမှာပေါ့၊ ငါ့မောင်သွားရင် အန္တရာယ်တွေ အ ... တော်ကို များနေ လိမ့်မယ်"

မင်းစင်သည် တစ်ချက်ပြုံးလိုက်သည်၊

"ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ကျွန်တော် လုပ်ရမယ့် ... ပ်ကို ဖြစ်အောင် လုပ်ရမှာပဲ"

ရှမ်းကျဲ့ကျဲ့သည် မင်းစင်ရှေ့တွင် ရ ... ...

"ကောင်းပြီလေ၊ ဒါပေမယ့် အခုတော့ ... င်းအနားယူဦး"

"ဟုတ်ကဲ့ ... ကျွန်တော် အိပ်ရေးဝဝ ... ပ်ချင်သေးတယ်"

ရှမ်းကျဲ့ကျဲ့သည် ပြုံးရင်း ...

အေး ... ဒီလိုခေါင်းအေးအေး ထားမှ ... ၊ ရှောက်ဟို သွား တာလဲ သေမယ်ရှင်မယ် မသိဘူး၊ သူက တို ... က် အားထားရတဲ့ လူတစ်ယောက်ပဲ၊ နောက်ပြီး ဆွေမျိုးသားချ ... ဘွဆိုလဲ မမှားဘူး၊ ဒါပေမယ့် လူတစ်ယောက်ဟာ တာဝန်နဲ့ ... သ်ရေးကိုယ်တာကို ခွဲခြားနိုင်ရမယ်၊ တာဝန်ဟာ တာဝန်ပဲ၊ ကို ... ကိုယ်တာကိစ္စနဲ့ မရောယှက်သင့်ဘူး၊ အေး ... ဒီလိုမှ မခွဲခြား ... ရင်တော့ မနက်ဖြန် သေမယ့်လူဟာ တို့ပဲ ဖြစ်မှာပေါ့"

မင်းစင်သည် ရှမ်းကျဲ့ကျဲ့အား စိုက် ... ကြည့်လိုက်သည်။

သူမသည် တစ်နေ့တစ်ခြား အသွင် ပြောင်း၍လာသည်။

သူမသည် အေးစက်၍လာသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သံယောဇဉ် ဖြတ်တတ်လာသည်။

ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်၍လာသည်။

ဤသည်တို့ကို မင်းစင်သည် သူမ၏ လှပသော မျက်ဝန်းကလေးထဲမှာ တစ်ဆင့် သတိပြုလိုက်လေသည်။

ᴍᴍᴍ

အထီးကျန်

ရှက်ဟု ...

သူသည် ဓားသမားတစ်ယောက် ဖြစ်[illegible]။

မင်းစင်လို ဓားသမားတစ်ယောက် ဖြ[illegible]ည်။

သူ့ကိုလည်း အမကြီးရှမ်းကျဲ့ကျဲ့ ထ[illegible] ရောက်ဟိုနောက်မှ ခေါက်ခဲ့သူဖြစ်သည်။

ရှမ်းကျဲ့ကျဲ့၏ ဓားသမားလေးယောက်[illegible]င် သူတစ်ယောက် အပါအဝင် ဖြစ်သည်။

သူသည် ငယ်စဉ်ကတည်းက မိဘမျ[illegible] ဆုံးရှုံးခဲ့ရသည်။

သူသည် မင်းစင်တို့နှင့် ဘဝတူပင် [illegible]စ်သည်။

သူသည် သူတို့ထဲတွင် အတော်ဆုံး [illegible] သမားဖြစ်သည်။

သို့သော်

ယခု သူသည် သစ်ပင်တစ်ပင်၏ [illegible]ကတွင် ရှိသော မြက်ခင်းပေါ်တွင် လဲလျောင်း၍နေသည်။

မြက်ခင်းသည် ခြောက်သွေ့၍ နေသ[illegible]

အဝါရောင်ပင် သမ်း၍ နေသည်။

သူသည် အတော်နိုင်ဆုံး ခြေလက်မျ[illegible] အကြောလျှော့၍ ထားလိုက်သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သူသည် အရက်အိုးကို ဘေးတွင် ချလိုက်ပြီး မြက်ခင်းပေါ် ဝယ် အေးအေးဆေးဆေး လဲလျောင်း၍ နေလေသည်။

ယခင်ကဆိုလျှင် သူသည် စိတ်ချလက်ချ တစ်စက္ကန့်မှ မနေ ခဲ့ရချေ။

သူသည် မျက်စိကို အမြဲဖွင့်ထားရသည်။

နားကို အမြဲစွင့်ထားရသည်။

မည်သည့်နေရာက ပေါ်လာမည်ဟု မခန့်မှန်းနိုင်သော ရန်သူ များအား အမြဲသတိထားနေရသည်။

ယခုတော့ ...

အခြေအနေသည် အားလုံးပြောင်းလဲကုန်ပြီ ဖြစ်သည်။

သူ့အတွက် ဘာကိုမှ ဂရုစိုက်စရာမလိုတော့ပါ။

သူသည် တစ်ချိန်က အတော်ဆုံးစားသမား ဖြစ်ခဲ့သည်။

ယခု

သူသည် အသောက်ဆုံး အရက်သမားဖြစ်ပြီ။

ဆုံးရှုံးခဲ့သော်လည်း ဆုံးရှုံးမှု၏ နောက်ကွယ်မှ ပျော်ရွှင်မှုကို ရခဲ့ပါသည်။

ယင်းပျော်ရွှင်မှုမျိုးကို အောင်မြင်သော သူများသာ ခံစားဖူးမည် မဟုတ်ချေ။

သူသည် တွေးရင်း ပြုံးနေမိသည်။

ထိုစဉ် ...

မြက်ခင်းပေါ်မှ ခြေသံကို ကြားလိုက်သည်။

ခြေသံသည် အလွန်မှ ညင်သာသည်။

အင်မတန် ပေါ့ပါးသည်။

ကြောင်တစ်ကောင်၏ ခြေသံမျိုးပင် ဖြစ်သည်။

သူသည် တစ်ချက်ပြုံးလိုက်သည်။

ခြေသံရှင်မှာ မင်းစင်ဖြစ်ကြောင်း သူသိ[illegible]၍ ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် သူသည် လှည့်၍ပင် မကြည့်[illegible] ...

"မင်းဘယ်တုန်းက ပြန်ရောက်လာသလဲ"

ဟု လှမ်းမေးလိုက်လေသည်။

"စောစောကပဲ"

ရွက်ဟူသည် တစ်ချက်ပြုံးလိုက်ပြီး ...

"တို့လေးယောက်ထဲမှာ မင်းက ငါ့ကို [illegible]ခင်ဆုံးဆိုတာ [illegible]လိုလာတဲ့အတွက် ငါသိရပါပြီကွာ"

ထို့နောက်

ရွက်ဟူသည် လက်ဖြင့် သူ့ဘေးရှိ မြက်ခ[illegible]အား ပုတ်ပြကာ

"ကဲ ကဲ ... ထိုင်စမ်းပါဦး၊ အရက်အတူတူ [illegible]သောက်ရအောင်၊ [illegible]..."

ဟု ပြောရင်း မင်းစင်အား အရက်အိုးကို [illegible]ပေးလိုက်သည်။

မင်းစင်သည် ရွက်ဟူ လှမ်းပေးသော အ[illegible]ိုးကို ယူလိုက် [illegible] သူ့အနီးတွင် ချထားလိုက်သည်။

မင်းစင်သည် အရက်ကို တစ်ကျိုက်မ[illegible]သောက်လိုက်လေ သည်။

ထို့နောက် ...

မင်းစင်သည် ယခုတစ်ကြိမ် သူ၏ ကိ[illegible]အောင်မြင့်ခဲ့လျှင် [illegible]ွက်ဟူအား ကောင်းစွာ ပြုစုမည်ဟု စိတ်ဝယ်မ[illegible]ထားလိုက်သည်။

ရွက်ဟူသည် မင်းစင်တို့ လူစုထဲတွင် [illegible]တော်ဆုံး [illegible] [illegible]တစ်ယောက် ဖြစ်သည်။

သို့သော် ...

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ယခု သူသည် အရက်သမားဖြစ်၍နေလေသည်။

ဘာကြောင့် ယခုကဲ့သို့ ဖြစ်ရသည်ကို မည်သူမျှမသိပါ။

မင်းစင်အပါအဝင် ရှမ်းကျွဲကျွဲတို့က ရွက်ဟုအား လုံး[illegible] ပစ်ဖယ်၍ ထားလေသည်။

ရွက်ဟုကလည်း မည်သူ့ကိုမျှ ဂရုမစိုက်ပါ။

သူဂရုစိုက်သည်မှာ အရက်အိုးပင် ဖြစ်ပါသည်။

သို့ရာတွင် မင်းစင်သည် ရွက်ဟုအပေါ် ခင်တွယ်လာ[illegible] သည်။

ထို့ကြောင့်

ယခုကဲ့သို့ ရွက်ဟုအား ပြုစုလိုစိတ် ပေါ်လာခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ရွက်ဟုသည် ပြုံးပြီး ...

"ကဲ ... မင်းစင် ပြောစမ်းပါဦး၊ မင်းမှာ ဘာကိစ္စများ[illegible] နေလို့တုန်း"

မင်းစင်သည်မျက်မှောင်ကြုတ်၍ စဉ်းစားလိုက်သည်။

ပြီးမှ ...

"မင်းတစ်ခါက ပြောဖူးတယ်မဟုတ်လား၊ ဘာတဲ့ အဲ[illegible] ကမ္ဘာပေါ်မှာ လူနှစ်မျိုးရှိတယ်ဆို၊ တစ်မျိုးကတော့ လူကိုသ[illegible] တယ်၊ နောက်တစ်မျိုးကတော့ အသတ်ခံရတယ်၊ အဲဒါဟုတ်လား"

ရွက်ဟုက မဲ့ပြုံးကလေးပြုံးပြီး ...

"အရင်တုန်းကတော့ ဟုတ်တယ်"

မင်းစင်သည် နားမလည်ဟန်ဖြင့် ...

"ဗျာ ... အရင်က ဟုတ်တယ်ဆိုတော့"

ရွက်ဟုသည် မင်းစင် [illegible]ကို ဖြတ်၍

"အရင်တုန်းက ဟုတ်တယ် ဆိုတော့ အခု မဟုတ်တော့လို့ [illegible]ပါကွ"

"အခုဘာဖြစ်လို့တုန်း"

"ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ အရင်က ငါခွဲခြ[illegible]တ်မှတ်ခဲ့တာ [illegible]ကျမှ မရှိလို့ပေါ့ကွ"

"ကဲ ... ဆိုစမ်းပါဦး၊ မင်းက ဘယ်လိုများ [illegible]ထားလို့လဲ"

ရွက်ဟုသည် သက်ပြင်းတစ်ချက်ချလိုက်[illegible]

"လူကိုသတ်တဲ့ လူတိုင်းဟာ တစ်နေ့တော့ [illegible]ဘို့လဲ အသတ် [illegible]ရတာပဲကွ၊ အဲဒါကြောင့်ကမ္ဘာပေါ်မှာ လူတစ်မ[illegible] ဘစ်စားတည်း [illegible]တယ်၊ အဲဒါက ကိုယ်က သူများကို သတ်ပြီး [illegible]များက ကိုယ့်ကို သတ်တဲ့ လူစားပဲပေါ့ကွ၊ ဟား ... ဟား ... ဟာ[illegible]"

မင်းစင်သည် ပြုံးလိုက်သည်။

ပြီးမှ မေးလိုက်ပြန်သည်။

"နေပါဦး ... ချွင်းချက်ကလေးရော မရှိ[illegible]ဘူး"

"ဘာတဲ့ ... မင်းဆိုလိုတာက အမြဲတမ်း လူ[illegible] နေပြီး အသတ် [illegible]ခံရတဲ့ ချွင်းချက်မျိုးလား"

"ဟုတ်တယ်"

"အေး ... ဒီလိုလူမျိုး ကမ္ဘာပေါ်မှာမရှိဘူး"

"ငါကတော့ အဲဒီလူမျိုးကို ဘာဘတာပွဲ[illegible] မှာ တစ်ယောက် [illegible]တော့ တွေ့ခဲ့တယ်"

ရွက်ဟုသည် လဲလျောင်းနေရာမှ ရုတ်ဝ[illegible]ထထိုင်လိုက် [illegible] ...

"မင်းပြောတဲ့သူဟာ အမြဲတမ်း မီးခိုးရောင် အကျႌဝတ်[illegible]တဲ့ သူ မဟုတ်လား"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဟုတ်တယ် ... အဲဒီလူကို မင်းသိလား"

ရွက်ဟူ၏ ခန္ဓာကိုယ်သည် တောင့်တင်းသွားသည်။

ပြီးမှ ...

"မသိဘူး ... ဘယ်သူ့မှ ဘယ်သူဘယ်ဝါဖြစ်တယ်ဆိုတာ သိ မဟုတ်ဘူး၊ ဒါပေမယ့် ငါအခုတော့ မင်းကိုသတိပေးပါရစေ နောက်နောင် သူနဲ့တွေ့ရင် ဝေးဝေးရှောင်ပါ၊ ဝေးနိုင်သမျှ ဝေးဝေ မှာ နေပါ ... ကြားလား"

"ဘာဖြစ်လို့လဲ"

"လူသတ်သမားဆိုတာ ရှုပ်ပါတာမှ မဟုတ်ဖဲ၊ ဒါကြောင့် တို့လို လူသတ်သမားတွေကို လူသတ်သမားမှန်း ဘယ်သူမှ မ ကြဘူး၊ ဒါပေမယ့် အဲဒီလူက သိတယ်၊ သူက ကြည့်လိုက်တာ သိနိုင်စွမ်းရှိတယ်"

မင်းစင်သည် ရွက်ဟူ၏ စကားကို ကြားသောအခါ သူ တစ်ကိုယ်လုံးသည် တောင့်တင်း၍ သွားသည်ဟု ထင်လိုက်သည်

ရွက်ဟူသည် မင်းစင်၏ လက်ကို တင်းတင်းဆုပ်ကိုင်လို ရင်း ...

"တကယ်လို့များ တစ်ယောက်ယောက်က ဘာဘာတာပေ့ သတ်ဖို့ မင်းကိုတာဝန်ပေးခဲ့ရင် မင်းလက်မခံပါနဲ့၊ ကြားတယ်နော်"

"ဘာဖြစ်လို့လဲ"

"အဲဒီလိုလေ ... တကယ်လို့ မင်းက ဘာဘာတာပေ့ကို သ နိုင်တ ပ်ထားဦး၊ အဲဒီ မီးခိုးရောင် အကျီနဲ့လူက မင်းကို တွေ့ သံချိုင်း ဓားမဆိုင်းဘဲ လိုက်သတ်လိမ့်မယ်၊ မင်းစဉ်းစား ကြ စမ်း၊ ဘာဘာတာပေ့ရဲ့လက်အောက်မှာ အဲဒီလို မီးခိုးရောင်အက ဝတ်ထားတဲ့လူ ဘယ်နှစ်ယောက် ရှိမလဲလို့"

မင်းစင်က ခေါင်းခါပြလိုက်သည်။

ရွက်ဟူသည် သူ၏ဦးခေါင်းကို ခါရမ်းရင်း ...

"အေး ... မင်းလဲမသိဘူး၊ ငါလဲမသိဘူး၊ အေး ... သိတဲ့လူ တစ်ယောက်တော့ ရှိတယ်"

"ဘယ်သူလဲဟင်"

ရွက်ဟူသည် ပြုံးရင်း ...

"ဘာဘာတာပေ့ပဲပေါ့"

မင်းစင်သည် ပါးစပ်ကို ပိတ်ထားလိုက်လေ သည်။

ရွက်ဟူသည် အရက်အိုးကိုယူပြီး တစ်ကျိုက် မော့သောက် လိုက်ပြီး

"ငါ ဘာကြောင့် ဓားသမားဘဝကို စွန့်လွှ လိုက်သလဲ ဆိုတာ မင်း သိလား"

"ဟင့်အင်း မသိဘူး၊ ဒါပေမယ့်"

"ဒါပေမယ့် ဘာဖြစ်လဲ"

မင်းစင်သည် တစ်ချက်ပြုံးလိုက်ပြီး ...

"ဒါပေမယ့် ငါထင်တာ တစ်ခုရှိတယ်"

"ဆိုစမ်းပါဦး၊ မင်းက ဘယ်လိုများ ထင်လ ဝ န်း"

"အချစ်အတွက်ကြောင့်လို့ ထင်တယ်"

ရွက်ဟူသည် မင်းစင်၏ စကားကို ကြားသ ပ် ငံ့ တဟား ဟား ရယ်မောလိုက်သည်။

ပြီးမှ ...

"အေး ... တစ်ခါက ငါ မိန်းကလေးတစ်ယောက်ကို ချစ်ခဲ့ ဖူးတယ်၊ သူ့ကြောင့် ငါ ဓားသမားဘဝ စွန့်ခဲ့တယ် ပို့ ပြောချင်လဲ ပြောလို့ ရတယ်၊ ဒါပေမယ့် မင်းသိထားဖို့က ဓား သမားတိုင်းဟာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သူတို့ရဲ့ ဓားကိုအချစ်ဆုံးပဲ၊ ဓားဟာ သူတို့ရဲ့အသက်၊ ဓားဟာ
သူတို့ရဲ့ ချစ်သူပဲ၊ ဒါကြောင့် ငါ အခုလို ဖြစ်ရတဲ့ အဓိက ရည်ရွယ်
ချက်က အချစ်ကြောင့် မဟုတ်ဘူး၊ အဲဒီအဓိက အချက်က”

ရှက်ဟူသည် သူ၏ စကားကို ခေတ္တဖြတ်လိုက်သည်။

သူသည် မင်းစင်နှင့် မျက်နှာချင်း ထိလုမတတ် တိုးကပ်
လိုက်ပြီး ...

“မင်း နည်းနည်းကလေးမှ မကြားမိဘူးလား”

“ငါက ဘာကို ကြားရမှာတုန်း”

“မျက်နှာဖြူကုန်သည်တွေ အကြောင်းလေ”

“ဆိုစမ်းပါဦး”

“မျက်နှာဖြူ ကုန်သည်တွေဟာ ပထမတော့ ကုန်သည်တွေ
ပဲပေါ့၊ နောက်တော့ ကုန်သည်တွေက သူလျှိုတွေ ဖြစ်လာတော့
တာပဲ၊ သူတို့ဟာ တို့နိုင်ငံကို တဖြည်းဖြည်းနဲ့ သိမ်းပိုက်ဖို့ ကြိုးစား
နေကြတယ်၊ နောက်ပြီး နေပြည်တော်မှာလဲ သူ့ဘက်ကလူ ငါ့ဘက်က
လူဆိုပြီး စိတ်ဝမ်းတွေ ကွဲနေကြတယ်၊ ဒါတွေကို သိတဲ့ မျက်နှာဖြူ
တွေဟာ အမျိုးမျိုးခြေထိုးနေကြတယ်၊ သူတို့ရဲ့ လုပ်ဆောင်ချက်
တွေဟာ တဖြည်းဖြည်းကြီးထွားလာပြီး ဒီလိုအချိန်မှာ တို့တွေဟာ
စည်းစည်းလုံးလုံး ရှိနေသင့်ပြီ၊ ဒါပေမယ့် အဲဒီလို စည်းစည်းလုံးလုံး
ရှိရမည့် အစား အခုတော့ အချင်းချင်း ပြန်ပြီး တိုက်ခိုက်နေကြတယ်လေ
ငါတို့ရဲ့ ဓားတွေဟာ ငါတို့နိုင်ငံကို ကာကွယ်ဖို့အတွက် ဖြစ်သင့်တယ်
ငါတို့အချင်းချင်း သတ်ဖို့အတွက် မဖြစ်သင့်ဘူး၊ ဒါကြောင့် ငါဟာ
ဓားသမားဘဝကို စွန့်လွှတ်လိုက်တာပေါ့”

ရှက်ဟူသည် စကားကို ရှည်လျားစွာပြောပြီး အရက်
တစ်ကျိုက် မော့သောက်လိုက်လေသည်။

မင်းစင်သည် ရှက်ဟူအား အတန်ကြာစိုက် ၍ ကြည့်လိုက်
ပြီး တဖြည်းဖြည်း မတ်တတ်ရပ်လိုက်သည်။

ထို့နောက် ...

သူသည် ထိုနေရာမှ တဖြည်းဖြည်း ထွက်ခွာ သွားလေသည်။

ရှက်ဟူသည် မြက်ခင်းပေါ်သို့ ပြန်၍ ပဲ လျောင်းလိုက်
လေသည်။

မင်းစင်သည် သူ့အား တစ်ချက်လှည့်ကြ ည့်လိုက်ပြီး ခြေ
လှမ်းကျဲကျဲဖြင့် ထွက်ခွာသွားလေတော့သည်။

N N N

မင်းစင်သည် ခြေလှမ်းကျဲကျဲဖြင့် လျှောက် လာနေသည်။

ရှမ်းကျဲ့ကျဲ့သည် သူ့အား စောင့်နေသည် မှ တွေ့လိုက်
သည်။

ရှမ်းကျဲ့ကျဲ့သည် သူ့အား ဆီး၍ မေးလို က်သည်။

“မင်း ရှက်ဟူဆီက ပြန်လာတာလား”

မင်းစင်က ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်သည်။

ရှမ်းကျဲ့ကျဲ့က ဆက်၍ ...

“နေပါဦး ... မမအကြောင်းကို ဘာတွေများ ပြောလိုက်သေး
လဲ”

မင်းစင်က ခေါင်းခါယမ်းလိုက်ပြီး ...

“ဘာမှ မပြောပါဘူး၊ ဘယ်တော့မှလဲ ပြော မှာ မဟုတ်ပါဘူး”

အတန်ကြာ တိတ်ဆိတ်သွားသည်။

ပြီးမှ ...

ရှမ်းကျဲ့ကျဲ့၏ မျက်နှာ ပြုံးရွှင်လာပြီး ...

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"မမ သတင်းတစ်ခု ကြားခဲ့တယ်"

"ဘာသတင်းများလဲ"

"ဘဘတာပေ့က ရှင်းစွမ်းကို ဘာကြောင့် သိန်းငှက်မြို့စား အိမ် လွှတ်လိုက်ရတာလဲဆိုတဲ့ သတင်းပေါ့"

မင်းစင်သည် သူ၏ ထူးထဲသော မျက်ခုံးကိုမြင့်၍ ...

"ဟုတ်လား ... ဘာအကြောင်းကြောင့်လဲ"

"ဒီလို ဘဘတာပေ့မှာ ငယ်သူငယ်ချင်းတစ်ယောက် ရှိတ ပန်းပဲဆရာကြီးဂူတောင်းတဲ့၊ ဂူတောင်းမှာ သား တစ်ယောက်ရှိတ သူ့သားက သိန်းငှက်မြို့စားကြီးရဲ့အိမ်ဖော် ထိုက်ထိုက်နဲ့ ကြိုက် ကြတယ်တဲ့၊ အဲဒါကို သိန်းငှက်မြို့စားကြီးက သဘောမတူ ဒါကြောင့် ဘဘတာပေ့က ရှင်းစွမ်းကို လွှတ်ပြီး ဆွေးနွေးခိုင်းတာ

"ဩော် ... ဒီတော့ နောက်ထပ်ဘာဖြစ်သေးလဲ၊ အဆင် သွားရဲ့လား"

"မိန်းကလေးကို ပန်းပဲဆရာကြီး ဂူတောင်းဆီ ပို့လိုက်ပြီး နောက် မိန်းကလေးအတွက် ရွှေငွေလက်ဝတ်လက်စားနဲ့ အ အထည်တွေကိုလည်း ပေးလိုက်သေးတယ်တဲ့"

"အင်း ... ဒီလိုဆို ဒီကိစ္စက ပြီးဆုံးသွားပြီပေါ့"

ရှမ်းကျဲ့ကျဲ့က ပြုံးလိုက်ပြီး ...

"ပြီးဆုံးတာ မဟုတ်ဘူး၊ အခုမှ ဇာတ်လမ်းစတာ"

"ဟုတ်တယ် ... အခုမှ ဇာတ်လမ်းစတာ၊ မင်းသိထားဖို့ သိန်းငှက်မြို့စားကြီးကို ဒီလို သွားလုပ်လို့ မရဘူးဆိုတာပဲ"

မင်းစင်က ဘာမှ ပြန်မပြောတော့ပါ။

ပါးစပ်ပိတ်၍ နေလိုက်သည်။

ရှမ်းကျဲ့ကျဲ့သည် သူမ၏ စကားကိုဆက်၍ ပြောလေသည်

"မမ တွေးထင်ထားတာ တစ်ခုရှိရှိတယ်၊ သိန်းငှက်မြို့စား ကြီးဟာ အခုလို ဘဘတာပေ့ရဲ့ အလိုလိုက်လျှော့ [illegible] အကြောင်း ရှိမယ်၊ ဘဘတာပေ့တို့ သူ့အပေါ်ဂရုစိုက်တာ [illegible] မျက်ပြယ် သွားအောင်လို့နဲ့တူတယ်၊ မင်းစောင့်ကြည့်ပါ၊ အစောင့်အရှောက်တာနဲ့ သိန်းငှက်မြို့စားကြီးက ဘဘတာပေ့တို့ကို ပြန်ပြီး [illegible]တ်သားသား ပြန်တိုက်လိမ့်မယ် ထင်တယ်"

မင်းစင်၏ မျက်လုံးများသည် တည်ငြိမ်၍ [illegible]ကျလာသည်။

သူသည် ရှမ်းကျဲ့ကျဲ့၏ စကားကို စိတ်ဝင်စား [illegible] နားထောင်၍ နေသည်။

တစ်လုံးမျှ ဝင်ရောက်ပြောဆိုခြင်း မရှိ[illegible]

ရှမ်းကျဲ့ကျဲ့သည် စိတ်အားထက်သန်စွာ [illegible] ဆက်လက်၍

"နောက်ပြီး သိန်းငှက်မြို့စားကြီးနဲ့ အစော[illegible] လူသုံးယောက် လုပ်ရှားနေတယ်လို့ သတင်းရထားတယ်"

မင်းစင်သည် မျက်မှောင်ကလေးကြုတ်က[illegible] ...

"နေပါဦး ... အစ်မကြီး ဘာသဘောနဲ့ [illegible] နေရတာလဲ"

ရှမ်းကျဲ့ကျဲ့သည် ပြုံးလိုက်ပြီး ...

"အဲဒါ မင်းအတွက် အခွင့်အရေးပေါ့"

"ကျွန်တော့်အတွက် အခွင့်အရေး ဟုတ်[illegible]"

"အေးလေ ... သူတို့က လှုပ်ရှားတာနဲ့ [illegible] အလစ်ဝင်ပြီး ဘဘတာပေ့ကို သတ်နိုင်မယ် မဟုတ်လား"

မင်းစင်သည် ခေါင်းကိုညိတ်လိုက်သည်

"ဟုတ်ကဲ့ ... ကျွန်တော် သဘောပေါက်[illegible] ဒါနဲ့ သိန်းငှက်

www.burmeseclassic.com

မြို့စားကြီးရဲ့ လူသုံးယောက်ဟာ ဘယ်ကလူတွေလဲ၊ အဲဒါကော အစ်မကြီးသိလား"

ရှမ်းကျဲ့ကျဲ့က ခေါင်းညိတ်လိုက်ပြီး ...

"အင်း ... လျှုရှမ်း၊ ငကြောင်နဲ့ စောရတို့တဲ့၊ အဲ ... လျှုရှ ဆိုတာက သိန်းငှက်မြို့စားကြီးရဲ့ လူယုံတော်၊ ငကြောင်နဲ့ စော ကတော့ လျှုရှမ်းရဲ့တပည့်နှစ်ယောက်ပဲ၊ ဪ ... ငကြောင် ဆိုပေမယ့် နည်းနည်းမှ မကြောင်ဘူးနော်၊ လူတွေရှေ့မှာသာ ကြောင်နေတာ အင်မတန်မှ ကြောက်စရာကောင်းတဲ့လူပဲ"

မင်းဆင်က ခေါင်းကိုညိတ်ပြလိုက်ပြီး ...

"ကျွန်တော့်ကို သတင်းပေးတဲ့အတွက် ဝမ်းသာပါတယ် ကျွန်တော်သွားပြီ"

မင်းစင်သည် ထိုသို့ပြောပြီး ...

ရှမ်းကျဲ့ကျဲ့ထံမှ ခြေလှမ်းကျဲကြီးများဖြင့် ထွက်ခွာသွားလေ တော့သည်။

ﾊ ﾊ ﾊ

အားတော်

ဂူတောင်းသည် မူးတော့မူးနေသည်။

အရမ်းမူးနေသည် မဟုတ်။

မင်္ဂလာရှိရှိ မူးနေခြင်းဖြစ်သည်။

ယနေ့သည် သူ့အတွက် မင်္ဂလာရှိသောနေ့ပင် မဟုတ်ပါလော။

ယနေ့သည် သူ့၏သား ရှောက်ဂူးနှင့် ထိုက် ဝိုက်တို့ မင်္ဂလာ ဆောင်သောနေ့ ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် ...

ဂူတောင်းသည် မင်္ဂလာရှိသောနေ့တွင် မင်္ဂလာရှိရှိ မူးနေခြင်း ဖြစ်သည်။

သူသည် ဘဘတာပေ့အား အလိုက်သည်းလိုက် ကျေးဇူးတင်၍ နေသည်။

ယခုကဲ့သို့ သူ့အား မင်္ဂလာပွဲကျင်းပနိုင်သည် ဘဘတာပေ့၏ ကျေးဇူးပင် မဟုတ်ပါလော။

ယခုလို သူ့သား၏ မင်္ဂလာပွဲတွင် ဘဘတာပေ့ကိုယ်တိုင် လာရောက်ချီးမြှင့်လျှင် ဘယ်လောက်ကောင်းမလဲဟု သူတွေးနေ မိသည်။

သို့သော် ဘဘတာပေ့ လာမည်မဟုတ်ပ ။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဘယ်သောအခါမှ လာမည် မဟုတ်ပါ။

ဒါကိုလည်း သူသိပါသည်။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ သူကျေနပ်ပါသည်။

ဘဘတာပေ့ကိုယ်တိုင်မလာရောက်နိုင်သော်လည်း ရှင်းစွမ်းသည် မင်္ဂလာထမင်းစားပြီးမှ နှုတ်ဆက်၍ ပြန်သွားသည် မဟုတ်ပါလော။ ဤသည်ကိုပင် သူ့မှာ ဂုဏ်ယူမဆုံး ဖြစ်နေလေသည်။

ဧည့်သည်များသည် တဖြည်းဖြည်းနှင့် ပြန်ကုန်ကြပြီ ဖြစ်သည်။

ယခုဆိုလျှင် ဧည့်ခန်းတစ်ခုလုံးတွင် သူတစ်ယောက်တည်းသာရှိနေသည်။

သူ့သားနှင့် ချွေးမပင်လျှင် သူတို့၏ အခန်းထဲသို့ ဝင်သွားကြပြီ ဖြစ်သည်။

ဝူတောင်းသည် ကုန်းခန်းတော့မည်ဖြစ်သော ဆီမီးများကို လိုက်ဖြည့်သည်။

သူ့ရင်ဝယ် ပီတိများဖြစ်၍နေသည်။

ယနေ့ သူသည် ထိုသို့ ပီတိဖြစ်လွန်း၍ မင်္ဂလာရှိသော အရက်ကို သောက်ကာ မင်္ဂလာရှိရှိ မူးနေလေသည်။

ထိုစဉ် ...

လူတစ်ယောက်၏ ခြေသံကို သူကြားလိုက်ရလေသည်။

ထို့ကြောင့် သူလှမ်း၍ ကြည့်မိလိုက်လေသည်။

လူတစ်ယောက်သည် ခြေလှမ်းယိုင်တီယိုင်တိုင်ဝင်လာသည်။

ထိုသူသည် အရက်အလွန်အကျွံသောက်ထားပုံရသည်။

ဝူတောင်း၏ မျက်ခုံးမွေးနှစ်ခုသည် အလယ်သို့ စု၍သွားသည်။

သူသည် ထိုလူအား သိကျွမ်းခြင်း မရှိပါ။

တစ်ခါမှ မြင်ဖူးခြင်းလည်း မရှိပါ။

ထို့ကြောင့် သူ့မျက်မှောင်ကြုတ်သွားခြင်း ဖြစ်သည်။

ထိုလူသည် သူ့အား လက်ယပ်ခေါ်၍နေသည်။

ထို့ကြောင့် သူသည် ထိုနေရာမှ ထလိုက်ပြီး ထိုသူထံသို့ လျှောက်သွားလေသည်။

ထို့နောက် ထိုလူအား မေးလိုက်သည်။

"မင်း ဘယ်သူ့ကို တွေ့ချင်လို့လဲ"

ထိုလူသည် သူ့အား လက်ညှိုးဖြင့်ထိုး၍ ...

"ခင်ဗျားကိုတွေ့ချင်လို့"

ဟုပြောပြီး မြေပေါ်သို့ ယိုင်လဲကျသွားသည်။

"ဒီလူနှယ့် အတော်ကြောင်တဲ့လူပဲ"

ဟု ဝူတောင်းသည် ညည်းညူရင်း ထိုသူအား ကုန်း၍ ပွေ့ယူလိုက်သည်။

"မင်း ... ငါ့ကို ဘာကိစ္စနဲ့ တွေ့ချင်တာလဲ"

ထိုလူသည် မောဟိုက်သောအသံဖြင့် ...

"ကျုပ် ... ကျုပ် ခင်ဗျားကိုသတ်မလို့"

ဟု ပြောလေသည်။

ဝူတောင်းသည် ထိုသူ၏ စကားကိုကြားသည်နှင့် သူ့ရင်ဝယ် ထိတ်၍ သွားလေသည်။

မင်္ဂလာရှိရှိ မူးနေသော အမူးကလေးသည် ၁ ... ၁မှ ထွက်ပြေးသွားလေသည်။ သူ၏ မျက်လုံးအစုံသည် ဝိုင်း၍ သွားသည်။

ထိုအချိန်မှာပင် ဝူတောင်း၏ခန္ဓာကိုယ်သည ... အရုပ်ကြိုးပြတ် ပမာ လဲကျသွားလေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သူသည် သူ့အား မည်သူက မည်သည့်အတွက်ကြောင့် သတ်သည်ကိုပင် သိသွားရှာမည်မဟုတ်ပါ။

ဂူတောင်းလဲကျသွားသည်နှင့် ထိုလူသည် မြေပေါ်မှ ပေါ့ပါးစွာ ထရပ်လိုက်သည်။

ထို့နောက်

ဂူတောင်း၏ အလောင်းကို ထမ်းကာ ညှော်ခန်းမှ ထွက်သွားလေတော့သည်။

ရှောက်ရူးသည် ထိုက်ထိုက်၏ မျက်နှာကို ကြည့်နေသည်။

ထိုက်ထိုက်သည် သူ၏ မျက်နှာကို ကြည့်နေသည်။

သူတို့သည် တစ်ယောက်မျက်နှာတစ်ယောက် ကြည့်၍ ပြုံးနေကြသည်။

ယနေ့သည် သူတို့၏ မင်္ဂလာရှိသောနေ့ ဖြစ်သည်။

ညှော်သည်များ ပြန်သွားကြသည်နှင့် သူတို့၏ အခန်းသို့ ပြန်လာကာ အနားယူရင်း ယခုကဲ့သို့ တစ်ယောက်မျက်နှာ တစ်ယောက် ကြည့်၍ ပြုံးနေကြခြင်း ဖြစ်သည်။

ရုတ်တရက် သူတို့၏ နှာခေါင်းထဲသို့ အမွှေးနံ့တစ်ခုသည် တိုးဝှေ့၍ ဝင်လာသည်။

ရှောက်ရူးသည် သူ၏ နှာခေါင်းကို ရှုံ့၍ အနံ့ခံကြည့်ပြီး

"ဘာနံ့ဘာလိမ့်"

ဟုမေးလိုက်သည်။

သို့သော် ...

သူ၏စကားမဆုံးမီ သူ၏ ဦးခေါင်းတစ်ခုလုံးသည်မူးနောက်လာသည်ဟု ထင်ရသည်။

ထိုက်ထိုက်သည် ထိုအနံ့ကြောင့် တကိုယ်လုံးပျော့ခွေလာပြီး လဲကျသွားပေသည်။

သူတို့ သတိမလစ်ခင် နောက်ဆုံးမြင်လိုက်ရသည်မှာ လူတစ်ယောက်သည် စပ်ဖြဲဖြဲမျက်နှာနှင့် အခန်းတွင်းသို့ ဝင်လာနေခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

ထို့နောက် သူတို့သည် ဘာဆိုဘာမှ မသိလိုက်ပါတော့ချေ။

*****

အိမ်တစ်အိမ် ...

ယင်းအိမ်သည် ပန်းပဲဆရာကြီးဂူတောင်း၏ အိမ်နှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်ဖြစ်သည်။

ထိုအိမ်၏ ခေါင်မိုးပေါ်တွင် လူတစ်ယောက်ဝပ်နေသည်။

ထိုလူသည် မင်းစင်ပင် ဖြစ်ပါသည်။

သူသည်အိမ်ခေါင်မိုးပေါ်တွင် ဝပ်နေပြီး သူ၏ မျက်လုံး အစုံသည် ပန်းပဲဆရာကြီး၏ အိမ်သို့ စူးစိုက်၍ ကြည့်နေသည်။

သူကြည့်နေစဉ် ငကြောင်မှာ ခြေလှမ်းခိုင်တိုင်ယိုင်တိုင်ဖြင့် ပန်းပဲဆရာကြီး၏ အိမ်ထဲသို့ ဝင်သွားသည်ကို တွေ့လိုက်သည်။

ထို့နောက် အတန်ကြာသောအခါ ဗောရှုသည် နံရံပေါ်မှ ကျော်ကာ အိမ်ထဲဝင်သွားသည်ကို တွေ့လိုက်ပြန်သည်။

မင်းစင်သည် ငကြောင်နှင့်ဗောရှု ဝင်သွားသည်ကို တွေ့လိုက်ရသည်နှင့် တစ်ခုခု ထူးခြားတော့မည်ကို သိလိုက်လေသည်။

ထို့ကြောင့် သူသည် ခေါင်မိုးပေါ်တွင် ငြိမ်လျက် စောင့်ကြည့်နေလေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မကြာပါချေ။ ငကြောင်အိမ်ထဲမှ ပြန်ထွက်လာလေသည်။

ငကြောင်၏ ခြေလှမ်းများသည် ယိမ်းယိုင်မနေတော့ပါ။

သွက်လက်နေပါသည်။

အိမ်ထဲသို့ ဝင်သွားစဉ်က သူ့တွင် ဘာမှ ပါမသွားသော်လည်း အိမ်ထဲမှ ပြန်ထွက်လာသောအခါ သူသည် အလောင်းတစ်လောင်းကို သယ်၍လာသည်။

စောရသည် ငကြောင်နှင့်မရှေးမနှောင်းထွက်လာလေသည်။

သူသည်လည်း ငကြောင်နည်းတူပင်။

နံရံကို ကျော်၍ ဝင်သွားစဉ်က ဘာမှ ပါမသွားသော်လည်း ယခု သူသည်လေးလံသော ဂုံနီအိတ်ကြီးနှစ်လုံးကို ထမ်း၍ ပြန်ထွက်လာလေသည်။

ထိုစဉ် ...

အမှောင်ရိပ်ထဲမှ မြင်းလှည်းကစ်စီးမောင်းနှင်ထွက်လာလေသည်။ မြင်းလှည်းသည် သူတို့ရှေ့တွင် ရပ်လိုက်လေသည်။

ငကြောင်၏သည် ပခုံးပေါ်မှ အလောင်းကို မြင်းလှည်းပေါ်သို့ ပစ်တင်လိုက်သည်။

စောရသည်လည်း သူ့ပခုံးပေါ်မှ ဂုံနီအိတ်နှစ်လုံးကို မြင်းလှည်းပေါ်သို့ ပစ်တင်လိုက်သည်။

ထို့နောက် ...

သူတို့သည် မြင်းလှည်းပေါ်သို့ ခုန်တက်လိုက်လေသည်။

မြင်းလှည်းပေါ်သို့ သူတို့ရောက်သည်နှင့် မြင်းလှည်းသည် ထိုနေရာမှ တစ်ရှိန်ထိုး မောင်းနှင်သွားလေသည်။

ထိုအဖြစ်အပျက်များသည် အလွန်မြန်ဆန်စွာ ပြီးဆုံးသွားလေသည်။

ပန်းပဲဆရာကြီးဂူတောင်း၏ အိမ်သည သည်းကောင်း၊ ပဝါ ဝန်းကျင်သည်လည်းကောင်း တိတ်ဆိတ်၍ ေနေသည်။

ထိုအဖြစ်အပျက်များသည် လျင်မြန်စွာ ဖြစ်ပျက်၍ သွားသဖြင့် မည်သူမျှ သိလိုက်မည်မဟုတ်ပါ။

သို့သော်

ထိုအဖြစ်အပျက်များကို ခေါင်မိုးပေါ်မှ ကြည့်နေသော မင်းစင် တစ်ယောက် သိလိုက်ပါသည်။

ဤသည်မှာ သိန်းငှက်မြို့စားကြီး၏ ...်ချက်ဖြစ်ကြောင်း သူနားလည်လိုက်သည်။

သိန်းငှက်မြို့စားကြီးသည် ဘဘတာ ...း စတင်၍ တိုက် ခိုက်ပြီဟု သူသိလိုက်ပါသည်။

သို့သော် ဘဘတာပေ့သည် ငြိမ်၍ ေနပ်မဟုတ်ပါ။

မည်သည့်အခါမှလည်း ဘဘတာပေ ... ငြိမ်၍ ခံမည် မဟုတ်ပါ။

ပြင်းပြင်းထန်ထန် ပြန်လည်၍ ထိုးနှက် မည့်သူ ဖြစ်ပါသည်။

ထို့ကြောင့်

မင်းစင်သည် ဘဘတာပေ့နှင့် သိန်း ... မြို့စားကြီးတို့ ပြင်းထန်စွာ တိုက်ခိုက်တော့မည်ကို ကြိုတင်၍ ...ရှိလိုက်လေသည်။

မင်းစင်သည် ခေါင်မိုးပေါ်တွင် ဝပ်ေ ရာမှ ထလိုက်ပြီးတော့ လမ်းကျဉ်းလေးထဲ ဆင်းလာခဲ့သည်။

ထို့နောက် ...

လမ်းကျဉ်းလေးအတိုင်း အမှောင်ထု အတွင်းသို့ ဝင်ရောက် ပျောက်ကွယ်သွားလေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အန္တရာယ်နိဒါန်း

ဘဘတာပေသည် ရှင်းစွမ်းပြောပြနေသမျှကို နားစိုက်၍ ထောင်နေသည်။

ရှင်းစွမ်းသည် ဖြစ်ပျက်သမျှကို ပြောကြားနေသည်။

ဘဘတာပေသည် ရှင်းစွမ်းပြောပြနေသည်များကို ကြားပြီးသော အခါ သူ၏ မျက်နှာပို၍ တည်ကြည်လာသည်ဟု ထင်ရသည်။

သူသည်တစ်စုံတစ်ခုကို အလေးအနက်ထား၍ စဉ်းစားနေလေသည်။

ရှင်းစွမ်းသည် ဘဘတာပေအား ကြည့်ကာ အံ့အားသင့်သွားလေသည်။

သူ၏ လုပ်ဆောင်ချက်သည် အောင်မြင်ခဲ့သည်မဟုတ်ပါလော။

သို့ရာတွင် ဘဘတာပေသည် အဘယ်ကြောင့် ယခုကဲ့သို့ မျက်နှာပျက်နေရသနည်း။

သူ မသိပါ။

သူ၏ လုပ်ဆောင်ချက်မှာ မှားယွင်းနေပြီလော။

မှား၍ နေလျှင် ပန်းပဲဆရာကြီးလည်း ချွေးမရတော့မည် မဟုတ်ပေ။

သူ့စိတ်သည် အတော်ပင် ဝေခွဲမရ ေ ာ ဖြစ်နေသည်။

သို့သော်

သူ မမေးဝံ့ပါ။

ဘဘတာပေသည် သူ၏ လက်ဖြင့် အ ကို ဘြယ်သီးများအား သပ်၍နေသည်။

ထိုအခြင်းအရာကို ရှင်းစွမ်းတွေ့လိုက် ပ ည်နှင့် ...

ဘဘတာပေသည် တစ်စုံတစ်ခုတော့ အ လေးအနက်ထား၍ ဆွေးတောနေမှန်း ရှင်းစွမ်း နားလည်သဘော ေါက်လိုက်သည်။

တိတ်ဆိတ်မှုသည် အတန်ကြာပင် မ ုနေသည်။

ပြီးမှ ဘဘတာပေသည် ထိုင်နေရာမှ ြ န်းခနဲ မတ်တက် ထရပ်လိုက်သည်။

ထို့နောက် ...

တံခါးဝမှ အစောင့်များအား လှမ်း၍ အမိန့်ပေးလိုက်လေသည်။

"ဟော ... ဟိုအဖွဲ့ကို ပြောလိုက်၊ ခွင့်ယူ ာ တဲ့လူတွေ အားလုံ ပြန်ခေါ်လို့၊ နောက်ပြီး စွန်ကျင်းကို သွားရှာ၊ သူ ကို ဘယ်နေရာမှာ တွေ့တွေ့၊ ချက်ချင်း ပြန်လာလို့ပြောလိုက်'

အစောင့်တစ်ယောက်သည် ...

"ဟုတ်ကဲ့ပါ ဘဘ"

ဟု ပြောပြီး ထွက်သွားလေသည်။

ဘဘတာပေသည် အခြားအစောင့်အ း ထပ်၍ အမိန့်ပေး လိုက်ပြန်သည်။

"သိန်းငှက်အဖွဲ့ကို အမြန်ဆုံးခေါ်ပြီး ေ ာ်လွှတ်လိုက်၊ ကြားလား"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထိုအစောင့်သည် ဦးခေါင်းကို ညွှတ်ပြီး ...

"ဟုတ်ကဲ့ပါ ဘဘ"

ဟု ပြောပြီး ချက်ချင်းထွက်သွားလေသည်။

ရှင်းစွမ်းသည် ဘဘတာပေ့အား နားမလည်သလို ကြည့်၍နေသည်။

ဘဘတာပေ့သည် ထိုအဖွဲ့နှစ်ဖွဲ့အား ဘယ်သောအခါမှ အသုံးမပြုပါ။

ထိုအဖွဲ့နှစ်ဖွဲ့အား သုံးမည်ဆိုလျှင် အလွန်အရေးကြီးသည့်ကိစ္စတွင်သာ အသုံးပြုမည်ဖြစ်သည်။

ယခု ထိုအဖွဲ့နှစ်ဖွဲ့အား အခေါ်လွှတ်လိုက်ချေပြီ။

ထို့ကြောင့် ဘဘတာပေ့ ရင်ဆိုင်ရသည့်ကိစ္စသည် အလွန်အရေးကြီးသည်ဟု ယူဆရမည် ဖြစ်သည်။

ဘဘတာပေ့တွင် မည်ကဲ့သို့သော အရေးကြီးသည့် ကိစ္စများရှိနေပါသနည်း။

ဘဘတာပေ့တစ်ယောက်သာ သိပေလိမ့်မည်။

"ရန်သူက ကိုယ့်အပေါ်မှာ အထင်သေးအောင် ဖန်တီးရမယ် ဒါပေမယ့် ကိုယ်ကတော့ ရန်သူကို ဘယ်တော့မှ အထင်မသေးရဘူး"

ဤစကားသည် တစ်ခါက ဘဘတာပေ့ပြောခဲ့သော သြဝါဒပင် ဖြစ်ပါသည်။

ယခု ရှင်းစွမ်းသည် ထိုစကားစုကို ပြန်၍ ကြားယောင်နေမိလေသည်။

ထို့ကြောင့် သူသည် သက်ပြင်း တစ်ချ နှ သိုက်ပြီး ...

"အင်း ငါသိန်းငှက်မြို့စားကြီးကို အထ ား မိလို့လား"

ဟု ပြန်လည်၍ စဉ်းစားနေမိသည်။

သူဆောင်ရွက်ခဲ့သည့် လုပ်ငန်းသည် အ ပြေခဲ့သည်။

အင်မတန်မှ ချောချောမောမော ဖြစ်ခဲ့သ ၌။

ချောမောလွန်း၍လည်း တစ်စုံတစ်ခုလို ည်ကို ယခုမှ သတိထားမိလိုက်မိသည်။

နှစ်ပေါင်းများစွာ ကြိုးစား၍ ရယူခြင်းသ ဖြစ်ပါသည်။

ထို့ကြောင့် သိန်းငှက်မြို့စားကြီးသည် မ ည့်ကိစ္စရပ်မျိုး င်မဆို ပေါ့ပေါ့တန်တန် ပြုလုပ်မည် မဟုတ် ။

ယခုတွင်လည်း အလွယ်တကူ အညံ့ပေးမည် တ်ဟု ရှင်းစွမ်း စားမိလေသည်။

သူသည် ဘဘတာပေ့အား လှမ်းကြည့် သည်။

ဘဘတာပေ့သည် သူ့အား စူးစူးစိုက်စိုက် ည့်နေသည်ကို လိုက်ရပေသည်။

ဘဘတာပေ့သည် အတန်ကြာ စိုက်ကြ ပြီးမှ ...

"ရှင်းစွမ်း မင်းနားလည်ပြီလား"

ရှင်းစွမ်းသည် ခေါင်းညိတ်ပြသည်။

သူသည် တစ်ကိုယ်လုံး ချွေးများ ပျံ က်ရှိသည်။

ဘဘတာပေ့သည် ခေါင်းတဆတ်ဆတ်ည ရင်း ...

"အေးလေ မင်းနားလည်ရင် ပြီးတာပါပဲ"

ရှင်းစွမ်း၏ နဖူးမှ ချွေးများပါ ဆင်း၍ လေသည်။

သူသည် အင်မတန်မှ ရှက်နေသည်။

သူ၏ လုပ်ဆောင်ချက်အတွက်လည်း တရနေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သူသည် နှုတ်ခမ်းကိုတစ်ချက်ကိုက်လိုက်ပြီး ရုတ်တရ
ထိုင်ရာမှ မတ်တတ်ရပ်လိုက်သည်။

ပြီးမှ ...

"ဘဘ ကျွန်တော် ပန်းပဲဆရာကြီးဆီ သွားချင်တယ်၊ သူ့
အန္တရာယ်ရှိနေပြီလို့ ထင်ပါတယ်"

"မင်း သွားစရာမလိုပါဘူး"

"ဗျာ ... ဘာဖြစ်လို့လဲ ဘဘ"

အဘတာပေသည် ရုတ်တရက် မဖြေပါ။

သူ့မျက်လုံးဝယ် ဝမ်းနည်းဟန် ပေါ်လွင်၍နေသည်။

အတန်ကြာ တိတ်ဆိတ်နေပြီးမှ ဘဘတာပေသည် ဖြည်
ညင်းစွာ ပြောလိုက်သည်။

"အင်း ... အခုလောက်ဆို သူသေနေရောပေါ့"

ဘဘတာပေ၏ စကားကိုကြားလိုက်သည်နှင့် ရှင်းစွ
ရင်ထဲဝယ် ဒိတ်ခနဲ ဖြစ်သွားလေသည်။

သူသည် မည်သည့်အခါမှ ဘဘတာပေအား စောဒ
မတက်ဖူးချေ။

သို့သော် ယခု သူသည် စောဒကတက်ရန် စကားစလိုက်သည်

"ဒါ ... ဒါပေမယ့်"

ရှင်းစွမ်းသည် စကားကိုဆုံးအောင် မပြောလိုက်ရပါ။

ဘဘတာပေသည် သူ့စကားကို ဖြတ်၍ ပြောလိုက်သည်

"ဒါပေမယ့် ... အေး ... အဲဒီ ဒါပေမယ့်ဆိုတာ ရှိကို မရှိဘ
မင်းမှတ်ထားဖို့က သိန်းငှက်မြို့စားကြီးလို လူစားမျိုးဟာ လူတွေ
သူတို့ကို အန္တရာယ်ရှိတဲ့ အဆိပ်မြွင်းတဲ့ မြွေပွေးတစ်ကောင်
ဘယ်တော့မှ အဖြစ်မခံဘူး၊ အဲဒီလိုလဲ မယူဆစေရဘူး၊ သူတို့

မြွေတစ်ကောင်လို့ပဲ မြင်ခဲ့တယ်၊ သူတို့က မြွေပွေးမြွေဆိုး
စ်ကောင်လို့ ယူဆတဲ့လူဟာ လူ့ပြည်မှာ ကြာ ြ အသက်ရှင်ခွင့်
ရှိဘူး"

ရှင်းစွမ်းသည် ဖြည်းညင်းစွာ ပြန်ထိုင်လို က်ပသည်။

သူ၏ ရင်သည် ဘဘတာပေ၏စကားကြောင့် လေးလံလာ
သည်ထင်ရသည်။

ထိုအချိန် လူတစ်ယောက်သည် အခန်းထဲ သို့ ယီးဒယိုင်ဖြင့်
င်လာလေသည်။

သူသည်သူ့ကိုယ်သူမဟန်နိုင်သည့်အလား က်ကျ၍ လဲကျ
သွားသည်။

သူသည်ကြိုးစား၍ မတ်တတ်ရပ်လိုက်သ ည်၊

ရှင်းစွမ်းသည် ထိုလူအား လှမ်း၍ ကြည့် က်သည်။

ထိုလူသည် အသက်ငယ်ရွယ်သည်။

သူ၏ မျက်နှာသည် ချော့မောသည်။

သို့သော်

ထိုချောမောလှပမှုကို ရောင်ကိုင်းနေသော ဒ က်ရာဒဏ်ချက်
များက ဖုံးလွှမ်း၍ ထားလေသည်။

ထိုလူ၏ လက်တစ်ဖက်သည် အဝတ်များ ြ င့် ခည်း၍ထားပြီး
သည်ပင်းတွင် သိုင်း၍ ချည်ထားလေသည်။

ရှင်းစွမ်းသည် မျက်မှောင်တစ်ချက်ကြုတ် ပို က်ပြီး ...

"ဒီလူက ဘယ်သူလဲ ဘဘ"

ဘဘတာပေက ခေါင်းခါရမ်းလျက် ...

"မသိဘူး"

ရှင်းစွမ်းသည် စဉ်းစားလိုက်ပြီး ...

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"သူ ဘာအပြစ်များ ကျူးလွန်လို့လဲဘာဘ"

"သူကျူးလွန်တဲ့ အပြစ်လား၊ ငါ့ကို သတ်ဖို့ ကြိုးစားတယ်"

"ဘာကြောင့် သတ်ချင်တာလဲ ဘဘ"

"ဒါတော့ ငါမသိဘူး၊ သူ့ကိုလည်း မေးလို့မရဘူး၊ မင်း စမ်းပြီးမေးကြည့်ပါလား"

ရှင်းစွမ်းသည် ထိုင်ရာမှ ဖြည်းညင်းစွာ ထလိုက်သည်။

သူသည် ဘဘတာမေ့ခွက်ထဲမှ အရက်အား ထိုလူကို တိုက် လိုက်သည်။

မကြာပါချေ။

ထိုလူ၏ ဖြူဖပ်ဖြူရော်ဖြစ်နေသော မျက်နှာတွင် အနီရောင် လွှမ်း၍ လာသည်။

ရှင်းစွမ်းသည် ထိုလူအား စိုက်ကြည့်ရင်း မေးလိုက်သည်။

"မင်းနာမည် ဘယ်လိုခေါ်သလဲ"

ထိုလူသည် သူ၏ နှုတ်ခမ်းကို လျှာဖြင့် တစ်ချက် သပ်လိုက် ပြီး ...

"ရှောက်ဟို"

"မင်းကို ဘယ်သူက လွှတ်လိုက်တာလဲ"

"ရှောက်ဟို"

"မင်းက ဘာဖြစ်လို့ ဘဘကို သတ်ချင်ရတာလဲ"

"ရှောက်ဟို"

ရှင်းစွမ်းသည် အနည်းငယ် စိတ်ပျက်၍သွားသည်။

သို့သော် ...

သူသည် လွယ်လွယ်နှင့် အလျှော့ပေးတတ်သူ တစ်ယော မဟုတ်ပါ။

ထို့ကြောင့် ...

ထိုလူအား မေးခွန်းများကို ဆက်၍ မေးသည်။

သွယ်ဝိုက်၍ ပရိယာယ်သုံးပြီး မေးသည်။

ခြိမ်းခြောက်၍ မေးသည်။

အမျိုးမျိုးမေးသည်။

သို့သော် ...

ထိုလူကတော့ အဖြေတစ်မျိုးတည်းသာ ပေးသည်။

ထိုလူပေးသော အဖြေမှာ ရှောက်ဟိုပင် ဖြစ်သည်။

ရှောက်ဟို နှစ်လုံးမှ လွဲ၍ ထိုလူသည် ဘာမှမဖြေပါ။

ထိုလူသည် ဤစကားလုံးနှစ်လုံးကိုသာ ပြောတတ်ပြီး တခြား ဘာမျှ မပြောတတ်သူတစ်ယောက်လား မသိပါ။

ဘဘတာမေ့သည် ထိုလူအား သေချာစွာ စိုက်ကြည့်လိုက်ပြီး တစ်ချက်ပြုံးလိုက်သည်။

ပြီးမှ ရှင်းစွမ်းဘက်သို့လှည့်ကာ ...

"ဒီမှာရှင်းစွမ်း ... ဒီလူဟာ အတော်ကို ပင်တင်းကြပ်ကြပ် လေ့ကျင့်ထားတဲ့ လူသတ်သမားတစ်ယောက် ဖြစ်ရမယ်"

ရှင်းစွမ်းသည် ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်ပြီး ...

"ကျွန်တော်ဘာလုပ်ပေးရမလဲဘဘ၊ သူ့ကို လိုက်ရမလား"

ဘဘတာမေ့သည် ခေါင်းကိုခါရမ်းလျက် ...

"သူ့ကို လွှတ်လိုက်ပါ"

"လွှတ်လိုက်ပါနှင့် ပို့လိုက်ပါ"

ထိုစကားနှစ်ခုသည် အတော်နီးစပ်သည်

သို့သော်

တစ်ခုနှင့် တစ်ခု လုံးဝမတူချေ။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လုံးဝဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်နေသည်။

ဘဘတာပေ့က ပို့လိုက်ပါဟု ပြောလျှင် ထိုလူအား ပို့ပေးရ

နေရာ နှစ်ခုရှိသည်။

ထိုပို့ပေးရန်ရှိသည့်နေရာနှစ်ခုအနက် နေရာတစ်ခုကိုတော

ရောက်အောင်ပို့ပေးရမည် ဖြစ်သည်။

ထိုနေရာနှစ်ခုမှာ နတ်ပြည်နှင့် ငရဲပြည်ဖြစ်သည်။

ထိုလူအား လူ့ပြည်တွင် မထားပါ။

ထိုနေရာများသို့ ပို့ပေးမည်သာ ဖြစ်ပါသည်။

အကယ်၍ ဘဘတာပေ့က လွှတ်လိုက်ပါဟု ပြောရင်တော

ထိုလူအား လူ့ပြည်တွင် ဆက်လက်နေထိုင်ခွင့်ပြုလိုက်ခြင်းသာ ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် . . .

ရှင်းစွမ်းသည် ရတ်တရက် အံ့အား သင့်၍ သွားသည်။

မိမိအား လုပ်ကြံသတ်ဖြတ်ရန်လာသည့် သူအား လွှတ်ခိုင်

သည့်အတွက် ဘဘတာပေ့အပေါ် နားမလည်နိုင်အောင် ဖြစ်သွား

ရသည်။

သို့သော် ရှင်းစွမ်းသည် ဘဘတာပေ့၏ သဘောထားက

ချက်ချင်းဆိုသလို နားလည်လိုက်သည်။

ထို့ကြောင့် သူသည် ဘဘတာပေ့အား လေးစားသော စိတ်

ဖို၍ ပြင်းထန်လာလေသည်။

ဘဘတာပေ့၏ လုပ်ဆောင်ချက်သည် ထူးထူးခြားခြားမရှိပါ။

ထူးထူးခြားခြား မရှိသော်လည်း ဤလုပ်ဆောင်ချက်သည်

အင်မတန်မှ ထိရောက်ပေသည်။

~ ~ ~

ဥယျာဉ်

ဂန္ဓမာပန်းဥယျာဉ်

ထိုဥယျာဉ်သည် ဘဘတာပေ့၏ဥယျာဉ်ဖြစ်ပါသည်။

ထိုဥယျာဉ်ထဲသို့ မင်းစင်သည် ဘယ်သော အခါမှမသွားပါ။

သို့သော်

ယခု

ထိုဥယျာဉ်ထဲသို့ သူသွားရမည်။

သူမသွား၍ မဖြစ်ပါ။

ရှောက်ဟူ၏ အခြေအနေကို သူသိလိုက်သ ဟုတ်ပါလော။

ထို့ကြောင့်

သူသည် ဘဘတာပေ့၏ ဥယျာဉ်သို့ ရော ကခဲ့ရလေသည်။

ယင်းဥယျာဉ်၏ ရှေ့တည့်တည့်တွင် ထူ သော သစ်ပင်

များ ရှိလေသည်။

ထိုသစ်ပင်များထဲမှ သစ်ရွက်အများဆုံးရှိ သော သစ်ပင်ကို

င်းစင် ရွေးလိုက်သည်။

ထို့နောက် . . .

ထိုသစ်ပင်ပေါ်သို့ ကျင်လည်စွာ တက်လို က်ပြီး . . .

သစ်ရွက်များကြားမှာ ဓါးကွက်တစ်ကောင် မျက်လုံးကို

၍ ဥယျာဉ်အား စောင့်ကြည့်လေ့လာနေသည်။

ပန်းဥယျာဉ်သည် တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်နေ သည်။

ပကတိ တိတ်ဆိတ်နေသည်။

ဥယျာဉ်အတွင်းသို့ ဝင်သွားသူ တစ်ယော က်မျှ မတွေ့သလို

ဥယျာဉ်အတွင်းမှ ထွက်လာသူလည်းမတွေ့ရပါ။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အချိန်အတော် ကြာသွားသည့်တိုင် အခြေအနေသည် မထူ ခြားချေ။

ဥယျာဉ်သည် တိတ်ဆိတ်မြဲ တိတ်ဆိတ်၍နေသည်။

မင်းစင်သည် တဖြည်းဖြည်း စိတ်ပျက်၍ လာသည်။

သူ ဤသို့ စိတ်ပျက်နေချိန်တွင် လူရိပ်တစ်ခုသည် ဥယျာ ထဲမှ ထွက်လာသည်ကို တွေ့လိုက်ရလေသည်။

ထိုလူသည် ယိမ်းယိုင်သော ခြေလှမ်းများဖြင့် ထွက်လာသည်

ထို့နောက် ထိုသူသည် ဟိုဟိုဒီဒီ ကြည့်ပြီး ခပ်သွက်သွ ကလေး လျှောက်သွားလေသည်။

မင်းစင်သည် ထိုလူအား စိတ်ဝင်စားစွာ ကြည့်နေမိသည်

မကြာပါချေ။

ထိုသူသည် မင်းစင် ပုန်းအောင်းနေသော သစ်ပင်အောက် ဖြတ်၍ လျှောက်သွားလေသည်။

လရောင်သည် ထိုလူ၏ မျက်နှာပေါ်သို့ ကျရောက်ခဲ့သဖြ ထိုလူ၏ မျက်နှာအား မင်းစင်သည် သေသေချာချာ မြင်လိုက်ေ သည်။

မင်းစင်သည် အသံမထွက်မိစေရန် ထိန်းထားလိုက်ရလေသည်

ထိုလူသည် ရှောက်ဟိုပင် ဖြစ်ပါသည်။

ရှောက်ဟို မသေသေးပါ။

မသေသေးသည့်အပြင် ဘဘတာပေ့ထံမှ ထွက်တောင်ပြေ လာလေသည်။

သူ့မျက်နှာတွင် ပြင်းထန်သော ဝေဒနာခံစားနေရသည်ကို တွေ့ရှိသော်လည်း သူ့မျက်လုံးတွင်မူ ကျေနပ်အားရသော အရိ အယောင်များ တွေ့ရှိရလေသည်။

ဤသို့ တွေ့ရခြင်းအားဖြင့် မင်းစင်သည် ရှောက်ဟိုအပေါ် နားလည်လိုက်လေသည်။

ရှောက်ဟိုသည် အစ်မကြီးရှမ်းကျဲ့ကျဲ့ အကြောင်းကို တစ်ခွန်းမှ မဟခဲ့သည် မဟုတ်ပါလော။

ရှမ်းကျဲ့ကျဲ့အကြောင်းကို ရှောက်ဟို ထုတ်ဖော်ခဲ့ခြင်းမရှိ ဟု မင်းစင် နားလည်သဘောပေါက်လိုက်ပါသည်။

သို့သော် ...

ရှောက်ဟိုကဲ့သို့သော လူတစ်ယောက်သည် ဘဘတာပေ့၏ လက်မှ ထွက်ပြေးလွတ်မြောက်လာခြင်းမှာ မဖြစ်နိုင်ပေ။

ထို့ကြောင့် ...

သူသည် မျက်မှောင်ကြုတ်၍ အတန်ကြာ စဉ်းစား လိုက်လေ သည်။

အတန်ကြာသောအခါ သူ စဉ်းစား၍ ရသည်။

ဘဘတာပေ့၏ သဘောကို သူနားလည် သဘောပေါက်လာ လေသည်။

ဘဘတာပေ့ထံမှ ရှောက်ဟို ထွက်ပြေး လွတ်မြောက်လာသည် မဟုတ်၊ ရှောက်ဟိုကို ဘဘတာပေ့ကပင် လွှတ်ပေးလိုက်ခြင်း ဖြစ် သည်ဟု သူစဉ်းစားမိလေသည်။

ဘဘတာပေ့သည် ရှောက်ဟိုကို တမင် လွှတ်ပေးလိုက်သည်။

ထို့နောက် ...

ရှောက်ဟိုက ဘယ်ကိုသွားမည်ကို လိုက်၍ အကဲခတ်ကြည့် မည်ဖြစ်သည်။

သို့မှသာ ရှောက်ဟို၏ နောက်ကွယ်မှ ကြိုးကိုင်နေသူကို သိမည် ဖြစ်သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မင်းစင်သည် ထိုအချက်များကို စဉ်းစားမိသည်နှင့် သူ၏လက်ဝါးတွင် ချွေးများစို့၍လာလေသည်။

သူ၏ဦးခေါင်းသည် ယခုထက် နှစ်ဆမျှ ကြီးထွားသွားသည်ဟု ထင်လိုက်ရသည်။

ထို့ကြောင့် သူသည် သူ၏ဦးနှောက်ကို လျင်မြန်စွာအလုပ်ပေးလိုက်လေသည်။

ရှောက်ဟိုအား တားထားရပေမည်။

အစ်မကြီးရှမ်းကျဲကျဲထံ မရောက်ရန် တားရပေမည်။

မည်သည့်နည်းမျိုးနှင့်မဆို တားရပေမည်။

သို့သော် အကယ်၍ ရှောက်ဟို၏ နောက်ကွယ်တွင် တစ်စုံတစ်ယောက်က လိုက်၍ ကြည့်နေခဲ့သော် ရှောက်ဟိုအား တားမြစ်ရန်အခက်ကြုံရပေလိမ့်မည်။

သူ၏မျက်ခုံးမွေးနှစ်ခုသည် အလယ်သို့ စု၍လာသည်။

သူ၏နဖူးဝယ် အတွန့်ကလေးများ ပေါ်လာသည်အထိ စဉ်းစားလိုက်သည်။

နောက်ဆုံး သူသည် ရှောက်ဟိုအား ဟန့်တားရန် နည်းလမ်းရှာဖွေ၍ တွေ့ရှိသွားလေတော့သည်။

ထိုနည်းလမ်းမှာ ရှောက်ဟို၏ အနောက်သို့ နောက်ယောင်ခံ၍ လိုက်လာသူများကို ရှင်းပစ်ရန်သာ ဖြစ်လေတော့သည်။

ထို့ကြောင့် သူသည် ဆက်လက်၍ စောင့်ဆိုင်းနေလေသည်။

သစ်ရွက်များကြားတွင် ဓါးကွက်တစ်ကောင်အလား ဆက်၍ စောင့်ကြည့်နေလေသည်။

မကြာပါချေ။

လူသုံးယောက်သည် ဥယျာဉ်ထဲမှ ပြေးထွက်လာပြီး ရှောက်ဟိုဦးတည်သွားသောလမ်းအတိုင်း ပြေးလွှား၍ [illegible]လေသည်။

ထိုလူသုံးယောက်သည်

တစ်ယောက်နှင့် တစ်ယောက် ဝါးတစ်[illegible] ခန့်စီခွာ၍ လိုက်သာခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

ထိုလူသုံးယောက်အား မင်းစင် ပုန်းအော[illegible]နေသည့် သစ်ပင်အောက်မှ ဖြတ်ပြေးသွားသည်နှင့် ...

မင်းစင်သည် သစ်ပင်ပေါ်မှ ခုန်ဆင်း[illegible]လေသည်။

သူသည် မြေပေါ်သို့ ရောက်သည်နှင့် ထို[illegible]ယောက်နောက်သို့ ဆက်၍ လိုက်သွားလေတော့သည်။

အတန်ငယ်သွားမိသောအခါ သူသည် ဆိုလူသုံးယောက်အနက် နောက်ဆုံးမှ လူကိုမှီ၍ လာလေသည်။

သူသည် လက်ဖျစ်တစ်ချက် တီးလိုက်[illegible]။

နောက်ဆုံးမှ လူသည် အသံကိုကြား[illegible] လှည့်ကြည့်လိုက်သည်။

မင်းစင်သည် ထိုလူအား ပြုံး၍ ပြ[illegible]ပြီး ရုတ်တရက်ဆိုသူ၏ မေးရိုးဆီသို့ လက်သီးဖြင့် တစ်ချက်[illegible]လိုက်လေသည်။

မင်းစင်၏ လှုပ်ရှားမှုသည် လျင်မြန်လှ[illegible]။ သေသပ်သည်။

တစ်ချက်ဆို ဆိုသလောက် ထိရောက်[illegible]သည်။

ထိုလူသည် လေ့ကျင့်ထားဟန်တူသည်

ထိုလူသည် မင်းစင်၏ လက်အား ချာ[illegible]ည့်ကာ လျင်မြန်စွာ ပုတ်ထုတ်လိုက်လေသည်။

သို့သော် ...

မင်းစင်သည် ထိုလူထက် လျင်မြန်၍ [illegible]ပါသည်။

www.burmeseclassic.com

ထိုလူသည် မိမိ၏ ပခုံးအား လာ၍ မည်သူက ပုတ်ထုတ်လိုက်သည်ကို သိလိုက်ရဟန် မတူပါ။

ထိုလူသည် နောက်သို့ ချာခနဲလှည့်လိုက်သည်နှင့် ပြင်းထန်သော လက်သီးတစ်လုံးသည် ထိုလူ၏ မေးရိုးသို့ ထိုးနှက်ခြင်းခံလိုက်ရလေသည်။

မင်းစင်သည် မြေပေါ်တွင် လဲကျသွားသော ထိုလူအား တစ်ချက်မျှကြည့်ပြီး ...

ရှေ့မှ လူနောက်သို့ ပြေး၍ လိုက်သွားလေသည်။

ရှောက်ဟိုသည် ရှေ့မှ ပြေးနေသည်။

သူ၏ နောက်တွင် လူတစ်ယောက် နောက်ယောင်ခံ၍ လိုက်နေပါသည်။

ထိုလူ၏ နောက်ကွယ်တွင် မင်းစင် ပြေး၍ လိုက်လာပါသည်။

မင်းစင်သည် ထိုလူနှင့် မလှမ်းမကမ်းသို့ ရောက်သောအခါ

"ဟိတ် ..."

ဟု အသံပြုလိုက်လေသည်။

ထိုလူသည် မင်းစင်၏ အသံကိုကြားသည်နှင့် ချာခနဲလှည့်၍ ကြည့်လိုက်သည်။

မင်းစင်သည် သိန်းငှက်တစ်ကောင်ကဲ့သို့ပင် လျှင်မြန်လှသည်။

သူ၏ ကိုယ်ခန္ဓာသည် လေထဲတွင် မြောက်တက်သွားပြီး ထိုလူ၏ မျက်နှာနှင့် မင်းစင်၏ ခြေထောက်တို့ ထိခိုက်သံသည် ခပ်အုပ်အုပ်ပေါ်ထွက်လာလေသည်။

မင်းစင်သည် မြေပေါ်သို့ ပေါ့ပါးစွာကျသွားပြီး ရှောက်ဟိုနောက်သို့ ဆက်လိုက်သွားလေသည်။

ရှေ့တွင် ရှောက်ဟိုသည် မရပ်မနား ပြေး၍နေသည်။

သူ့နောက်တွင် သူ့အား တားမြစ်ရန် မင်းစင် လိုက်နေလေသည်။

ထိုစဉ် လမ်းချိုးတစ်ခုကို ရှောက်ဟို ဖြတ်ကွေ့သွားသည်နှင့် ထိုလမ်းချိုးရှိ အမှောင်ရိပ်အတွင်းမှ လူရိပ်နှစ်ခု ရုတ်တရက် ထွက်ပေါ်လာသည်။

ထိုလူရိပ်နှစ်ခုကို တွေ့လိုက်ရသည်နှင့် မင်းစင်သည် ကိုယ်ရှိန်သတ်ကာ မှောင်ရိပ်အကွယ်သို့ တိုးဝင်လိုက်သည်။

ထိုလူနှစ်ယောက်အနက် တစ်ယောက်က

"ဟော့ ... သူဖြစ်မယ် ထင်တယ်"

ကျန်တစ်ယောက်က ...

"အေး ... ဟုတ်မယ်၊ ကဲ ... လိုက်ကြရအောင်"

ဟု ပြောရင်း ...

သူတို့သည် ရှောက်ဟို၏နောက်သို့ ထက်ကြပ်မကွာ လိုက်သွားပြန်လေသည်။

မင်းစင်သည် ထိုလူနှစ်ယောက်နောက်မှ ခပ်လိုက်သွားလေသည်။

ရှောက်ဟိုသည် လုံးဝ မရပ်မနားဘဲ ပြေးနေသည်။

သူသည် ရွာတစ်ရွာကို ဖြတ်ကျော်၍သွားသောအခါ သူ၏နောက်မှလိုက်သော လူနှစ်ယောက်သည်ဆက်၍ မလိုက်တော့ဘဲ ရွာထဲသို့ ချိုးဝင်၍သွားလေသည်။

တစ်ချိန်တည်းမှာပင် ရွာထဲမှ လူနှစ်ယောက်ထွက်လာပြီး ရှောက်ဟိုနောက်သို့ ဆက်လိုက် သွားလေသည်။

မင်းစင်၏ရင်ဝယ် ထိတ်၍သွားလေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရောက်ဟိုအား ရှမ်းကျဲကျဲထံသို့ မရောက်ရန် မင်းစင်မထား မြစ်နိုင်တော့ပါ။

ဤကိစ္စကို သူ့အနေနှင့် မည်သို့မျှ မတတ်နိုင်တော့ကြောင်း သူ နားလည်လိုက်လေသည်။

ဘာဘာတာပေ့သည် အလုပ်တစ်ခုကိုလုပ်လျှင် သေချာစွာ လုပ်တတ်လေသည်။

ဘာဘာတာပေ့ အသုံးပြုသည့် နည်းများမှာလည်း လွန်စွာပင် များပြားလှသည်။

ယခုကဲ့သို့ ရောက်ဟိုနောက်သို့ နောက်ယောင်ခံ၍ လိုက်နေသူ ဘယ်နှစ်ယောက်များ ရှိနေမည်နည်း မင်းစင်မသိပါ။

အကယ်၍

ထိုလူအားလုံးကို သူရှင်းပစ်နိုင်သည်ထားဦး၊ ဘာဘာတာပေ့ထံတွင် အခြားနည်းလမ်းပေါင်း မည်မျှ ရှိမည်ကို သူမသိချေ။

ထို့ကြောင့်

မင်းစင်သည် သစ်ပင်တစ်ပင်ကိုမှီ၍ နေရစ်ခဲ့လေတော့သည်။

ϟ ϟ ϟ

ထူးဆန်းသောအသံ ...

ထိုအသံသည် ပုလွေအသံနှင့် ခပ်ဆင်ဆင်တူသည်။

ထိုအသံ၏ အသံရှိန်သည် ထူးခြားသည်။

ပထမတွင် ...

သုံးချက်တိုပြီး တစ်ချက်ရှည်သည်။

ထို့နောက်

သုံးချက်ရှည်ပြီး တစ်ချက်တိုသည်။

စွန်ကျင်းသည် အသံကို အိပ်ရာမှနိုးသ သ်ႏင့် ကြားလိုက်ေ လေသည်။

ကြားလိုက်ရသည်နှင့် တစ်မြိုင်နက်သူေ ၊ ကဲ်ဝန်းများသည် ပြူးကျယ်၍ သွားလေသည်။

တကယ်တော့ ...

ထိုအသံသည် ဘာဘာတာပေ့က သူ့အ ခရေးတကြီးကိုရှ ရှိ၍ အမြန်ဆုံးပြန်လာရန် အချက်ပြသည့် သ ် ာပင် ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် ...

စွန်ကျင်းသည် ခုတင်ပေါ်မှ ရုတ်ချည်း ဝ လိုက်ပြီး အဝတ် အစားကို ကပျာကယာ လဲလှယ်လိုက်လေသ ည်။

ထို့နောက် ...

မြင်းတစ်ကောင်ဖြင့် ဒုန်းစိုင်း၍ သွား ၁ သည်။

သူ၏ ရင်သည် လေးလံလျက်ရှိသည်

စိတ်ထဲတွင် အတော်ပူပန်လျက်ရှိသည်

ဘာဘာတာပေ့သည် ဤသို့သော အချ ြ ျိုးကို အသုံးမပြု ခဲ့သည်မှာ နှစ်ပေါင်းအတော်ကြာခဲ့ပြီး မဟုေ ေလာ။

ထို့ကြောင့် ...

ယခုကဲ့သို့ အချက်ပြသံကြားရသောအေ ာသည် အလွန်ပင် စိုးရိမ်ပူပန်နေသည်။

ထို့ပြင် ...

မည်သည့်အကြောင်းကိစ္စများ ပေါ်ပေါ ၍ ယခုကဲ့သို့ အရေး ကြီးသည့် အချက်ပြသံ ပေးရကြောင်း စဉ်း ား နေသည်။

သူသည် စဉ်းစားရင်း မြင်းကို အပြင် နှ ၍နေလေသည်။

သူသည် ရွာတစ်ရွာကို ဖြတ်ကျော်စဉ် ...

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လမ်းဘေးသစ်ပင်အောက်၌ လူသုံးယောက် ရပ်နေသည်ကို တွေ့လိုက်ရလေသည်။

ထိုလူသုံးယောက်ထဲမှ တစ်ယောက်ကို သူမှတ်မိလေသည်။

ထိုလူသည် အမဲလိုက်ခွေးအဖွဲ့မှ ဖြစ်သည်။

"အမဲလိုက်ခွေး"အဖွဲ့သည် ဘဘတာပေ၏ သစ္စာခံအဖွဲ့ ဖြစ်သည်။

ထိုအဖွဲ့ရှိ လူတိုင်းသည် အင်မတန်မှ အပြေးသန်သူများ ဖြစ်လေသည်။

ထို့ကြောင့် ...

လူတစ်ယောက်နောက်သို့ နောက်ယောင်ခံလိုက်သည့် ကိစ္စများတွင် ထိုအဖွဲ့သည် ပီပီပြင်ပြင်ရှိပေသည်။

စွန်ကျင်းသည် မြင်းဇက်ကြိုးကို ဆွဲ၍ ရပ်လိုက်ပြီး

အမဲလိုက်ခွေးအဖွဲ့မှ လူအား လက်ရပ်၍ ခေါ်လိုက်သည်။

ထိုလူသည် စွန်ကျင်းထံသို့ လျှောက်လာသည်။

ထိုလူအနားသို့ရောက်သည်နှင့်

စွန်ကျင်းသည် လှမ်းမေးလိုက်သည်။

"ဟေ့ ... မင်းတို့ ဘယ်သူ့နောက်ကို လိုက်နေတာလဲ"

ထိုလူသည် စွန်ကျင်းအမေးကို မဖြေပါ။

သို့သော် ...

ထိုလူ၏ မျက်လုံးများသည် တစ်ဖက်သစ်ပင်အောက်၌ ထိုင်နေသော လူတစ်ယောက်ထံ ရောက်သွားသည်။

စွန်ကျင်းသည် ထိုလူကြည့်သည့်အတိုင်း လိုက်၍ ကြည့်လိုက်သည်။

တစ်ဖက်သစ်ပင်အောက်တွင် လူတစ်ယောက်ထိုင်နေသည်။

ထိုလူသည် ရှောက်ဟိုပင် ဖြစ်ပါသည်။

စွန်ကျင်းသည် ရှောက်ဟိုအား တစ်ချက်မျှ အကဲခတ်ကြည့်လိုက်ပြီး–

အမဲလိုက်ခွေးမှ လူအား မေးလိုက်သည်။

"ဘာဖြစ်လို့လဲ"

ယခုအခါ အမဲလိုက်ခွေးအဖွဲ့မှ လူမှာ သူ့ မျက်လုံးဖြင့် မဖြေတော့ပါ။

စွန်ကျင်း၏ အမေးကို နှုတ်ဖြင့် အဖြေပေးလိုက်ပါသည်။

"သူဟာ ဘဘကို လုပ်ကြံဖို့ ကြိုးစားနေပါတယ်"

စွန်ကျင်းသည် ဘာမှ မပြောတော့ပါ။

သူသည် မြင်းပေါ်မှ ဆင်းလိုက်သည်။

မြင်းဇက်ကြိုးကို အမဲလိုက်ခွေးအဖွဲ့မှ လူအား ပေးလိုက်သည်။

ထို့နောက် ...

သူသည် သစ်ပင်အောက်မှ ရှောက်ဟိုထံသို့ လျှောက်သွားပြီး ...

"ငါ့နာမည် စွန်ကျင်းလို့ ခေါ်တယ်၊ မှတ်ထားစမ်းပါ"

ရှောက်ဟို၏ မျက်နှာသည် ကွက်ခနဲ ပြောင်းသွားလေသည်။

စွန်ကျင်းသည် မဲ့ပြုံး ပြုံးလိုက်ပြီး ...

"ဘဘကို လုပ်ကြံဖို့ ကြိုးစားတဲ့သူဟာ အတော်ကို မိုက်မဲတဲ့ လူပဲ၊ အဲဒီလိုလူစားမျိုးဟာလဲ အသက်ရှင်နိုင်ဖို့ဆိုတာ လုံးဝ မဖြစ်နိုင်တော့ဘူးကွ"

ရှောက်ဟို၏ ခန္ဓာကိုယ်သည် အနည်းငယ် တုန်လှုပ်သွားလေသည်။

သူသည် ရုတ်တရက် ထိုင်ရာမှ ထလိုက်သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထို့နောက် ...

တစ်ဆက်တည်း စွန်ကျင်းအား တိုက်ခိုက်လေတော့သည်

စွန်ကျင်းသည် လုံးဝ ရှောင်တိမ်းခြင်း မပြုပါ။

သို့သော် ...

စွန်ကျင်းသည် လက်သီးဖြင့် ရှောက်ဟိုအား တစ်ချက် ထိုးချလိုက်လေသည်။

"ဖျောင်း ..."

ရှောက်ဟို၏ မျက်နှာနှင့် စွန်ကျင်း၏ လက်သီးတို့ ထိခိုက်မိသံ ခပ်အုပ်အုပ်ပေါ်ထွက်၍ လာသည်။

ရှောက်ဟိုသည် လုံးဝမအော်နိုင်ဘဲ မြေပေါ်သို့ လဲကျသွားလေသည်။

စွန်ကျင်းသည် ရှောက်ဟို၏ ဆံပင်ကို ဆွဲ၍ မြေကြီးပြင် နှစ်ချက်သုံးချက်ခန့် ကိုင်ဆောင့်လိုက်သည်။

စွန်ကျင်းသည် ရှောက်ဟိုအား ကိုင်ဆောင့်ရာမှ လွှတ်လိုက်ပြီး ပြန်ထလိုက်သောအခါ ရှောက်ဟိုသည် နောက်ဆုံးထွက်သက်ကို မှုတ်ထုတ်လိုက်လေတော့သည်။

ရှောက်ဟိုသည် မလှုပ်နိုင်တော့ပါ။

လှုပ်ရှားနိုင်ရန်အတွက် ရှောက်ဟိုတွင် အသက်မရှိတော့ချေ

※ ※ ※

ဘဘတာပေ့

သူသည် သူ့သား မျက်နှာကို ကြည့်နေသည်။

အေးအေးစွာပင် ကြည့်နေသည်။

သူ၏ မျက်နှာသည် တည်ငြိမ်နေသည်။

သူ့မျက်နှာပေါ်တွင် ဟန်အမူအယာ [illegible] မရှိပါ။

ရှင်းစွမ်းသည် ဘဘတာပေ့အား ကြည့်[illegible] ...

သူ၏ စိတ်ထဲမှ စွန်ကျင်းအတွက် ကျိတ်[illegible] ပူပန်နေမိသည်။

ယခုကဲ့သို့ ဘဘတာပေ့၏ မျက်နှာပေါ်[illegible] ဟန်အမူအယာ လုံးဝမရှိသည့်အခါမျိုးတွင် ဘဘတာပေ့သည် [illegible] ဒေါသဖြစ်နေသည်ဟု ရှင်းစွမ်း နားလည်ထားသည် မဟုတ်[illegible]လား။

ထို့ကြောင့် ...

ရှင်းစွမ်းသည် စွန်ကျင်းအတွက် ကျိတ်[illegible]ခြင်းပင် ဖြစ်[illegible]သည်။

စွန်ကျင်းသည် ကျေနပ်အားရစွာ ...

"ဖေဖေ့ကို လုပ်ကြံဖို့ ကြိုးစားတဲ့လူကို [illegible] သတ်လိုက်ပြီ"

ဘဘတာပေ့က ...

"မင်း ဘယ်လိုလုပ် သိတာလဲ"

"အမဲလိုက်အဖွဲ့က ပြောလို့ သိတာပါ"

"နေပါဦး၊ ငါ့ကို လုပ်ကြံဖို့ ကြိုးစားတဲ့ [illegible] ထွက်ပြေး လွတ်မြောက်နိုင်တဲ့လူ ရှိဖူးလို့လား"

"မရှိခဲ့ပါဘူး ဖေဖေ"

"တကယ်လို့များ ရှိမယ်ဆိုရင် အဲဒီလူ[illegible] ဘယ်လိုလူမျိုး ဖြစ်မလဲ"

စွန်ကျင်း အနည်းငယ်စဉ်းစားပြီး ...

"အတော့်ကို တော်တဲ့လူမျိုး ဖြစ်လိမ့်မ[illegible]"

"ကောင်းပြီ၊ အဲဒီလူမျိုးဆိုရင် မင်းက သူ့ကို လက်သီး တစ်ချက်တည်းနဲ့ ထိုးနိုင်ပါ့မလား"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

စွန်ကျင်း မဖြေနိုင်တော့ပါ။

သူသည် သူ့ဖခင်စကားကြောင့် သူလုပ်ခဲ့သော အလုပ်သည် မှားသွားကြောင်း ချက်ချင်း သိလိုက်လေတော့သည်။

ᴎ ᴎ ᴎ

သေတ္တာသုံးလုံး ...

မနက်စောစောထဲက ရောက်နေသည်။

ထိုသေတ္တာများကို သိန်းငှက်မြို့စားက ပေးပို့လိုက်ခြင်း ဖြ... သည်။

ယခု ...

ထိုသေတ္တာများသည် ဘာဘတာပေ့၏ ရှေ့တွင် ရှိနေပါသည်။

ဘာဘတာပေ့သည် ထိုသေတ္တာများကို သေသေချာချာ ကြ... လိုက်ပြီး အစောင့်တစ်ယောက်အား ဖွင့်ခိုင်းလိုက်သည်။

အစောင့်သည် ပထမသေတ္တာ၏ အဖုံးကို ဖွင့်လိုက်သည်။

ထိုသေတ္တာထဲတွင် မည်သည့်ပစ္စည်းမှ ရှိမနေပါ။

သို့သော် ...

ပန်းပဲဆရာကြီး၏ အလောင်းတော့ ရှိနေပါသည်။

အစောင့်သည် ထိုအခြင်းအရာကို မြင်သောအခါ ထိတ်... သွားပြီး ကျန်သေတ္တာနှစ်လုံးအား ကပျာကယာ ဖွင့်လိုက်လေသည်။

ထိုသေတ္တာနှစ်လုံးထဲတွင် ...

ယောကျ်ားလေးတစ်ယောက်နှင့် မိန်းကလေးတစ်ယော... တွေ့ရလေသည်။

ထိုယောကျ်ားလေးနှင့် မိန်းကလေးသည် ပန်းပဲဆရာကြီး... သားနှင့်ချွေးမဖြစ်မည်ဟု ဘာဘတာပေ့ မှတ်ချက်ချလိုက်သည်။

ပန်းပဲဆရာကြီးသည် သေဆုံးပြီဖြစ်သည်။

ပန်းပဲဆရာကြီး၏ သားနှင့်ချွေးမသည် အသက်ရှင်နေဆဲ ဖြစ်ကြောင်း ဘာဘတာပေ့ သိရှိလိုက်သည်။

သို့သော် ...

ထိုနှစ်ယောက်သည် ဒဏ်ရာဒဏ်ချက် ပြ... နှန်လွန်းသဖြင့် ...သေတ္တာထဲတွင် သတိမေ့မျော၍နေသည်။

ဘာဘတာပေ့သည် မျက်လုံးပြူး၍ သေ... သော ပန်းပဲ ...ဆရာကြီး၏ အလောင်းကို တစ်ချက်မျှ စိုက်ကြ... လိုက်သည်။

ထို့နောက် ...

သူသည် လက်သီးကို တစ်ချက် ကျစ်ကျ... ပါအောင် ဆုပ် ...လိုက်ပြီး ...

"မင်းအတွက် ငါကလဲ့စားချေပေးပါ့မယ် ...ငယ်ချင်း"

ᴎ ᴎ ᴎ

တိတ်ဆိတ်နေသည်။

အခန်းတစ်ခုလုံး ငြိမ်သက်၍နေသည်။

ဘာဘတာပေ့သည် အတန်ကြာ စဉ်းစား... ပြီး ရှင်းစွမ်း ...ဘက်သို့ လှည့်ကာ ...

"အင်း ... သူတို့ဘက်ကတော့ တုံ့ပြန်လာ... ...ဘက် တစ်ကြိမ် လှုပ်ရှားမှုဟာ ဘယ်လိုလာမယ်ဆိုတာ မင်း... ...စားမိရဲ့လား"

ရှင်းစွမ်းသည် တုတ်တုတ်မျှ မလှုပ်ဘဲ တိ...တ်ဆိတ်နေသည်။

စဉ်းစားနေဟန်တူသည်။

ဘာဘတာပေ့သည် ဆက်လက်၍ ...

"မနက်ဖြန် ပန်းပဲဆရာကြီးကို ငါသင်္ဂြိုဟ်... ...မှာမယ် အဲဒီလို

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သင်္ကြိုဟ်တဲ့အခါမှာ သူတို့ဘက်က လှုပ်ရှားလိမ့်မယ်ဆိုတာ ငါ ယုံကြည်တယ်"

စွန်ကျင်းသည် သူတို့ စကားပြောနေစဉ် ချာခနဲ လှည့်၍ ထွက်သွားလေသည်။

ဘဘတာမေ့သည် စွန်ကျင်းလှည့်ထွက်သွားသည်ကို လုံးဝ ဂရုမစိုက်ဘဲ ရှင်းစွမ်းအား ထပ်၍ မေးလိုက်သည်။

"ဩ ... ဒါနဲ့ မင်းကရော သင်္ကြိုဟ်မယ့်နေ့ရာမှာ အဆင်သင့် လုပ်ထားပြီးပြီလား"

ရှင်းစွမ်းသည် ခေါင်းကို ခပ်သွက်သွက် ညိတ်ပြရင်း ...

"ဟုတ်ကဲ့ ဘဘ၊ ကျွန်တော် စီစဉ်ပြီးပါပြီ၊ သချိုင်းမှာ တွင်းတူးမယ့်လူရော၊ အုခေါင်းထမ်းမယ့်လူရော၊ မြင်းလှည်းသမား ရော၊ လိုက်ပို့မယ့်လူရော အားလုံးဟာ ကျွန်တော်တို့ လူတွေ အစား ထိုးထားပါတယ်၊ သူတို့ဘက်က မလာမှာကိုပဲ ကျွန်တော် စိုးရိမ်ပါ တယ်၊ သူတို့ဘက်က လာခဲ့ရင်တော့ ကျွန်တော်တို့ ထောင်ချောက်ထဲ ဝင်တိုးပြီးသားဖြစ်မှာပါ ဘဘ"

ဘဘတာမေ့သည် ခေါင်းတဆတ်ဆတ်ညိတ်ရင်း–

"စိတ်ချပါ၊ သူတို့ဘက်က မလာလာအောင် စွန်ကျင်းက သု တာဝန်ယူပါလိမ့်မယ်၊ လာကိုလာရမယ်၊ အဲဒီအတွက် မပူနဲ့"

အတန်ကြာ တိတ်ဆိတ်သွားပြီးမှ ...

ဘဘတာမေ့က ဆက်လက်၍ ...

"အင်း ... ဒီတစ်ကြိမ်တော့ သိန်းငှက်မြို့စားကြီး ကိုယ်တိုင် လာလိမ့်မယ်လို့ မင်းထင်သလား"

ရှင်းစွမ်းသည် တိတ်ဆိတ်နေသည်။

ဘဘတာမေ့က ခေါင်းကို ခါယမ်းရင်း ...

"ငါတော့ မထင်ဘူး၊ ဒါကြောင့် ငါလဲ ငါ ကိုယ်တိုင်သွားဖို့ မလိုတော့ဘူး"

"ဒါဖြင့် ကျွန်တော်ကရော ဘဘ"

"မင်းလဲ မသွားနဲ့ပေါ့၊ မင်းမှာ လုပ်စရာ ... ခြားကိစ္စတွေ ရှိသေးတယ်"

N N N

ခေါင်းတစ်လုံး ...

လူလေးယောက် ထမ်းလျက် ...

သချိုင်းအတွင်းသို့ ဝင်လာလေသည်။

ထိုအခေါင်းသည် ပန်းပဲဆရာကြီးဝူတေ ... ၏ အခေါင်း ဖြစ်သည်။

ထိုအခေါင်းအား မြင်းလှည်းဖြင့် တင်လာ ... မြင်းလှည်းအား သချိုင်းအတွင်းသို့ အခေါင်းအား ထမ်း၍ သ... ဆောင် ...လာခြင်း ဖြစ်သည်။

လူလေးယောက်သည် ခေါင်းအား ထမ်း၍ သွားနေလေသည်။

ထိုလူများ၏ နောက်မှ

စွန်ကျင်းသည် ခေါင်းကို ငုံ့လျက် လို... လာသည်။

သူ၏ နောက်တွင် ပန်းပဲဆရာကြီး၏ အ...သူ...အား လိုက်လံ ပို့ဆောင်သူများ လိုက်ပါလာသည်။

သူတို့အားလုံးသည် ဦးခေါင်းကို ငုံ့ထ... ကြသည်။

သို့သော် ...

သူတို့၏ ပတ်ဝန်းကျင်ကို သူတို့၏ မျက်... များက လိုက်၍ အကဲခတ်ကြည့်ရှုလျက် ရှိနေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လူနှစ်ယောက်သည် ကျင်းတူး၍နေသည်။

ကျင်းတူး၍ နေသော်လည်း ...

သူတို့၏ မျက်လုံးများသည် ပတ်ဝန်းကျင်အား အကဲခတ်လျက်ရှိသည်။

တကယ်တော့ ...

သူတို့အားလုံးသည် ဘာဘတာပေ့၏ လူများပင် ဖြစ်သည်။

သူတို့အားလုံးသည် မျက်စိကို အစွမ်းကုန်ဖွင့်ထားကြလေသည်။

နားကို အစွမ်းကုန် စွင့်ထားသည်။

သို့သော် ...

ပတ်ဝန်းကျင်သည် ငြိမ်သက်၍ နေသည်။

ပကတိ တိတ်ဆိတ်၍နေသည်။

သူတို့သည် ပန်းပဲဆရာကြီး၏ ခေါင်းအား မြေပေါ်သို့ ချလိုက်သည်။

ထိုအချိန် ...

လေပြင်းတစ်ချက်သည် ခပ်ကြမ်းကြမ်းတိုက်လိုက်လေသည်။

ပတ်ဝန်းကျင်ရှိ သစ်ပင်များ၊ သမန်းမြက်ပင်များသည် လှုပ်ရှား၍ သွားသည်။

ရုတ်တရက် ...

လေးဖက်လေးတန်မှ လူနှစ်ဆယ်ခန့် ထွက်ပေါ်လာပြီးတော့ သူတို့အား ဝိုင်းထားလေသည်။

သူတို့အားလုံးသည် အနက်ရောင်ဝတ်စုံဝတ်ထားသည်။

စွန်ကျောင်းသည် ဦးခေါင်းကို ငုံ့မြင့်၍နေသည်။

မည်သူ့ကိုမျှ ကြည့်မနေပါ။

ထိုလူနှစ်ဆယ်ခန့်သည် တဖြည်းဖြည်းနင်း၍ ချဉ်းကပ်လာသည်။

စွန်ကျောင်းသည် လုံးဝ မလှုပ်ရှားသေးပေ။

ထိုလူများသည် တဖြည်းဖြည်းနှင့် စွန်ကျောင်း၏ အနားသို့ ကပ်လာသည်။

ထိုသို့ ကပ်လာသည်နှင့် ...

ရုတ်တရက် ...

စွန်ကျောင်းသည် ...

စတင်လှုပ်ရှားလိုက်သည်။

စွန်ကျောင်း၏ ဓားသည် ဓားအိမ်မှ ကြွကသည်နှင့် ရန်သူ တစ်ယောက်အား ခုတ်ပိုင်းပြီး ဖြစ်လေသည်

ကျင်းတူးနေသော လူနှစ်ယောက်သည် ဝှက်ထားသော ဓားများကို ထုတ်ယူပြီး ...

N N N

ထိုဝိုင်းရံထားသော လူများအား ဝင်ရောက် တိုက်ခိုက်လေတော့သည်။

ပန်းပဲဆရာကြီး၏ အသုဘအား လိုက်ပါပို့ဆောင်ကြသော လူများသည်လည်း ဝှက်ယူလာသော ဓားများကို ထုတ်လိုက်ကြပြီ ထိုလူများအား ဝိုင်းဝန်းတိုက်ခိုက်လေသည်

မြင်းလှည်းတွင် စောင့်၍ ကျန်ခဲ့သော မြင်းလှည်းမောင်း သမားများသည် ဝှက်ထားသော လှံများကို ထုတ်ယူ၍ ပြေးလာပြီး ထိုလူများကြားသို့ ဝင်ကာ တိုက်ခိုက်လေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တိတ်ဆိတ်သော ပတ်ဝန်းကျင်တွင် တဒင်္ဂအတွင်း ဓားသံ၊ လှံသံများဖြင့် ဆူညံ၍သွားလေတော့သည်။

မကြာပါချေ။

စွန်ကျင်းတို့ လူစုအား လာရောက်တိုက်ခိုက်သော လူနှစ်ဆယ်ခန့်သည် ဒဏ်ရာကိုယ်စီဖြင့် မြေပေါ်သို့ ကျကုန်လေသည်။

ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံးသည် ပြန်လည်၍ တိတ်ဆိတ်သွားလေသည်။

အခြေအနေ ငြိမ်သက်သွားပြီးမှ စွန်ကျင်းသည် သူ၏ ဓားအား ဓားအိမ်အတွင်းသို့ ပြန်သွင်းလိုက်ပြီး ပန်းပဲဆရာကြီး၏ ခေါင်းရှိရာသို့ လျှောက်သွားလေသည်။

ထို့နောက် ...

ဆုမွန်ကောင်းများ တောင်းလိုက်လေသည်။

"ဂူတောင်းတစ်ယောက် ကောင်းရာသုဂတိရောက်ပါစေ"

ထိုစဉ် ...

ရုတ်တရက် မွေးကြိုင်သော အနံ့တစ်ခုသည် သူ၏ နှာခေါင်းထဲသို့ တိုးဝင်လာလေသည်။

ထိုမွှေးကြိုင်သော အနံ့တစ်ခုသည် ပန်းပဲဆရာကြီး၏ ခေါင်းအတွင်းမှ ထွက်ပေါ်လာကြောင်း သူတို့ ရိပ်စားမိလိုက်လေသည်။

သူ၏ နဖူးတွင် အကြောများ ထောင်၍လာပြီး အခေါင်းအား လက်သီးဖြင့် ထုချလိုက်လေသည်။

"ဝုန်း ..."

ဟူသော အသံနှင့်အတူ ခေါင်း၏ အဖုံး ကြေမွ၍သွားလေတော့သည်။

ခေါင်း၏ အဖုံးကြေမွသွားသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက်တည်း ...

"အား ..."

ဟူသော အသံနှင့်အတူ ခေါင်းထဲမှ [illegible]တစ်ယောက်ပေါ် [illegible]ထွက်လာလေသည်။

ထိုလူသည် လက်ထဲတွင် အသင့်ပါ[illegible]သော ဓားဖြင့် စွန်ကျင်း၏ ရင်ဝသို့ လျှပ်တစ်ပြက်ထိုးသွင်း[illegible]လေသည်။

စွန်ကျင်းသည် ယခုကဲ့သို့ ဖြစ်လိမ့်မည်[illegible] မျှော်လင့်မထားသဖြင့် ရန်သူအား ရှောင်တိမ်းရန် အချိန်မရ[illegible]ပါ။

ထို့ကြောင့် ...

ထိုလူ၏ လက်ချက်သည် သူ့ထံ တည့်[illegible]သို့မတ်မတ် စိုက်ဝင်သွားလေတော့သည်။

စွန်ကျင်း၏ မျက်လုံးသည် ပြူးထွက်[illegible]သည်ဟု ထင်လိုက်ရသည်။

သူသည် ရှိသမျှ အင်အားကို အသုံးပြု၍ ထိုလူ၏ မျက်နှာအား လက်သီးဖြင့် ပြန်လည် ထိုးချလိုက်လေသည်။

ထိုလူသည် စွန်ကျင်းက ယခုကဲ့သို့ ပြ[illegible]ည်တိုက်ခိုက် နိုင်လိမ့်မည်ဟု မျှော်လင့်မထားသဖြင့် ရှောင်တ[illegible]င်ခြင်း မရှိခဲ့ပါ။

စွန်ကျင်း၏ လက်သီးသည် သူ၏ [illegible]နားသို့ ကျရောက်သွားရာ ...

"ဖြောင်း ..."

"အား ..."

အရိုးကျိုးသံနှင့်အတူ ထိုလူသည် ခေါ[illegible]းပေါ်သို့ ပုံလျက်သားကျသွားလေသည်။

စွန်ကျင်းသည် လက်သီးကို ကျစ်ကျစ်[illegible]အောင်ဆုပ်၍ ရပ်နေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထိုအဖြစ်အပျက်သည် လွန်စွာမှ မြန်ဆန်သည်။

တခဏအတွင်းမှာ ဖြစ်ပျက်ခဲ့သည်။

ထို့ကြောင့် ...

စွန်ကျင်း၏ လူများသည် မမျှော်လင့်သော ဖြစ်ရပ်ကြောင့် ငေးကြည့်နေကြသည်။

စွန်ကျင်း မြေပေါ်သို့ လဲကျသွားသောအခါမှ စွန်ကျင်းအား ဝိုင်း၍ ဖေးမကြလေသည်။

သို့သော် ...

စွန်ကျင်းသည် လုံးဝမလှုပ်ရှားတော့ပါ။

သူ၏ နလုံးခုန်နှုန်းသည် ထာဝရငြိမ်သက်သွားပြီ ဖြစ်ပါသည်။

သူသည် လုံးဝ အသက်မရှိတော့ပါချေ။

ϟ ϟ ϟ

ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံးသည် တိတ်ဆိတ်ခြင်းမက တိတ်ဆိတ်၍ နေသည်။

မည်သူမျှ လှုပ်ရှားမလာပါချေ။

ရှိသမျှသော လူတိုင်း၏ အသက်ရှူခြင်းပါ ရပ်ဆိုင်းနေသည်ဟု ထင်ရလောက်အောင်ပင် တိတ်ဆိတ်၍နေသည်။

သူတို့သည် စွန်ကျင်း၏ အလောင်းကို မျက်လုံးပြူး၍ ကြည့်နေကြသည်။

သူတို့၏ ခန္ဓာတစ်ခုလုံးတွင် ချွေးစေးများ ပျံ့လျက်ရှိသည်။

သူတို့၏ ခြေဖျားလက်ဖျားများသည် အေးစက်၍ နေသည်။

အေးစက်နေသည်မှာ ရေခဲကဲ့သို့ပင် ဖြစ်သည်။

စွန်ကျင်း သေဆုံးခဲ့လေပြီ။

ယခုကဲ့သို့ စွန်ကျင်းသေဆုံးလိမ့်မည် [illegible] လည်း မည်သူမျှ မတွေးထင်ခဲ့ချေ။

သူတို့ ယခုကဲ့သို့ သချိုင်းကိုလာခြင်း [illegible] ပန်းပဲဆရာကြီး၏ အသုဘအား လိုက်လံပို့ဆောင်ခြင်းသာ [illegible]သည်။

စွန်ကျင်း၏ အသုဘအား ပို့ဆောင်ရ[illegible]ခြင်း မဟုတ်ချေ။

သို့သော် ...

ယခု စွန်ကျင်း သေဆုံး၍နေချေပြီ။

တခဏလေးအတွင်း စွန်ကျင်းသေ[illegible] ရသဖြင့် မည်သူမျှ မယုံနိုင်အောင် ဖြစ်နေသည်။

မယုံ၍လည်း မဖြစ်ပါ။

လက်တွေ့တွင် စွန်ကျင်းသေဆုံးနေ [illegible] မဟုတ်လော။

ထို့ကြောင့် ...

သူတို့၏ ဦးနှောက်တွင် ပြဿနာ [illegible]ရပ်အား စဉ်းစား၍ နေလေသည်။

ဘာဘတာပေအား စွန်ကျင်း၏ အ[illegible]ကို မည်သို့ ပြောပြရပါမည်နည်း။

ရန်သူသည် ခေါင်းထဲတွင် မည်သို့ [illegible]နေရသနည်း။

သို့သော် ...

ဤသည်မှာ မဖြစ်နိုင်သောအကြေ[illegible]ရာပင်။

ကျင်းတူးသမားများ၊ အခေါင်းထမ်း[illegible]များ၊ လိုက်ပါ ပို့ဆောင်သူများ၊ မြင်းလှည်းမောင်းသမားများ [illegible] လူများသည် ဘာဘတာပေ၏ လူများသာဖြစ်သည် မဟုတ်[illegible]လော။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဤသို့ဆိုလျှင် ပန်းပဲဆရာကြီး၏ အလောင်းသည် ခေါင်းထဲမှထ၍ ထွက်သွားသလော။

မဖြစ်နိုင်ပါ။

တစ်ခုတော့ ဖြစ်နိုင်ပါသည်။

မည်သူက ခေါင်းထဲမှ အလောင်းအား ခိုးယူပြီး လူသတ်သမားအား ထည့်ထားခဲ့ပါသနည်း။

ဤမေးခွန်း၏ အဖြေကို မည်သူမျှ ပေးနိုင်စွမ်းမရှိပါ။

စဉ်းစား၍ပင် ရမည်မဟုတ်ပါ။

ရုတ်တရက် ...

သူတို့သည် ဘာဘာတာပေ့ ရပ်နေသည်ကို တွေ့လိုက်ရသည်။

ဘာဘာတာပေ့ မည်သည့်အချိန်ထဲက ရောက်နေမှန်း သူတို့မသိပါ။

သူ၏ မျက်ဝန်းဝယ် မျက်ရည်များ စို့၍လာသည်။

မျက်ရည်များသည် တဖြည်းဖြည်း ပါးပြင်ပေါ်သို့ လိမ့်၍စီးကျလာသည်။

"ကျုပ်မှားပြီ"

ဘာဘာတာပေ့သည် တစ်ဆို့သော လေသံဖြင့် ပြောလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

ရှမ်းချွမ်းသည် ခေါင်းကိုင်လျက် ရပ်နေသည်။

ဘာဘာတာပေ့သည် နှစ်ပေါင်းများစွာအတွင်း ယခုတစ်ကြိမ်သာ မှားခဲ့သည်။

ဤတစ်ကြိမ်မှားသော အမှားကြောင့် သူ၏ တစ်ဦးတည်းသောသား စွန်ကျင်းသေဆုံးခဲ့ရလေသည်။

ဤသို့ဆိုလျှင် ဘာဘာတာပေ့သည် ယခုတစ်ကြိမ် မည်သည့်နေရာတွင် မှားယွင်းခဲ့ပါသနည်း။

ဘာဘာတာပေ့တစ်ယောက်တည်းသာ သိ[illegible]မည်။

သူသည် ဤကဲ့သို့ အမှားမျိုးပေါ်ပေါက်[illegible]မည်ဟု ရိပ်စားမိဟန်တူသည်။

တကယ်တော့ သူ၏ ဖွဲ့စည်းမှု၊ သူ၏ [illegible]ဖွဲ့အစည်းသည် လုံခြုံလှပေသည်။

ဘဲဥ အစရှာမရသကဲ့သို့ လုံခြုံလှပါသ[illegible]။

ယခုလို အဖွဲ့အစည်းတွင် ယိုပေါက်က[illegible]တစ်ခု ပေါ်ထွက်လာချေပြီ။

ထိုယိုပေါက်ကလေးသည် "အပ်"ပေါ[illegible]သာ သေးငယ်ပါစေ၊ ဘဲဥ၏ အနှစ်ရော အကာပါ တစ်စစ[illegible] ဆုံးရှုံးပြီး ဘဲဥအခွံသာ ကျန်ရစ်ခဲ့ပေလိမ့်မည်။

ထိုအခြေအနေမျိုးသို့ ရောက်လာမည်မှာ [illegible]ချာလှပါသည်။

အဖွဲ့အစည်းတစ်ခုတွင် ယင်းသို့ ယိုပေါ[illegible]လေးတစ်ခုသာရှိပါစေ ထိုအဖွဲ့အစည်းသည် တစ်စတစ်စ [illegible]စီးမည်သာ ဖြစ်ပါသည်။

ထို့ကြောင့် ...

ထိုယိုပေါက်ကလေးကို ဘာဘာတာပေ့ [illegible]ရပေမည်။

ထိုသို့ဆိုလျှင် ဘာဘာတာပေ့သည် ထိုပ[illegible]ပေါက်ကို ရှာရပေမည်။

သို့သော် ...

သူသည် မည်ကဲ့သို့ ရှာမည်နည်း။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သူ့ပတ်ဝန်းကျင်တွင် ရှိနေသော လူတိုင်းသည် ထိုယိုပေါက်ကို ပြုလုပ်သူမဟုတ်ဟု မည်သူက ပြောနိုင်မည်နည်း။

ထို့ကြောင့် ဘာဘာတာပေ့သည် မည်သူ့ကို ယုံကြည်ရမည်နည်း။ သူလျှိုဆိုသည်မှာ လူထဲက လူသာလျှင် ဖြစ်သည်။

ထိုယိုပေါက်ကို ပိတ်နိုင်ရန်မှာ ထိုသူလျှိုအား ရှာဖွေရမည် ဖြစ်သည်။

လူတိုင်းသည် သူလျှိုဖြစ်နိုင်သည် မဟုတ်ပါလော။

ဘာဘာတာပေ့သည် အတန်ကြာ စဉ်းစား၍နေပြီးမှ ရုတ်တရက် ချာခနဲလှည့်လိုက်ပြီး တိုတောင်းသော အမိန့်တစ်ခုကို ပေးလိုက်လေသည်။

"ဟန်တန်ကို သွားခေါ်စမ်း"

⸙ ⸙ ⸙

သွေးလက်ဝါး

လရောင်သည် ရေပြင်သို့ကျနေသည်။

လှိုင်းဂယက်ကလေးများ လှုပ်ရှားသည်နှ ... ငွေရောင်သည် ဖွေးခနဲလက်ခနဲ ဖြစ်ပေါ်၍နေသည်။

ပုကျုံးဆိပ်ကမ်း ...

လှေသမ္ဗာန်များ ဝါးဖောင်များ ဆိုက်ကပ် ... သည်။

၎င်းတို့သည် လှိုင်းအတက်အကျနှင့်အလိုက် ... ပိုက် မြင့်လိုက် ဖြစ်နေသည်။

၎င်းတို့အထဲတွင် မျက်လုံးပြာကုန်သည် ... ၁ ဦင် ... ရွက်လှေ သဘောများ ဆိုက်ကပ်ထားသည်ကို တွေ့ရလေ ... ည်။

ညဉ့်နက်နေပြီဖြစ်၍ လှေ၊ ဝါးဖောင်များသ ... ည် အလင်းရောင် ... င်းမဲ့နေပြီဖြစ်သည်။

ထို့ပြင် ကမ်းနားလမ်းတစ်လျှောက်တွင်လ ... ည် လရောင်ဖြင့် အလင်းရောင် မှုန်ဝါးဝါးသာရှိလေသည်။

ထိုမှုန်ဝါးဝါး အလင်းရောင်အောက်တွင် ... ခိုပ်တစ်ခုသည် လှုပ်ရှားလျက်ရှိနေသည်။

ထိုလူသည် မှောင်ရိပ်ကိုကွယ်၍ ရွက်သ ... များကို ကြည့်၍နေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထို့နောက် မျက်လုံးပြာ ကုန်သည်များပိုင် ရွက်သော်ကြီး အနားသို့ တိုးကပ်သွားသည်။

ဤသဘော်မှာ မျက်လုံးပြာကုန်သည်တစ်ဦးက ပိုင်ထား၏။

သူ၏ နာမည်တော့ မသိပါချေ။

ညဥ့်အချိန်ဖြစ်နေ၍ ရွက်သဘော်တစ်ခုလုံးတွက် ရွက်သဘော်မာလိန်မှူး၏ အခန်းရှိ မီးနီကလေးမှအပ အလင်းရောင်ပို၍ မရှိပါ။

သို့သော် ...

သဘော်ဝမ်းဗိုက်အခန်းထဲတွင်မူ မီးရောင်သည် လင်းထိန်လျက်ရှိ၏။

ထိုအခန်းရှိ ပြတင်းပေါက်များကို ထူထဲသော ကန့်လန့်ကာများဖြင့် ပိတ်ထား၍ အလင်းရောင်သည် အပြင်သို့ ထွက်ပေါ်ခြင်း မရှိပေ။

ယင်းအခန်းထဲတွင် လူသုံးယောက်သည် စားပွဲတွင် ဝိုင်း၍ ထိုင်နေသည်။

သူတို့သည် ရှေ့တွင် ကုလားထိုင်တစ်လုံးသည် လွတ်လျက်ရှိသည်။

သူတို့သည် တစ်စုံတစ်ယောက်အား စောင့်မျှော်နေပုံရလေသည်။

တစ်ခန်းလုံးသည် တိတ်ဆိတ်၍ နေလေသည်။

ထိုသို့တိတ်ဆိတ်ခြင်းကို အနီရောင်အနောက်တိုင်းဝတ်စုံဝတ်ထားသူက စတင်၍ ဖြိုဖျက်လိုက်လေသည်။

"ဒီမှာ ခင်ဗျားလူက လာမှလာပါဦးမလား၊ အဲဒီလူရဲ့ နာမည်က ဘယ်သူတုန်း"

ဒုတိယလူက ...

"အား ... ဒါတော့မသိဘူး၊ ဒီလူဟာသိ ပြ လျှို့ဝှက်တဲ့လူတစ်ယောက်ပဲ၊ အဲ သူ့ကိုယ်သူ သွေးလက်ဝါ ပြောဖူးတယ်"

အနီရောင်ဝတ်ဆင်ထားသူက မျက်မှော ကြုတ်သွားပြီး

"ဒီလိုဆို ခင်ဗျားလူက ယုံရပါ့မလား၊ ေ ကြာ သူ့လူကိုယ်ဘက်သား ဖြစ်နေရင်"

"ဒါတော့ စိတ်ချပါ၊ ခင်ဗျားတို့ဘက်ဂ ၁ ာ"

ဤစကားသည် ဒုတိယလူက ပြောလိုက် မဟုတ်ပါချေ။

အခန်းဝမှ ပေါ်ထွက်လာခြင်းသာဖြစ်သ ည်၊

ထို့ကြောင့်

သူတို့သည် အခန်းဝသို့ ဖြိုင်တူလှမ်း၍ ကြည့်လိုက်သည်။

အခန်းဝ၌ လူတစ်ယောက်ရပ်နေသည်။

ထိုလူသည် မည်သည့်အချိန်ကရောက်နေ ် သူတို့မသိလိုက်ကြချေ။

ထိုသူသည် အခန်းထဲသို့ လှမ်းဝင်လိုက သည်။

သူသည် ခမောက်ကို ခပ်ငိုက်ငိုက်ဆော ကားသဖြင့် သူ၏ မျက်နှာကို ပီပြင်စွာ မမြင်ရချေ။

အထူးသဖြင့် ယင်းသို့ ခမောက်ကို ောင်းထားသဖြင့် သူ၏ မျက်လုံးအစုံကို မမြင်ရချေ။

ထို့ပြင် ထိုလူသည် မီးခိုးရောင်အကျႌကို ဆင်ထားသဖြင့် အမှောင်ထုထဲတွင် သူ့အား ရုတ်တရက် မမြ ခြင်းဖြစ်၏။

ထိုသူသည် အနောက်တိုင်း ဝတ်စုံနီဝ ်ဝင်ထားသူထံသို့ လျှောက်သွားပြီး သူ့ဘေးရှိ ထိုင်ခုံတစ်လုံး၌ ၀ိုင်လိုက်၏။

"ကဲ ... ကျုပ်ရောက်လာပြီ၊ ဘယ်နှယ့် ကျုပ်ပြောစရာတွေကို"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဖြစ်ပါတယ်၊ ဒါနဲ့ ခင်ဗျားကို ကျုပ် ဘယ်လိုခေါ်ရမလဲ"

"ဆွေးလက်ဝါးလို့ပဲ ခေါ်ပါ"

အနောက်တိုင်း ဝတ်စုံဝတ်ဆင်ထားသူက သူ့ဘေးမှ ထိုင်နေသူ ဘက်လှည့်ကာ ...

"ကဲ ... သူ့အတွက်"

ထိုသူ၏စကား မဆုံးမီ သူ့ဘေးမှလူက ကတ္တီပါကြိုး ရှုံ့အိတ်နှစ်လုံးကို စားပွဲပေါ်တင်လိုက်ပြီး ...

"ဟောဒီမှာ ..."

ပြောလိုက်လေသည်။

မီးခိုးရောင်အကျီနှင့် လူသည် အိတ်ကိုဖွင့်၍ စားပွဲပေါ်သို့ အနည်းငယ်သွန်လိုက်သည်။

ရွှေဒင်္ဂါးပြားများသည် စားပွဲပေါ်သို့ ပြန့်ကြဲ၍ကျလာလေသည်။

မီးခိုးရောင်အကျီနှင့် လူသည် ရွှေဒင်္ဂါးတစ်ပြားကိုယူ၍ သွားဖြင့် ကိုက်ကြည့်လိုက်ပြီး အိတ်တွင်းသို့ ပြန်ထည့်လိုက်၏။

အနောက်တိုင်းသားက အရက်တစ်ခွက်ကို မီးခိုးရောင်ဘူးရှေ့သို့ ချပေးရင်း ...

"ကဲ ... ခင်ဗျားလိုချင်တာ ရပြီနော်၊ ဒီတော့ ..."

မီးခိုးရောင်အကျီနှင့် လူသည် လက်ကာပြလိုက်ပြီး ...

"ဒီမှာ စိတ်သာချပါ စုတောင်း၊ ကျုပ်က ရန်တိုက်ပေးထားလို့ ဘာဘတာပေ့နဲ့ သိန်းငှက်မြို့စားကြီးကို တစ်ဘက်နဲ့တစ်ဘက် ရန်စောင်နေကြပြီ၊ အဲ သူတို့မရှိရင်တော့ ခင်ဗျားတို့ ဒီ စုကျူးကမ်းရိုးတန်းကို ပိုင်တော့မှာ၊ အဲဒီတော့ ကျုပ်တို့ ကတိရှိထားသလို ဘုရင်ခံတစ်နေရာ ပေးဖို့သာ မမေ့ပါနဲ့"

"ဒီအတွက်လဲ စိတ်ချပါ"

မီးခိုးရောင်အကျီနှင့် လူသည် ကတ္တီပါအိတ်(၂)လုံးကို ယူ[illegible]လိုက်ပြီး ...

"ကဲ ... ကျုပ်သွားပြီ"

ဟုရင်း အခန်းထဲမှ ထွက်သွားလေတော့သည်။

ϟ ϟ ϟ

ကန်ရေပြင်သည် စိမ်းလဲ့၍ နေသည်။

ငြိမ်သက်၍နေသည်။

ထိုရေကန်စပ်တွင် လူတစ်ယောက် ငြိမ်သက်[illegible]၍နေထိုင်သည်။ ထိုလူသည်မီးခိုးရောင်အကျီဝတ်ဆင်ထားပြီး ခ[illegible]ကို ခပ်ငိုက်ငိုက် ဆောင်း၍ထားသည်။

ထို့ကြောင့် ထိုလူ၏ မျက်နှာကို ပီပီပြင်ပြင် မမြင်ရချေ။

ထိုလူ၏လက်ထဲမှာ ငါးမျှားတံတစ်ချောင်း [illegible]ကိုင်၍ ထားသည်။

ထိုလူ၏လက်ထဲမှ ငါးမျှားတံသည် ငြိမ်[illegible] တစ်ချက်လှုပ်သွားသည်နှင့် သူသည် လက်ကို မြှောက်တင်လိုက်သည်။

ငါးမျှားချိတ်သည် ရေထဲမှ ထွက်ပေါ်လာလေသည်။

ယင်းငါးမျှားချိတ်၌ ငါးတစ်ကောင်တွန့်လိမ်၍ပါလာလေသည်။

သူသည် ငါးကိုငါးမျှားချိတ်မှဖြုတ်လိုက်ပြီ ခြင်းတွင် ငါးစာကို တပ်လိုက်သည်။

ထို့နောက် သူသည် ငါးမျှားချိတ်ကို ရေထဲသို့ ပြန်ချပစ်လိုက်သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထိုစဉ် သူ့နောက်သို့ လူသုံးယောက်သည် တဖြည်းဖြည်း[illegible] ကပ်၍ လာလေသည်။

ထိုလူသုံးယောက်၏ ဖွ၍နင်းလာသော ခြေသံကို သူကြား[illegible] လိုက်သဖြင့် သူသည် နောက်လှည့်၍ မေးလိုက်လေသည်။

မင်းတို့ ဘာလာလုပ်တာလဲ

ချဉ်းကပ်လာသူသုံးယောက်သည် ရုတ်တရက် ရပ်တန့်သွား[illegible] လေသည်။ ထိုလူသုံးယောက်မှာ သိမ်းငှက်မြို့စားကြီး၏ လူ[illegible] တော် လျှံရှမ်း၊ ငကြောင်နှင့် စောရတို့ဖြစ်လေသည်။

လျှံရှမ်းက

"ကျုပ်တို့လူသတ်ဖို့လာတာ"

"မင်းတို့ခြေသံကြားကတည်းက မင်းတို့ဟာ လူသတ်သမား[illegible] မှန်း သိတယ်"

ထိုလူသည် ယခုထိ လျှံရှမ်းတို့အားလှည့်၍မကြည့်သေးချေ[illegible]

ငြိမ်သက်စွာထိုင်နေရာမှ ငိုက်၍ ကျနေသောခမောက်[illegible] လက်ညှိုးဖြင့် ပင့်လိုက်သည်။

ထို့ကြောင့် ထိုလူ၏မျက်နှာသည် ပီပြင်စွာ မြင်တွေ့ရလေ[illegible] သည်။

ထိုလူသည် ဟန်တန်ပင် ဖြစ်ပါသည်။

ဘဘတာပေ့အား နှစ်စဉ် တစ်နှစ်တစ်ခါ လာ၍ ကန်တော့[illegible] သော လျှို့ဝှက်စားသမား ဟန်တန်ပင် ဖြစ်ပါသည်။

ဟန်တန်သည်သူ၏ ဦးခေါင်းကို အနည်းငယ်မော့လိုက်ပြ[illegible]

"ဘာလဲ မင်းတို့ ငါ့ကို သတ်ဖို့လာတာလား"

မေးလိုက်သည်။

လျှံရှမ်းက ...

"ဟုတ်တယ်"

"နေပါဦး ... မင်းတို့ကို ဘယ်သူက ခိုင်းလိုက်တာလဲ"

"ဟဲ ... ဟဲ ... မင်းသိဖို့မလိုပါဘူး"

"ထားပါတော့လေ ... ဒါနဲ့ ငါဒီမှာရှိတယ် ဆိုတာ ဘယ်သူက ပြောလိုက်တာလဲ"

"ဒါတော့ဗျာ၊ ခင်ဗျားဒီမှာရှိတာကို သိ[illegible]က ပြောလိုက်တာပေါ့၊ ဘယ်သူဆိုတာတော့ ခင်ဗျားဟာ ခ[illegible]စဉ်းစားပေါ့"

ဟန်တန်၏ မျက်ခုံးမွေး နှစ်ခုသည် န[illegible]လယ်တွင်စု၍ လာသည်။

သူသည် မျက်မှောင်ကြုတ်၍ စဉ်းစား[illegible]သည်။

တကယ်တော့ သူနေသည့်နေရာကို သိ[illegible] တစ်ယောက် တည်းသာ ရှိသည်။

ထိုသူသည် ဘဘတာပေ့ တစ်ယောက်[illegible]ဖြစ်သည်။

သူနေသည့်နေရာကိုဘဘတာပေ့မှလွဲ၍ [illegible]ည်သူမျှမသိပါ။ မည်သူမျှမသိအောင်လည်း သူသည်လျှို့ဝှက်စွ[illegible]နေခဲ့သည် မဟုတ်ပါလား။ မည်သူက ညွှန်ပြ၍ထိုလူသုံးယော[illegible]သည်ဤနေရာသို့ ရောက်လာရသနည်း။

ဘဘတာပေ့တော့ မဖြစ်နိုင်ပါ။

ဘဘတာပေ့သည် သူ့အား သတ်မ[illegible]သူများကို ဤနေရာသို့ ညွှန်ပြမည်တော့ မဟုတ်ပေ။

ဟန်တန် စဉ်းစား၍မရပါချေ။

ထို့ကြောင့် သူသည် ရှည်ရှည်ဝေးဝေ[illegible]စဉ်းစားတော့ပါ။

ထိုစဉ် လျှံရှမ်း၊ ငကြောင်နှင့် စော[illegible]တို့အား [illegible]ဖြင့် အချက်ပေးလိုက်သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ငကြောင်နှင့် စောရသည် ဟန်တန်အား ဓားဖြင့်ဝိုင်း၍ ခုတ်လေသည်။

ရုတ်တရက် …

ဟန်တန်သည်သူ၏လက်ထဲမှ ငါးမျှားတံအား နောက်သို့ တစ်ချက်ဝှေ့လိုက်ပြီး သူ၏ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုလုံးအား နောက်သို့ တစ်ပတ်ကျွမ်းဖြင့် ခုန်ချလိုက်လေသည်။

ငကြောင်သည် ဟန်တန်အား ဓားဖြင့် မိမိရရခုတ်ပိုင်းလိုက်သော်လည်း ဟန်တန်သည် ရှောင်တိမ်းလိုက်နိုင်သည်။

ငကြောင်သည် သူ၏ ခန္ဓာကိုယ်အား လျှင်မြန်စွာတစ်ဖက်လှည့်၍ ဟန်တန်အား တိုက်ခိုက်လေသည်။

သို့သော် ဟန်တန်၏လက်တစ်ဖက်သည် လျှင်မြန်စွာ လှုပ်ရှားသွားလေသည်။

"ခွပ် …"

ဟူသောအသံနှင့်အတူ အရိုးကျိုးသံများပါကြားလိုက်ရပြီး ငကြောင်၏ မျက်နှာတစ်ခုလုံးသည် သွေးချင်းချင်းနီကာ မြေပေါ်သို့ လဲကျသွားသည်။

စောရသည် ယင်းအခြင်းအရာကို တွေ့လိုက်သည်နှင့် နောက်သို့ ခြေလှမ်းနှစ်လှမ်းခန့် ဆုတ်သွားလေသည်။

လျှုရှမ်းသည် ဓားကိုဆွဲထုတ်လိုက်ပြီး စောရအား မျက်ရိပ်ပြကာ ဟန်တန်အား ဝိုင်းသည်ပ်၍ တိုက်ခိုက်လေတော့သည်။

ဟန်တန်သည် လက်ထဲမှ ငါးမျှားတံအား တစ်ချက်ဝှေ့ရမ်းလိုက်သည်။

ငါးမျှားတံမှ ငါးမျှားကြိုးသည် စောရ၏ လည်ပင်းသို့ လျှပ်တစ်ပြက်အတွင်း ရစ်ပတ်သွားလေသည်။

ဟန်တန်သည် ငါးမျှားတံကို တစ်ချက်…ဆောင့်ဆွဲလိုက်ရာ

"အွတ် …"

ဟူသောအသံနှင့်အတူ စောရ၏ … ခန္ဓာကိုယ်သည် တစ်ချက်တွန့်လိမ်ကာ မြေပေါ်သို့ လဲကျသွာ…လေတော့သည်။

ထိုအချိန်တွင် လျှုရှမ်းသည် ဟန်တန်…၊ လျှပ်တစ်ပြက် တိုက်ခိုက်လေသည်။

ဟန်တန်သည် သူ၏ခန္ဓာကိုယ်ကို …၍ ရှောင်တိမ်းလိုက်သော်လည်း ဝဲဘက်ပခုံးအား ခုတ်မိလေ…၏။

တစ်ချိန်တည်းမှာပင် ဟန်တန်၏ ခြေ…ကတစ်ဖက်သည် မြှောက်တက်သွားပြီး …

"ဝုန်း …"

ဟူသော အသံနှင့်အတူ လျှုရှမ်း၏ ကိုယ…သည် အဝေးသို့ လွင့်စဉ်သွားလေသည်။

ဟန်တန်သည် ပခုံးမှ ဒဏ်ရာအား … လျှုရှမ်း ရှိရာဘက်သို့ လှည့်လှည့်လိုက်သည် …

လျှုရှမ်းသည် ကျရာနေရာမှ ကပျ… ထလိုက်ပြီး နောက်သို့ တစ်လှမ်းချင်း ဆုတ်လိုက်သည်။

ဟန်ထန်သည် လျှုရှမ်းရှိရာသို့ တစ်…ချင်းတိုး၍ လာလေသည်။

ရုတ်တရက် …

ဟန်ထန်သည် သူ့နောက်မှ အလွန်…ပါးသော ခြေသံကို ကြားလိုက်ရလေသည်။

ထို့ကြောင့် သူသည် နောက်သို့လှည့်ရ… ဟန်ပြင်လိုက်ရလေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လှံသွားတစ်ခုသည် သူ၏ခန္ဓာကိုယ်ကို ထိခိုက်လာသည်။

ထို့ကြောင့် ဟန်ထန်သည် မြေပေါ်သို့ ဒူးထောက်၍ရှုသွားလေသည်။

ထိုအခါသူ့အား လုပ်ကြံသူအား တွေ့မြင်လိုက်ရသောအခါ အံ့သြ၍သွားလေသည်။

"မင်း ... မင်း ... ဘာဖြစ်လို့ ငါ့ကို"

သူသည် စကားကိုဆုံးအောင် မပြောနိုင်တော့ပါ။

လှူးရှမ်း၏ ဓားတစ်လက်သည် သူ၏ခန္ဓာကိုယ်ကို ဝိညာဉ်ချုပ်ငြိမ်းစေသည်။

ဟန်တန်၏ ကိုယ်ခန္ဓာသည် မြေပေါ်သို့ အရှုပ်ကြိုးပြတ်လဲကျသွားလေတော့သည်။

လှူးရှမ်းသည် ဟန်တန်အား ငုံ့၍ကြည့်ပြီး အားရကျေနပ်စွာ ရယ်မောလိုက်လေသည်။

"ဟား ... ဟား ... ဟား ... ဘယ်နှယ့်လဲ သွေးလက်ဝါးဒီတစ်ချီ ကျုပ်တို့ရဲ့ အကြံအစည် အောင်မြင်ပြန်ပြီ ဟား ... ဟား"

သူတို့နှစ်ယောက်သည် အောင်မြင်သောအထိမ်းအမှတ်အဖြစ် တစ်ယောက်ပခုံး တစ်ယောက်ဖက်ကာ ရယ်မောရင်း ထွက်သွားသည်။

✱ ✱ ✱

လရောင် မရှိပါချေ။

ကြယ်ရောင်များသည်လည်း ဆိတ်သုဉ်း၍နေသည်။

ယင်းသို့ ညတွင် မြင်းသုံးကောင်သည် အရှိန်ပြင်းစွာဖြင့် ထွက်ပေါ်လာပြီး ဘာဘာတာပေ့၏ ဂန္ဓမာဥယျာဉ်ရှေ့တွင် ရပ်လိုက်သည်။

မြင်းပေါ်မှ လုမန်းထင်းနှင့် သူ၏နောက်လိုက်နှစ်ယောက် ဆင်းလိုက်သည်။

ဘာဘာတာပေ့တွင် အားထားရသော လူနှစ်ယောက်ရှိသည်။

ထိုသူမှာ ...

"လုမန်းထင်း"နှင့် ရေနဂါး(ဝါ)"စွဲလုံ[illegible]င်ဖြစ်သည်။

"လုမန်းထင်း"သည် ခရီးဝေးနှင်လာသဖြင့် မောပန်းနေသည်။

သို့သော် သူသည် တစ်ချက်မှ ရပ်နားခြင်းမရှိဘဲ ဘာဘာတာပေ့၏ အခန်းထဲသို့ တန်း၍ ဝင်သွားလေသည်။

ဘာဘာတာပေ့သည် အရေးမကြီးလျှင် သူ့အား ခေါ်မည်မဟုတ်မှန်း သူသိထားသည်။

ယခုကဲ့သို့ သူ့အား ခေါ်သည်မှာ ဘာဘာတာပေ့တွင် အလွန်အရေးကြီးသည့်ကိစ္စပေါ်ပေါက်နေပြီဖြစ်ကြောင်း သူနားလည်သည်။

ထို့ကြောင့် သူသည် ခရီးရောက်မဆိုက် ဘာဘာတာပေ့၏ အခန်းထဲသို့ ဝင်သွားခြင်းဖြစ်ပေသည်။

ဘာဘာတာပေ့သည် သူ့အား အရက်တစ်ခွက် လှမ်းပေးလိုက်ရင်း တိတ်ဆိတ်နေလေသည်။

လုမန်းထင်းသည် ဘာဘာတာပေ့လှမ်းပေးသောအရက်ကို တစ်ကျိုက် နှစ်ကျိုက် မော့ချလိုက်ပြီးမှ အနည်းငယ် အမောပြေသွားလေသည်။

ဘာဘာတာပေ့သည် တိတ်ဆိတ်နေရာ[illegible]

"ငါ့မှာ အတော်ခက်ခဲတဲ့ပြဿနာတစ်ခု ပေါ်နေလို့ မင်းကို အရေးတကြီး ခေါ်ခိုင်းရတာပဲ"

လုမန်းထင်းက ခေါင်းညိတ်လိုက်ပြီး ...

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဟုတ်ကဲ့ ပြောပါ ဘဘ"

ဘဘတာပေ့၏မျက်နှာသည် တည်ကြည်၍လာပြီး စကား ကို တစ်လုံးချင်း လေးလေးနက်နက် ပြောလိုက်လေသည်။

"ဟန်တန် သေပြီ"

"ဗျာ ... ဟန်တန်သေပြီ"

"အေး ... သူသေသွားပြီ"

လုမန်းထင်းသည် မျက်မှောင်တစ်ချက်ကြုတ်သွားပြီး ...

"ဘယ်သူ့လက်ချက်လဲ ဘဘ"

"သိန်းငှက်မြို့စားကြီးရဲ့ လူတွေလက်ချက်ပေါ့၊ ဒါပေမယ့်"

ဘဘတာပေ့သည် သူ့စကားကိုရပ်တန့်လိုက်သည်။

အတန်ကြာမှ ...

"အင်း ... ဒါပေမယ့် ဟန်တန် နေတဲ့နေရာကို သူတို့က ဘယ်လိုလုပ် သိရတာလဲ"

လုမန်းထင်သည် တိတ်ဆိတ်နေသည်။

တစ်လုံးမျှ ဝင်မစွက်ချေ။

တိတ်ဆိတ်စွာပင် နားထောင်နေသည်။

ဘဘတာပေ့က ဆက်လက်၍ ...

"ဟန်တန်နေတဲ့ နေရာကို သိတာ နှစ်ယောက်ပဲရှိတယ်၊ ကျုပ်ရယ် ... ရှင်းစွမ်းရယ် ဒီနှစ်ယောက်ပဲ သိတယ်"

လုမန်းထင်းသည် ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်သွားလေသည်။

တကယ်တော့ ရှင်းစွမ်းသည် လုမန်းထင်း၏ တူဖြစ်ပါသည်။

ထို့ကြောင့် လုမန်းထင်းသည် ...

"ရှင်းစွမ်းက ကျွန်တော့်တူပါ၊ သူသစ္စာဖောက်တယ်ဆိုရင် ကျွန်တော့်မှာ တာဝန်ရှိပါတယ်"

ဘဘတာပေ့၏ မျက်နှာပေါ်တွင် စိတ်ဝမ်းကွဲသော အမူ အရာ ပေါ်တွင်၍နေလေသည်။

ဘဘတာပေ့သည် သက်ပြင်းတစ်ချက်ချလိုက်ပြီးလျှင် ...

"အင်း ... ကျုပ်ကတော့ သူ့ကို သားအရင်းလို သဘောထားခဲ့တယ်၊ နောက်ပြီး လက်ရုံးတစ်ဆူလို အားထားခဲ့တယ်၊ ဒါပေမယ့် ဖြစ်ပျက်ခဲ့တဲ့ ကိစ္စတွေအားလုံးကို သတ္တုချကြည့်ရင် သူ့အပေါ်မှာ သံသယဖြစ်စရာတွေ တွေ့လာရတယ်"

လုမန်းထင်း၏ မျက်နှာတွင် မည်သည့်အမူအရာမျိုးမှ မတွေ့ရချေ။

သူ့မျက်နှာပေါ်တွင် ဟန်အမူအရာ ကင်း၍ နေသည်။

သူသည် တည်ငြိမ်သော လေသံဖြင့် ..

"ရှင်းစွမ်းဟာ ကျွန်တော့်တူပါဆိုပေမယ့် သစ္စာဖောက်လာရင်တော့ သစ္စာဖောက်တို့ သွားရာလမ်းကို ပို့မှာပဲ၊ ဘဘအနေနဲ့ ဘယ်လိုဆောင်ရွက်ချင်သလဲ ပြောပါ"

ဘဘတာပေ့သည် ထိုင်ရာမှ ထလိုက်လေသည်။

ထို့နောက် ...

အခန်းထဲတွင် ခေါက်တုံ့ခေါက်ပြန်လျှောက်ရင်း တွေးတော နေလေသည်။

အတန်ကြာမှ ဘဘတာပေ့သည် ခြေလှမ်းကိုရပ်တန့်လိုက် ပြီး ...

"လုမန်းထင်း သေသေချာချာနားထောင် ... ဖြစ်ပြီးသမျှ ကိစ္စတွေကို သတ္တုချကြည့်ရအောင် ဟုတ်လား"

လုမန်းထင်းက ခေါင်းညိတ်လိုက်ပြီး ..

"ဟုတ်ကဲ့ ... ဘဘ"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဘဘတာပေ့သည် သူ၏ မေးစေ့အား လက်ဖြင့်ပွတ်သပ်ရင်း–

"ပထမ သိမ်းငှက်မြို့စားကြီးနဲ့ ဆွေးနွေးဖို့ ကျုပ် ရှင်းစွမ်းကို လွှတ်လိုက်တယ်၊ အဲ သူသွားပြီး ဆွေးနွေးမှ သိမ်းငှက်မြို့စားကြီးနဲ့ ကျုပ်တို့ဟာ ပြိုင်ဘက်ကနေ ရန်သူဖြစ်လာခဲ့ရတယ်၊ ဒုတိယ ပန်းပဲဆရာကြီး ငှုတောင်းကို သကြိုဟ်ဖို့အတွက် သူ့ကို စီစဉ်ခိုင်းလိုက်တယ်၊ အဲဒီနေ့မှာ ကျုပ်သား စွန်ကျင်းသေရတယ်၊ နောက်ပြီး ကျုပ်လက်အောက်မှာရှိတဲ့ လူတော်တော်များများကို သူ့အနေနဲ့ တိုက်ရိုက်အမိန့်ပေးနိုင်တယ်၊ အဲ ... နောက်ဆုံးအချက်ကတော့ တော်တော်ကို မသင်္ကာစရာပဲ၊ ဟန်ထန် ဘယ်မှာရှိတယ်ဆိုတာကို ကျုပ် သူ့ကို ပြောပြလိုက်တယ်၊ အဲဒီနောက် ဟန်တန် သေခဲ့တယ်"

လုမန်းထင်း ခေါင်းငုံ့၍ အတန်ကြာစဉ်းစားသည်။

ပြီးမှ ...

"ရှင်းစွမ်းသာ တကယ်လို့ သိမ်းငှက်မြို့စားကြီးနဲ့ ဆွေးနွေးခဲ့ရင် အခုလို အခြေအနေမဆိုးပါဘူးလို့ ကျွန်တော်ထင်တယ်"

ဘဘတာပေ့သည် ခေါင်းတစ်ဆတ်ဆတ်ညိတ်ရင်း ပြောလိုက်၏။

"အင်း ... ဟုတ်တယ်၊ သိမ်းငှက်မြို့စားကြီးနဲ့ ကျုပ်နဲ့ တစ်နေ့နေ့တော့ ထိပ်တိုက်တွေ့မှာပဲ၊ ဒါပေမယ့် တို့ဘက်ကစပြီး တိုက်ရင်တော့ အခုလို အကျမနာဘူးပေါ့"

လုမန်းထင်း ဘာမျှမပြောတော့ပါ။

တိတ်ဆိတ်မှုသည် အခန်းတွင်း၌ တခဏ မင်းမူသွားလေသည်။

ဘဘတာပေ့က လုမန်းထင်းအား စိုက်ကြည့်ကာ ...

"ကဲ ... လုမန်းထင်း၊ ရှင်းစွမ်းမှာ သံသယ ရှိမရှိ ဆုံးဖြတ်ပေးစမ်းပါ"

လုမန်းထင်းသည် လက်သီးကို ကျစ်ကျစ်ပ ...အောင်ဆုပ် လိုက်သည်။

ထို့နောက် ...

"အချက်အလက်ကို လေ့လာကြည့်မယ်ဆို ...ရှင်းစွမ်း အပေါ်မှာ အများဆုံး သံသယရှိနေပါတယ် ဘဘ"

ပြောလိုက်လေသည်။

ဤစကားသည် ရှင်းစွမ်းအတွက် သေဒဏ ...လိုက်ခြင်းနှင့် အတူတူပင်။

ဘဘတာပေ့သည် မည်သည့်စကားမျှ မ ...တော့ပါ။

ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံးသည် ပြန်လည် ... ဆိတ်၍ သွားပြန်သည်။

အတန်ကြာတိတ်ဆိတ်နေပြီး လုမန်းထ ...သည် ထိုင်ရာမှ နေးကွေးစွာ ထလိုက်သည်။

"ဘဘ ... ရှင်းစွမ်းကို ကျွန်တော် တာ...န် ...လိုက်မယ်"

ဘဘတာပေ့ ခေါင်းခါယမ်းလိုက်သည်။

"မဖြစ်ဘူး လုမန်းထင်း ... မဖြစ်ဘူး"

"ဘာဖြစ်လို့ မဖြစ်တာလဲ ဘဘ"

ဘဘတာပေ့သည် လက်ကာပြလိုက်ပြီး

"မဖြစ်ဘူး၊ မင်းကိုယ်တိုင် သတ်ဖို့က ...မလွယ်ဘူး"

"ဒါဖြင့်ရင် ရေနဂါးကို တာဝန်ပေးလို ...ကော"

"နေပါဦးလေ ရေနဂါးတစ်ယောက် ခု ... တော်တော်လေး မြုပ်နေတယ်၊ ကျုပ်ဆီမလာတာတောင် ...တော်ကြာနေပြီ"

"ဒါဖြင့်ရင် ဘဘက ဘယ်လိုလုပ်မယ်လို့ ...ကူးထားသလဲ"

ဘဘတာပေ့သည် ချောင်းတစ်ချက် ဟန် ...လိုက်ပြီး ပြော၏။

www.burmeseclassic.com

"ကျုပ်ကတော့ ရှင်းစွမ်းဟာ တကယ့်သစ္စာဖောက် ဟုတ်မဟုတ် စမ်းသပ်ကြည့်ချင်သေးတယ်"

လုမန်းထင်းသည် ဘဘတာပေ့အား တစ်ချက်လှမ်းကြည့်လိုက်ပြီး ...

"ဘဘ ဘယ်လိုနည်းနဲ့ စမ်းသပ်ကြည့်ချင်လို့လဲ"

"ဒီလိုလေ အခု ဟန်တန် သေတဲ့သတင်းကို သိတဲ့လူဟာ မင်းနဲ့ ကျုပ်ပဲရှိသေးတယ်၊ ဘယ်သူမှ မသိအောင်လဲ ကျုပ် အဲဒီသတင်းကို ဖုံးကွယ်ထားတယ်"

"ရှင်းစွမ်းရော သိသလား"

လုမန်းထင်းက မေးလိုက်ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

ဘဘတာပေ့သည် ခေါင်းခါယမ်းပြီး ...

"တစ်ခုတော့ရှိတယ်၊ လုမန်းထင်း တကယ်လို့ ရှင်းစွမ်းဟာ သိမ်းငှက်မြို့စားကြီးနဲ့ အဆက်အသွယ်မရှိဘူးဆိုရင် ဟန်တန် သေတဲ့ သတင်းကိုလဲ သူသိမှာ မဟုတ်ဘူး၊ ဒါကြောင့်"

ဘဘတာပေ့သည် သူ့စကားကို ခေတ္တရပ်နားလိုက်သည်။

ထို့နောက် အရက်ကို တစ်ကျိုက်မော့သောက်လိုက်လေ၏။

အတန်ကြာမှ ...

"ဒါကြောင့် ရှင်းစွမ်းကို ဟန်တန် သွားရှာပါဆိုပြီး လွှတ်လိုက်မယ်"

"ဘယ်ကို လွှတ်မှာလဲ"

"ဒီလိုလေ ... ကျုပ် သတင်းတစ်ခုရထားတာရှိတယ်၊ သိမ်းငှက်မြို့စားကြီးရဲ့ လူယုံတော်တစ်ယောက်ဟာ တာယန်းတည်းခိုခန်းမှာ လွန်ခဲ့တဲ့ သုံးရက်ထဲက ရောက်နေတယ်လို့ သိရတယ်၊ တကယ်လို့ ရှင်းစွမ်းဟာ သိမ်းငှက်မြို့စားကြီးရဲ့ အဆက်အသွယ်

ဆိုရင် တာယန်းတည်းခိုခန်းမှာ သိမ်းငှက်မြို့စားကြီးရဲ့လူ ရောက်နေမှန်း သိမှာမဟုတ်ဘူး"

ဘဘတာပေ့သည် စကားကို ခေတ္တ ရပ်နားလိုက်ပြီးမှ ဆက်၍ ...

"ဒါကြောင့် ကျုပ် ရှင်းစွမ်းကို အဲဒီတည်းခိုခန်း လွှတ်ပြီး ဟန်တန်ကို ရှာခိုင်းလိုက်မယ်"

N N N

ရှင်းစွမ်း။

သူသည် မယုံနိုင်လောက်အောင် အံ့အားသင့်၍နေသည်။

သူ၏မျက်နှာပေါ်တွင် အံ့သြခြင်း၊ ထိတ်လန့်ခြင်း အသွင်သဏ္ဌာန်ပေါ်လွင်၍နေသည်။

သူသည် သေချာစေရန် ဘဘတာပေ့အား ထပ်၍မေးလိုက်၏။

"ကျွန်တော် ဟန်တန်ကို သွားသတ်ရမယ်ပေါ့လား ဘဘ"

ဘဘတာပေ့သည် ရှင်းစွမ်းအား ရှုသိုးသိုး ကြည့်ပြီး ...

"ရှင်းစွမ်း မင်းငါပြောတာသေသေချာချာ နားမထောင်ဘူး ထင်တယ်"

ရှင်းစွမ်းသည် ထပ်မမေးတော့ပါ။

သူသည် သူ၏ဦးခေါင်းကို ငုံ့၍ထားလေသည်။

ဘဘတာပေ့ပြောနေ၍သာ သူယုံရမည်။

တကယ်တော့ သူ့နားကို သူ မယုံချင်။

ဟန်တန်ကို သူသွားသတ်ရမည်တဲ့။

ဟန်တန်သည် မည်ကဲ့သို့သော အပြစ်မျိုးကျူးလွန်ခဲ့ပါသနည်း။

ဘဘတာပေ့အား မေးချင်သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သို့သော် သူ မမေးဖြစ်ပါ။

သူ၏ ဦးခေါင်းကိုသာ ငုံ့ထားသည်။

ဘဘတာပေ့၏ မျက်နှာတွင် တင်းမာမှုများ အနည်းငယ် လျော့သွားသည်။

ဘဘတာပေ့က ဆက်၍ ...

"ဒီမှာ ရှင်းစွမ်း မင်းကိုပြောပြမယ်၊ ငါခိုင်လုံတဲ့ သတင်းတစ်ခု ရထားတယ်၊ ဟန်တန့်ဟာ သိမ်းငှက်မြို့စားကြီးနဲ့ ပူးပေါင်းပြီး တာယန်းတည်းခိုခန်းမှာ သိမ်းငှက်မြို့စားကြီးရဲ့ ကိုယ်စားလှယ်နဲ့ ချိန်းထားတယ်၊ သူတို့တွေ့ဖို့ချိန်းတဲ့အချိန်ကတော့ မနက်ဖြန်ညနေတဲ့။ အဲဒါကြောင့် မင်းကို ငါလွှတ်ရတာပဲ"

ရှင်းစွမ်းသည် ဦးခေါင်းကို မော့လိုက်ပြီး ...

"ဘဘ ကျွန်တော်တစ်ယောက်တည်းသွားရမှာလား၊ အဖော်ခေါ်သွားရဦးမှာလား"

ဘဘတာပေ့က လက်ကာလိုက်ပြီး ...

"ဘယ်သူမှ ခေါ်မသွားနဲ့၊ ဒီကိစ္စမှာ လျှို့ဝှက်လေ ကောင်းလေပဲ၊ ဒါကြောင့် မင်းတစ်ယောက်တည်း သွားပါ"

ရှင်းစွမ်းသည် ဦးညွှတ်လိုက်ပြီး ...

"ဟုတ်ကဲ့၊ ကျွန်တော်တစ်ယောက်တည်းပဲ သွားပါ့မယ် ဘဘ"

※ ※ ※

တာယန်းတည်းခိုခန်း။

ယင်းတည်းခိုခန်းထဲသို့ ရှင်းစွမ်း လှမ်းဝင်လိုက်သောအခါ အရက်သောက်နေသူ အနည်းငယ်တွေ့ရသည်။

သူသည် လွတ်နေသော စားပွဲတစ်ခုတွင် ဝင်ထိုင်လိုက်ပြီး အရက်နှင့် စားသောက်စရာများကို မှာလိုက်သည်။

မကြာမီ စားပွဲထိုးလုလင်သည် သူမှာထားသော အစားအစာများကို လာ၍ချပေးသည်။

သူသည် အရက်ကို ဖြည်းညင်းစွာ သောက်နေရင်း သူ့မျက်လုံးများကို အလုပ်ပေးလျက်ရှိသည်။

သူ့မျက်လုံးများသည် တံခါးဝသို့ သတိပြု၍ ကြည့်နေသည်။

သူ၏ ဝမ်းထဲသို့ အရက်ခွက် ဆယ်ခွက်ခန့်ရောက် ဝင်သွားသောအခါ တံခါးမှ လူတစ်ယောက် ဝင်လာသည်ကို တွေ့ရသည်။

ထိုလူ၏အရပ်အမောင်းသည် ထောင်ထောင်မောင်းမောင်း ရှိလှသည်။

သာမန်လူထက် ခေါင်းတစ်လုံးပို၍ မြင့်မည်ဟု ထင်ရလေသည်။

ထိုလူသည် ရှင်းစွမ်းနှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင် စားပွဲတွင် ထိုင်လိုက်ပြီး အရက် လှမ်းမှာလိုက်လေသည်။

ရှင်းစွမ်းသည် ထိုလူအား တစ်ချက်အကဲခတ်လိုက်လေသည်။

ထိုလူသည် သိမ်းငှက်မြို့စားကြီး၏လူမှန်း ရှင်းစွမ်း သိလိုက်လေသည်။

ထို့ကြောင့် ရှင်းစွမ်းသည် ထိုင်ရာမှ ထလိုက်လေသည်။

ထို့နောက် အရက်အိုးကိုယူကာ ထိုလူရှိ စားပွဲသို့ လျှောက်သွားလေသည်။

ရှင်းစွမ်းသည် အရက်အိုးကို ထိုလူထိုင်နေသော စားပွဲပေါ်သို့ တင်လိုက်ပြီး ...

"ကျွန်တော် ဒီမှာထိုင်မယ်နော်"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဟု ပြောပြောဆိုဆိုနှင့် ထိုင်ချလိုက်လေသည်။

ထိုလူသည် သူ့အား တစ်ချက်မော့ကြည့်ပြီး တိတ်ဆိတ်နေလေသည်။

ရှင်းစွမ်းသည် ထိုလူအား လှမ်း၍မေးလိုက်လေသည်။

"ဪ ... မိတ်ဆွေက ဘယ်ကလဲ"

ထိုလူသည် သူ့အား စိမ်းစိမ်းစိုက်ကြည့်လိုက်ပြီး ...

"ကျုပ်လား၊ သိမ်းငှက်မြို့စားကြီးရဲ့ ကိုယ်ရံတော် ဖန်းကုန်းပါ၊ နို့ ခင်ဗျားကရော"

ရှင်းစွမ်းသည် တစ်ချက်ပြုံးလိုက်ပြီး ...

"ကျုပ်က ဘဘတာပေ့ရဲ့လက်ရုံး ရှင်းစွမ်းပေါ့"

ဖန်ကုန်းသည် သူ့အား ခေတ္တမျှ အကဲခတ်ကြည့်လိုက်သည်။

"ဟုတ်လား၊ ... တွေ့ရတာဝမ်းသာပါတယ်"

ရှင်းစွမ်းသည် ရုတ်တစ်ရက် မျက်နှာကိုတည်လိုက်ပြီး ခပ်တည်တည်ဖြင့် ...

"ကျုပ်တော့ ဝမ်းမသာနိုင်ဘူး"

ရှင်းစွမ်း၏စကားကြောင့် ဖန်းကုန်း၏မျက်နှာပျက်သွား၏။

ရှင်းစွမ်းသည် ဆက်လက်၍ ...

"ဒီမှာမိတ်ဆွေ ခင်ဗျား ဟန်တန်နဲ့ ချိန်းထားတယ်မဟုတ်လား"

ဖန်းကုန်း၏ မျက်နှာသည် နီရဲ၍လာသည်။

သူသည် စားပွဲအား လက်သီးဖြင့် တစ်ချက်ထုလိုက်ပြီး

"ဒီမှာ ရှင်းစွမ်း ကျုပ်ဟာကျုပ်ဘယ်သူနဲ့ချိန်းချိန်း ခင်ဗျားအလုပ်မဟုတ်ဘူး"

ရှင်းစွမ်းသည် ဖန်းကုန်းအား စိုက်ကြည့်ရင်း တစ်လုံးချင်း မေးလိုက်သည်။

"ဟန်တန်ဘယ်မှာလဲ၊ ကျုပ်ထပ်မေးမယ် ဟန်တန်ဘယ်မှာလဲ"

ဖန်းကုန်းသည် ထိုင်နေရာမှ ဝုန်းခနဲ ထ[illegible]လိုက်သည်။

"ရှင်းစွမ်း မင်း သက်သက် ကျုပ်ကို [illegible]နေတာလား"

ရှင်းစွမ်းသည် လုံးဝဂရုမစိုက်သည့် ဟန်[illegible] ...

"ဟန်တန် ဘယ်မှာလဲ"

ထပ်၍မေးလိုက်သည်။

ဖန်းကုန်းသည် သည်းမခံနိုင်တော့သည့် အ[illegible]သား ...

"ဒီမှာ ရှင်းစွမ်း ... ဟန်တန် ဘယ်မှာ[illegible]ယ် သိချင်ရင် အပြင်ထွက်ရအောင်"

ဖန်းကုန်းသည် အပြင်ထွက်ရအောင်ဟု [illegible]သည်။

သို့သော် ...

သူ့ကိုယ်ခန္ဓာတစ်ခုလုံးသည် လေထဲတွင် [illegible]ကျ်သွားပြီး ရှင်းစွမ်းထံသို့ ပစ်၍ဝင်လာသည်။

ရှင်းစွမ်းသည် မမျှော်လင့်ဘဲ တွေ့ကြုံလို[illegible]သဖြင့် သူ့ခန္ဓာကိုယ်အား ရုတ်တရက် ကုလားထိုင်ပေါ်မှ [illegible]က်သို့ လှိမ့်ချလိုက်ရလေသည်။

ထို့ကြောင့်

ဖန်းကုန်းသည် ရှင်းစွမ်းအား မထိခိုက်[illegible] ထိုင်ခုံကိုသာ တိုက်ခိုက်မိလေသည်။

"ချောင်း ..."

ဟူသော အသံနှင့်အတူ ကုလားထိုင်သည်[illegible] ကျေမွသွားလေသည်။

ဖန်းကုန်းသည် သူ၏လက်တစ်ဖက်ကို [illegible]လိုက်ပြီး ...

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဟော့ ... အားလုံးဝိုင်းထားကြ"

အော်ဟစ်လိုက်လေသည်။

သိမ်းငှက်မြို့စားကြီး၏ အမှတ်အသားဝတ်ဆင်ထားသူများသည် ရုတ်တရက် ပေါ်ထွက်လာလေသည်။

စိမ်းဖန့်ဖန့် အလင်းရောင်တန်းကလေးများသည် မိုးသီးမိုးပေါက်များပမာ ရှင်းစွမ်းထံမှ ပြေးထွက်၍လာသည်။

ရှင်းစွမ်းထံသို့ ပြေးဝင်လာသော သိမ်းငှက်မြို့စားကြီး၏ လူတော်တော်များများသည် ယင်းစိမ်းဖန့်ဖန့်အလင်းတန်းများကြောင့် အထုံးအရုန်း လဲကျကုန်လေသည်။

ရှင်းစွမ်းသည် ဓားကိုဆွဲထုတ်လိုက်ပြီး လေးဘက်လေးတန်မှ ဝင်ရောက်လာသူများအား တိုက်ခိုက်လေတော့သည်။

ဖန်းကုန်းသည် ရှင်းစွမ်းအား ဝင်မတိုက်သေးဘဲ ခပ်လှမ်းလှမ်းမှ နေ၍ အမိန့်ပေးနေလေသည်။

ရှင်းစွမ်းသည် တစ်ယောက်နှင့်အများ တိုက်ခိုက်နေရသည် ဖြစ်၍ အတန်ကြာသောအခါ သူသည် တဖြည်းဖြည်းနှင့် လက်ပန်းကျလာလေသည်။

သူသည် ယခုကဲ့သို့ ကြာရှည်စွာ တိုက်ခိုက်နေပါက သေရန်သာ ရှိတော့သည်ကို တွေးမိလိုက်လေသည်။

ထို့ကြောင့် သူသည် တံခါးပေါက်ရှိရာဘက်သို့ တိုက်ခိုက်ရင်း ထိုးဖောက်လေတော့သည်။

ဖန်းကုန်းသည် ရှင်းစွမ်း၏အကြံကိုရိပ်မိသည့်အလား ...

"ဟော့ ... မထွက်စေနဲ့ အားလုံးဝိုင်းထားကြ"

အော်ဟစ် အမိန့်ပေးလိုက်လေသည်။

ဖန်းကုန်း၏အမိန့်ပေးသံဆုံးသည်နှင့် သိမ်းငှက်မြို့စားကြီး၏ လူများသည် ထပ်မံရောက်ရှိလာကာ ရှင်းစွမ်းအား ဝိုင်း၍ တိုက်ခိုက်လေတော့သည်။

ထို့ကြောင့်

ရှင်းစွမ်းသည် တံခါးပေါက်သို့ရောက်အောင် ထိုးဖောက်နိုင်တော့ပါ။

သူသည် မည်မျှကြိုးစား၍ ထိုးဖောက်သော်လည်း တစ်ဖက်ရန်သူအင်အားများသောကြောင့် တံခါးပေါက်သို့ ရောက်ရန် လမ်းစ မရပါချေ။

ဤအတိုင်းသာဆိုလျှင် သူ၏အသက်အန္တရာယ်သည် မုချ ဆုံးရှုံးရပေမည်။

သိမ်းငှက်မြို့စားကြီး၏ လူများသည် ရှင်းစွမ်းအား စက်ဝိုင်းပုံ ဝိုင်း၍ထားရာမှ သူတို့သည် ယင်းစက်ဝိုင်းကို ကျဉ်း၍ ကျဉ်း၍ လာလေသည်။

ဖန်းကုန်းသည် ...

"ဟော့ ... ရှင်းစွမ်း မင်းအသက် မသေချင်ရင် လက်နက်ချလိုက်ပါ"

ရှင်းစွမ်းသည် တိတ်ဆိတ်နေသည်။

အာမျှပြန်မပြောပါ။

သူသည် အံကိုတင်းတင်းကျိတ်လိုက်သည်။

ဓားကို ကျစ်ကျစ်ပါအောင် ဆုပ်လိုက်သည်။

သူ့တစ်ကိုယ်လုံးသည်လည်း ဒဏ်ရာဒဏ်ချက်များကြောင့် သွေးချင်းချင်းနီလျက် ရှိနေသည်။

သူ၏အသက်ရှူသံမှာ ပို၍ပြင်းထန်နေလေသည်။

www.burmeseclassic.com

တစ်ယောက်နှင့်အများ တိုက်ခိုက်နေရသည်ဖြစ်၍ သူသည် အလွန်ပင် မောဟိုက်၍နေလေသည်။

သူသည် လွယ်လွယ်နှင့် အညံ့ပေးတတ်သူတစ်ယောက် မဟုတ် ပါ။

ထို့ကြောင့် ...

သူသည် နောက်ဆုံးအချိန်အထိ တိုက်ခိုက်မည်ဟုဆုံးဖြတ် လိုက်လေသည်။

ထိုအချိန်တွင် မြင်းဟီသံများကြားလိုက်ပြီး သူ့အားဝိုင်းရံထား သော လူများသည် လှုပ်လှုပ်ရွရွဖြင့် ဘေးသို့ ရှဲသွားလေသည်။

တည်းခိုခန်း၏ တံခါးဝမှ လူနှစ်ယောက်သည် တိုက်ခိုက်၍ ဝင်လာလေသည်။

"ရှင်းစွမ်း ငါတို့လာပြီကွ"

ဘဘတာပေ့၏ အသံသည် ကေသရာဇာခြသေ့၏ ဟိန်း ဟောက်သံအလား ပေါ်ထွက်၍လာလေသည်။

ရှင်းစွမ်းသည် ဘဘတာပေ့၏ အသံကြားရာဘက်သို့ လှည့် ကြည့်လိုက်လေသည်။

ဘဘတာပေ့ ခြေတစ်ချက်လှုပ်ရှားတိုင်း လူတစ်ယောက် လွင့်စင်၍ သွားလေသည်။

ရှင်းစွမ်းသည် ဘဘတာပေ့အား တွေ့မြင်သောအခါ အား အင်တို့သည် ပြန်လည်ပြည့်ဝလာပြီး ဓားကိုကျစ်ကျစ်ပါအောင် ဆုပ်ကိုင်ကာ ဘဘတာပေ့ထံ ရောက်အောင် ထိုးဖောက်လေတော့ သည်။

ထိုစဉ် ...

"ဟော ... ရှင်းစွမ်း အားမငယ်နေနဲ့ ငါလည်းလာပြီကွ"

အော်ဟစ်ပြောလိုက်သော လုမန်းတင် ၏ အသံကိုပါကြား လိုက် ရလေသည်။

ဖန်းကုန်းနှင့် သိမ်းငှက်မြို့စားကြီး၏ ပုများကို ရှင်းစွမ်း မမှုတော့ပါ။

ယခု ဘဘတာပေ့နှင့် လုမန်းထင်းတ ောက်လာချေပြီ။

ထို့ကြောင့် ရှင်းစွမ်း၏ လှုပ်ရှားမှုသည ်၍လျင်မြန်၍ လာ လေသည်။

မကြာပါချေ။

ရှင်းစွမ်းသည် သူ့အားဝိုင်းထားသော လ များကို ထိုးဖောက် နိုင်လေတော့သည်။

ဖန်းကုန်း၏ ဘက်တော်သား တော်ငေ က်ကျားများသည်လည်း အတုန်းအရုန်းကျဆုံးကုန်လေသည်။

ရှင်းစွမ်းသည် ဘဘတာပေ့ လုမန်းင င် ဘို့နှင့် ဆက်မိလေ တော့သည်။

သူတို့သည် ဖန်းကုန်းတို့ လူစုအား ထို ဖောက်ထွက်ခွာသွားပြီ အသင့်ပါလာသော မြင်းပေါ်သို့ ခုန်တက် ၍ ထွက်ခွာသွားလေ တော့သည်။

✤ ✤ ✤

ရှင်းစွမ်းသည် အိပ်ရာထက်တွင် လဲလျောင်း၍ နေသည်မှာ သုံးရက်ခန့်ရှိသွားပြီ ဖြစ်လေသည်။

ယနေ့ သူ၏ဒဏ်ရာသည် အတော်သ က်သာလာပြီဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် သူသည် အိပ်ရာထက် ဆင်း၍ လမ်းလျှောက် ကြည့်သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လမ်းလျှောက်နိုင်သည်နှင့် ချက်ချင်းပင် ဘဘတာပေ့ထံသို့ ထွက်လာခဲ့လေသည်။

* * *

ဘဘတာပေ့သည် ခည့်ခန်းထဲ ထိုင်၍နေသည်။

ရှင်းစွမ်းသည် ဘဘတာပေ့ရှေ့သို့ ရောက်သည်နှင့် ဒူးထောက်၍ သူ၏ ခေါင်းကို ငုံ့ထားလိုက်သည်။

ယခုကဲ့သို့ ဘဘတာပေ့၏ ရှေ့တွင်ဒူးထောက်လိုက်ခြင်းမှာ သူ၏ အမှားကို ဝန်ခံလိုက်ခြင်းပင် ဖြစ်ပါသည်။

ဘဘတာပေ့သည် သူ့အားဆွဲထူတော်လိုက်ပြီး ကရုဏာလတ်သော မျက်လုံးများဖြင့်ကြည့်ကာ ...

"ထပါ ရှင်းစွမ်း ... မင်းမှာ ဘာအပြစ်မှမရှိပါဘူး"

ရှင်းစွမ်းသည် ဦးခေါင်းကိုငုံ့ထားပြီး ...

"ကျွန်တော်ဟာ ဟန်တန်ကို သတ်ဖို့တော့ တာဝန် မကျေဖြစ်ခဲ့ရပါတယ်၊ ဒါဟာ ကျွန်တော်ရဲ့ ပေါ့ဆမှုကြောင့်ပါ ဘဘ"

ဘဘတာပေ့သည် ဦးခေါင်းကို ဖြည်းညင်းစွာခါရမ်းပြီး ...

"ဒီအတွက် မင်းမှာ ဘာအပြစ်မှ မရှိပါဘူး၊ ဟန်တန်က သေပြီပဲ"

"ဗျာ ... ဟန်တန် သေပြီ ဟုတ်လား ဘဘ"

ရှင်းစွမ်းသည် မယုံနိုင်အောင် အံ့သြသင့်၍သွားသည်။

"အေး ... ဟန်တန် သေခဲ့ပြီ"

ပတ်ဝန်းကျင်သည် အတန်ကြာ တိတ်ဆိတ်၍သွားသည်။

ပြီးမှ ဘဘတာပေ့သည် ...

"အင်း ... ဒီလို တစ်ကောင် ခုထိမလာသေးဘူး"

ပြောလိုက်သည်။

"သူ ဘာဖြစ်လို့မလာသေးတာလဲ ဘဘ"

ဘဘတာပေ့သည် မဲ့ပြုံး တစ်ချက်ပြုံးလိုက်ပြီးလျှင် ...

"အခုအချိန်မှာ ငါ့ကအင်အား နည်းနေ[illegible]တယ် မဟုတ်လား၊ ဒီတော့ သူဘာယ်လာပါမလဲ၊ တကယ်[illegible] ဟိုဘက်ကအင်အား ကောင်းလာရင် သူ ဟိုဘက်နဲ့သွား[illegible]ပါင်းမလားပဲ"

ရှင်းစွမ်းသည် လက်သီးဆုပ်လိုက်ပြီး ...

"ဒီကိစ္စမှာ ကျွန်တော် ဘာယ်လို ဆောင်ရွ[illegible]ပေးရမလဲဘဘ"

ဘဘတာပေ့သည် ရှင်းစွမ်း၏ ပခုံးကို [illegible]ဘာအယာ ပုတ်လိုက်ပြီး ...

"မင်းဒဏ်ရာက ကောင်းကောင်းမကျ[illegible]သေးဘူး၊ ဒီတော့ မင်း ကောင်းကောင်းအနားယူဖို့ လိုသေးတယ်[illegible]ကြောင့် မင်း အေးအေး ဆေးဆေးပဲ အနားယူလိုက်"

"ဒါပေမယ့် ..."

ရှင်းစွမ်း၏ စကားမဆုံးမီ ဘဘတာပေ့က လက်ကာ ပြလိုက်လေသည်။

ရှင်းစွမ်း ဘာမျှမပြောတော့ပါ။

စောဒက တက်၍ရမည်မဟုတ်မှန်း သိ[illegible]သည်။

ထို့ကြောင့်

သူသည် အေးအေးဆေးဆေး အနားယူ[illegible]သာ ရှိနေတော့သည်။

* * *

www.burmeseclassic.com

မှူးစာ

ည ...

မှောင်မဲနေသောည။

လူရိပ်တစ်ခုသည် လမ်းလျှောက်၍နေသည်။

တိတ်ဆိတ်စွာ လမ်းလျှောက်၍နေသည်။

ထိုသဏ္ဍာန်သည် မြစ်ကမ်းပါး တစ်ခု၏ ကမ်းနဖူးသို့ရောက်သောအခါရပ်တန့်၍သွားလေသည်။

မြစ်ရေပြင် တစ်ခုလုံးသည် နှင်းခိုးနှင်းငွေ့များဖြင့် ပြည့်၍နေသည်။

ထိုလူသည် နှင်းခိုးနှင်းငွေ့များကြားမှ မြစ်ပြင်ကို ကြည့်၍နေသည်။

တကယ်တော့ ထိုလူသည် ကျားကျားလျားလျားရှိသောယောကျ်ားတစ်ယောက် မဟုတ်ပါ။

တကယ်တော့ ထိုလူသည် နွဲ့နွဲ့နှောင်းနှောင်းနှင့် လှပသောမိန်းကလေးတစ်ယောက်သာဖြစ်ပါသည်။

လိပ်ပြာ သို့မဟုတ် ရှောင်ထိ။

ဟုတ်ပါသည်။

သူမ၏ အမည်မှာ ရှောင်ထိဖြစ်ပါသည်

သို့ရာတွင် သူမသည် လိပ်ပြာကဲ့သို့ ပ ပြီးနူးညံ့သဖြင့် လိပ်ပြာဟု တင်စားခေါ်ဝေါ်ခြင်းပင် ဖြစ်ပါသည်။

ယခု ရှောင်ထိသည် မြစ်ကမ်းပါးထိပ်၌ ပ်ချက်နေသည်။

သူမသည် တငွေ့ငွေ့ဖြင့် လှုပ်ရှား၍နေ နှင်းခိုးနှင်းငွေ့များကိုငေးကြည့်ရင်း ...

"အင်း ... ဒီနှင်းဖြူတွေထဲကို ခုန်ချလိုက် ငါ့မှာခံစားနေရတဲ့ စိတ်ညစ်စရာတွေ သောကတွေ ခံစား ဘဲ့ ဝေဒနာမှန်သမျှ ဒီနှင်းဖြူတွေနှင့်အတူ ပျောက်သွားမှာပဲ၊ ကိုယ် ဒီလောကကြီးထဲက တစ်ခါတည်း ပျောက်သွားမှာပဲ"

သူမသည် တစ်ကိုယ်တည်း ညည်းညူ ပြီး မြစ်ရေပြင်ထဲသို့ ခုန်ချရန် ဟန်လိုက်လေသည်။

ထိုစဉ် ...

အမှောင်ထုထဲမှ မေးလိုက်သံ ပေါ်ထွက် လေသည်။

"မင်း အသက်ရှင်သန်အောင် မနေချင် ဘူးလား"

ထို့ကြောင့် သူမသည် ရုတ်တရက်လှည့်၍ ကြည့်လိုက်သည်။

ကြည်လင်တောက်ပသော မျက်လုံးအစုံ သူမ တွေ့မြင်လိုက်လေသည်။

ထိုတံဒင်္ဂလေးအတွင်းမှာပင် သူမသည် ဒိုအသံရှင်အား မှတ်မိလိုက်လေသည်။

ထိုအသံရှင်သည် တစ်ချိန်က တွေ့ဆုံခဲ့ဖူး သာ လုလင်ပျိုပင် ဖြစ်ပါသည်။

မင်းစင်က ထပ်မံ၍ မေးလိုက်ပြန်သည်။

"ဒီမှာ ခုနက စကားကို ကျွန်တော်က ပြော ခဲ့တာ မဟုတ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဘူးနော်၊ ခင်ဗျားက ကျွန်တော့်ကို ပြောခဲ့တာ ဘယ်လိုလဲမှတ်မိသေးရဲ့လား"

ရှောင်ထိသည် သူ့အား ဝိုင်းစက်သော မျက်လုံးများဖြင့် ကြည့်ပြီး

"ဟင် ... ရှင် မသေသေးဘူးလား"

မင်းစင်က ပြုံးလိုက်ပြီး ...

"တစ်ယောက်ဟာ အသက်ရှင်သန်ခဲ့ခြင်း မရှိသေးဘဲနဲ့ မသေချင်သေးပါဘူးဗျာ"

ရှောင်ထိသည် နှစ်ခြိုက်စွာ ပြုံးလိုက်သည်။

"ရှင် ဘယ်တုန်းက ရောက်နေတာလဲ"

"ရောက်သင့်တဲ့အချိန်မှာ ရောက်နေတာပေါ့"

"ဘာလဲ ... ကျွန်မက ရှင့်ကို တစ်ကြိမ် ကယ်ခဲ့ဖူးလို့ ရှင် ကျွန်မကို ပြန်ပြီး ကယ်တဲ့ သဘောလား"

မင်းစင်က ရယ်မောလိုက်ပြီး ...

"အမှန်ပြောရရင်တော့ ခင်ဗျားလို မိန်းကလေးမျိုးမှာ အခုလို သေချင်တဲ့ဆန္ဒတွေ ရှိလိမ့်မယ်လို့ မထင်ခဲ့ဘူးဗျာ"

ရှောင်ထိသည် မင်းစင်အား မော့ကြည့်လိုက်လေသည်။

"ရှင်က ဒီလိုပဲ ထင်ခဲ့တယ်ဟုတ်လား"

"ဟုတ်တယ်"

"အင်း ... ရှင်ဒီလိုပဲ စကားပြောတတ်သလား"

"ဟုတ်ကဲ့၊ ဘယ်တုန်းကမှ လိမ်မပြောခဲ့ဘူး၊ မှန်တဲ့စကား ပြောတတ်တယ်"

"အဲဒီလို မှန်တဲ့စကား ပြောတဲ့အတွက် တစ်ခါ တစ်ခါမှာ လူများကို ထိခိုက်နိုင်တယ်ရှင့်"

"ဟုတ်ကဲ့ ... လိမ်ပြောတဲ့စကားဟာလဲ လှပပေမယ့် လူများကို ဒုက္ခရောက်စေတတ်ပါတယ်"

ရှောင်ထိသည် ဝိုင်းစက်သော မျက်လုံးများဖြင့် မင်းစင်အား တစ်ချက်ကြည့်ပြီး ...

"တစ်နေ့က ကျွန်မနဲ့ မတွေ့ရင် ရှင်တကယ် သေမလို့လား"

မင်းစင်က ဖြည်းညင်းစွာဖြင့် ...

"အင်း ... ကျွန်တော် သေချင်နေတာတော့ မှန်ပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် သေချင်တာနဲ့ သေဖြစ် မသေဖြစ်ဆိုတာ တခြားစီပါပဲ"

ရှောင်ထိသည် အံ့သြသင့်ဟန်ဖြင့် ...

"ရှင် ဘယ်လို တခြားစီဖြစ်တာလဲ"

မင်းစင်က ...

"ဒီလိုလေ တချို့က သေချင်တယ်၊ ဒါပေမဲ့ မသေဖြစ်ဘူး မဟုတ်လား"

"ဒီလိုဆိုရင် ကျွန်မက ရှင့်ကို မကယ်ခဲ့ဘူး ရှင်ကလဲ ကျွန်မကို မကယ်ခဲ့ဘူး ဆိုပါတော့"

"ဟုတ်ပါတယ် တကယ်သေချင်တဲ့လူကို ဘယ်သူမှ မကယ်နိုင်ပါဘူး"

"ကျွန်မ အပေါ်မှာ အကြွေးမတင်ဘူးပေါ့ ဟုတ်လား"

"မဟုတ်ဘူး"

"ရှင် ... ဘာဖြစ်လို့"

"အခု ကျွန်တော် မသေချင်တော့လို့"

ရှောင်ထိသည် ညင်သာစွာ ရယ်မောလိုက်ပြီးလျှင် ...

"ဒီလိုဆိုရင် ကျွန်မလဲ ရှင့်ကို ကြွေးဆပ်စရာရှိသေးတယ်"

"ဗျာ ... ဘာဖြစ်လို့"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဒီနေ့ညမှာ ကျွန်မ ရယ်မောနိုင်သေးလိုပေါ့"

"ဗျာ ... ခင်ဗျားက ရယ်မောချင်တယ်ဟုတ်လား"

"အို ... ရယ်မောချင်တာနဲ့ ရယ်မောနိုင်တာ တစ်ခြားစီပါရှင်"

မင်းစင်က ပြုံးလိုက်သည်။

"ဒါဖြင့် ခင်ဗျားက ကျွန်တော့်ကို တွေ့မှ ရယ်မောရတယ်ပေါ့"

"ဟုတ်ကဲ့ရှင်"

"ဒီလိုဆို ကျွန်တော်က ရယ်စရာကောင်းနေလို့လား"

"ဟင်အင်း ရယ်စရာတော့ မကောင်းဘူး၊ ဒါပေမယ့်"

ရှောင်ထိက စကားကို ဖြတ်လိုက်ပြီး မျက်လွှာကို တစ်ချက်ပင့်တင်လိုက်သည်။

"ဒါပေမယ့် ဘာဖြစ်လို့လဲ"

မင်စင်က လှမ်းမေးလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

ရှောင်ထိသည် မင်းစင်အား ဝိုင်းစက်၍ အရည်ရွှန်းလဲ့နေသော မျက်လုံးများဖြင့် တစ်ချက်ကြည့်ပြီး ...

"ခင်မင်သင့်တယ် ထင်လို့ပါရှင်"

"တကယ်လား"

"အင်း ... တကယ်ပဲ"

"ဒါဆို ခင်ဗျားနဲ့ ခင်မင်ခွင့်ရတဲ့အတွက် ကျွန်တော်ကျေးဇူးတင်ပါရစေ"

မင်းစင်သည် ဤသို့ ပြောလိုက်ပြီး တစ်ဖက်သို့ ညွှန်ပြကာ

"ဟိုမှာ မီးရှောင်တွေ့လား"

ရှောင်ထိသည် ဦးခေါင်းကို ညိတ်ရင်း ...

"ဟုတ်ကဲ့ တွေ့ပါတယ်"

"အဲဒါ ကျွန်တော်အိမ် ဆိုပါတော့"

"ဟုတ်လား ... ရှင့်အိမ်မှာ ဘယ်သူရှိ သေးလဲ"

ရှောင်ထိက မေးလိုက်သည်။

မင်းစင်က ခေါင်းခါရမ်းလိုက်ပြီး

"ဘယ်သူမှ မရှိပါဘူး"

"ကောင်းပြီလေ ... ကျွန်မဟာ ရှင့်ကို ခ း်နီးတဲ့ မိတ်ဆွေတစ်ယောက်အနေနဲ့ ရှင့်ရဲ့ဧည့်ခံမှုကို လက်ခံ ါ ယ်"

ရှောင်ထိသည် ဤသို့ ပြောလိုက်ပြီး သူ ၏ ညာဘက်လက်ကို ထောင်လိုက်လေသည်။

မင်းစင်သည် သူမကို ကြည့်နေရာမှ ၁ ၏ ဘယ်ဘက်လက်ဝါးကို ထောင်လိုက်ပြီး သူမ၏ ညာလက န ကပ်ထားလိုက်သည်။

N N N

ဧည့်ခန်း

ဧည့်ခန်း၏ အလယ်မကျတကျတွင် စား ပွဲ ၁စ်လုံး ရှိသည်။

ယင်းစားပွဲ၏ ဟိုဘက်ကုလားထိုင်တွင် ် ၈င်ထိုင်နေသည်။

သည်ဘက်ကုလားထိုင်တွင် ရှောင်ထိ ် ၁င်နေသည်။

သူတို့သည် တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယော ျက်နှာချင်းဆိုင် ထိုင်နေကြခြင်းဖြစ်သည်။

ယခုကဲ့သို့ ညဥ့်နက်သန်းခေါင်အချိန် ၌ စားစရာဟူ၍ သန်သားကင်သာလျှင် ရှိလေသည်။

အရက်ကလည်း ညံ့သည်၊ အတော်ညံ့ ည်။

သို့သော် အရက်များမည်မျှပင် ညံ့စေကာ ေ မင်ရှင် သော

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မိတ်ဆွေများ အထူးသောက်နေသော အရက်သည် ကမ္ဘာပေါ်တွင် အကောင်းဆုံးပင် မဟုတ်ပါလော။

ထို့ကြောင့်

အရက်ညံ့သည်ဖြစ်စေ၊ ကောင်းသည်ဖြစ်စေ အကြောင်းမဟုတ်ပါ။

ကြယ်ကလေးများသည် တဖြည်းဖြည်း ပျောက်ကွယ်နေပြီ ဖြစ်သည်။

ညဥ့်သည် တစ်စထက်တစ်စ ပို၍ ညဥ့်နက်လာလေသည်။

မင်းစင်သည် သက်ပြင်းတစ်ချက်ချလိုက်ပြီး ကုန်စန်းနေပြီ ဖြစ်သော အရက်အိုးကို စားပွဲပေါ်သို့ တင်လိုက်ရင်း ...

"အင်း ... ခင်ဗျားနဲ့အတူနေရတဲ့အခါမှာ ကျွန်တော်စကား လည်း တော်တော်များများ ပြောတတ်လာတယ်၊ အရက်လည်း အတော်များများ သောက်တတ်လာတယ်"

ရှောင်ထိက တစ်ချက်ပြုံးလိုက်ပြီး ...

"ဒါကတော့ ရှင်၊ လူတစ်ယောက်ဟာ မိတ်ဆွေရင်းချာ တစ်ယောက်နဲ့အတူနေရတဲ့အခါမျိုးမှာ ဒီလိုဖြစ်လာတတ်တာ မဟုတ်လား"

မင်းစင်သည် ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်ရင်း ...

"ဟုတ်ပါတယ်"

ရှောင်ထိက ပြုံး၍ ...

"ဒါပေမယ့် ကျွန်မတို့ဟာ မိတ်ဆွေရင်းချာတွေမှ မဟုတ် သေးပဲ"

မင်းစင်သည် ရှောင်ထိအား စေ့စေ့ကြည့်လိုက်သည်။

သူမ၏ မျက်ဝန်းသည် ကောင်းကင်ပေါ်မှ ကြယ်လေးများလို တောက်ပ၍နေသည်။

မင်းစင်သည် ရှောင်ထိအတန်ကြာငေးကြည့်နေရာမှ ...

"နောက်ပြီး ခင်ဗျားရဲ့နာမည်က ရှောင်ထိ မဟုတ်လား ... သေမယ့် ခင်ဗျားကို လူတိုင်းက လိပ်ပြာလို့ခေါ်ကြတယ်"

ဒီတစ်ခါ ရှောင်ထိ မပြုံးတော့ပါ။

သူမသည် အသံထွက်အောင်ပင် ရယ်မောလိုက်ပါသည်။

သူမ၏ ရယ်သံလွင်လွင်ကလေးသည် ညဥ့်ခင်းကို တဒင်္ဂမျှ လွှမ်းသွားပြီးမှ ...

"ရှင် မဆိုးဘူး ... ကျွန်မအကြောင်းတွေ အတော်သိနေပါ လား"

"ကျွန်တော် သိတာ ဒါလောက်ပါပဲ"

"ဒါနဲ့ ရှင့် နာမည်ဘယ်လိုခေါ်တယ်ဆိုတာ ကောင်း ကျွန်မ မသိသေးဘူး"

"ကျွန်တော့်နာမည် မင်း ..."

ရှောင်ထိသည် ကပျာကယာ လက်ကာပြလိုက်ပြီး ...

"နေပါစေ ကျွန်မ မသိချင်ဘူး၊ သိဖို့လည်း မလိုပါဘူး"

မင်းစင် အံ့အားသင့်သွားသည်။

"ဗျာ ... ဘာဖြစ်လို့လဲ"

"ကျွန်မနဲ့ရှင်ဟာ ဘယ်လိုမှ မပတ်သက်ဘူးလေ၊ အရင်က လည်း မပတ်သက်ခဲ့ဘူး၊ နောင်ကိုလည်း ပတ်သက်လာစရာ အကြောင်းမှ မရှိတာကြောင့်"

မင်းစင်သည် ရှောင်ထိ၏ စကားကို ဖြတ်၍ ...

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"အဲဒါကြောင့် ခင်ဗျား ကျွန်တော့်ကို မိတ်ဆွေတစ်ယော
လို ဆက်ပြီးမပေါင်းသင်းချင်တော့ဘူးဆိုပါတော့ ဟုတ်လား"
မေးလိုက်သည်။

ရှောင်ထိက ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်လေသည်။

"ဘာဖြစ်လို့လဲ"

မင်းစင်က ထပ်မံ၍ မေးလိုက်သည်။

"ကျွန်မ မကြိုက်လို့ပေါ့"

ပြောပြီး ရှောင်ထိသည် ထိုင်ရာမှ ထလိုက်လေသည်။

"ခင်ဗျား သွားတော့မလို့လား"

"ဟုတ်ကဲ့ရှင်"

"ကျွန်တော် လိုက်ပို့ပါရစေ"

"ကျေးဇူးတင်ပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် မလိုပါဘူးရှင်"

ရှောင်ထိသည် ဤသို့ပြောရင်း မင်းစင်အား လှမ်း၍ကြ
လိုက်သည်။

ထို့နောက်

သူမ၏ခြေထောက်ကို ညွှန်ပြပြီး . . .

"ကျွန်မမှာ ခြေထောက်ရှိတယ်"

မင်းစင် ဘာမှမပြောတော့ပါ။

သူသည် ဦးခေါင်းကို ငုံ့၍ ထားလိုက်သည်။

အတန်ကြာမှ ဦးခေါင်းကိုမော့လိုက်ပြီး . . .

"ကျွန်တော်တို့ နောက်တစ်ကြိမ်တွေ့ . . . "

ရှောင်ထိက လက်ကာ၍ ဟန့်တားလိုက်သည်။

"ကျွန်မနဲ့ ရှင်မှာ နောက်ဆိုတဲ့ အခွင့်အရေးမရှိတော့ပါ
ရှင်"

မင်းစင်သည် သူမ၏ ရှေ့ရှိကုလားထိုင်တစ်လုံးပေါ်တွင်
ထိုင်၍ နေလေသည်။

သူသည် ယခုကဲ့သို့ တစ်ညလုံး ထိုင် ကြောင်း ရှောင်ထိ
အားလည်းလိုက်လေသည်။

မင်းစင်သည် ပြုံးပြလိုက်ပြီး . . .

မနေ့ညက ခင်ဗျား စိတ်လက်မကြည် . . . ဖြစ်နေတယ်ဆို
တာ ကျွန်တော်သိပါတယ်

"ရှင် . . . ရှင် . . . သိနေတယ်ဟုတ်လား

"ဟုတ်ပါတယ်၊ စိတ်လက်ကြည်သာတဲ့ . . . ရေထဲ ဆင်းပြီ
သေမှာမဟုတ်ဘူး"

ရှောင်ထိသည် သူမ၏ ဦးခေါင်းကို ငုံ့၍ . . လိုက်လေသည်။
ပြီးမှ

"ကျွန် . . . ကျွန်မ ဘာတွေများ ပြော . . . လဲဟင်"

"ခင်ဗျား မပြန်တော့ဘူးလို့ ပြောပါ . . ."

"နောက်တော့ . . . "

"နောက်တော့ ခင်ဗျား မပြန်ဖြစ်တော . . ."

"တခြားကော ကျွန်မ ဘာတွေ ပြော . . . သေးလဲဟင်"

"ခင်ဗျား ဘာတွေပြောမိတယ်ထင်လဲ

ရှောင်ထိ ဘာမှ မပြောတော့ပါ။

အတန်ကြာတိတ်ဆိတ်ပြီးမှ ရုတ်တရ . . . တ်တတ်ရပ်လိုက်
ပြီး ဖရိုဖရဲဖြစ်နေသော ဆံကေသာများကို ပြ . . . င်လိုက်လေသည်

ထို့နောက်

"ကျွန် . . . ကျွန်မ ပြန်ဖို့ အချိန်တန် . . ."

"ဟုတ်ကဲ့"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"အဲဒါကြောင့် ခင်ဗျား ကျွန်တော့်ကို မိတ်ဆွေတစ်ယော
လို ဆက်ပြီးမပေါင်းသင်းချင်တော့ဘူးဆိုပါတော့ ဟုတ်လား"

မေးလိုက်သည်။

ရှောင်ထိက ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်လေသည်။

"ဘာဖြစ်လို့လဲ"

မင်းစင်က ထပ်မံ၍ မေးလိုက်သည်။

"ကျွန်မ မကြိုက်လို့ပေါ့"

ပြောပြီး ရှောင်ထိသည် ထိုင်ရာမှ ထလိုက်လေသည်။

"ခင်ဗျား သွားတော့မလို့လား"

"ဟုတ်ကဲ့ရှင်"

"ကျွန်တော် လိုက်ပို့ပါရစေ"

"ကျေးဇူးတင်ပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် မလိုပါဘူးရှင်"

ရှောင်ထိသည် ဤသို့ပြောရင်း မင်းစင်အား လှမ်း၍
လိုက်သည်။

ထို့နောက်

သူမ၏ခြေထောက်ကို ညွှန်ပြပြီး ...

"ကျွန်မမှာ ခြေထောက်ရှိတယ်"

မင်းစင် ဘာမှမပြောတော့ပါ။

သူသည် ဦးခေါင်းကို ငုံ့၍ ထားလိုက်သည်။

အတန်ကြာမှ ဦးခေါင်းကိုမော့လိုက်ပြီး ...

"ကျွန်တော်တို့ နောက်တစ်ကြိမ်တွေ့ ..."

ရှောင်ထိက လက်ကာ၍ ဟန့်တားလိုက်သည်။

"ကျွန်မနဲ့ ရှင်မှာ နောက်ဆိုတဲ့ အခွင့်အရေးမရှိတော့
ရှင်"

မင်းစင်သည် သူမ၏ ရှေ့ရှိကုလားထိုင်တစ်လုံးပေါ်တွင်
ထိုင်၍ နေလေသည်။

သူသည် ယခုကဲ့သို့ တစ်ညလုံး ထိုင်ကြောင်း ရှောင်ထံ
မှားလည်လိုက်လေသည်။

မင်းစင်သည် ပြုံးပြလိုက်ပြီး ...

မနေ့ညက ခင်ဗျား စိတ်လက်မကြည်[illegible] ဖြစ်နေတယ်ဆိုတာ
ကျွန်တော်သိပါတယ်

"ရှင် ... ရှင် ... သိနေတယ်ဟုတ်လား"

"ဟုတ်ပါတယ်၊ စိတ်လက်ကြည်သာတဲ့ ... ရောက် ဆင်းပြီး
သမှာမဟုတ်ဘူး"

ရှောင်ထိသည် သူမ၏ ဦးခေါင်းကို ငုံ့၍ ...လိုက်လေသည်။
ပြီးမှ

"ကျွန် ... ကျွန်မ ဘာတွေများ ပြောခဲ့သေးလဲဟင်"

"ခင်ဗျား မပြန်တော့ဘူးလို့ ပြောပါတယ်"

"နောက်တော့ ..."

"နောက်တော့ ခင်ဗျား မပြန်ဖြစ်တော့ဘူး"

"တခြားကော ကျွန်မ ဘာတွေ ပြောခဲ့သေးလဲဟင်"

"ခင်ဗျား ဘာတွေပြောမိတယ်ထင်လဲ

ရှောင်ထိ ဘာမှ မပြောတော့ပါ။

အတန်ကြာတိတ်ဆိတ်ပြီးမှ ရုတ်တရက် ပတ်တတ်ရပ်လိုက်
ပြီး ဖရိုဖရဲဖြစ်နေသော ဆံကေသာများကို ပြ... ခင်လိုက်လေသည်။

ထို့နောက်

"ကျွန် ... ကျွန်မ ပြန်ဖို့ အချိန်တန်ပြီ"

"ဟုတ်ကဲ့"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ရှင် ... ရှင် ကျွန်မကို လိုက်မဖို့ပါနဲ့"

"ဟုတ်ကဲ့ ..."

မင်းစင်သည် ခေါင်းတွင်တွင် ညိတ်နေရာမှ ရပ်လိုက်ပြီး ရှောင်ထိအား စိုက်၍ကြည့်လိုက်သည်။

"ရှင် ... ဘာဖြစ်လို့ကျွန်မကို စိုက်ကြည့်နေရတာလဲ"

"ခင်ဗျားကို နောက်မတွေ့ရတော့မှာကို စိုးရိမ်လို့ပါ"

ရှောင်ထိ၏ ကိုယ်ခန္ဓာသည် မသိမသာတုန်လှုပ်၍သွားလေသည်။

မင်းစင်သည် ရှောင်ထိအား စိုက်ကြည့်နေရာမှ စကားကို တစ်လုံးချင်း ပြောလိုက်သည်။

"ခင်ဗျားကို ကျွန်တော် လာတွေ့ပါရစေ"

"ဟင့်အင်း ... ရှင် လာမတွေ့ပါနဲ့"

ရှောင်ထိ၏ အသံသည် ကျယ်လောင်စွာ ထွက်ပေါ်လာ၏။

သူမသည် လက်ကိုကာပြရင်း ...

"ရှင် ... ကျွန်မကို လာတွေ့ရင် ရှင် သိပ်မှားသွားလိမ့်မယ် ရှင် ဒုက္ခတွေနဲ့ ကြုံတွေ့ရလိမ့်မယ်"

"ဘာဖြစ်လို့လဲ ..."

"ရှင် မသိပါဘူး၊ ကျွန်မက ရှင့်ကို ကောင်းကျိုးပေးမှာ မဟုတ်ဘူး၊ အို ... ဘယ်သူ့ကိုမှ ကောင်းကျိုးမပေးပါဘူးရှင်"

"ဒါက ကျွန်တော့်ကိစ္စပါ၊ ကျွန်တော်သိချင်တာက"

မင်းစင်သည် သူ၏ စကားကို ခေတ္တဖြတ်ထားလိုက်သည်။ ထို့နောက်

ရှောင်ထိအား စိုက်ကြည့်ကာ—

"ကျွန်တော် သိချင်တာက ကျွန်တော် ခ[illegible]ဗျားနဲ့ဆီကို လာတွေ့မယ်၊ အဲဒါ ခင်ဗျား ကြိုက်မကြိုက် ဒါပဲ [illegible]င်တယ်"

"ရှင် ကျွန်မဆီ ဘယ်တော့မှ မလာပါ"

ဤစကားသည် မင်းစင်၏ အသည်းနှ[illegible]အား ဓားပါးပါးလေး တစ်ချောင်းဖြင့် မွှန်းလိုက်သကဲ့သို့ ခံစ[illegible]က်ရပေသည်။

ရှောင်ထိသည် မင်းစင်အား ကြည့်နေရ မှ ခေါင်ငုံ့လိုက်ပြီး ဖြည်းညင်းစွာ ပြောလိုက်လေသည်။

သူမ၏အသံသည် ပျော့ပျောင်းနွဲ့၍[illegible]သည်။

သို့သော် မသိမသာ ကြေကွဲဟန်ပါ၍[illegible]ပသည်။

"ဒါပေမယ့် ကျွန်မ ရှင့်ဆီကို လာဖြစ်[illegible]ယ် ထင်ပါတယ်ရှင်"

N N N

မင်းစင်သည် မလှုပ်မယှက် ရပ်၍နေ[illegible]။

ကျောက်ရုပ်ထက်ပင် ငြိမ်သက်၍နေ[illegible]။

ရှောင်ထိသည် မင်းစင်၏အခန်းထဲမှ [illegible]က်သွားချေပြီ။

ရှောင်ထိနှင့်အတူ သူ၏ အသည်းနှလုံး[illegible]ပါသွားချေပြီ။

ဝေဒနာများ၊ ကြည်နူးဖွယ်ရာများ၊ [illegible]လင့်ချက်ကင်းမဲ့မှုများ၊ စိတ်မကျေနပ်မှုများ စသည်တို့ကို [illegible]သည် တစ်ပြိုင်တည်း ခံစားလိုက်ရလေသည်။

ရှောင်ထိသည် မည်သို့သော မိန်းက[illegible]ည်း၊ မင်းစင် မသိပါချေ။

သို့သော် သူမတွင် ဖော်မပြနိုင်သော [illegible]ချက်များစွာ ရှိမည်ကို သူရိပ်စားမိလေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သူမ၏ ဘဝတွင် အထီးကျန်ဆန်သည်ဟု သူနားလည်လိုက်လေသည်။

အထီးကျန်ဘဝ။

ဤစကားသည် ရှောင်ထိအတွက် မှန်ကန်သလို သူ့အတွက်လည်း မှန်ပေသည်။

သူ့ဘဝသည်လည်း အထီးကျန်ဆန်ပေသည်။

သူမ၏ဘဝသည်လည်း သူ၏ဘဝသည် ထပ်တူထပ်မျှပင် ဖြစ်မည်ဟု သူတွေးလိုက်မိသည်။

“ဒါပေမယ့် ကျွန်မ ရှင့်ဆီကိုတော့ လာဖြစ်လိမ့်မယ်ထင်ပါတယ်ရှင်”

ဟူသော စကားသည်လည်း မည်သို့သောအဓိပ္ပာယ် ဆောင်နေပါသနည်း။

ဤစကားဖြင့် သူမသည် သူ့အပေါ် သံယောဇဉ်ရှိနေပြီ ဖြစ်ကြောင်း ဖော်ပြသွားခြင်းပင် မဟုတ်ပါလော။

မင်းစင်သည် တွေးတောရင်း သက်ပြင်းတစ်ချက် ချလိုက်သည်။

“လိပ်ပြာလေးရယ် မင်း ငါ့ဆီကို တကယ်ပြန်လာဦးမှာလား”

တီးတိုးညည်းညူလိုက်လေသည်။

ရှောင်ထိသည် မင်းစင်ထံသို့ ပြန်လာပါမည်လော။

မင်းစင် မသိပါချေ။

မင်းစင်သည် လေးထန်စွာ မတ်တတ်ရပ်လိုက်ပြီး ခုတင်ပေါ်သို့ သွားရောက် လဲလျောင်းလိုက်လေသည်။

သူ့တွင် လုပ်စရာအလုပ်တွေရှိသေးသည်။

သို့သော်

ယင်းတို့ကို လုပ်ဆောင်ရန် သူပျင်းရိ[illegible]နေသည်။

ထိုစဉ်

သူသည် ခေါင်းအုံးမှ အမွှေးနံ့ကလေး [illegible]ခုကို ခံစားလိုက်ရသေးသည်။

ယင်းခေါင်းအုံးပေါ်တွင် မနေ့ညက [illegible]ထိအိပ်စက်ခဲ့သည် မဟုတ်ပါလော။

ထို့ကြောင့် ယင်းရနံ့သည် ရှောင်ထိ[illegible] ကိုယ်သင်းရနံ့လေး[illegible]င် ဖြစ်မည်ဟု သူတွေးမိသည်။

ရှောင်ထိ၏ မွှေးရနံ့လေးသည် ခေါင်း[illegible]သ် စွဲ၍ကျန်ခဲ့သည်။

ရှောင်ထိ၏ ရွှန်းလက်နေသော မျ[illegible]က်ဝန်း သည်လည်း[illegible]ကောင်း၊ လှပသော ရှောင်ထိ၏ လှုပ်ရှားမှုအ[illegible]တို့သည် မင်းစင်၏ အသည်းဝယ် စွဲကျန်ခဲ့ပြီဖြစ်လေသည်။

မင်းစင်သည် သူ၏ မျက်လုံးအစုံကို [illegible]တ်လိုက်သည်။

ထို့နောက်

ခေါင်းအုံးပေါ်သို့ မျက်နှာကိုအပ်၍ [illegible]လိုက်လေသည်။

ရက်တရက် တံခါးပွင့်၍ သွားလေ[illegible]

ထို့ကြောင့် မင်းစင်သည် မော့၍ [illegible]လိုက်သည်။

ပွင့်သွားသော တံခါးဝတွင် လိပ်ပြာ[illegible]တစ်ကောင် ရပ်နေသည်။

လှပသော လိပ်ပြာကလေး သို့မဟုတ် ရှောင်ထိ။

သူမသည် တံခါးဝတွင် နွဲ့နွဲ့ကလေး [illegible]ပ်နေသည်။

သူမ၏မျက်နှာတွင် အရက်မူးသည့်ဟ[illegible] ပုံဝ မတွေ့ရတော့ပါ။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သူမ၏ တစ်ကိုယ်လုံးသည် အရောင်အဆင်းတောက်ပပြီး ဖူးပွင့်စပန်းကလေးပမာ လန်းဆန်း၍နေသည်။

မင်းစင်သည် ဝမ်းသာလွန်း၍ ထခုန်မိလေသည်။

ယခုကဲ့သို့ သူသည် တစ်ခါမျှ ဝမ်းသာခဲ့ခြင်းမရှိပေ။

ရှောင်ထိသည် လက်နှစ်ဖက်ကို နောက်ပစ်လျက် ရပ်နေရာမှ ပြုံးလိုက်သည်။

သူမ၏အပြုံးသည် ပန်းပွင့်ကလေးများထက် လှပနေသည်ဟု မင်းစင်ထင်လိုက်မိလေသည်။

သူမသည် ပြုံးရင်း ...

"ကျွန်မ ဘာတွေယူလာတယ်ဆိုတာ သိသလား"

မင်းစင်က ခေါင်းခါရမ်းပြလိုက်သည်။

"ကျွန်မကို ရှင်တစ်ခါက ကျွေးမွေးခဲ့တယ် မဟုတ်လား၊ ဒီတော့ ကျွန်မလည်း တုံ့ပြန်ဖို့ သတိရတာနဲ့"

သူမသည် စကားကို ခေတ္တရပ်လိုက်ပြီး ...

သူမ၏လက်ကို ဆန့်၍ထုတ်လိုက်သည်။

သူမ၏ လက်ထဲတွင် စားသောက်ဖွယ်ရာများ ပါလာလေသည်။

သူမသည် မင်းစင်အား ကြည့်၍ ပြုံးလိုက်ပြီးလျှင် ...

"ရှင် ... ဗိုက်ဆာနေပြီလား"

မင်းစင်သည် သူ၏ လက်ဝါးနှစ်ဖက်ကို ပွတ်လိုက်ပြီး ဦးခေါင်းကိုညိတ်ကာ ...

"ဟာ ... ဆာတာပေါ့၊ သိပ်ကိုဆာနေတာ၊ ခုနေ မြင်းတစ်ကောင်တောင် မျိုချနိုင်တယ် သိလား"

ရှောင်ထိမှာလည်း ပြုံးနေရာမှ ရယ်မောလိုက်သည်။

ရယ်မောသံများသည် အခန်းတစ်ခုလုံးအား လွှမ်းမိုး၍သွားလေတော့သည်။

* * *

ရယ်သံလေးများ။

ကြည်နူးဖွယ်ရာ ရယ်သံလေးများသည် အခန်းထဲမှ သစ်တောအုပ်လေးထဲသို့ ခုန်ပေါက်ဝင်လာလေသည်။

သစ်ပင်များကြားမှ မြက်ခင်းပြင်ပေါ်၌ သဘာဝ ကော်ဇောတစ်ချပ် ခင်းထားသည့်အလား ပျော့ပျောင်း၍နေသည်။

နူးညံ့၍နေသည်။

လေနုအေးကလေးသည် မွှေးထုံသော ပန်းရနံ့လေးများကို သယ်ဆောင်၍လာသည်။

ကြည်နူးဖွယ်ရာ ရယ်မောသံလေးများသည် ပန်းရနံ့များနှင့်အတူ ပျံ့လွင့်၍လာသည်။

မင်းစင်နှင့် ရှောင်ထိသည် တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် တွဲ၍ စိမ်းလန်းနေသော မြက်ခင်းပြင်ပေါ်ဝယ် ပြေးလွှား၍နေသည်။

သူတို့သည် ရယ်မောရင်း ကလေးငယ်များပမာ ခုန်ပေါက်ပြေးလွှား၍နေလေသည်။

အတန်ကြာမှ မြက်ခင်းပြင်ပေါ်သို့ လှဲချလိုက်လေတော့သည်

သူတို့သည်ယှဉ်၍ လဲလျောင်းနေရာမှ မိုးကောင်းကင်ကို ကြည့်ပြီး မွှေးထုံသော ပန်းရနံ့များကို အားပါးတရ ရှူရှိုက်ကြလေသည်။

အချိန်မည်မျှ ကြာသွားသည်ကို မသိ။

www.burmeseclassic.com

ရှောင်ထိသည် သက်ပြင်းတစ်ချက်ကို အသာအယာ ချလိုက်ပြီး ...

“အင်း ... ကျွန်မဒီလို မြက်ခင်းပေါ်မှာ မအိပ်ခဲ့တာ အတော့်ကို ကြာနေပြီ ... ရှင်ကော”

“ကျွန်တော်လား ... ကျွန်တော်တော့ မကြာခဏဆိုသလို မြက်ခင်းပေါ်မှာ အိပ်တတ်ပါတယ်၊ ဒါပေမယ့်”

“ဒါပေမယ့် ဘာဖြစ်သလဲ”

“ဩော် ... ဒီနေ့နဲ့တော့ မတူဘူးပေါ့”

“ဘာများ မတူတာလဲရှင်”

“ဒီနေ့ မြက်ခင်းကပိုပြီး ပျော့ပျောင်းတယ်ထင်လို့ပါ”

ရှောင်ထိသည် နှစ်ခြိုက်စွာပင် ပြုံးလိုက်သည်။

“အင်း ... ရှင်ဟာ စကားလည်း ပြောတတ်သားပဲ”

“ဒါပေါ့ ... မှန်တဲ့စကားဟာ တစ်ခါတစ်ခါမှာ မုသားစကားထက်ပိုပြီး နားထောင်လို့ကောင်းပါတယ်”

ရှောင်ထိသည် သူမ၏ နှုတ်ခမ်းကိုတစ်ချက်ကိုက်လိုက်ပြီး–

“ရှင် ... တွေးမိရဲ့လား”

“ကျွန်တော် ဘာတွေးမိရမှာလဲ”

“ကျွန်မ ရှင့်ဆီထပ်လာလိမ့်မယ်ဆိုတာလေ”

“ဟုတ်တယ် ကျွန်တော်တွေးနေမိတယ်”

“ကျွန်မထပ်မလာတော့ဘူးလို့ ရှင်ထင်နေတယ် မဟုတ်လား”

“အင်း ...”

“ခုတော့ ...”

“ခုတော့ ခင်ဗျားက ကျွန်တော် [illegible]င်ဘားတာထက် [illegible] မြန်နေတယ်”

“ကျွန်မ ဘာဖြစ်လို့လဲ၊ ဒီလောက် [illegible] မြန်လာတယ်ဆို[illegible] ရှင်သိသလား”

“ဟင်းအင်း ... ဒါတော့ ကျွန်တော် [illegible] မသိဘူး၊ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော်သိတာကတော့ ခင်ဗျားပြန်သွား[illegible] ဘဲ့နောက် ကျွန်တော် မနေတတ် မထိုင်တတ် ဖြစ်လာတယ်ဆို[illegible]ပဲ၊ စိတ်ထဲမှာလည်း တစ်ခုခု ပျောက်ဆုံးသွားသလို ဖြစ်နေတ[illegible]”

ရှောင်ထိသည် မင်းစင်ပြောပြသည်[illegible] နားစိုက်၍ထောင်နေသည်။

သူမသည် ဘာမျှပြန်မပြောပါ။

နှုတ်ဆိတ်၍နေလိုက်တော့သည်။

သူမ၏ရင်ထဲမှ ခံစားချက်သည် မ[illegible]၏ရင်ထဲမှ ခံစားချက်နှင့် ထပ်တူထပ်မျှဖြစ်နေသည် မဟုတ်[illegible]။

အတန်ကြာမှ မင်းစင်သည် သက်[illegible]တစ်ချက်ကို ဖြည်းညှင်းစွာချရင်း ...

“ခင်ဗျားနဲ့ကျွန်တော်ဟာ ဆွေမျိုး [illegible]တော်စပ်ဘူး၊ မိတ်ဆွေရင်းချာလဲ မဟုတ်ဘူး၊ ဒါပေမယ့် ခင်ဗျား[illegible]နဲ့အတူယှဉ်နေတဲ့အခါမှာ ကျွန်တော်ဘဝဟာ အဓိပ္ပာယ်ရှိလာတ[illegible]ထင်တယ်”

ရှောင်ထိ၏ မျက်ဝန်းအစုံတွင် မျ[illegible]ည်များသည် ပြည့်လျှံ၍လာလေသည်။

ကျွန်မ ... ကျွန်မလည်း ရှင့်လို[illegible]ခံစားနေရပါတယ်ရှင်”

သူမက ပြောလိုက်ချင်သည်။

သို့သော် သူမမပြောဖြစ်ပါ။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မိန်းကလေးများသည် သူတို့၏ရင်ထဲမှ ခံစားချက်ကို ပွင့်[illegible] [illegible] ပြောရန် ဝန်လေးတတ်သည်မဟုတ်ပါလား။

[illegible]သည် သက်ပြင်းတစ်ချက်ကို ဖြည်းညင်းစွာချလိုက်ပြီး [illegible]နေရာမှ ထလိုက်သည်။

ထို့နောက် မင်းစင်အား ပြုံး၍ကြည့်လိုက်ပြီး ....

"ကဲ ... ကျွန်မတို့အတူရှိနေတုန်း ပျော်ပျော်ပါးပါးနေကြရအောင်နော်"

မင်းစင်သည် ပြုံး၍သူမအား တစ်ချက်စိုက်ကြည့်လိုက်ပြီးလျှင် ...

"ခင်ဗျားစိတ်ထဲမှာ ဖြစ်ချင်နေတာလဲ ကျွန်တော့်စိတ်ထဲမှာ ဖြစ်ချင်နေတာပဲပေါ့၊ ကဲ ... ဘယ်လိုပျော်ချင်သလဲပြော ကျွန်တော်ကတော့ သဘောတူပြီးသားပဲ"

ရှောင်ထိသည် မျက်တောင် တဖျပ်ဖျပ်ခတ်ရင်း ...

"ဒါဖြင့် ကျွန်မတို့ သိုက်သွားတူးမယ်"

မင်းစင်၏ မျက်လုံးသည် ပြူး၍သွားလေသည်။

သူသည် အံ့ဩသောလေသံဖြင့်–

"ဗျာ ... သိုက်သွားတူးမယ် ဟုတ်လား"

ရှောင်ထိ ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

"ဟုတ်တယ် ... သိုက်သွားတူးမယ်၊ ဟောဒီတောထဲမှာ ရတနာတွေ မြှုပ်ထားတာရှိတယ်၊ ရှင်သိရဲ့လား"

မင်းစင်သည် ရယ်မောလိုက်ပြီး ...

"ဟုတ်လား၊ အင်း ... ဒီတောထဲမှာ ရတနာတွေလဲရှိတယ်၊ နတ်သိကြားတွေလဲရှိတယ်၊ တချို့နတ်တွေက "လူ"ကနေ "လား" ဖြစ်အောင် ဖန်းဆင်းတတ်တယ်၊ ခင်ဗျား သတိထားနော်"

ရှောင်ထိသည် နှုတ်ခမ်းတစ်ချက်ကို[illegible]ကိုက်ပြီး ...

"ဘာလဲ ကျွန်မပြောတာ ယုံမယ်ဘူး[illegible]"

"ခင်ဗျားလဲ ကျွန်တော့်စကားကို မ[illegible]လား"

ရှောင်ထိ နှုတ်ခမ်းစူလိုက်သည်။

ထို့နောက်

ခြေတစ်ချက်ဆောင့်လိုက်ပြီး ...

"ရှင်မယုံဘူးပေါ့၊ ရှင်မယုံရင် ကျွန်[illegible] သွားတူးပြမယ်"

မင်းစင်သည် ဘာမျှ မပြောတော့ပါ

သူသည် ရှောင်ထိအား မျက်တောင်မ[illegible]ဘဲကြည့်ရင်း ပြုံး၍နေလိုက်သည်။

ရှောင်ထိသည် နှာခေါင်းတစ်ချက်ရှုံ့[illegible]ကိုက်ပြီး ...

"ကျွန်မ အနံ့ရတယ်"

"ဘာနံ့လဲ"

"ရတနာတွေ မြှုပ်ထားတဲ့နေရာရဲ့ [illegible]ပေါ့"

"ဟုတ်လား ဘယ်နားမှာလဲ"

"ရှင်အိပ်နေတဲ့ နေရာရဲ့အောက်မှာ[illegible]"

မင်းစင်သည် ထလိုက်ပြီး သူအိပ်ခဲ့[illegible]နေရာကို လက်ညှိုးဖြင့် ထိုးရင်း–

"ဘာ ... ဒီအောက်မှာဟုတ်လား"

ရှောင်ထိသည် ခေါင်းညိတ်ရင်း ...

"ဟုတ်တယ်၊ ... အဲဒီအောက်မှာပဲ၊ [illegible]လဲ ရှင်က မယုံဘူးလား"

မင်းစင်သည် ပခုံးနှစ်ဖက်ကိုတွန့်[illegible] ရယ်မောလိုက်လေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သူ၏ခန္ဓာကိုယ် တဆတ်ဆတ်တုန်ယင်နေပြီး ...

"ဝေါ့ ..."

ပါးစပ်ထဲမှ သွေးများအန်ထုတ်လိုက်လေသည်။

ဝမ်းရှီ ဒဏ်ရာပြင်းစွာ ရရှိသွားပြီဖြစ်သည်။

စုကျူးမြို့စား လက်ဝှေ့ယမ်းပြလိုက်သည်။

"မင်း သွားပါတော့"

ဝမ်းရှီ အံကြိတ်လိုက်သည်။

"ကျုပ် မသွားဘူး"

မြို့စားကြီး စိတ်ပျက်သွား၏။

"မင်းဘာကြောင့် ခေါင်းမာနေရတာလဲ"

ဝမ်းရှီ ပြုံးလိုက်သည်။

"အစ်မကြီးက သူခိုင်းလိုက်ရင် ဖြစ်အောင်လုပ်မှ ကြိုက်တယ်ဗျ"

စုကျူးမြို့စား မဲ့ပြုံးပြုံးလိုက်သည်။

"သည်လိုဆိုရင် သူကိုယ်တိုင်လာဖို့ ကောင်းတာပေါ့"

"မလိုပါဘူးဗျာ၊ ကျုပ်က ခင်ဗျားကို တတ်နိုင်ပါသေးတယ်"

ဝမ်းရှီက အံတင်းတင်းကြိတ်ကာ ပြေးဝင်တိုက်ခိုက်လိုက်လေသည်။

စုကျူးမြို့စား၏ မျက်နှာတွင် ထူးခြားသော အရိပ်အရောင်များ ဖြစ်ပေါ်လာလေသည်။

ဝမ်းရှီအား မျက်တောင်မခတ်စိုက်ကြည့်၍ အနီးသို့ ရောက်လာသည်နှင့် လက်ဝါးဖြင့် ရိုက်ချလိုက်လေ[illegible]။

"ဗုန်း ..."

ဝမ်းရှီ အဝေးသို့ လွင့်စင်သွားတော့သ[illegible]

ထိုစဉ် ...

"တော်တော့ သနားစရာကောင်းတဲ့ [illegible]ပါလား"

ချိုလွင်သောစကားသံထွက်ပေါ်လာသည်ကို ကြားလိုက်ရ၏။

မြို့စားကြီး လှည့်ကြည့်လိုက်လျှင် [illegible]ခတ်ဆင်ထားသော အမျိုးသမီးတစ်ယောက် လျှောက်လှမ်း[illegible]နေသည်ကို တွေ့လိုက်ရ၏။

ထိုအမျိုးသမီး၏ နောက်မှ လူတစ်[illegible]က နွဲ့ကွေးလေးလံသော ခြေလှမ်းများဖြင့် လိုက်ပါလာ[illegible]သည်။

ထိုလူကား ...

"မင်းစင်"

မြို့စားကြီး လွှတ်ခနဲ ရေရွတ်လိုက်[illegible]သည်။

ထိုလူမှာ ပျောက်ဆုံးနေသော သေဆုံးသွ[illegible]ပြီဟု ထင်ရသော မင်းစင်ပင် ဖြစ်နေပါသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မင်းစင်သည် ခေါင်းခါယမ်းလိုက်သည်။

"ဟင့်အင်း ... ဘာမှ မပြောချင်ဘူး"

"ခင်ဗျားကိုယ် ခင်ဗျား ပိုင်ပါတယ်၊ ဒါကြောင့် ကျွန်တော် ... မေးပိုင်ခွင့်မရှိပါဘူး

"ဟုတ်တော့ ဟုတ်ပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် ရှင် ကျွန်မကို မပြ... ရအောင် မကြံနိုင်ဘူးလား"

"ကျွန်တော် ခင်ဗျားကို မပြန်ရအောင် ဆွဲထားလို့မှ မဖြစ်တာ"

ရှောင်ထိသည် မင်းစင်အား တစ်ချက်စိုက်ကြည့်လိုက်ပြီး

"ဟုတ်ပါတယ်၊ ရှင်ကလည်း ကျွန်မကို တားချင်တာ မဟုတ်ဘဲ"

ရှောင်ထိသည် ယင်းသို့ ပြောပြီး ထိုင်ရာမှ ရုတ်တရက် ... လိုက်လေသည်။

ထို့နောက်

မင်းစင် အနီးမှ ပြေးလွှား ထွက်ခွာသွားလေသည်။

ထိုသို့ ပြေးလွှားရင်းကပင် ...

"ကျွန်မ ဘယ်တော့မှ ရှင့်ဆီမလာတော့ဘူး၊ ရှင်လည်း ကျွန်မဆီကို ဘယ်တော့မှ မလာနဲ့"

ဟု အော်ဟစ်ကြိမ်းမောင်းသွားလေတော့သည်။

မင်းစင်သည် ငိုင်၍ ကျန်ခဲ့လေသည်။

သူသည် တုတ်တုတ်မျှမလှုပ်၊ ကျောက်ရုပ်တစ်ရုပ်အလား ကြက်သေသေ၍ ကျန်ခဲ့လေသည်။

သူ၏ ရင်ထဲတွင် ခံစားချက်တစ်ရပ် ဖြစ်ပေါ်၍ လာလေသည်။

ဝမ်းနည်း၍လား၊ ဒေါသဖြစ်နေ၍လော၊ ခံပြင်းနေခြင်းပင် ... လော။

မည်သည့် အကြောင်းဟူ၍ ဝေခွဲမရနိုင်သော ဝေဒနာတစ်ရပ် ... သည် သူ၏ ရင်ဝယ် ကျန်ခဲ့လေတော့သည်။

သူ၏အသည်းနှလုံးသည် လေးလံ၍ လာ... ဟု ထင်မှတ် ... လေသည်။

ＮＮＮ

မတွေ့ရတော့ပါ။

ရှောင်ထိ၏ အရိပ်ကိုပင် မတွေ့ရတော့ပေ ...

သစ်တောတစ်ခုလုံးသည် မှောင်အတိကျ၍ ... နေသည်။

မျှော်လင့်ချက် ကင်းမဲ့ခြင်းသည်လည်း လူတ... အတွက် ... မှောင်အတိကျခြင်းပင် မဟုတ်ပါလော။

မင်းစင်သည် ထိုင်ရာမှ ထလိုက်သည်။

ထို့နောက်

ပြန်၍ ထိုင်လိုက်သည်။

သူ၏ ဦးနှောက်တစ်ခုလုံးသည် ဟင်း... ဖြစ်၍နေ သည်။

သူ၏ရင်တစ်ခုလုံးသည် ဗလာဖြစ်၍နေ...။

သူ၏ အသည်းနှလုံးပင် ရှိပါလေစဟု ... တ်မိပေသည်။

သူသည် တစ်ယောက်ထဲ ထိုင်ငိုနေသည်။

တိတ်ဆိတ်မှုသည် တစ်စထက်တစ်စ ပို၍ ... ဆိတ်လာ၏။

ဤသို့ သူသည် အမှောင်ထုထဲတွင် တစ်... က်တည်း ထိုင် ... နေရင်း နေမထိ ထိုင်မထိ ဖြစ်၍ လာလေသ...။

သူသည် ရင်ထဲမှ ဝေဒနာများ ပျော... ယ်သွားအောင် ... ရက်သောက်၍ မူးပစ်လိုက်ချင်သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"မင်းစင် မင်း ဘယ်လိုဖြစ်နေတာလဲ"

ရှမ်းကျဲ့ကျဲ့ ရယ်မောလိုက်သည်။

"သူဟာ ကြေးစားဘဝကလာတာလေ၊ အခုဆိုရင် ကြေးစား တစ်ယောက် ပြန်ဖြစ်သွားပြီပေါ့ရှင်"

"ဩော် ..."

မြို့စားကြီးက ရှမ်းကျဲ့ကျဲ့အား စိုက်ကြည့်လိုက်၏။

"မင်းက ဘာကြောင့်များ ကျုပ်ကို သည်လောက်တောင် သဲကြီးမဲကြီး ဖြစ်နေရတာလဲ"

ရှမ်းကျဲ့ကျဲ့ ခေါင်းညိတ်လိုက်၏။

"ကျွန်မရဲ့ဘဝမှာ ရှင်ဟာ မလိုလားအမ်ဆုံး လူတစ်ယောက် ဖြစ်နေလို့ပေါ့ရှင်"

"ကျုပ်က မင်းရဲ့ရန်သူလား"

"ဟုတ်တယ်လေ၊ ကျွန်မက ကြေးစားလုပ်ငန်းကိုလုပ်ကိုင် တယ်၊ မြို့စားကြီးဟာ ကျွန်မတို့ကိုချေမှုန်းပစ်ဖို့ အမြဲတန်း ကြိုး စားနေခဲ့တယ်၊ သည်တော့ ရန်သူတွေ ဖြစ်မနေကြဘူးလားရှင်"

"မင်းတို့လို ဒုစရိုက်သမားတွေကို ချေမှုန်းသုတ်သင်ပစ်ဖို့က ကျုပ်ရဲ့တာဝန်ပဲ"

"ကျွန်မတို့ကလဲ ကိုယ်သွားရမယ့်လမ်းခရီးမှာ အတားအဆီး အနှောင့်အယှက်တွေ ရှိလာရင် သုတ်သင်ဖယ်ရှားပစ်ရမှာပဲရှင်"

မြို့စားကြီး သက်ပြင်းချလိုက်လေသည်။

"ကောင်းပြီလေ ... ကျုပ်ကိုသုတ်သင်ဖို့ မင်းတို့ရောက် လာပြီ မဟုတ်လား၊ ဘာကြောင့် အချိန်ဖြုန်းနေကြတာလဲ"

ရှမ်းကျဲ့ကျဲ့ ပြုံးလိုက်သည်။

"စိတ်ချပါရှင်"

သူမသည် မင်းစင်ဘက်သို့ လှည့်ကာ အမိန့်ပေးလိုက်၏။

"မင်းစင် မြို့စားကြီးကို ရှင်းပစ်လိုက်စမ်း"

"ဟုတ်ကဲ့ အစ်မကြီး"

မင်းစင်က ရှေ့သို့ လှမ်းထွက်လိုက်လေသည်။

မြို့စားကြီး ဒေါပွသွား၏။

"မင်းစင် မင်းက ငါ့ကိုသုတ်သင်ဖို့ ကြိုးစားတယ် ဟုတ် လား"

မင်းစင် ဘာမှမပြောပါ။

"မင်း ငါ့ရှေ့မှာ ရောက်ဟိုနဲ့ ရှက်ယားဘို့ ဘာဖြစ်သွားကြ သလဲဆိုတာ မင်းတွေ့တယ်မဟုတ်လား"

မင်းစင် ငြိမ်နေဆဲ ...

ရှမ်းကျဲ့ကျဲ့က အော်ပြောလိုက်သည်။

"မင်းစင် ဘာမှ ကြောက်စရာမလိုဘူး၊ မြို့စားကြီးကို သုတ်သင်ပစ်လိုက်စမ်း"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မေတ္တာဟူသည်

ရှောင်ထိ မပြန်ဖြစ်တော့ပါ။

သူမ နိုးလာသောအခါ သူမသည် အေးစက်မာကျောသော ကွပ်ပျစ်ပေါ်တွင် လဲလျောင်းလျက်ရှိသည်ကို သတိပြုမိလေသည်။

မင်းစင်သည် ကြမ်းပြင်ပေါ်တွင် ထိုင်လျက်ရှိပြီး သူ၏ ဦးခေါင်းကို ရှောင်ထိ ရင်ခွင်တွင် မှီလျက် အိပ်ပျော်နေလေသည်။

သူသည် မိခင်ရင်ခွင်တွင် အိပ်မောကျနေသော ကလေးငယ် တစ်ယောက်နှင့် တူလှပေသည်။

လူတစ်ယောက်သည် မိမိချစ်သူအား ကလေးငယ် တစ်ယောက်ကဲ့သို့ ထင်မှတ်ပေမည်။

ကလေးဆန်သည်ကို နှစ်သက်သဘောကျသည့်မဟုတ်ပါလော။

ရှောင်ထိသည် အသာအယာ ထထိုင်လိုက်သည်။

ထို့နောက် သူမ၏ နူးညံ့သော လက်ကလေးများဖြင့် မင်းစင်၏ ဆံကေသာအား အသာအယာ ပွတ်သပ်ပေးလေသည်။

သူမ၏ စိတ်ထဲတွင် ကိန်းအောင်းနေသော ဝေဒနာများသည် တဒင်္ဂအချိန်လေးအတွင်းမှာပင် မေ့ပျောက်ကုန်လေးတော့သည်။

ထိုစဉ် မင်းစင်၏ ကိုယ်ခန္ဓာသည် တစ်ချက်တုန်ခါသွားလေ၏။

ရှောင်ထိသည် သူမ၏ လက်ကို ကပျာက ယာ ရုပ်သိမ်းပြီး ...

"ရှင် ... ရှင်နိုးလာပြီလား"

မင်းစင်သည် အတန်ကြာမှ သူ၏ ဦးခေါင်းကို မော့လိုက်ပြီ သူမအား ငေး၍ ကြည့်လိုက်လေသည်။

ရှောင်ထိသည် သူမ၏ ဦးခေါင်းကို က ကယာ ငုံ့လိုက်ပြီ

"မနေ့ညက ကျွန်မ အမူးလွန်သွားတ င်ထင်တယ်"

မင်းစင်က ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်သည်။

"ဟုတ်တယ်"

ရှောင်ထိသည် မျက်နှာသည် နီရဲလာ ...

"ရှင်စိတ်ဆိုးလောက်အောင် ပြောခဲ့တ ်ဟုတ်လား"

"ဒါပေမယ့် ကျွန်တော်စိတ်မဆိုးပါဘူး၊ ကျွ တော် သိပါတယ်"

ရှောင်ထိသည် သူမ၏ ဦးခေါင်းကို ငုံ့ိုက်ပြီး ...

"ရှင် ဘာသိတာလဲ"

"အော် ... လူတိုင်း လူတိုင်းမှာ စိတ်ည ်ရာတွေ ခံပြင်းစ တွေ နာကြည်းမှုတွေရှိနေတာပဲ၊ ဒီခံစားချ ်ကို အရက်သောက်လိုက်တဲ့ အခါမှာ ရင်ဖွင့်လာတတ်ကြပါတ ်"

ရှောင်ထိသည် အနည်းငယ် စဉ်းစား ိုက်ပြီး ...

"ဒါဖြင့် ရှင်လဲ ဒီလို ခံစားချက်မျိုး ရှိ ယ်ပေါ့ဟုတ်လာ"

"အင်း ... အရင်တုန်းကတော့ မရှိဘ ါပေမယ့်"

"ဒါပေမယ့် ကျွန်မနဲ့ တွေ့မှ ရှိလာ ်ပေါ့ဟုတ်လား"

မင်းစင် ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

ရှောင်ထိ သက်ပြင်းတစ်ချက် ဖြည်း ည်းစွာချရင်း ...

"အင်း ... ရှင်ကတော့ ကျွန်မနဲ့ မိ ွေဖြစ်ပြီး ရင်းနှီး ာကို နောင်တရမှာပဲနော်"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရှမ်းကျဲ့ကျဲ့ ဒေါသတကြီးအော်လိုက်သည်။

"မင်းစင် ငါ့ကိုကျေးဇူးဆပ်လိုက်တာပေါ့လေ၊ မင်း မင်း"

သူမသည် လက်နှစ်ဘက်ဆန့်တန်းကာ မင်းစင်အား တိုက်ခိုက်ရန် ကြိုးစားလိုက်လေသည်။

သို့သော် ဒဏ်ရာပြင်းစွာ ရသွားပြီးရကား ကိုယ့်ကိုကိုယ် မဟာန်နိုင်တော့ပါချေ။

ဒယိမ်းဒယိုင်ဖြင့် ရှေ့သို့လှမ်းလာရင်း ...

"ဝုန်း"မြေပေါ်သို့ ပုံလျက်သားလဲကျသွား၏။

ထို့နောက် ပြန်ထမလာနိုင်တော့ပဲ မလှုပ်မယှက်ငြိမ်သက်သွားလေတော့သည်။

* * *

အငြိမ်းကြီးတစ်ဂု

ရှမ်းကျဲ့ကျဲ့ မလှုပ်မယှက်ဖြစ်နေ၏၊

ကြေးစားလောက၏ ထိပ်သီးတစ်ယော က်ဖြစ်ခဲ့သော ရှမ်းကျဲ့ကျဲ့မှာ မင်းစင်၏လက်ချက်ဖြင့် လေ ကကြီးကိုကျောခိုင်းသွားခဲ့ရပြီ ဖြစ်လေသည်။

မြို့စားကြီး သက်ပြင်းချလိုက်သည်။

"မင်းစင် ကျုပ်က ယုံတောင်မယုံနိုင် ော့ဘူး"

မင်းစင်က ဦးညွှတ်လိုက်သည်။

"မြို့စားကြီးကို ကျွန်တော် တောင်း န်ပါတယ်ခင်ဗျာ"

မြို့စားကြီး ပြုံးလိုက်သည်။

"မင်းမှာ ပြောစရာစကားတွေ ရှိနေ ပ ်ထင်တယ်"

"ဟုတ်ပါတယ်ခင်ဗျာ"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သူ၏ မျက်ဝန်းအစုံတွင်းမှ မျက်ရည်များသည် တစ်လိမ့်ချင်း စီးဆင်းကျလာလေတော့သည်။

///

ရှောင်ထိသည် မင်းစင်ထံ တစ်လှမ်းချင်းလှမ်း၍လာသည်။ ထို့နောက် မင်းစင်အား သိုင်းဖက်ထားလိုက်လေသည်။ အတန်ကြာမှ ရှောင်ထိသည် မင်းစင်နှင့် လူချင်းခွာလိုက်ပြီး

"ကျွန်မ ပြောစရာရှိသေးတယ်"

"ဘာကိုပြောမှာလဲ"

ရှောင်ထိသည် မျက်လွှာချလိုက်ပြီး ...

"ကျွန်မ အပျိုမဟုတ်ဘူး"

မင်းစင် နားစွင့်၍ နေသည်။

ရှောင်ထိသည် မင်းစင်အား မော့ကြည့်လိုက်ပြီး ...

"ကျွန်မက ကလေးတစ်ယောက် အမေရှင့်"

မင်းစင်သည် သူမအား စိုက်ကြည့်ပြန်သည်။

သူမသည် ပြောလက်စ စကားကို ခေတ္တရပ်လိုက်ပြီးမှ သက်ပြင်းချလိုက်သည်။

"ရှင် စိတ်ပျက်သွားပြီးလား"

မင်းစင် ခေါင်းခါယမ်းလိုက်သည်။

"ကျွန်တော်က ဘာလို့ စိတ်ပျက်သွားရမှာလဲ"

"ဒါဖြင့်"

ရှောင်ထိသည် စကားဆုံးအောင် မပြောလိုက်ရပါ။

မင်းစင်သည် လက်ကာပြ၍ ဟန့်တားလိုက်ပြီး ...

"အရေးကြီးဆုံးက ခင်ဗျား ယော ျ အခုဘယ်မှာရှိသလဲ၊ သူက ဘယ်သူလဲ ... အဲဒါပဲ ကျွန်တော် သိ ျင်တယ်"

ရှောင်ထိ၏ မျက်ဝန်းအစုံမှ နာကြ ည်မှု အရိပ်အယော င်များ ပေါ်လွင်၍ နေလေသည်။

သူမသည် နာကြည်းသော လေး ပြ ...

"သူ့အခု ဘယ်သတင်း ရှင်သလား ျွန်မ မသိတော့ဘူး"

"နေပါဦး ... သူက ဘာဖြစ်လို့ ခ ဗျားကို ပစ်သွားရတာလဲ"

"သူက ပစ်သွားတာ မဟုတ်ပါဘူး ျွန်မ ဖေဖေက မောင်းထုတ်လိုက်တာ၊ ကျွန်မကိုချစ်တဲ့လူဟာ ဒီ မှိုပဲဒုက္ခရောက်ခဲ့တာပါတယ်"

မင်းစင် ပြုံးလိုက်သည်။

"ကျွန်တော်က ကြောက်တတ်တဲ့ ုစားမျိုးမဟုတ်ဘူး"

ရှောင်ထိသည် သူ့အား အတန်ကြ ာင် စိုက်ကြည့် ိုက်ပြီး

"ရှင် အန္တရာယ်ဖြစ်မှာ မကြော က်ဘူးလား"

မင်းစင်သည် တဟားဟား ရယ် မောလိုက်ပြီး ...

"အန္တရာယ်ဖြစ်မှာ မကြောက်ဘူး၊ ဘာကြောင့်လဲဆိုရင် အန္တရာယ်နဲ့ ကျုပ်က ဆွေမျိုးတော်ပါ ာ"

ရှောင်ထိသည် သူမ၏ နှုတ်ခမ် ကို တစ်ချက်မဲ့လိုက်ပြီး

"ကောင်းပြီးလေ၊ ကျွန်မအိမ် ေ ခဲ့ဦးမလား"

မင်းစင်သည် သူမ၏ ပခုံးအား ုံကျုပ်စွာ ဆုပ်ကိုင်ထားလိုက်ပြီး ...

"သိပ်လိုက်တာပေါ့ကွာ"

ဟု ပြောလိုက်လေတော့သည်။

///

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထစ်ထစ်ငေါ့ငေါ့ ဖြစ်နေ၏။

မြို့စားကြီး ပြုံးလိုက်သည်။

"ရှင်းစွမ်း မင်းညာဏ်များတယ်ဆိုတာ ငါမသိဘဲနေပါ့မလား"

"ခင် ... ခင်ဗျား"

"မင်းစင်သာ အသက်ရှင်နေခဲ့ရင် ရှောင်တီဆီကို ချက်ချင်း ပြန်လာမယ်ဆိုတာ ငါယုံကြည်ထားတယ်"

"တောက် ..."

မင်းစင်က တက်ခေါက်လိုက်၏။

အမှန်တော့ ထိုလူမှာ မင်းစင်မဟုတ်ဘဲ ရှင်းစွမ်းဖြစ်နေ၏။

ရှင်းစွမ်းသည် မင်းစင်နှင့်တိုက်ခိုက်ရင်း ချောက်ထဲကျသွားပြီးနောက် ကံကောင်းထောက်မပြီး အသက်ရှင်ခဲ့၏။

သူက ထွက်ပြေးရှောင်တိမ်းသော်လည်း သူ၏အကြံအစည်များ ပျက်စီးသွားရသည့်အဖြစ်ကို မလိုလားပါ။

ထို့ကြောင့် မင်းစင်ဟန်ဆောင်ကာ တစ်ဖန်ပြန်လည်လှုပ်ရှားလာခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

စုကျူးမြို့စားအနီးသို့ အလွယ်တကူ ချဉ်းကပ်နိုင်ရန်၏။

ရှမ်းကျဲ့ကျဲ့တို့အား ခုတုံးလုပ်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

မြို့စားကြီးမှာလည်း ထူးခြားသူတစ်ယောက် ဖြစ်သည်။

သူက မင်းစင်သေဆုံးသွားပြီး ရှင်းစွ ... လွတ်မြောက်သွား သည်ဟု အခိုင်အမာယုံကြည်ထားသည်။

ထို့ကြောင့်လည်း ရှင်းစွမ်း၏လှည့် ... မ လွတ်မြောက် သွားခဲ့ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

"မင်းစင်သာ အသက်ရှင်လျက် ချော ... က လွတ်မြော ... လာမယ်ဆိုရင် ငါ့ဆီကို အရင်ဆုံးလာတွေ့မှာပဲ"

ထိုစကားကို သူအမြဲပြောခဲ့သည် မ ... ပါလား။

မြို့စားကြီး၏ ခိုင်မာသော ယုံကြည် ... ကြောင့် ရှင်းစွမ်း အား ဆုံးမနိုင်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

"ဝုန်း ..."

မင်းစင် ဟန်ဆောင်ထားသော ရှင်းစွမ်း မြေပေါ်လဲကျသွား၏။

ထိုစဉ် ...

"ဖေဖေ"

စိုးရိမ်တကြီးခေါ်သံနှင့်အတူ ရှောင် ... ပြေးလွှားလာလေသည်။

မြို့စားကြီး စိတ်မကောင်းဖြစ်သွား၏။

ယခု တစ်ကြိမ် ...

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သူတို့၏ရှေ့တွင် အိမ်တစ်လုံးအား မပီမပြင် မှုန်တဝါး မြ
တွေ့ရလေသည်။

သူတို့သည် ယင်းအိမ်ရှိရာသို့ တဖြည်းဖြည်း လျှောက်
လာလေသည်။ အိမ်နှင့်နီးကပ်လာသည်နှင့်အမျှ မြင်ကွင်းသည်လည်
ပီပြင်၍ လာလေသည်။

ထိုအိမ်ကလေးအား အနီရောင် အုတ်ဝင်းထရံ ကာရံထား
လေသည်။

ထိုအိမ်၏ အမိုးခေါင်မိုးအား မီးခိုးရောင်ခြယ်သ၍ထားသည်

သူတို့သည် ခြံဝင်းထဲသို့ လှမ်း၍ဝင်လိုက်သည်။

ခြံဝင်းထဲတွင် ပန်းပင်များကဝေဝေဆာဆာ ဖူးပွင့်နေသည်
တွေ့ရလေသည်။ ပန်းကလေးများသည် နံနက်ခင်း၏ နှင်းရည်များ
ကို သောက်သုံးနေသည်ဟု ထင်ရပေသည်။

မင်းစင်၏စိတ်ထဲတွင် ယင်းအိမ်ကလေးသည် အင်မတန်
ကဗျာဆန်၍ လှပနေသည်ဟု ထင်ရပေသည်။

မင်းစင်က ရှောင်ထိအား တစ်ချက်လှမ်းကြည့်လိုက်လေ
သည်။ ရှောင်ထိကလည်း မင်းစင်အား ပြန်လည်၍ စူးစိုက်ကြည့်
လိုက်သည်။

ထို့နောက်

သဘောကျစွာ ပြုံးလိုက်မိကြလေတော့သည်။

ပထမပိုင်းပြီး၏

ဒု–ဇာတ်သိမ်းပိုင်း ဆက်လက်ဖတ်ရှုပါ

တက္ကသိုလ် သိဟအောင်

www.burmeseclassic.com